

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOOK THREE

REIGN OF HELL *House*

A Kildale Academy Novel

**BEST SELLING AUTHOR
DAKOTA WILDE**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Cehennem Evinin Hükümdarlığı

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇÜNCÜ KİTAP

BİR KILDALE AKADEMİSİ ROMANI

OceanofPDF.com

DAKOTA WILDE

OceanofPDF.com

HADES YAYINCILIK ŐİRKETİ, LLC

OceanofPDF.com

Cehennem Evinin Hükümdarlığı (Bir Kildale Akademisi Romanı: Üçüncü Kitap)

Telif Hakkı© 2023 Dakota Wilde tarafından.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarından yazılı izin alınmadıkça veya kısa alıntılar için kullanılmadıkça, elektronik veya mekanik araçlar da dahil olmak üzere herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Her türlü korsanlık yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, kişiler veya mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bahsedilen şarkılar, ürünler, TV şovları, filmler ve ünlü kişiler sadece isim olarak kurgusal bir kapasitede kullanılmıştır ve hiçbir şekilde bu kitapla bağlantılı değildir ve sanatçıları veya şirketleri temsil etmemektedir.

Kapak Tasarımı Dakota Wilde tarafından Canva ile

yapılmıştır. İç Grafikler Canva ile yapılmıştır.

✿ Vellum ile oluşturuldu

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İçindekiler

[İçerik Uyarı Haritası](#)

[Çalma Listesi](#)

[Özeti](#)

[Bölüm I](#)

[Önsöz](#)

1. [Birinci Bölüm](#)
2. [İkinci Bölüm](#)
3. [Üçüncü Bölüm](#)
4. [Dördüncü Bölüm](#)
5. [Beşinci Bölüm](#)
6. [Altıncı Bölüm](#)
7. [Yedinci Bölüm](#)
8. [Sekizinci Bölüm](#)
9. [Dokuzuncu Bölüm](#)
10. [Onuncu Bölüm](#)
11. [On Birinci Bölüm](#)
12. [On İkinci Bölüm](#)
13. [On Üçüncü Bölüm](#)
14. [Bölüm On Dört](#)
15. [On Beşinci Bölüm](#)
16. [On Altıncı Bölüm](#)
17. [On Yedinci Bölüm](#)
18. [On Sekizinci Bölüm](#)
19. [On Dokuzuncu Bölüm](#)
20. [Yirminci Bölüm](#)
21. [Bölüm Yirmi Bir](#)
22. [Yirmi İkinci Bölüm](#)
23. [Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

[Bölüm II](#)

24. [Yirmi Dördüncü Bölüm](#)
25. [Yirmi Beşinci Bölüm](#)
26. [Yirmi Altıncı Bölüm](#)
27. [Yirmi Yedinci Bölüm](#)
28. [Yirmi Sekizinci Bölüm](#)
29. [Yirmi Dokuzuncu Bölüm](#)
30. [Otuzuncu Bölüm](#)

31. [Bölüm Otuz Bir](#)
32. [Otuz İkinci Bölüm](#)
33. [Otuz Üçüncü Bölüm](#)
34. [Otuz Dördüncü Bölüm](#)
35. [Bölüm Otuz Beş](#)
36. [Otuz Altıncı Bölüm](#)
37. [Otuz Yedinci Bölüm](#)
38. [Otuz Sekizinci Bölüm](#)
39. [Otuz Dokuzuncu Bölüm](#)
40. [Kırkıncı Bölüm](#)
41. [Bölüm Kırk Bir](#)
42. [Bölüm Kırk İki](#)
43. [Bölüm Kırk Üç](#)
44. [Bölüm Kırk Dört](#)

[Bölüm III](#)

45. [Bölüm Kırk Beş](#)
46. [Bölüm Kırk Altı](#)
47. [Bölüm Kırk Yedi](#)
48. [Bölüm Kırk Sekiz](#)
49. [Bölüm Kırk Dokuz](#)
50. [Bölüm Elli](#)
51. [Bölüm Elli Bir](#)
52. [Elli İkinci Bölüm](#)
53. [Elli Üçüncü Bölüm](#)
54. [Elli Dördüncü Bölüm](#)
55. [Bölüm Elli Beş](#)
56. [Bölüm Elli Altı](#)
57. [Bölüm Elli Yedi](#)
58. [Bölüm Elli Sekiz](#)
59. [Bölüm Elli Dokuz](#)
60. [Altmışını Bölüm](#)
61. [Bölüm Altmış Bir](#)
62. [Altmış İkinci Bölüm](#)
63. [Bölüm Altmış Üç](#)
64. [Bölüm Altmış Dört](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Dakota Wilde](#)

[tarafından Teşekkür](#)

[Çalma Listesi](#)

[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

İçerik Uyarısı

İçerik uyarılarının ayrıntılı bir listesi için lütfen yazarın web sitesini kontrol edin.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

Çalma Listesi

Spotify'da birlikte dinleyin.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Özet

OceanofPDF.com

KILDALE AKADEMI'YE TEKRAR HOŞ GELDİNİZ.

Karakterlerimizi en son gördüğümüzde, Salem perdenin arkasına itilmiş, Skye ise bir ışık patlaması yaymıştı.

Çocuklar, iblisleri bedenlerini ele geçirdikten sonra sahildeydiler ve hepsini perdeye götürdüler. Cehennem köpekleri ortalıkta dolaşmaktadır ve Leighton Ledger müdahale etmeye çalışırken sahile ulaşmanın yolunu bulmuştur.

Herhangi bir hata bulursanız, lütfen bunları Amazon'a bildirmeyin, ancak lütfen yayıncıya hadespublingco@gmail.com adresinden e-posta gönderin.

OceanofPDF.com

Eğer cenneti hareket ettiremezsem, cehennemi yükselteceğim.
-Virgil

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

Önsöz

OceanofPDF.com

PRESTON: SAHİL BİR YERDE... 1890

OceanofPDF.com

ŞARKI: ONLY HAPPY WHEN IT RAINS BY RONIIT, SAINT MESA

T Dalgalar zar zor yüzen geminin tepesini aşarken tekne alçalıyor. Kardeşlerim ve ben bu gemiyi alabilmek için son kuruşumuza kadar para biriktirmiştik. Ve şimdi dalgalar tarafından parçalanıyor. elementler. Tekne su alıyor ve yakında hiçbir şeyimiz kalmayacak. Bu fırtına birdenbire ortaya çıktı, bizi dakikalar içinde yuttu ve hayatımız için savaşmamıza neden oldu. Kaderimizi değiştirmeye kalkışacak kadar deneyimsiz ve kibirliydik. Şimdi bunun bizi getirdiği yere bakın. Çırpınan, öfkeli bir okyanusun ortasında. Sanki Poseidon öfkesini şimdi bizi alabora etmekle tehdit eden suya boşaltmış gibi.

Tuzlu su gözlerime fışkırıyor, giysilerimi ıslatıyor ve dümeni beyaz parmak eklemlerimle kavrarken botlarımdaki yün çorapları ıslatıyor. Çabalarımın nafile olduğunu biliyorum ama bir türlü bırakamıyorum. Geleceğimiz için umut ettiğim görüntüler gözlerimin önünde buharlaşıyor.

Rüzgâr yelkenleri parçalıyor, lime lime ediyor. Kızgın sularda savrulurken kardeşlerim tutunabildikleri her şeye tutunuyorlar. Geminin pruvası yüksek bir dalgaya çarptığında kalbim boğazıma fırlıyor, yüzeye geri sallanmadan önce bizi yıllar gibi hissettiren bir süre batırıyor.

"Preston! Gemi kayboldu!" Kardeşim Beaumont, yüzü rüzgârla savrulurken bağılıyor.

Pozisyonlarımızdan itildiğimizde bir çatırtı havayı dolduruyor. Ellerim kayıyor ve ayaklarım altımdan kayıyor, botlarım tahıllara sürtünüyor. Ellerim tutamadan tekerlek dönüyor. Ayağa kalkmaya çalışırken parmaklarım ıslak tahtalara sürtünüyor. İleride bir kaya parçası görüyorum ve dümeni tutmak için çabalıyorum ama artık çok geç. Teknemiz kayalara çarparak zaten yarı batık olan gemiyi parçalara ayırıyor. Ahşap kalaslar çarpmanın patlıyor ve buz gibi derinliklere gömülüyoruz - şiddetli fırtınanın ve affetmeyen gelgitin insafına kalıyoruz.

Sahip olduğum her Şeyle suya atılıyorum, beni karnına çeken okyanusun gücüne karşı savaşıyorum. Ağzıma su doluyor ve görüş alanım sadece beni savuran okyanus dalgalarının bulanıklığından ibaret. Altımdaki kırık gemiyle birlikte daha derine batarken su ve tuz kabarcıkları çırpınan formumu yakalıyor. Ciğerlerim hava almak için çığlık atarken gözlerimin önünde siyah kabartılar oluşuyor ve nefes almam için yalvarıyor. Ama bunu yaparsam öleceğimi biliyorum.

Buradan canlı çıkmak için çılgınca tepeyi ararken panik beni pençeliyor. Attığım her kulata uzuvlarımla halsizleŐtiđini hissediyorum. Ruhumu ele geçirmek isteyen mürekkepli sulara hızla yenik düşerken, her tekmenin arkasında bir öncekinden daha az ivme var. Umutsuzluk beni pençeliyor, tüm fedakrlıkların, tüm kargaŐanın bir hiç uğruna olduğunu biliyorum.

Akıntı boyunca sürüklenirken bedenimin çöktüğünü hissediyorum - çaresizce karanlığa sürüklenirken mücadele beni terk ediyor.

KUM, AÇIKTA KALAN TENİME SÜRTÜNÜRKEN, SERT BİR SESLE SARSILARAK UYANDIM. Ellerimi. Ağzımdan tuzlu su fişkırıyor, vücudum nefes almak için çırpınırken istemsizce kabarıyorum. Dilimi sümüksü bir tabakayla kaplayan okyanus suyunu öksürerek çıkarırken göğsüm yanıyor.

"Seni kaybettiğimizi sanmıŐtık." Beaumont kalkmama yardım etti ve sırtımı sıvazladı.

Kumsal enkazla dolu ama mucizevi bir Şekilde altı kardeşimin de çeşitli yaralanma durumları olduğunu sayıyorum. Görünüşe göre en kötü darbeyi ben almıŐım; baŐımda bir Şeyin çarpıp beni bayıltmıŐ olabileceği bir yumru var. Giysilerim paramparça olmuş, uzun bedenime zar zor tutunuyor.

Hayatta olduğum için Őanslıyım.

"Neredeyiz biz?" Sormayı başarıyorum. Fırtına dağılmış, geride yere yapıŐan ince bir sis bırakmıŐtı. Hafif tuzlu esintiyle birlikte yuvarlanıyor, sahili dolduran kayaların ve deniz kabuklarının üzerinde sürtünüyor.

"Limandan çok uzakta olamaz ama yine de emin olamıyorum."

"Oraya kim ?" diye sesleniyor bir ses, kayalardan bize doğru.

Sislerin arasından karanlık bir figür beliriyor, elinde fener, sallayarak sahile giden patikada ilerliyor.

Yabancı yaklaştıkça kardeşlerim birbirine yaklaşıyor.

"Görünüşe göre biraz yardıma ihtiyacınız var." Yabancı ilan etti. Zekice cevabımı yutuyorum. Duygusuz olmanın bize bir faydası olmazdı, çünkü ne yazık ki yardıma ihtiyacımız var. Mahsur kaldık, yerimizi bilmiyoruz ve hava her geçen dakika daha da kararıyor ve soğuyor.

"Neredeyiz biz?" Beau adama sorar.

"Nerede benim terbiyem? Gel seni soğuktan kurtaralım. Adım Claudius. Possession'a hoş geldin, neden benimle evime gelip ısınmıyorsun?"

Kardeşlerim birbirlerine temkinli bakıyorlar. Possession bir yer için ne tür bir isim?

Endişelerimizi okuyarak kıkırdıyor. "Ya da bu sahilde yiyeceksiz ve barınaksız kalabilirsiniz. Size kalmış."

Fener, çarpık gülümsemesindeki ışıltıyı aydınlatıyor. Onu kırık dökük ve topallayarak patikadan yukarı doğru takip ederken midem huzursuzlukla çalkalanıyor. Dönüp okyanusa bakıyorum ve ailemin geleceği olması gereken şeyin enkazına bakarken bir önsezi duygusuyla karşılaşıyorum. Artık su için kırık dökük bir yemden başka bir şey değil.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

LEIGHTON LEDGER: GÜNÜMÜZ

OceanofPDF.com

ŞARKI: YOU'RE GONNA GET WHAT'S COMING BY KLERGY, VG LUCAS

A Ağzım açık bir şekilde kayadaki yarığa bakarken uluma gecenin içinde yankılanıyor. Uğursuz çağrıya bir uluma daha katılırken gece etrafımı sarıyor. Nabzım fırlıyor ve yüzümde ince bir ter oluşuyor.

Alnına.

Etrafımı saran altı kişi sanki hepsi birden aynı duyguya kapılmış gibi titriyor.

İçlerinden biri dizlerinin üzerine çökerken, değersiz oğlum da dahil olmak üzere diğer üçü kör edici beyaz ışığı üreten kıza doğru koşuyor.

"İyi misin?" Lukas'ın onu göğsüne çekerken sorduğunu duyuyorum. Dudaklarımda bir küçümseme hissediyorum. Onun zayıflığı kabul edilemez. O her zaman bir hayal kırıklığı olmuştur. Tıpkı annesi gibi.

Bir uluma daha havayı yırtıyor, bu sefer daha yakından. Ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Çocuklar fark edemeyecek kadar meşguller ama ben çabalıyorum, bizi oradan mümkün olduğunca çabuk çıkarmak için Lukas'a tutunuyorum.

"Lukas, gitmemiz gerek." Zaman bizden yana değil. Saniyelerin bize yaklaştığını hissedebiliyorum ama Lukas burada kalmanın sonuçlarını bilmiyor. Ona gerçeği hiç söylemedim. Yaptığım anlaşmayı hiç açıklamadım. gerek görmedim. Kolunu benden çekiyor, ayın ışığı çatık kaşlarında gözleri öfkeyle yanıyor.

"Sakın bana dokunma."

Tazı hızla yaklaşırken yer ayaklarımızın altında gümbürdüyor. "Lukas! Gitmemiz gerek!" diye bağıyorum.

Uğruna çalıştığım her şey hayal edebileceğimden daha hızlı çözülüyor. Göğsündeki iblis tarafından o perdenin içine çekilmeden önce Lukas'ı yarıktan uzaklaştırmam gerekiyordu.

Bu tehdidin yanı sıra, hızla yaklaşan tazı yüzünden ortalık kan gölüne dönmeden önce bu sahilden gitmemiz gerekiyor. O şeyleri

Yeraltı Dünyası'ndan kaçan iblisleri parçalara ayırmak için. Ruhlarını işkencelerine geri gönderiyor ve bağlı olduğu zavallı ruhu ölüme terk ediyor. Oğullarıma onları buraya göndermeden önce içinde bulunduğumuz durumun ne kadar vahim olduğunu anlatmalıydım. Onları uyarmalıydım ama kendimi işime çok kaptırmıştım. Her zaman olduğu gibi her şeyin yolunda gideceğinden emindim.

İstediğim hayat için ruhumu bir şeytana satmıştım. Zenginliğimi, başarıımı, sağlığımı, görünüşümü. Eğer gitmezsek bunların hepsinin duman olup uçmasını izlemek üzereydim. Hesaplaşma nefesimi ensemden hissediyorum ve pişmanlık kokuyor.

Av köpekleri neredeyse üzerimize geliyor ve Lukas hala uyarılarımı dinlemiyor. Tipik bir durum. Belki de hayatımız için benim vizyonuma uymasını talep etmek yerine onunla daha fazla bağlantı kurmaya çalışsaydım, bu lanet sahilden inerdi.

Ayın en yüksek zirveye ulaşmasına ve yıllar önce yaptığımız büyüün işe yaramaz hale gelmesine sadece birkaç dakikamız var. Kız perdeyi tamamen açmayı başaramadı ve bu başarısızlık yüzünden iblisleri cehenneme geri göndereceğini biliyorum.

Burada olmadıkları için konseyi ve özellikle de planlarının kusursuz olduğunu düşünecek kadar kibirli olduğu için Hart'ı içimden lanetlerken öfke göğsümü kaplıyor.

"Lukas!" Çenemin koluma girip etimi deldiğini hissetmeden önce son bir kez daha deniyorum. Yana doğru savrulup uçurumun kenarına çarparken vücudum havaya kalkıyor. Görüşüm bulanıklaşırken kulaklarımı alçak bir uğultu dolduruyor.

Çılgınlıklar havayı dolduruyor ve sahildeki çocukların içinde yaşayan ibislere adaleti sağlamak için gelen canavarın hırıltısıyla karışıyor.

Kendimi yerden kaldırmak için bedenimi zorluyorum, kolumu ne kadar kaldırmaya çalışsam da hareket ettiremiyorum. Av köpeğinin çocuklara doğru ilerleyişini ve birkaçını yarığa yaklaştırdığını izlerken yüzümden aşağı ıslaklık sızıyor.

Ay yükseliyor, nafile çabalarım için benimle alay ediyor. Görüşüm kararıyor ve bilinçsizliğe sürükleniyorum.

Başarısız olduk.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

WALKER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ŞARKI: BORN TO DIE BY EUPHORIA

M İblis üzerimdeki baskısını isteksizce bırakırken vücudum ağrıyor. Emmet'i gömleğinin ön kısmından tutuyorum ve o darbeye karşı koyamadan yumruğumu suratına indiriyorum. Parmak boğumlarım yüzüne çarptı.

kıkırdağı büyük bir gürültüyle kırıldı. Çarpmanın etkisiyle kafası yana savrulurken kumun üzerine kan fişkırdı.

"Seni küçük pislik." Nefes almaya çalışırken kırılan burnundan kan fişkırmasını izlerken ağızımdan tükürükler saçarak bağıriyorum. Elleri teslim olmuş gibi havada, ama kendimi pek merhametli hissetmiyorum.

"Ben değildim, dostum!" Göğsüme vurarak beni birkaç adım geriye iterek çığlık atıyor.

"Buna nasıl inanacağız?" Graham kollarını ön kollarına doğru iterek araya giriyor. Lukas Skye'ın elini bırakıp Graham'ın yanına gidiyor ve boynunu iki yana kırarak gözlerini Emmet'tan ayırmıyor.

Gözlerimi Salem'in az önce içine çekildiği perdedeki yırtığa çeviriyorum ve içinden atlayıp onu cehenneme kadar takip etmek istiyorum. Bir kol beni geri çekiyor ve arkamı döndüğümde Garrison'ın elinin pazuma dolandığını görüyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Onun peşinden gidiyorum, bok kafalı. Neye benziyor?" Lukas, Graham ve Emmet'in birbirlerini yumrukladıklarını görerek kendimi ondan uzaklaştırıyorum.

Bir uluma, ete çarpan yumruklardan çıkan homurtu seslerinin arasına karışıyor.

Belirgin bir şekil üzerimize doğru gelirken yer sarsılıyor. Emmet bana doğru savruldu. Onu iterek Lukas ve Graham'ın yumrukları havada beklediği yere geri döndüm.

"Dur!" Lukasın babası bağıriyor, canavar onu havaya kaldırmadan hemen önce, bir diğeri doğruca bana doğru geliyor, büyük pençeleri kuma saplanıyor ve onu ileriye doğru itiyor.

"Şeytan! Şeytan, dur!" Bağırmaya çalışıyorum ama cehennem köpeği bir an bile beni fark etmiyor. Başı doğrudan bana çarparken bedenim paçavra bir bebek gibi sivri kayalara savruluyor.

İçimden gelen bir çekiş başımın duvara yaslanmasına neden olurken omurgamın dimdik olduğunu hissediyorum. Yukarıdan derin bir gümbürtü geliyor, ama sıkışmış durumdayım - göğsüm içten oyuluyormuş gibi hissediyor.

Garrison sıkılı yumruğunu göğsünde gezdirirken dizlerinin üzerine çöküyor, Emmet'ın yüzü ise sessiz bir çığlığa kilitlenmiş durumda. Lukas ve Graham bana doğru sendelerken birbirlerine yaslanıyorlar. Sloan kontrolsüzce titriyor, yumrukları altındaki kumu kazıyor.

Omurgamdan aşağıya, göğsüme saplanan yakıcı bir acı boğazımdan bir çığlık koparırken sırtım kendi iradesiyle kamburlaşıyor. Acımın bulanıklığı içinde, kardeşlerimin hepsinin benimle benzer bir fenomen yaşadığını fark ediyorum. Vücudum yerden kalkmaya başlarken çığlık ve uluma sesleri kulaklarımı dolduruyor. Bu da ne böyle?

Perdenin içine çekiliyorum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: LOOKING AT THE DEVIL BY SEIBOLD

I Bir ateş gölü arkasındaki havaya uzun lav şeritleri fişkırtırken, baba dediğim adama ağzım açık bakakalıyorum. Kükürt ciğerlerime doluyor ve yeterince derin bir nefes almak için mücadele ederek öksürüyorum.

"Bu da ne böyle?" Hırıldıyorum.

"Tam olarak cehennem sayılmaz, sevgili kızım. Daha çok bir tür araf gibi."

"Araf." Önümdeki dehşet manzarasını seyrederken kelime dudaklarımdan dökülüyor. "Neden buradasın?" Babamı en son gördüğümde üç yaşındaydım. Bir an beni salıncakta itiyordu, bir an sonra ağlıyordum - küçük bacaklarım havayı işe yaramaz bir şekilde tekmelerken soğuk ve yalnızdım. Beni saatler sonra mucizevi bir şekilde zarar görmemiş halde buldular. Annem onun hakkında konuşmayı reddediyor, eğer ondan bahsetme cesaretini bulursam konuyu sürekli değiştiriyordu. Onu ve büyükannemin her ikisinin de elimden geçtiğini hatırladığımda bir panik düşüncesi titreşiyor. Onlar da burada olabilir mi?

"Ben burada yaşıyorum." Kollarını iki yana açarak cevap veriyor.

Sözlerini, tacını, sırtındaki kılıcını, yıllar sonra ilk kez karşımda oluşunu sindirmeye çalışırken boğazım düğümleniyor. Hayal meyal hatırladığım adamdan farklı görünmüyor. Her zaman küçük kızların yaptığı gibi babamı idolleştirdiğimi düşündüğüm ruhani bir şekilde genç. Botoks kölesi ya da Paul Rudd ile akraba değilse, şimdiye kadar kırıksıklıkları olması gerekirdi.

"Güzel...yer mi?" Buna ne demem gerekiyordu ki? Babamın Araf'ta yaşadığını öğrenmek o günkü yapılacaklar listemde yoktu.

Arkamdan gelen alçak bir inilti, sesin nereden geldiğini görmek için dönmeme neden oldu. Karanlığın girdabında titreyen, kıvrılmış bir form görüyorum.

"Ah, Kaos. Görüyorum ki ait olduğun yere geri dönmenin bir yolunu bulmuşsun." Babam pörsümüş iblise bakarak şöyle diyor. Figürün acayıplığı beni olduğum yerde donduruyor. İçimde bir çığlığın sıkıştığını hissediyorum.

Boğazım, dışarı çıkmak ve yukarıda beliren tehditkâr sarkıtlar boyunca yankılanmak için can atıyor.

Ağır bir ses kulak zarımı tırmalıyor. "Siktir git, Hades."

Tüm vücudum ağırlaşmış hissediyor. Dört nala atan kalp atışlarımla birlikte kulaklarımdaki uğultu da artarken, uzaktaki çığlık sesleri azalıyor gibi görünüyor.

Hades. Hades. Hades mi?

İsim zihnimden sekiyor, bastırılmış anılara giriyor ve ruhumda yer ediniyor. Dizlerim titriyor. Burada tam olarak ne bulmayı beklediğimden emin değilim ama bu kesinlikle o değildi. Daha önce hissettiğim tüm cesaret bir anda dağılıyor.

Yerdeki kömürleşmiş form kıkırdıyor. "Bu bakış ne için prenses? Hades'in kızı olduğunu bilmiyor muydun?" Dengesiz kahkahası öksürük krizine girmesine neden olurken, siyah ruhsuz gözleri bana bakıyor.

"Bu kadarı yeterli." Hades bileğinin bir hareketiyle Kaos'un el ve ayak bileklerine demir zincirler geçirmeyi başardığını söylüyor. Düşüncelerim yarışırken şeytani varlığa bakarken göğsüm garip bir şekilde boş hissediyor.

Bu doğru olamaz. Babam bizi terk etti. Ondan sadece ara sıra haber aldım. Yıllar boyunca ara sıra bir ya da iki hediye aldım. O *HADES* olamaz. Yeraltı Tanrısı.

Ben şaşkın şaşkın dururken altımdaki zemin sarsılıyor ve duvardaki çatlaktan kör edici bir ışık sızıyor.

"Yoldan çekil, bir şey geliyor." Hades uyarıyor, kaslı kolunu atıyor ve tanıdık bir çığlık perdeyi yırtarken beni arkasına itiyor. Zayıflamış bedenimin izin verdiği kadar hızlı koşarak babamı yoldan itiyorum.

"Salem! Dikkat et!" Hades'in uyarısını bir an için çok geç duyuyorum, sonra sertçe geriye savruluyorum, iri bir beden tarafından boğulurken başım taş zemine çarpıyor. Beni altına çeken karanlığa yenik düşmeden önce bilincim tehlikeli bir şekilde titriyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

LUKAS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ŞARKI: BE A HERO BY EUPHORIA

Skye ellerini havaya kaldırıyor ve sahile yayılmış olan bizleri saran parlak beyaz bir ışık yayıyor. İblisin içimden sökülüp çıkarıldığını, beni de kendisiyle birlikte perdenin içine çekmeye çalıştığını hissedebiliyorum. Babamın cansız bedeni kayalara çarpmış bir şekilde yatıyor. Onun hareketsiz bedenine bakarken hiçbir şey hissetmiyorum, adama karşı en ufak bir sempati duymuyorum.

"Sakın beni bırakayım deme!" Skye, perdenin içine çekilmemek için bedeninin titrediğini söylüyor.

Sanki milyonlarca bıçak göğsümü kesiyor, ruhumu bedenimden ayırıyor. Skye'ın dehşete düşmüş yüzünden boncuk boncuk ter damlarken Walker'ın önce içine çekildiğini görüyorum. Bu yeni keşfettiği gücü nerede bulduğunu ve bunun ne anlama geldiğini düşünecek vaktim yok çünkü kendimi geriye doğru kayarken hissediyorum. Graham kolunu pazuma doluyor, parmakları bir sonraki adıma geçmemi engellemek için içeri giriyor. Ayakkabılarım kuma sürtünüyor, kum ve kaya tanelerini çekiyor ve bedenim hepimizi içine almakla tehdit eden çukura doğru yaklaşıyor.

Emmet bir çığlıkla başımın uçarak geçiyor, neredeyse beni de beraberinde götürüyordu. Sloan Graham'a tutunurken Graham beni daha da sıkı kavırıyor ve hepimizin arasında bir zincir oluşturuyor.

Garrison ulaşamayacağımız kadar uzakta. Onu içine çeken güce karşı savaşılamayacağını anladığı anı görüyorum. Perdenin içinde kaybolurken gözlerinde hüznü bir kabulleniş var.

"Siktir!" Gözlerimin yaşardığını hissederek bağıriyorum.

"Daha fazla dayanamayacağım!" Skye haykırıyor, gözyaşları ve ter serbestçe akıyor. Kıyafetleri yırtılmış ve kumla kaplanmış.

Dördümüzün kaldığı yere doğru sinsice yaklaşan iblis köpekten alçak bir hırıltı geliyor. İşe yaramaz babamı da sayarsan beş.

"Skye. Bizi bırakabilirsin. Tazıdan uzaklaş." Onu canavardan uzak tutmaya kararlı olduğumu söyledim.

Başını sallıyor, kolları bize tutunmak için gösterdiği çabayla titriyor. "Seni bırakmayacağım."

Birden fazla çığlğın sesi havayı dolduruyor ve aniden perdenin sadece birkaç santim uzağına düşüyorum. Graham ve Sloan'ı da yanıma alarak yere yğıldım. İblis, öğretilmiş bir lastik bant gibi bana geri dönüyor. Yanıyor.

"Ne oluyor be?" Ağz dolusu kumu tükürerek söyledim.

Skye dizlerinin üzerine çöküyor ve Walker, Emmet ve Garrison'ın birkaç dakika önce içine çekildiğı delikten çıkan hayalet bedenlerin titreşimlerine bakıyor.

Bedensiz ruhlar çılgınca kasabaya doğru uçarken çığlık atar ve bağırırlar. Cehennem köpekleri de onları görür ve son sürat peşlerinden koşmaya başlar.

"Siktir." Graham beni iterek haykırıyor. "Bu iyi olamaz."

"Müdür ruhların araftan çıkarılmasıyla ilgili ne demişti?" Hatırlamaya çalışarak soruyorum, ruhlar görüş alanımın hemen dışında hareket ederken panik beni pençeliyor.

"Salem kapıyı açtı. Onları dışarı çıkardı." Skye şaşkınlıkla ellerine fısıldıyor.

"Onları uyarmalıyız." Sloan yerden kalkıyor ve Skye'ın ellerini kendi ellerinin arasına alarak kumsalın zemininden inmesine yardım ediyor. Göğsümdeki iblis öfkeyle çalkalanıyor ve beni bu sahilden defolup gitmeye çağırıyor.

"Sanırım bize yardım edebilecek birini tanıyorum." Walker'ın Madam LeRoux'dan ve ona ve Salem'e nasıl yardım ettiğinden bahsettiğini hatırlayarak söylüyorum. "Yola çıkmamız gerek."

"Peki ya baban?" Skye onun çökmüş bedenine bakarak soruyor. Benimle aynı DNA'yı paylaşan bu adam umurumda bile olmamalı. Hayatım boyunca boktan bir baba oldu. Ama onu bu sahilde ölüme terk edemem, onu canlı istiyorum. Dünyası yıkıldığında yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Ölüm onun için çok kolay bir kaçış yolu.

"Siktir. Tamam. Onu bizimle getir." Ellerimi yüzümden aşağı indiriyorum. Sloan, Graham ve ben onu yakaladık. Gövdesinin altından kaldırdığımda göğsünün hâlâ hareket ettiğini fark ettim. İblis köpeğin kolunu parçaladığı açık yaradan kan fışkırıyor.

"Koluna turnike yapman gerek!" Skye zaten yıpranmış olan gömleğini yırtarak söylüyor. Biz onu tepeye çıkarmak için hızlıca çalışırken o da kumaşı adamın yüzülmüş uzvundan geriye kalanın etrafına bağlıyor. Bu gece kimseye yardım edemeyeceğimize dair içimde kötü bir his var. Ne perdenin içine çekilen arkadaşlarımıza, ne üzerlerine lanet olası kötü ruhlar ve cehennem köpekleri inen kasaba halkına, ne de biz yürürken hâlâ kan kaybetmekte olan baygın babama.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: LAURA MARLING'DEN DEVIL'S RESTING PLACE

I Tenimi okşayan ipek çarşaflarla kaplı bir yatakta uyanıyorum. Başım zonkluyor ve gözlerimin kenarları uykudan kabuk bağlamış. Havaya sinen yanık kokusu beni öksürük krizine sokuyor. Benim ellerimi gözlerime sürterek görüşümü temizliyorum.

Neredeyim ben?

Siyah boyalı duvarlarda, ateşle çevrili işkence sahnelerini tasvir eden duvar halıları asılı. İçinde bulunduğum yatak, üst kısmı boyunca uzanan ve havaya doğru yükselen direklerin etrafında bir yay şeklinde toplanan kırmızı, şeffaf bir gölgelikle kaplı. Bayılılmadan önce olanları bir an için hatırlayarak inliyorum.

"Uyanmışsın." Walker'ın çakıllı sesiyle sıçradım.

"Tanrım." Hızla artan kalp sakinleştirmeye çalışarak göğsümü tutuyorum.

"Hayır, Walker." Göğsünü işaret ediyor.

Hemen öksürüğe dönüşen küçük bir kahkaha atıyorum. İki uzun adımda bana doğru geliyor, yanıma oturuyor ve sırtımı ovuyor. Üzerimdeki ince pamuklu üstten nasırlarını hissedebiliyorum.

Kendimi toparladıktan sonra onun endişeli viski rengi gözlerine bakıyorum.
"Ne oldu lan?"

Eli sırtımı ovmayı bıraktı. "Görünüşe göre hepimizi kontrol etmeye başlayan bir iblis tarafından ele geçirilmişsin. "Sen" tarafından hepimiz sahile, perdenin açıldığı yere götürüldük. Sonunda sen içeri itildin ve sonra Emmet, Garrison ve ben hepimiz içine çekildik. Sanırım diğerleri hâlâ Kildale'de ama biz Hades'in Kalesi'ndeyiz. Perdenin içinden geçtiğimizde, hepimizin içindeki iblisleri dışarı çıkarmış olmalı. Onlar bir hücreye, biz de buraya götürüldük. İçeri çekildiğimde yanlışlıkla sana çarptım ve seni bayılttım." Elimi kavırıyor ve başparmağını üst kısmına sürterken, boştaki elini kulağımın arkasındaki bir tutam saç sıkıştırmak için kullanıyor. Kaz yumurtası büyüklüğündeki saç hissettiğimde dokunuşu beni irkiltiyor.

Topak. "İki gündür baygınsın ama bana burada zamanın farklı işlediği söylendi."

Tam olarak ne dediğini anlamam bir dakikamı alıyor. Gözlerimi yavaşça kırptırıyorum, boğazımı bir duygu yumağının kapladığını hissederek odaya bakıyorum. Bunların hepsi çok fazla. Babamı tekrar görmek, ele geçirildiğimi öğrenmek.

"Ben- ben ele mi geçirildim?" Gözlerimin açıldığını ve avuçlarımın terden kayganlaştığını hissediyorum. Bana başını salladı.

Anlar hafızamda titreşiyor. Bana eşlik eden, bilincimin köşelerinde kaynayan karanlık ve uğursuz bir his. Sihreme alıştığım için görmezden geldiğim şeyler şimdi gözüme batacak kadar açık. Sihreme uzanıyorum ama varlığına dair sadece küçük bir titreşim buluyorum. Kapıların gürültüyle açılması beni sarmal düşüncelerimden sıyrıyor.

"Ah! Uyandı." Babamın gür sesi, yüksek tonozlu tavanda hedefini arayan bir kurşun gibi sekiyor. Battaniyemi toplayıp göğsümü örtüyorum. Yeraltı Tanrısı'nın tüm ihtişamıyla yatak odasına girdiğini gördüğümüzde Walker'ın bana doğru yaklaştığını hissediyorum.

"Neler olduğunu açıklayacak mısın?" Ona dik dik bakarak soruyorum, içimdeki kötü kaltağı yönlendirmeye çalışıyorum, her ne kadar şu anda şokta olsa da. Bazı özelliklerimin bana yansıdığını görmek sinir bozucu. Yüksek elmacık kemikleri ve koyu kuzguni saçları benimkilerle uyuyor. Ama benim gözlerim yosunlu bir zümrüt yeşiliyken, onunkiler parlak bir yaz günü kadar berrak, buz mavisi.

"Evet canım, sonunda ait olduğun yere, evine döndün." Bana gülümsüyor ama içinde bir gerginlik olduğunu hissediyorum. Hades'in gergin olabileceği kimin aklına gelirdi ki?

Evde olduğumu söylediğinde midem sıkışıyor ve Walker'ın parmaklarının güven verici bir sıkışma ile parmaklarımın arasından geçtiğini hissediyorum.

"Senin onuruna bir toplantı düzenleme cüretini gösterdim ve artık uyandığına göre nihayet bunu kutlayabiliriz. Baba ve kızı sonunda yeniden bir araya geldi."

"Bu konuda..." Ben başlıyorum.

"Evet, öyle. Acil bir meseleyle ilgilenmem gerekiyor ama bu gece tüm sorularınızı yanıtlayacağım." Ben arkasından seslenemeden odadan çıkıp gitti.

"Ne oluyor lan?" Walker'a dönüyorum ama kırmızı ve siyah mermer zemin boyunca sürüklenen uzun siyah dökümlü elbiseler giymiş birkaç boynuzlu kadın tarafından tekrar bölünüyoruz. Odanın içinde zarifçe ilerlerken gri tenleri tüm ışığı emiyor gibi görünüyor.

Her biri selam verip beni şaşkına çeviriyor, sonra yanımdan geçip bir tepsi yemek getiriyor, bir diğeri kıyafet değiştiriyor ve diğeri Walker'ı odadan çıkarmaya başlıyor.

"O kalıyor." Biraz etkim olmasını umarak talep ediyorum. "Nasıl isterseniz leydim."

Walker'ın ağzını gördüğümde gözlerim kocaman açıldı, "Leydim." Dudaklarında bir sırıtişla bana bakıyordu.

Ona orta parmağımı kaldırıyorum, üç kadın da görmemiş gibi yapıyor. Eminim böyle bir yer orta parmaktan çok daha skandal şeyler görmüştür.

Sağladıkları giysileri giyiyorum, korse tarzı sırt ve kıyafeti oluşturan kumaş katmanları konusunda yardıma ihtiyacım var. Walker'a da geniş omuzlarına çok dar gelen kendi takım elbisesi giydiriliyor. İnsanların üzerime titremesi garip Bağımsızlığımı tercih ederim ama sanırım Roma'dayken. Olaylardaki ani değişime güvenmiyorum ve içgüdülerim şimdilik bu maskaralığa devam etmemi söylüyor. Bana uzun zamandır kayıp bir prensesmişim gibi davranmak istiyorlarsa, bunu kendi avantajıma kullanabilirim. Belki Pierce'a ne olduğunu öğrenebilirim.

Biri bana cehennemde insanların ne giydiğini sorsaydı, şu anda giydiğimiz ayrıntılı kıyafetleri asla düşünmezdim. Yine de, bu korse için bir dava açabilirim. Kesinlikle bir işkence aleti.

Koridorda kadınları takip ederken siyah dantel topuklu ayakkabılarım mermere vururken eteklerim yerde sürükleniyor.

"Şimdi, bu koridorun sonunda sağa dönüp bir kat merdiven inmek isteyeceksiniz. Aşağıya ulaştığında, camdan geç

Koridor. Bu sizi doğruca yemek alanına götürecek." En kısa boylu kadın söylüyor.

"Teşekkür ederim- uh. Özür dilerim, adınızı bilmiyorum."

"Clothio, bayan." Dudakları bir gülümsemeye dönüşürken ruhani kırmızı gözleri parlıyor. Tekrar başlarını eğerek ayrıldılar. Walker ve ben sarayın ihtişamını seyrederek onların talimatlarını takip ediyoruz.

"Daha fazla insan araya girmeden beni hemen bilgilendir." Fısıltıyla söylüyorum, böyle bir yerin ne tür güçleri ya da akustığı olduğundan emin değilim. Bir keresinde *Reign*'in bir bölümünde tavanın, odanın diğer ucundaki insanların konuşulanları duymasını sağlayacak şekilde yapıldığını görmüştüm. Şu anda ya da herhangi bir zamanda kafamın kesilmesini istemiyordum.

"Şey, tüm iblislerimiz içimizden sökülüp alındı. Onları nereye götürdüklerini bilmiyorum ama üçümüz vardiyalı olarak senin yanında oturup uyanmanı bekliyoruz. Kafanı taşlara çok sert vurmuşsun. Hades iblislerle meşguldü, bu yüzden bugün odana girene kadar onu görmedik."

"Bunu kabul etmek çok zor. İçimde lanet bir iblis mi vardı? Bunu nasıl bilemem?"

Walker omuz silkiyor. "Kendini ele vermek istememiş olabilir."

"Kendimi garip bir şekilde boş hissediyorum." Büyümün tamamen bitmiş gibi görüldüğüne dikkat çekiyorum. Kalenin derinliklerine doğru sarmal çizerek merdivenlerden inmeye devam ediyoruz.

"Aynen. İblisle o kadar uzun süre yaşadım ki bazen nerede başladığını ve nerede bittiğini bilmiyordum."

Başımı sallıyorum ve *ne zaman* lanet bir iblis tarafından ele geçirilmiş olabileceğimi düşünüyorum. Müdürü öldürdüğümüz mağarada olmalı. İblisin perdenin içine çekilmiş olması gerektiğini düşünmüştüm ama sonra kendimi ne kadar kötü hissettiğimi hatırladım. Bir şey damarlarımda ve özümde nasıl kayıyor gibiydi. Büyüde o kadar yeniydim ki, o zamanlar cadı olduğumu yeni öğrenmiştim, nasıl hissetmem gerektiğini bilmiyordum. Yine de, bunu fark etmemek beni öfkелendirdi. Kendime ve beni insan kuklası olarak kullanan şeytana. *Siyah Giyen Adamlar*'daki adam gibi hissediyorum.

şekerli su isteyip duruyordu. İğrenç. Kollarımı ovuyorum, kendi bedenimde yalnız olduğuma dair kendimi rahatlatmaya çalışıyorum.

En alt kata vardığımızda, her iki tarafında tabandan tavana pencereler bulunan ve bize dışarıyı görme imkânı veren geniş koridora bakıyoruz.

Hepimiz Yeraltı Dünyası'nın neye benzeyeceği konusunda bir fikre sahibiz, ancak bizi karşılayan yayılan ihtişam için son derece hazırlıksızım.

"Kahretsin." Şok içinde ağzım açık kaldı. Her yanımızı saran ısıltılı siyah dağlar, aşağıya doğru bakan uğursuz yeryüzü şekillerinin ötesinde ne varsa onunla içinde bulunduğumuz kale arasında korkutucu bir bariyer oluşturuyor. Hemen dışarıda duran bir çardağın etrafına dikenler dolanmış, pençe gibi sarmaşıklarıyla ahşabı boğuyor. Nar ağaçları, dağlara doğru giden tek bir siyah yol boyunca sıralanıyor. Güneş ışığı yok, sadece yerde titreyen belli belirsiz ürkütücü kırmızı bir parıltı var.

Bir toplantının alçak mırıltılarını duyabiliyorum ve kendimi ileri doğru bir adım atmaya zorluyorum, Walker arkamdan geliyor, ellerini ceplerine sokmuş.

Babamla yüzleşmeli ve sorularıma cevap almalıyım.

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

OceanofPDF.com

GARRISON

OceanofPDF.com

ŞARKI: HALESTORM'DAN FAMILIAR TASTE OF POISON

We Salem'in uyanmasını beklemediğimiz zamanlarda bizim için sağlanan odalarda kilitli tutulduk. İyi dekore edilmiş. Ama ne kadar özenle dekore edilmiş olursa olsun, hücre yine de hücredir.

Antika aynaya bakıyorum, kelepçelerimi düzeltiyorum, uykusuzluktan gözlerimin etrafına yerleşen çökük ifadeyi fark ediyorum.

Giyinip kuşanmaya yabancı değilim, hayatım boyunca bunu yaptım. Küresel imparatorlukları katlanarak büyürken ailemin kaprislerine hizmet etmekle geçen bir ömür. Seçkinlerle dirsek teması. Acımasız ve zenginlerle. Armani giymiş acımasız kafirler.

Ama burada? Ne bekleyeceğimi bilmiyorum. Geçtiğimiz iki yıl boyunca her geçen gün kendimi daha az kontrol altında hissettim ve şimdi? Spiral çiziyorum. Zor.

Kendimi en az yüz kez telefonuma uzanırken yakaladım, ancak lanet şeyin burada çalışmadığını hatırladım. Hesaplarımı kontrol edememek kaygımı had safhaya çıkarıyor. İblisin bir zamanlar ikamet ettiği yerde kara bir boşluk bırakmış gibi görüldüğü ruhumun boş kısmı kimlik duygumu kemiriyor. Eve ne zaman dönebileceğimizi bilmeden burada kapana kısılmış olmaktan nefret ediyorum.

Karanlık bir figür odama girmeden önce kapının çalınması transımı bozuyor. Ensemdeki tüyler aşinalıkla diken diken oluyor.

"Açgözlülük." Son iki yıldır içimde olan şeytanı şaşkınlıkla kabul ediyorum.

Başını eğiyor, aynadaki yansımama bakarken titreyen mum ışığında boynuzları parlıyor.

"Hades'in hepinizle ilgilendiğini sanıyordum."

İnce dudaklarını alaycı bir ifadeyle yukarı kaldırıyor. "Komik bir şey bu. Biz sadece büyük bir planın basit piyonlarıydık, bu yüzden serbest bırakıldık."

Omuzlarımı geriye atıp yüzümü ona dönüyorum. Yumruklarım kendi isteğiyle kıvrılıyor, dövüşe hazırlanıyor.

Hareketi izler ve ellerini kaldırır. "Buraya seninle dövüşmeye gelmedim."

"O zaman neden buradasın?" Beni tutsak eden ve kaprislerine maruz bırakan iblisin ruhsuz gözlerine bakarken sıkılı yumruklarımı gevşetmiyorum. Benden rahatlıkla bir karış daha uzun ve ben de .80 boyundayım. İyi şekillendirilmiş kaslarım, önümde beliren canavarın yanında hiçbir şey.

"Belki de seni

özlemişimdir." Alay

ettim. "Elbette."

"Belki de seni yemek konusunda uyarmaya

geldim." Kaşlarımı çattım. "Beni ne hakkında

uyarmaya?"

"Şöyle diyelim, size sunulan narları yemek istemeyebilirsiniz."

Gözlerimi deviriyorum. "Ve neden olmasın?"

"Eğer bir şey yersen, burada sıkışıp kalırsın."

Alay ettim. "Birdenbire benim iyiliğimi düşündüğüne inanmamı mı bekliyorsun? Bana yaptığın onca şeyden, tenimi yıprattıktan, beni açgözlü bir pisliğe dönüştürdükten sonra?"

"Seni yüzeyinin altında zaten olmadığın bir şey yapmadım. Ayrıca, seni yeterince güvende tuttum."

"Oh, vay canına. Teşekkürler." Elimi göğsüme bastırarak alaycı bir tavır takınıyorum.

"Seni uyarmadığımı söyleme."

Gitmeye gidiyor. Benimle dalga geçiyor da olabilir, doğruyu da söylüyor olabilir. Onunla geçirdiğim iki yıl bana temkinli olmayı öğretti, güvensizlik ikinci bir kan kaynağı gibi damarlarımın altında dolaşıyor, varlığıma işlemiş durumda.

"Bana verdikleri yiyecekleri zaten yedim, o yüzden ne fark eder bilmiyorum, Greed."

"Lanet olası ölümlüler." Kapıdan çıkmaya devam etmeden önce mırıldanıyor.

Kesin olarak bildiğim bir şey varsa o da günahların dışarıda olduğu ve özgürce dolaştığı, bizim düşündüğümüz gibi tutsak olmadığıdır. Ve *bu* iyi bir şey olamaz.

Aynaya son bir kez bakıyorum ve Salem için düzenlenen hoş geldin yemeğine gidiyorum; iblisin uyarısı, herifin doğruyu söyleme ihtimaline karşı bir kenara saklanmıştı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: BAD MOON RISING BY SATIN PUPPETS

T okyanusun durgun sularından gelen sisle birlikte kasaba fazlasıyla sessiz. Ay ışığı gölgelerle dans ediyor, biz tek sıra halinde yürürken sisi takip ediyor. Lukas'ın babasını hastane kanadına bırakmıştık, Onu aceleyle geri getirdiler. Lukas'la kalmayı teklif ettim ama o bizimle kasabaya gelmekte ısrar etti.

Uzun bir gece oldu. Yorgunluk beni pençesine alıyor, kendimi devam etmeye zorlarken gözlerim ağırlaşıyor. O ruhların nereye gittiğini bulmalıyız.

"Bu çok ürkütücü, dostum." Sloan, söylediği her kelimeyle birlikte nefesi de görünür hale geliyor.

"Yok artık. Kendimi bir korku filmi setine girmiş gibi hissediyorum." Graham alay ediyor.

Lukas alışılmadık bir şekilde sessiz, kaşları çatık. Kaşlarını çatarken alçak ay ışığında kaş halkası parlıyor ve gözleriyle sokakları olası tehditlere karşı tarıyor.

Kulaklarım ürkütücü sessizliğe odaklanmıştı. Beklediğim gibi bir uluma ya da çığlık duymadım. Endişe tüylerimi diken diken ediyor.

"Bu gücün geldiğini bulabildin mi?" Graham soruyor.

Ona ters ters baktım. "Hayır. Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." Kıldandım. "Bunca zamandır içimde olduğunu bilseydim, onu daha önce kullanırdım."

"Tanrım. Sadece soruyordum."

Adil olmadığımı biliyorum ama bir grup arkadaşımın uçurumdaki bir çatlağın içine çekilmesini izledim, güçlerim olduğunu öğrendim, sonra bir ton ruhun kayadaki aynı delikten kaçtığını ve Tanrı bilir ne yapmak için şehre gittiğini gördüm. Ayrıca üşüdüm, kafam karıştı, çok korktum ve ayaklarımın ovulmasına ihtiyacım var.

Sadece birkaç sokak lambası, bu kasabanın etini oluşturan şehir merkezindeki binaların önündeki sokakları süslüyor.

"Hayalet kasaba gibi." Attığımız her adımda daha da huzursuz hissederek fısıldıyorum. Köşeyi döndüğümüzde Diablos'un görüldüğünü fark ediyoruz. Walker'la sahne aldığı gece ne kadar coşkulu ve kaygısız görüldüğünü hatırladıkça Salem'le ilgili endişelerim artıyor.

Tam o sırada ayaklarımızın altında alçak bir gümbürtü hissediliyor. Beni sabit tutması için Lukas'ın koluna yapıştım. Diablos saniyeler içinde alevlerle kaplanıyor, alevlerin sıcaklığı hissediliyor ve kutsal olmayan bir vaftiz gibi tenimi sarıyor.

"Lanet olsun!" Lukas ilk kez sessizliğini bozarak haykırıyor.

"Umarım içeride kimse yoktur."

Uğultular gece havasını doldururken, delici çığlıklar boş sokaklarda yankılanmaya başlıyor. Sanki her yönden geliyor gibi. Çılgınca etrafımıza bakıyoruz ve seslerin kaynağını göremiyoruz.

"Bundan hoşlanmadım." Sloan, ayakları yayılan cehennemden uzaklaşırken şöyle diyor. Diablos'un yanındaki bina alev almış. Alevler vinil dış cephe kaplaması boyunca çatırdayarak cam pencereleri kırılana kadar çevreliyor.

Çılgın bir duygu kasırgası gibi etrafımızı saran rüzgârda kıkırdayan bir kahkaha uçuşuyor.

"Skye! Dikkat et!" Lukas beni bir ateş dalgasından geri çekerek "Skye!" dedi. Neredeyse bizi ısıtıyor, az önce durduğum alanı yutuyordu.

"Hareket etmeliyiz!" Binanın sahte cephesinin çökmeye başladığını fark ederek haykırıyorum. Ahşap gıcırıyor ve çatlıyor, her an bizi ezmekle tehdit ediyor.

Bedenim saf içgüdüyle hareket ediyor. İçimdeki alevi serbest bırakmış gibiydim. İçimden güç akarken ayaklarımın yerden kesildiğini hissediyorum, bina yıkılmadan hemen önce ateşle aramıza bir bariyer gönderiyorum, yarattığım kalkan parçalanıyor.

Kullandığım bu güç doğal değil, ama hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Bunu daha önce bir kez yaptığım için, beni sular altında bıraktığında buna daha hazırım.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Sloan soruyor. "Hiçbir fikrim yok!"

"Kelimenin tam anlamıyla havada süzülüyorsun Skye!" Lukas kaşlarının endişeyle çatıldığını söylüyor.

Siren andıran yüksek sesli bir çığlık havayı delip geçerken, ruhlardan oluşan bir girdap kana susamış köpekbalıkları gibi etrafımızı sarıyor.

Göğsümün ortasından bir ışık huzmesi fırlıyor ve ruhları gölgelerin içine doğru kovalıyor. Acı çekiyormuş gibi çığlık atıyorlar, ama gücümün geldiği gibi aniden kesiliyor ve yere çakılmama neden oluyor. Ayaklarım kaldırıma sertçe çarpıyor, bacaklarım altımda bükülmüş bir karmaşa içinde parçalanıyor.

"Skye!" diye bağırarak yanıma koştular.

"Ben iyiyim." İnleyerek söylüyorum, kendimi fırçalamaya çalışıyorum. Düşerken kendimi tutmaya çalışmaktan dizlerim ve bileklerim yanıyor. Yüzümü buruşturarak Lukas ve Sloan beni kaldırırken onlara tutunuyorum.

"Buradan çıkmamız gerek." Graham, eskiden Diablos olan binanın yanmış korlarına bakarak şöyle diyor. Bina birkaç dakika içinde yok oldu. Yangın hâlâ binanın arka tarafında devam ediyor. Aşağıya bakıyorum ve kömürleşmiş tahtalar ve küllerle çevrili mükemmel bir daire görüyorum.

İtfaiye her an burada olabilir, Graham haklı, onlar bizim bu işle bir ilgimiz olduğunu düşünmeden önce buradan gitmeliyiz. Ruhların nereye gitmiş olabileceklerini bulmak için boş görünen kasabanın etrafına bakıyorum ama faydası yok.

Geri çekilmekten nefret ediyorum ama tamamen tükendim. İnciklerimden kan damladığını hissedebiliyorum ve yeni gücümü ikinci kez kullanmam bacaklarımı jöle gibi hissettiriyor.

"Skye, bebeğim. Hadi gidelim. Bu gece başka bir şey yapamayız."

Lukas ısrar ediyor. "Sence eve dönmek güvenli mi?" Sloan soruyor.

"Şu anda hiçbir yerin güvenli olduğunu sanmıyorum ama en iyi seçeneğimiz bu." Lukas cevap verir.

Başarısızlığın ezici ağırlığının yorgun bedenimin üzerine çöktüğünü hissediyorum. Buraya gelerek neyi başaracağımızı umuyordum bilmiyorum ama *bir şeyler* yapabileceğimizi düşünmüştüm. Tek yaptığımız bu şeylerin etrafta uçuşmasını ve sevilen bir binayı ateşe vermesini izlemek oldu. Başka ne yapabileceklerini kim bilebilir ki? Hain ruhlar 101 konusunda tam olarak uzman değilim ve Kildale'de bunu öğretmediklerinden eminim.

"En azından Madam LeRoux'nun evine bir not bırakalım ve olanları anlatalım. Belki o bize yardımcı olabilir." Bunca yolu gelmenin bir faydasını görmek istediğimi söyledim.

Başlarını sallayarak onaylıyorlar.

"Tamam, ama acele etmeliyiz. Polislere bir avuç kafayı yemiş, yeni kaçmış ruhun deli gibi görünmeden burayı ateşe verdiğini nasıl açıklayacağımı bilmiyorum." Sloan ağırlığının bir kısmını ona vermeme izin vererek şöyle diyor. Şaka yapmıyorum. Kilit altında tutulmak ve üzerimde deneyler yapılmasını hiç istemiyorum. Özellikle de bu yeni keşfedilen güçlerle.

Nereden geldikleri ya da neden kullanabildiğim hakkında hiçbir fikrim yok ama sanki eksik bir parçam yerine oturmuş gibi hissediyorum. Bunun beni korkutması mı yoksa heyecanlandırması mı gerektiğini bilmiyorum, ama her ikisini de hissediyorum. Kesin olan bir şey var ki, ortaya çıkardığım bu güç kesinlikle tesadüf değil.

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: MEPHISTO WALTZ NO. 1 S. 514 BY FRANZ LISZT

C Işık, siyah dantellerle kaplı ve süslü Çin tabaklarında akla gelebilecek her türlü yiyeceklerle kaplı devasa masa boyunca uzun dans eden gölgeler titreştiriyor. Biz yerimize otururken odaya zenginlik damlıyor.

Kalabalık, ama zaten oturmuş olan babamın karşısında, baş taraftaki boş yeri almam gerektiği açık. Odanın eşiğine geldiğimizde alçak sesle yapılan konuşmalar kesiliyor.

Kalın bir şekilde yutkunurken herkesin bakışlarının ağırlığını hissediyorum, bir ayağımı diğerinin önüne ve en ufak bir şekilde hissetmediğim bir cesaret görüntüsüyle.

Ben uzun eteğimi sandalyeye sığdırmaya çalışırken Hades içkisini kaldırıyor. Üzerinde yemek yiyebileceğiniz bir şeyden çok bir tahta benziyor. Sonunda bir hizmetkâr sandalyemi içeri iterken sıkışmayı başarıyorum.

Herkes kendi kadehini havada tutarken benim kadehimi almamı bekliyor.

Parmaklarım gümüş fincanı kavıyor ve tüm fincanların sanki sapı boyunca ve tabanına doğru oyulmuş bir iskelet eli varmış gibi göründüğünü fark ediyorum. Onu havaya kaldırıyorum, etrafımızdakilerle eşleştiriyorum.

"Kızım Salem'e. Evine hoş geldin."

"Evinize hoş geldiniz." Akşam yemeği misafirleri içkilerinden bir yudum alarak tekrarlıyorlar. Sıvıyı dudaklarıma götürüyorum, acı tadı yutmadan önce koyu kırmızı şarabı fark ediyorum.

Garrison ve Emmet'i odanın ilerisinde birlikte otururken görüyorum. Gözlerim çılgınca Pierce'ı arıyor ama o burada değil. Kalbim sıkışıyor. Onun burada olmasını ne kadar çok umduğumu fark etmemiştim. Hayal kırıklığımı bastırıyorum, babamdan ihtiyacım olan cevapları almaya ve Pierce'ın nerede olabileceğini bulmaya kararlıyım. Elbette, Yeraltı Dünyası'nın hükümdarı nerede olabileceğini biliyordur.

Walker elini dizime koyuyor ve ben de burada yalnız olmadığım için minnettar bir şekilde ona küçük bir gülümseme veriyorum.

Garrison el sallama hareketi yapıyor, ben de el sallıyorum.

Hades yemeğe başlamak için onay verdiğinde köşeye sıkışmış bir kuartet alçak bir melodi çalmaya başlıyor. Yemeğe temkinli bir şekilde bakıyorum. Lezzetli kokulardan ağzım sulanırken midem açlıktan inliyor. Patatesle yanlış bir şey yapılmayacağını umarak çatalıma küçük bir patates atıyorum. Belirsiz bir ısırık alıyorum, memnuniyetle inlerken tatların dilimde patlamasına izin veriyorum. Samwise bu patatesi kıskanırdı. Kalanını ağzıma atıyorum, şu anda ne kadar hanımefendi gibi görünmediğimi umursamıyorum. Umursamayacak kadar açım. Tabağın etrafında dolanırken etli patatesin suyunun çenemden aşağı süzüldüğünü hissediyorum.

Başka bir kadın odaya girdiğinde odaya bir sessizlik çöküyor. Babamla aynı tacı takıyor, her hareketinden kraliyet damlıyor.

"Merhaba, kocacığım." Boğucu sesi sessizliğin ortasında sesleniyor. Kuartet bile çalmayı bıraktı.

Yaklaştıkça bir aşinalık hissi çarpıyor yüzüme. Yüzü çok iyi tanıdığım birine benziyor. Yaklaşmasını izlerken kalbim göğsümde sıkışıyor.

"Canım benim. Bu gece geleceğini fark etmemiştim." Diyor, belli ki onun burada olmasına şaşırmış. *Bunun neyle ilgili olduğunu merak ediyorum.*

"Kızınızla tanışma fırsatını kaçırmak istemedim." 'Senin' kelimesine yaptığı vurguyu yakalıyorum ve ensemdeki tüylerin bir uyarıyla diken diken olmasına neden oluyorum. Ellerimi kendi elleriyle tutuyor ve sıkı bir gülümsemeyle bana bakıyor.

"Lütfen kocamın bizi daha önce tanıştırmadığı için kaba davranışlarını affedin." Ellerimi kendi elleriyle kavrarken yüzükleri tenime batıyor. "Ben Persephone."

Mantiken hikayeleri bilsem de ağzım açık kalıyor. Herkes biliyor. Burada olmama rağmen, efsanelerin ne kadarının gerçek ne kadarının sadece efsane olduğunu bilmiyorum.

"Salem." Adımı söylerken ağzımın zımpara kağıdıyla dolu olduğunu hissederek cevap veriyorum.

Gözleri parlıyor, "Kim olduğunu biliyorum."

"Tamam." Elimi geri çekiyorum. İçimi bir tedirginlik kaplıyor. Kocasının gayrimeşru çocuğunun evinde onurlu bir yerde oturması hakkında ne düşündüğünden emin değilim. Tavırlarındaki her şey Catelyn Stark'ın beni çok istenmeyen bir Jon Snow yaptığını haykırıyor. Ona sempati duyuyorum, sanki ben de hiçbir şey bilmiyormuşum gibi hissediyorum. Yeraltı dünyasına itildim, ailemin cadı olduğunu öğrendim, oh ve babam Hades. Evet, kesinlikle dengesiz hissediyorum.

Ayağa kalkar ve parmaklarını şıklatır, hemen yanında bir hizmetçi belirir. "Evet, leydim?" Diye sorarlar.

"Özel içkimi getirin, ne de olsa bu özel bir durum. Herkese yetecek kadar olduğundan emin olun." Sözleri sadece ona en yakın olanlarımız tarafından duyulabiliyor, Hades'in yanındaki sandalyeye oturmadan önce, son oturan kişi başka bir yere taşınıyor - kendini gözden uzak tutuyor.

Karısı elini sıkarak tuttuğunda Hades'in omuzları gerginleşir.

"Ah, işte buradalar." Persephone, pembe renkli içkiler martini tarzı şeffaf bardaklarda gelirken yüksek sesle söylüyor.

Dibinde toplanmış üç minik kırmızı tohumu fark ederek bardağımı elime alıyorum. Çökmüş görünen bardağı döndürüyorum ve sıvıyı dudaklarıma götürüyorum.

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

OceanofPDF.com

GARRISON

OceanofPDF.com

ŞARKI: UNDER PRESSURE BY MY CHEMICAL ROMANCE, THE USED

I Bütün akşam kendimi huzursuz hissettim. Günahların burada olduğunu bilmek ve nedenini bilmemek çarpık midemi çalkalıyor. Yemekler lezzetli görünse de pek iştahım yok. Görmedim bir nar, ve Greed'in tamamen boktan olduğunu anlamalıyım.

Salem'e bakıyorum, gerginliği hissediliyor ama yine de çok çarpıcı görünüyor. Siyah saçları özenle örülmüş, elbisesi ise cömert kıvrımlarını sarıyor. Kafamı göğüslerinin arasına sokmak için her şeyimi verirdim. Eğer sadece tadına bakabilseydim, o şeylerin içinde boğulmaktan mutluluk duyardım. Bu düşünceyle kendimi dudaklarımı yalarken buluyorum ve aniden biraz fazla dar gelen pantolonumu düzeltiyorum.

Başka bir tabak getirdiler ve dokunulmamış tabağımı aldılar.

"Dostum, neden yemiyorsun?" Emmet tavuk ya da ördek gibi görünen bir lokmayı yutarken soruyor. Cehennemde tavuk var mı? Bildiğim kadarıyla yediği pişmiş bir iblis bacağı da olabilir. Bu düşünce zaten hassas olan midemi daha da hassaslaştırıyor.

"Açgözlülük beni odamda ziyarete geldi."

Emmet şaşırarak 'şeytan ördek' bacağında boğulmaya başladı. Bana dönmeden önce bir yudum su içti.

"Ne oluyor lan? Kilitli olduklarını sanıyordum?" Fısıltıyla bağırıyor, gözleri sanki günahkârlar her an gölgelerden fırlayacakmış gibi odanın içinde geziniyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ta ki odama girip beni narlar hakkında uyarana kadar."

"Nar mı?"

"Evet, hiç yemememi söyledi, bu yüzden doğal olarak onun sözlerini bir tuz tanesi ile aldım, ama hiç görmedim..."

Bir hizmetli etrafımda dolanıp önüme hastalıklı pembe bir içki koyarken cümlem yarım kalıyor. Martini bardağı önümden geçerken gözlerim dibinde toplanmış minik kırmızı tohum kümesine takılıyor.

"Oh, lanet olsun." Küçük, mütevazı meyveyi hemen tanıyarak söylüyorum. "Nar." Kendisine de aynı içecekten ikram edilen Emmet'e söylüyorum. Masaya bakıyorum ve hepimize aynı içeceğin verildiğini fark ediyorum. Salem bir yudum almak üzereyken Emmet yerinden fırlıyor ve Salem'in bakışlarını yakalıyor. Kaşlarını çatıyor ama kadehin onayını durdurmuyor.

Ona zamanında yetişemeyecek, lanet olsun. Keşke yemeğe oturmadan önce herkesle biraz konuşabilseydim. Ben de ayağa kalkıyorum, pembe içkiyi havaya kaldırırken bardağın kenarına ironik bir şekilde küçük bir dirgene benzeyen bir çatalla vuruyorum. Çıkan ses herkesin dikkatini çekiyor ve yüzümde bir sıcaklık hissediyorum. "Kadeh kaldırmak istiyorum." Sesim gergin çıksa da en azından odadakiler anonsumu anlayışla karşılıyor ve kendi kadehlerini kaldırıyorlar. "Hades ve Salem'e." Emmet'in Salem'i zamanında uyarabilmesi için zamanı uzatmaya çalışarak söylüyorum. Alnımda boncuk boncuk terler belirirken kalp atışlarım hızlanıyor. "Bu kavuşma hayal ettiğiniz her şey gibi olsun."

Hades'i bana bakarken yakalıyorum, dudakları büzülmüş, ifadesi okunmuyor. "Teşekkür ederim." Diyor, kadehini kaldırarak. İçkideki kasıtlı seçimi fark ediyorum.

Emmet sadece Salem'e ulaşıyor, Walker müdahale etmeye çalışıyor. Şu ana kadar hiç kimseye tavuk kemiği fırlatma arzusu duymamıştım, ama kendimi onu almaktan ve müdahaleci düşüncemi uygulamaktan alıkoyuyorum. Emmet'in Salem'in zehir içmesine ya da bu şeylerin içinde her ne varsa ona bir son vereceğine güveniyorum. Hepimiz Salem'in içkiden bir yudum almasını izlerken Walker Emmet'in yolundan çekiliyor. Nefesimi tutuyorum ve kendimi onun hemen yere yığılmasına hazırlıyorum. Odadakilerin gözleri hâlâ benim üzerimde, bir yudum alıp kadeh kaldırmamı bekliyorlar.

Bardağı dudaklarıma götürüyorum, pembe sıvı dudaklarımı selamlamak için yukarıya doğru süzülüyor. Salem'i bu kaderle baş başa bırakmayacağım. İçkinin dişlerimin arasından geçmesine izin veriyorum,

Yutmadan önce dilimi şekerli tatlı bir nektarla kaplıyorum.

Bir şeyler hissetmek için bekliyorum, iksirin bizi içten dışa yaktığı kabul gecesini hatırlıyorum. Ama hiçbir şey hissetmiyorum. Ne ani bir acı, ne bir sıcaklık, ne de bir hazımsızlık.

O şerefsiz Greed'in öfkesine kapıldığım için kendimi azarlıyorum, ona bir an bile inandığım için utanıyorum.

Tekrar , Persephone'un bardağını bana doğru eğip kendi içkisini almadan önce neşeli bir sırıtışla bana baktığını fark ediyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: DIAL TONE BY CATCH YOUR BREATH

I Emmet'in neden daha önce geldiği hakkında hiçbir fikrim yok ama Walker ne istediğini öğrenemedi araya girdi. Muhtemelen boktan davranışları için özür dilemek için. Her zaman işleri berbat ediyordu ama yine de Kalbimin içine kadar girdi, piç kurusu. Onu önemsiyordum. Hepsini önemsiyordum, her biri kalbimin bir parçasını tutuyordu. Hatta Garrison'ı bile... Sessiz ama hükmedici tavrıyla yavaş yavaş arkadaş olma yolunda ilerliyordu. Bazen onun da aramızda büyüyen kıvılcımı hissettiğine yemin edebilirdim. Bakışlarımı Garrison'ın oturduğu yere kaydırıyorum ve takım elbisesinin içinde ne kadar yakışıklı görüldüğüne bakıyorum. Bu gece hepsi yenilebilir görünüyor. Takım elbiseli erkeklerin nesi var? Görünüşe göre amım için kedi nanesi. Beni bakarken yakalıyor ve benimle uygun olandan daha uzun süre göz teması kurarak yanaklarımın kızarmasına neden oluyor.

Boğazımı temizleyerek ekşi tattaki içkimden bir yudum daha alıyorum ve aç hissetmediğim için tabağımdaki yiyecekleri itiyorum.

Akşam yemeğinin geri kalanı, beni yemeye teşvik etmeyi başaramadan birkaç yemek gelip geçerken bir aksaklık olmadan devam ediyor.

Hades'le konuşma anımı bekliyorum, bu cehennem ortamına geldiğimden beri aklımda dönüp duran sorularıma cevap verip vermeyeceğini merak ediyorum. Hizmetkârlar yemeğimizin son kısmını da çıkarırken, ekli bir koridordan geçerek büyük bir balo salonuna yönlendiriliyoruz. Dansçılar çoktan başlamış, senkronize daireler çizerek dönüyorlar. Daha yakından baktığımda, dansçılardan bazılarının kısmen çürümüş cesetler olduğunu, çeşitli iblisler tarafından döndürülürken yıpranmış giysiler giydiklerini fark ediyorum. Grotesk bir şekilde muhteşem. Ürkütücü ama yine de bir şekilde davetkâr. Siyah mermer zemin, onlar hareket ettikçe görüntülerini yansıtıyor ve sanki hayaletleri altlarında baş aşağı dans ediyormuş gibi görünüyor.

İblisler eşlerini müzikle aynı anda daldırırken yaylı müzik yükseliyor. Garrison ve Emmet bana doğru geliyor, ikincisi elimi tutup beni kenara çekiyor.

"Salem. Günahlar dışarıda." Emmet fısıldıyor, elini belime koymuş boynuma doğru eğiliyor. Eğer biri bizi görseydi, samimi bir kucaklaşmanın içindeymişiz gibi görünürdü. Şokumu belli etmemek için yüzümü sabit tutuyorum çünkü hâlâ balo salonuna girerken yanımızdan geçen yemek davetlileri tarafından kuşatılmış durumdayız.

"Emin misin?" Walker'ın hemen yanında duran Garrison'a bakarak soruyorum. Bizi duyabilecek kadar yakınlar. Garrison başını sallıyor.

"Açgözlülük odamı ziyaret etti ve beni nar yememem konusunda uyardı."

Zihnim akşam yemeğinde içtiğim pembe içkiye geri dönüyor. Emmet bana doğru hızla geliyordu. Garrison endişeli görünüyordu. *Kahretsin.*

Bakışlarımı ona çeviriyorum. "Yemekte beni uyarmaya çalıştığın şey bu muydu?"

İçime bir endişe taşı yerleşirken başını sallıyor.

"Ne... nar yersek ne olur?" Hâlâ içeceğin şekerli tatlı tadına doymuş dudaklarımı yalayarak soruyorum.

Çocuklar benzer bir tedirginlikle birbirlerine bakıyorlar. "Babamı bulmam ve tüm bunlara cevap bulmam gerekiyor."

"Ona güvenebileceğimizden emin misin?" Walker bir adım daha yaklaşarak sorar.

Elini sıkıyorum. "Hayır. Burada kendimizden başka kimseye güvenebilir miyiz bilmiyorum. En azından Pierce'ın nerede olduğunu öğrenmeliyiz."

Adamların suçluluk dolu bakışları bana bunun son şey olduğunu söylüyor, ama ben ikna olmayacağım. Buraya onun için gelmek istedim ve onsuz gitmeyeceğim.

Balo salonunun derinliklerine doğru ilerlerken Emmet ve Walker'ın ellerini tutuyorum. Garrison hemen arkamızdan geliyor. Başımı çevirerek katılımcı kalabalığı arasında Hades'i arıyorum. Yeraltı Dünyası Tanrısı olması umurunda değil, o hâlâ benim babam ve neler olup bittiğini öğrenmeyi hak ediyorum.

Odanın en ucunda dört taht var, ortadaki ikisi diğerlerinden daha yüksekte ve neyse ki Hades ve Persephone tarafından işgal edilmiş. Hararetli bir konuşmanın ortasında görünüyorlar ama beklemekte hiç iyi olmadım.

Kalabalığın arasından dolambaçlı yollardan geçerek çocukların ellerini bırakıyorum. Ayağım takılmasın diye cüppemi ellerimin arasında kıvrarak kürsüye çıkarken çok da arkamda olmadıklarını hissedebiliyorum.

"Aklından ne geçiyordu?" Hades'i sorarken yakalıyorum, yüzü kıpkırmızı olmuş, Persephone ise şaşkınlıkla bakıyor.

"O orospu dölüne ne yapmamı bekliyordun, sevgili kocacığım?"

"O benim kızım-" Hades dönüyor ve çevresinde beni görüyor. Yüzü hızla, ağzını çok sıkı saran bir gülümsemeye dönüşüyor. Gözleri konuşmalarını örtbas etmek için zorlanıyor.

"Bana ne haltlar döndüğünü anlatacak mısın?" Talep ediyorum. Yeterince bekledim ve açıkça benden bahsediyorlar.

"Ne kadar da kabasın, değil mi?" Persephone bacak bacak üstüne atıp arkasına yaslanarak beni değerlendiriyor.

"Kaba mı? Bu hiçbir şey, sana söz veriyorum, çok daha kötüsünü yapabilirim."

"Yeraltı Dünyası'nın Kraliçesi'yle böyle saygısızca konuşmaya nasıl cüret edersin?" Uzun tırnaklarını tahtının siyah kolçağına geçirirken gözleri bir uyarı taşıyor.

"Sakin ol Persephone, sorularına cevap almayı hak ediyor." Başını Hades'e doğru çevirir ve dilini şaklatır. "Peki." "Devam et, Salem."

Gözlerim ikisi arasında gidip geliyor, onlardan yayılan gerilim hissediliyor. Hayatım boyunca peşimi bırakmayan o soruyu sormadan önce sakın bir nefes alıyorum: "Beni neden terk ettin?"

Çenesini kaşıyor. "Âlemimizden sadece belli bir süre uzak kalabiliyoruz. Sen ve annenle birlikte ölümlüler dünyasında kalamazdım. Burada dikkatimi gerektiren şeyler oluyordu."

"Ama sen hiç geri dönmedin. Senden sadece telefonda haber alabildim ve o da hep düzensizdi."

Başını sallar. "Ve istediğim gibi yanında olamadığım için üzgünüm."

"Öyle mi? Çünkü ben senin gerçekte kim olduğunu nasıl öğreniyorum?" Son birkaç aydır benden saklanan tüm aile sırlarını düşünüyorum. Bu bir ihanet gibi geliyor.

"Annen ve ben senin mümkün olduğunca normal bir şekilde yetiştirilmen konusunda anlaşmıştık."

"Tüm bunlar muazzam bir kafa karışıklığına neden oldu. Önce güçlerim olduğunu ve uzun bir cadı soyundan geldiğimi öğrendim. Sonra sperm donörü babamın aslında Hades olduğunu öğrendim. Bana anlatmak istediğin başka sürprizler var mı?"

Hades elini havada sallayan Persephone'ye bakar. "Sen de yapabilirsin."

İçimdeki endişe çalkalanıyor, üzerime başka ne atabileceklerini merak ediyorum. "Ne? Bana yarı denizkızı olduğumu mu söyleyeceksiniz? Ejderha kuzenim olduğunu mu?"

"Öyle bir şey yok. Ama bir kız kardeşin var."

"Kız kardeş mi? O... o burada mı?" bir ya da iki kardeşim olup olmadığını hep merak etmişimdir. Babamın kim bilir neler yaptığını bildiğim için bu ihtimali düşündüm.

"Hayır, aslında. O... şey, o Kildale'de."

Bu ifşaat karşısında aklımdaki tüm düşünceler uçup gitti. Kim bu kız?

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: TEAR YOU APART BY SHE WANTS REVENGE

I Birbirine karışmış uzuvlarla uyanıyorum. Sloan'ın bacağı kalçalarımın dolanmış, tıraşsız yüzü boynumun kıvrımına sıkışmış, nefesi tenimde geziniyor. En azından bayılmadan önce dişlerini fırçalamış, yoksa o sabah nefesi burnuma çarpıyor olurdu. Elim çıplak göğsünde geziniyor, siyah külotunun altında kaybolan, düzgünce kesilmiş göğüs kıllarının yumuşak tutamlarını hissediyorum.

Graham ve Lukas yan yatakta birbirlerine sokulmuşlar. Telefonuma uzanıp Sloan'ı uyandırmadan onların fotoğrafını çekebilseydim, çekerdim. Birbirlerine sokulmuşlar, Lukas'ın uzun dövmeli parmakları Graham'ın dalgalı saçlarına dolanmış. Göğüs göğüse uyurlarken Graham'ın eli Lukas'ın kalçasını sıkıca tutuyor. Bir sohbetin ortasında uyuyakalmış görünüyorlar.

Alacakaranlıkta eve döndüğümüzde ev tamamen darmadağın olmuştu. Sandalyeler ters çevrilmişti ve tavandan gelişigüzel flamalar sarkıyordu. Eve girdiğimizde dağınıklığa bakarken ayak parmağım kırmızı bir solo bardağa çarptı. Cehennem köpeklerinin izini sürmek ve Madam LeRoux ile temasa geçmek dışında bugün temizlememiz gereken her şeyi düşünerek inledim.

Kendimi derinliksiz ve cevaplara muhtaç hissediyorum. Şimdi geceyi değerlendirmek için zamanım oldu ve tamamen çıldırmış durumdayım. En iyi arkadaşım ve birkaç ev arkadaşımız cehenneme açılan lanet bir geçide çekildiler ve ben de bunca zamandır içimde gömülü olan bir gücü serbest bırakabildim.

Bunun geldiğine dair hiçbir fikrim yok. Tüm hayatım boyunca acı verici bir şekilde sıradan hissettim. Yine de, güç damarlarımdan geçtiğinde, eksik parçamın başından beri burada olduğunu fark etmemi sağladı. İçimde uyukluyordu.

Sloan'ın sert şaftı beni iterken vücudunun kaydığını hissediyorum. Kalçaları yuvarlanırken gözleri hâlâ kapalı, uzun aletini çıplak bacağıma doğru itiyor. Dudakları kulağıma gidiyor ve dişlerinin arasında emiyor. İri eli göğsüme uzanıyor, parmaklarının arasında alaycı meme ucumu cımbızlıyor ve gözlerim başımın içine doğru dönerken beni bir arzu birikintisine dönüştürüyor.

hissi. Eli karnımdan aşağıya ve bacaklarımın arasına doğru ilerlerken küçük bir inilti çıkarıyorum. Parmaklarını külotumun kemerinin altına itiyor ve ben de onun için açılıyorum. Arzumu hissetmesine izin veriyorum. Bana dokunuşuyla, vücudumun ne istediğini bilmesiyle beni çılgına çeviriyor.

"Mmf. Bebeğim. Senin yanında uyandığıma inanamıyorum." Parmağını içime sokarak fısıldıyor. Başparmağıyla klitorisimi ovarken duvarlarım onun etrafında kenetleniyor. Sırtımı eğerek ona daha fazla erişim izni veriyorum.

"Kahretsin, hissettiklerine bayılıyorum. Ve saçların yeni sikilmiş gibi dağılmışken çok seksi görünüyorsun." Kulağımda onun sert sesini duyunca midem bulanıyor, bana sahipmiş gibi dokunuyor.

"Sen de o kadar kötü ."

"O kadar kötü değil mi?" Sırıttıyor, iki parmağını daha içime sokuyor ve beni ne kadar gerdiğiyle nefesimi kesiyor.

Çok değil birkaç saat önce, her şey dağılmadan önce aynı odada hep birlikte olduğumuzu düşünmek çılgınca. Şu anda bunu düşünemiyorum, unutmak için bir an istiyorum, bu yüzden ona doğru eğiliyorum. Kaya gibi sertleşmiş sikini avucumun içine aldığında dudaklarından bir inilti döküldüğünü duyuyorum, külotunun kumaşına sızan ön spermini hissedebiliyorum. Ucuyla alay ediyorum, sıkıyorum. Gözlerinin içine bakıyorum, aramızdan bir kırılmanlık geçtiğini hissediyorum. Bu rahatlamaya, bu dikkat dağınıklığına onun da benim kadar ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim.

"Skye, sana şu anda ihtiyacım var." Dudaklarımı dudaklarının arasına alırken gözleri saf bir arzuyla parlıyor. Elini amımdan çekiyor ve iç çamaşırımı çekiştirerek kumaşı kalçalarımın altına indiriyor. Vücudumu eğerek engelleri kaldırmasına yardım ediyorum. O da kendininkini silkerek çıkarıyor, siki serbest kalıp yumuşak karnına çarpıyor.

Ben yan yatarken kığım onun önüne bakacak şekilde beni çeviriyor. Parmaklarını zar zor iyileşen dövmemin üzerinde gezdiriyor, ıslaklığım hala parmaklarını kaplıyor. Ucu, ona çaresizce ihtiyaç duyduğum yerin hemen dışında duruyor. Islak merkezimde kaydığını, giriş yerimle dalga geçtiğini hissediyorum.

"Siktir, seni böyle hissetmekten bile boşalabilirim." Ucunu bir hırıltıyla içeri soktuğunu söylüyor.

"Al beni, Sloan. Seni hissetmem gerek."

Dudaklarını dudaklarıma bastırmak için boynumu geriye doğru bükerken elleri saçlarımin arasında kayıyor.

"Lanet olsun, benim için o kadar mükemmelsin ki Skye. Beni o kadar sertleştiriyorsun ki içinde olma ihtiyacıyla kendimi zor kontrol ediyorum." İşkence gibi bir santim daha sokuyor. Kalçalarımı geriye doğru oynatmaya çalışıyorum ama saçlarımı çekerek kafa derimin yanmasına neden oluyor. "Sakın buna cüret etme, seni açgözlü kız. Ben söylediğimde bu siki alacaksın. Senin için çok bekledim, şimdi sen de beni bekleyeceksin." Saçlarımı bırakıyor ve vücudumdan aşağıya, klitorisimin olduğu yere kadar hissediyor, tembel bir daire çizerek ovuyor. Vücudumda bir zevk patlaması yaratıyor ve onun her yerini hissetme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyorum.

"Bana bunu ne kadar istediğini söyle Skye. Beni hissetmeye ne kadar ihtiyacın var?"

"Seni istiyorum. Sikine ihtiyacım var, Sloan lütfen." Yalvarıyorum, amım onun etrafında damlıyor ve altımızda bir parça ıslaklık birikiyor. Bana tam olarak arzuladığım şeyi vermesini beklerken kalçalarım titriyor.

Bulduğum yerden Graham ve Lukas'ın mışıl mışıl uyuduğunu görebiliyorum.

"Adımı böyle söylemene bayılıyorum. Bunca zaman sonra benim için yalvarman. Bunu ne kadar uzun zamandır istediğimi biliyor musun? Sana benimmişsin gibi sarılabilmeyi? Senin olanı al, bebeğim."

Sloan sert bir hamleyle kendini kabzasına kadar içime gömüyor. Nefesim kesiliyor, uzunluğuna alışırken gözlerim başımın içinde geri dönüyor. Klitorisimi bırakıyor ve muhtaç amımı sikerken bir çapa görevi görmesi için omzumu tutuyor. Her itişinde taşaklarının sıkılaştığını hissederek kendimi onun uzunluğuna bırakıyorum. Şimdiden çok yaklaştı. Ne kadar iyi hissettirdiğini yüksek sesle inlememek için içimdeki her şeyi alıyor. Zevkten haykırmamak için dudağımı ısırıyorum. İşkence edercesine yavaş hareket ediyor, böylece girerken sikinin her çıkıntısını hissedebiliyorum. Bedenlerimiz birlikte hareket ediyor, kalçaları içimde dalgalanırken eliyle pelüş kalçalarımı morartacak kadar sert kavriyor. Bacağımı kaldırıyor, içime daha da giriyor ve kolaniyle o mükemmel noktaya vuruyor. Islaklığımın kıkımdan aşağı kaydığını hissedebiliyorum, birleşik uyarılmamız altımızdaki çarşafları daha da ıslatıyor.

"Siktir, çok ıslaksın." Kulağıma doğru homurdanıyor, kolu dizimin arkasına dolanıyor ve beni genişçe açarak sikini içime sokuyor. Hızını artırıyor, vücutlarımızın birbirine çarpma sesi odayı dolduruyor. Sert ve kirli ve tam da ihtiyacım olan şey. Eli önümde dolanıyor ve göğsümü bulup sıkıyor, kirli sakallı yanağını boynuma gömüyor.

"İşte benim pis sürtüğüm. Beni çok iyi beceriyor." Parmakları meme ucumu buluyor ve aralarında büküğünü hissediyorum, bir nefes verirken sırtımı kamburlaştırıyor. Etrafında kenetleniyorum, ne kadar lezzetli kalın olduğunu hissediyorum.

Graham'ın kıpırdanmaya başladığını görüyorum, ama sonra gözlerim Lukas'ı bize bakarken buluyor. Sloan'ın girip çıkmasını izlerken gözleri açıklıkla parlıyordu. Aletini çıkardığını ve arkadaşının beni sikmesini izlerken okşamaya başladığını görüyorum. Gözlerinin üzerimde olması zevkimi artırıyor, Sloan'ın sikini sıkarken beni doğrudan orgazma sürüklüyor. Titrediğini, içimi sıcak menisiyle boyadığını hissediyorum.

Bu görüntü Lukas'ı uçurumun kenarına gönderiyor, salıverilmesi onu çıplak dövme karnına vuruyor. İçimden gidip onu yalamak geliyor ama Graham benden önce davranıyor.

"Siktir." Lukas, Graham dilini dölle kaplı teninde gezdirirken onu kavradığını söylüyor.

"Her ne kadar bu partiye devam etmek istesem de, ortalığı temizlememiz ve kayıp ruhlar ve cehennem köpekleri konusunda ne yapabileceğimize bakmamız gerekiyor."

Haklı olduğumu bildikleri için homurdanıyorlar. Dün gecedan kalan pisliği temizlemek duşlara doğru yola çıktık. Ayakta kalamayacak kadar yorgundum ve şimdi pişmanım. Diğer her şeyin yanı sıra çarşafı da değiştirmeyi aklıma not ediyorum. Aşağı inerken telefonumu kontrol ediyorum ve Madam LeRoux'dan okunmamış bir mesaj olduğunu fark ediyorum.

Adımımın ortasında durdum ve Graham'ın sırtıma çarpmasına neden oldum. "Skye, ne oluyor lan?" Aksanının uykusuzluktan daha da kalınlaştığını söylüyor. Geniş kalçalarını kavriyor ve beni yolundan çekerek banyoya doğru ilerliyor. Gözlerim hızla metnin üzerinde geziniyor, iki kez okuyorum.

"Yirmi dakika içinde Madam LeRoux ile buluşmamız gerekiyor." Gerçekliğin yarattığımız küçük mutluluk balonunu patlattığını hissederek söylüyorum. Omuzlarım düşüyor, zor bir gün geçireceğimizi biliyorum.

"İyi ama yine de duş almak için yeterli bir süre." Graham tam bir huysuzluk modunda konuşuyor. Umarım bizim için cevapları vardır, çünkü aksi takdirde ne yapacağımızı bilmiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: SECRETS AND LIES BY RUELLE

"W Devam et artık. O kim?" Sabrım taşmak üzere. Tüm hayatım bir yalandan ibaretti, en azından bana neyin doğru olduğunu söyleyebilirdi.

"Bu konuşma için daha özel bir yere gitmemiz gerektiğini düşünmüyor musun, aşkım?" Persephone babamın elini pençelerinin arasına alarak soruyor.

"Bunu şimdi konuşabiliriz." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak söylüyorum. Şu anda kendimi güçten yoksun hissediyor olabilirim ama küstahlığım beni hiç yanıltmadı. Persephone'nin yüzünde bir hoşnutsuzluk titreşimi görüyorum, ama ortaya çıktığı kadar çabuk yutuyor. Hades iç çekerek beni değerlendiriyor.

"Gördüğüm kadarıyla annenin inatçılığı ve benim kararlılığım sende de var. Peki..." Çenesini ovuşturuyor. "Kızımız, kız kardeşin, Kildale'de. Sanırım onu tanıyorsun. Skye Dannon. Onu bir ölümlünün bakımına bıraktık ve o da Kildale'deki geçidin yakınında, eve daha yakın bir yol buldu. Ailesine yakın olduğu için uyuyan güçleri uyanmaya başladı. Tıpkı seninkiler gibi."

Kelimeler kafamda yankılanırken ağzım açık kalıyor. Skye benim kardeşim mi?

Anlık bağlantımızı düşünüyorum. Hızlı arkadaşlığımızı. Onu hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum. Bize tapan birden fazla erkekle birlikte olma eğilimimizi. Gözlerim Persephone'a takılıyor ve onu gördüğümde hissettiğim o iç gıcıklayıcı tanıdık duygunun, en iyi arkadaşımın daha yaşlı bir versiyonuna benzemesinden kaynaklandığını biliyorum. Kız kardeşim, diye kafamda kendimi düzeltiyorum.

"O biliyor mu?" Birbirlerine bakıyorlar, suçluluk duygusu her ikisinden de yayılıyor. "Yani bu bir hayır demek. O zaman sırlarla dolu bir aileyiz." Walker'ın elini belimde hissediyorum, ayaklarımın üzerinde sallanmaya başladığımı fark etmemiştim. Beni sabitlemek için her zaman yanımdaydı ve tüm oğullarımın tekrar bir arada olacağı düşüncesiyle kalbim sıkışıyor. Dokunuşu bana güçlerim olsun ya da olmasın, güçlü olduğumu hatırlatıyor.

"Nasıl oluyor da o yukarıda ve ikiniz de buradasınız? Bekle, ikiniz de onun ailesi misiniz? Ama annesinin öldüğünü söyledi."

"Yukarıdaki zamanım sona erdi." Persephone cevap verir, dudakları sert bir çizgi halinde incelirken Hades elini güven verici bir şekilde sıkar. Daha fazla sır. Acaba kaç tane daha var?

Tüm bunları bizden nasıl saklayabildiklerini anlayamadığım için başımı sallıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

"Zamanla yöntemlerimizi anlayacaksın, ama şimdilik partinin tadını çıkaralım." Hades der ki.

Tüm bunları unutabileceğimi ve hayatıma bomba düşmemiş gibi eğlenebileceğimi sanıyor. Milyon yıl geçse de Skye'ın kız kardeşim olduğunu duymayı beklemiyordum. Öfkemi tekrar toparlamaya çalışırken midem çalkalanıyor ve hoş karşılanmadan önce son bir soru soruyorum. Hades'in ilgisinin azaldığını şimdiden hissedebiliyorum.

"Peki ya Pierce?"

Hades alaycılığını gizlemiyor. "Zindanda tutuluyor."

Zindanlar. Bunca zamandır nelere katlanmak zorunda kaldığını düşündükçe tüylerim diken diken oluyor. Paniğe kapılmanın bana bir faydası olmayacağını bildiğim için hayal gücümü dizginliyorum. "Beni ona götür... lütfen." Babamı yatıştıracağını umarak lütfen'i sonuna ekliyorum. Görgü kurallarına önem veren birine benziyor.

"Tamam." Hades kolunu sallıyor, bu hareketle birlikte muhteşem cüppesi de havalanıyor. Birkaç muhafız bir anda etrafımızı sarıyor, parıldayan boynuzları ve zırhları mum ışığında titriyor. "Onları Mahkûm 666'yı görmeye götürün."

BÖLÜM 13

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: ALEC BENJAMIN'DEN LET ME DOWN SLOWLY

I Bu Allah'ın unuttuğu hücrede anılarımdan ve ara sıra yediğim yemeklerden başka hiçbir şey olmadan o kadar çok zaman geçirdim ki, bu beni sadece var olmaya yetecek kadar güçlü tuttu. Kafamın içine gömülüyorum, keşke o anları

değişebilir. Milyonlarca kez üzerinden geçtiğim bir tanesini seçtim, babam ona fahişe derken Salem'in yüzündeki acıyı gördüm. Orada öylece oturdum, öfkesinden korktuğum için o kendini beğenmiş suratına yumruk atamadım. O anda geri çekildim, hayatım boyunca hizada kalmaya çalıştım. Hayatımı onun benim için inşa ettiği kutuya sığmaya çalışarak geçirdim. Hiçbir zaman tam olarak ölçüyü tutturamadım ama yine de benden beklenene uymaya çalıştım - kendim için planlamadığım bir gelecek şansı için. En azından Lukas'ın sanatı vardı, ama benim futboldan başka neyim vardı ki? Ve bu da bana ancak üniversite kadar yetecekti ki o da hızla sona eriyordu. Eğer buradan çıkarsam, geri dönmek isteyecek ? Kendime ait bir şeylere sahip olmak her zaman bir neşe, bir gurur kaynağı olmuştu ama kendimi bir zamanlar yaptığım hiçbir şeyi umursamazken buldum.

İşlerin bir gün daha iyiye gidebileceğine dair belirsiz bir fıkirden başka bir şey olmadığında umuda tutunmak zordur. Ve bu gelecek her geçen dakika daha da sönük ve ulaşılmaz görünüyor.

Gözlerim o kadar uzun süre kapalı kalıyor ki, zincirlendiğim gerçekliği kapatarak uykuya dalıyorum.

Tanıdık bir ses beni uyandırıyor, her acı dolu günü atlatmam için yanımda sakladığım bir sesin yankısı. Ayna ürkütücü bir şekilde karanlıktı. Bir görüntü fısıltısı bile yok. En son oradan bir şey görmemin üzerinden ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Belki Gurur bana eziyet etmekten yoruldu ya da belki de sonunda yeniden başlıyor.

"Pierce?" Ses tekrar çağırıyor. Gözlerim sanki birbirine yapıştırılmış gibi açılıyor. Nihayet açıldıklarında, içgüdüsel olarak aynanın bulunduğu yere bakarak karanlık çevreme bakıyorum, ancak görüşüm uzun, zarif bir elbise giyen kıvrımlı bir figür tarafından engelleniyor. Zihnim neler olduğunu kavramaya çalışıyor, ama anlamayı başaramıyor.

"Ŗu kapıyı açın." "Bunu

yapamayız."

"Yapabilirsin ve yapacaksın."

Karanlığa alıŖmaya alıŖırken bir an geçiyor. Ŗimdi birkaç figür seçebiliyorum, içlerinden biri hücrendeki kapıyı açıyor. Bana doğru koŖarken demir gıcırđıyor, metal beton zeminde sürtünüyor. Kelepelendiğim yere doğru eğiliyor ve yüzümü sıcak elleriyle sarıyor. Elbisesi etrafımızdaki toprağı tekmeliyor.

"Pierce?" Her gece hayalini kurduğum dudakları, alnımızı birbirine yaklaŖtırırken titriyor.

"Salem?" Sesim duygusallıktan çatlıyor. "Beni buldun."

"Ŗimdi kimmiŖ baŖı dertte olan prenses?" Diye soruyor ve ben bir kahkaha atmayı baŖarıyorum. Buraya geldiğimden beri attığım ilk kahkahaydı.

"Sana ne yaptılar?" YeŖil gözleri hararetle kırık bedenimi tarıyor. Beni bu halde görmemesi için çaresizce içime kapanmak istesem de yaralarımı ondan saklayamıyorum. YumuŖak parmakları dağınık sakalımı okŖuyor ve göğsümü ince bir çizgi halinde saran yaraların baŖlangıcını buluyor. "Bunu sana kim yaptı?" Sesi alçak ve öfke dolu.

"Önemli bir Ŗey değil."

"Bu koŖullarda enfeksiyon kapması kaçınılmaz olan açık bir yara. Neden burada tutuluyorsun?"

Öksürüyorum. Sesi ıslak ve zor geliyor. Alt dudağını ağzına götürürken Salem'in gözleri endiŖeyle doluyor. "Bundan hoŖlanmadım."

"Ben de."

Omzumu hafifçe itiyor, morarmıŖ ve kanayan dıŖımı tahrik etmemeye dikkat ediyor.

"Neden burada tutuluyorsun? Ne yaptın sen?"

"Ben hiçbir şey yapmadım. Bir dakika önce mağarada sen ve Lukas'la birlikteydim ve bir dakika sonra perdenin içinden çekiliyordum. Lukas burada seninle mi?"

Başını hayır anlamında sallıyor ve ben de rahatlama ve üzüntü karışımı bir duygu hissediyorum. Burayı kimsenin başına getirmek istemezdim ama ikizimi de çok özliyorum.

"O iyi mi?" Soruyorum ve yüzü düşüyor.

"Bilmiyorum. Sahilde bir olay yaşadık, ama sanırım kurtulmuş olmalı çünkü burada değil."

Başımı sallıyorum, midem endişeyle çalkalanıyor.

"Seni buradan çıkarmak için babamla konuşacağım."

Gitmek istiyor ama ben parmaklarımı bileğine dolayarak teninin benimkine değmesinin tadını çıkarıyorum. O gerçekten burada. "Bir dakika daha benimle kal. Lütfen." Bu noktada yalvaracak değilim. Burası bir zamanlar tutunduğum tüm gururumu yerle bir etti. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu göstermekten korkmuyorum.

Yüzü buruşuyor, gözyaşları uzun kirpiklerinin üzerinden dökülüyor. "Şşş." Çatlamış dudaklarımla gözyaşı lekeli yüzünü öperek fısıldıyorum. Aldırmıyor gibi görünüyor, kucağıma doğru eğiliyor.

"Bunu düzelteceğim. Ve dışarı çıktığında bana odamı nasıl ateşe verdiğini anlatabilirsin."

Yüzümde bir gülümseme belirliyor, "Sen... bunu öğrendin mi?"

"Sen yokken her türlü şeyi öğrendim." Sesi acı ve kızgın geliyor. İçimdeki her şey bu duyguyu ondan silmek istiyor.

"Keşke baştan başlayabilseydik. Bazen burada zihnimi meşgul etmek için farklı senaryolar oynuyorum. Ya aldığım kararları almasaydım gibi. O zaman ne kadar iyi sebepler olduğunu düşünmüş olsam da pişmanlık duyuyorum. Sana yaptıklarım için özür dilerim."

Elini benimkinin içine sokuyor ve başparmağıyla elinin sırtını sakınleştirici bir hareketle ovuyor.

"Belki buradan çıkarsak, sana 'pişmanlık yok' yazan bir dövme yaptırabiliriz. Tam buraya." Yaka kemiğimi işaret ediyor. Şu anda çürük olmayan tek yer orası. Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum.

"Sana ne olduğunu bana anlatacak mısın?" Gömleksiz ön tarafımdaki yaralara bakarak soruyor.

"Yanlış muhafızı kızdırdım. Kuyrukları oldukça yetenekli bir işkence aleti." Kaşlarını çatıyor, bir şey söylememek için kendini zor tutuyormuş gibi dudaklarını büzüyor.

"Ne oldu?" Parmaklarımı onun koyu renk saç örgüsünde gezdiriyorum, hâlâ gerçek olduğuna inanamıyorum. Bu anı o kadar çok hayal ettim ki, her an uyanacağımdan ve tüm bunların ateşin neden olduğu bir rüya olduğunu öğreneceğimden korkuyorum. Belki de öldüm ve nöronlarım beni buradan daha aşağılara götürmeden önce son bir mutluluk anı yaşıyor. Cennete girebileceğimi sanmıyorum. Öyle bir yer var mı, yoksa sadece burası mı, onu bile bilmiyorum. Hiç sormadım. Sorgulamamdan kısa bir süre sonra başlayan işkence seanslarından sonra iblis muhafızlar pek konuşkan değiller.

"Sadece seni özledim. Hem de çok." Onu rahatsız eden şeyin bu olduğundan şüpheliyim ama şimdilik görmezden geleceğim. Sadece ona sarılabilmek bile yeterli. Elde ettiğim tüm yaralar, o bana sokulurken, parmakları etimi kavrarırken arka planda kalıyor. Tatlı vanilya kokusu beni sarıyor. Göğsü titrek bir nefesle kabırırken parmaklarımı pelüş dudaklarının üzerinde gezdiriyorum.

"Hanımefendi." Bir muhafız ona sesleniyor. Başını çevirecek oluyor ama ben çenesinden tutup parmaklarımı yanaklarına götürüyorum ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırmadan önce gözlerimin içine bakmasını sağlıyorum. Bana karşı eriyor, yanlışlıkla yaralarımı sıyrıyor ve irkilmeme neden oluyor. Gözyaşlarının yanaklarıma damladığını hissedebiliyorum.

"Bayan!" Muhafız tekrar söylüyor, tedirginliği çok açık.

Uzaklaştı ve ben de ona izin verdim. En azından onu son bir kez görebildiğim için rahatladım.

"Seni dışarı çıkaracağım. Söz veriyorum." Kendini kir dolu zeminden kaldırır ve ellerini buruşuk elbisesine siler.

Loş koridorda ona rehberlik edilmesini izliyorum. Hücre kapısı yerine kilitleniyor ve onun benden uzaklaştığını görünce kalbim parçalanıyor. İçimde bir umut közü parlıyor. Bu cehennem çukurundan gerçekten çıkabilirim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: AD INFINITUM'DAN CEHENNEMDE GÖRÜŞÜRÜZ

L Odamda otururken, Pierce'ın yüzümü tutarken yanaklarıma batan sivri tırnaklarının acısını hâlâ hissedebiliyorum. Hayali bir okşayış bana Pierce'ı bulduğumu hatırlatıyor, bunca şeyden sonra. aylarca onun öldüğünü düşündüm. Acı umurumda değil çünkü onun gerçekten burada olduğunu bilmemi sağlıyor. O yaşıyor. Onu buldum.

Yine de neden zindanda olduğunu ya da neden işkence gördüğünü hala bilmiyorum - cevaplanmamış çok fazla soru zihnimde dönüp duruyor.

Kendisinin bir gölgesi gibi görünüyor. Parçalanmış ve kanlar içindeydi, bilinci yerinde değildi. Onun yasını tutarak geçirdiğim onca zamandan sonra, onu bulmak değerli bir hediye gibi geliyor.

Muhafızlar hepimizi ayrı odalara gönderdi, bu yüzden bu gece öğrendiğim her şeyi çocuklarla bile konuşamıyorum. Balo hâlâ devam ediyor ve Hades'le konuşup konuşamayacağımı sorduğumda meşgul olduğunu söylediler.

Yorgunluk beni pençeliyor. Zihnim zihin jimnastiği yapıyor, neye odaklanacağımı bile bilemiyorum. Skye? Pierce? Persephone'un bana karşı garip tavrı? Akşam yemeğinde içtiğim ve 'bir kız kardeşin var' bombası yüzünden çıldırmakla meşgul olduğum için sormayı unuttuğum narlar mı?

Düşünceler bir tanesine bile tutunamayacak kadar hızlı dönüyor. Gözlerimi kapatıyorum, her şeyi zihnimden uzaklaştırıyorum ve kendimi derin bir uykuya bırakıyorum.

BİR INILTI ÇIKARDIM, GÖZLERİM ÇIRPINARAK AÇILDI. GÖZLERİMİ KIRPIŞTIRIYORUM, FARK EDİYORUM KI

hala Yeraltı Dünyası'ndayken bir zevk dalgası üzerime yıkıyor. "Mmm." Bacaklarımın arasına uzanıyorum, orada klitorisimi emen çocuklardan birini bulmayı bekliyorum, ama ellerim iki boynuzun uçlarını sıyrıyor.

Bir çığlık atıp bacaklarımı çekmeye çalışıyorum ama kırmızı parmaklar kalçalarıma saplanıp girişimi yalamaya devam ediyor. Gözlerim kafamın içinde yuvarlanıyor, "Çekil... çekil ." Kıpırdandım ama tek yaptığım parmaklarım arasında sürtünme yaratmak oldu.

İblisin ağzı ve benim amım. Dilinin içime girdiğini hissettiğimde tüylerim diken diken oluyor. Ne kadar iyi hissettirdiğini neredeyse yıldızları görüyorum ve başım geriye kayıyor. Mumlar odanın içinde sönmekte olan ışıklarını titreştirirken, gölgeler çıplak formunun üzerinde dans ediyor.

Boynuzları iki elimle kavıyorum ve bir an için ağzını istediğim yere yönlendirmek için kullanmayı düşünüyorum, ama bunun yerine sertçe yankılıyorum.

Hırlıyor ve hassas tenime bir ısırık atarak yüzünü uzaklaştırıyor. Bir acı çığlığı atıyorum ve kafasını uzaklaştırmaya çalışıyorum. Belli ki benden daha güçlü ve sadece birkaç santim oynamayı başarabiliyorum.

"Bunu Pierce'ın bedeniyle yaptığında aldırmamıştın. Şimdi daha iyi bile olabilir. Aramızda bir engel olmak yerine dilimde senin lezzetli amının tadını alabiliyorum."

"Gurur mu?" Çığlık atıyorum. "Odama nasıl girdin?" Etrafıma bakındım, kapının kapalı olduğunu fark ettim. Odanın penceresi yok ve bildiğim kadarıyla başka girişi de yok. Odayı keşfetme fırsatım olmadı, bu yüzden bir iblisi odama sokup beni yiyerek uyandıracak gizli geçitler olup olmadığından emin olamıyorum. Başka biri olsaydı, uyanmak için kötü bir yol olmazdı, ama bu gerçek bir iblis.

"Benim de kendi yöntemlerim var." Beni tekrar yalamadan önce söylüyor. Kalçalarım içgüdüsel olarak yuvarlanırken, dilinin bana karşı mükemmel miktarda basınçla bastırıldığını hissettiğimde inliyorum.

"Çek o şeytani ağzını üzerimden."

Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Hoşuna gitmiyormuş gibi davranma." Bir parmağını içime sokuyor ve kendini sokup çıkarırken duvarlarım onun etrafında kenetleniyor. Bacaklarımı başının etrafına sıkıştırıyorum, boynuzlar pelüş kalçalarımın batıyor. Etimi kesmelerinin verdiği acı, zaten yüksek olan mutluluğumu daha da yoğunlaştırıyor. Orgazmın başlangıcını hissedebiliyorum. Yardım için çığlık atmam ve beni yiyen bu şeytani şımartmam gerektiği aklıma geliyor. Ama o haklı, Pride'ın yüzüne damlarken bundan hoşlanmıyormuş gibi davranmam. Zevkimin kanıtı ikimizin de görmesi için ortaya saçıldı. Çarşafımların sırlıklam ve klitorisimin üzerinde diliyle daireler çizerken sırtıttığını hissediyorum. İnce bir ipin göğsümden yukarı doğru kaydığını hissediyorum,

Boynuma dolanmaya başlamadan önce göğüs uçlarımı sıyrıyor. Kuyruğunu kullandığını fark ediyorum ve içimi bir panik kaplıyor.

"Siktir. Dur." Serbest bırakılma ihtiyacıyla titriyorum ama bunu yapamam. Bu *yanlış*.

"Neredeyse vardın." Pride klitorisimi ağzına alıyor ve sivri dişleriyle sıyrıyor. "Yüzüme sür, Prenses. Dölünü içmek istiyorum."

Beni iznim olmadan almasından iğrenmem gerekirken vücudum tepki veriyor ve kendimi hâlâ tutunduğum boynuzlarımla onun yüzünü bacaklarımın arasına iterken buluyorum. Onu en çok ihtiyacım olan yere yönlendiriyorum.

Nefesim kesilene kadar kuyruğu boynumu sıkıyor. Bu his beni uçuruma sürüklüyor ve zevk dalgaları vücuduma çarparken çığlık atmaya çalışıyorum. Boynumu bırakıyor ve ben de kükürtle kaplı havayı yutuyorum. Orgazmın doruğundan inerken hafifçe doğrulduğunu fark ediyorum, bu da bana ayağımla suratının ortasına tekme atma şansı veriyor.

Çarpmanın etkisiyle kafasının geriye fırlayışını izlerken bir kemiğin kırılma sesini duyuyorum. Burnundan fişkıran kan çıplak tenime çarpıyor.

"Ah, siktir!"

"Çok daha kötüsünü hak ediyorsun." Bacaklarımı göğsüme doğru çekmek için çabalıyorum, kendimi küçük bir topun içine sokuyorum. Kendimi ihlal edilmiş ama aynı zamanda tatmin olmuş hissediyorum. İçime uzanıyorum, sihrimin bir kıvılcımını yeniden bulmayı umuyorum, böylece bu orospu çocuğunu milyonlarca küçük parçaya ayırabilirim. Ama kontrol ettiğimde, ilk baktığım zamandan beri hiçbir şey değişmemişti. Hiçbir şey, ama daha önce sahip olduğum gücün aynı zayıf titreşimi. Kaşlarımı çatıyorum, orgazmımın neden büyümü daha önce olduğu gibi yeniden şarj etmediğini merak ediyorum. Belki de iblislerle farklı çalışıyordur. "Neden burada, odamdasın? *Bunu* bana neden yapıyorsun?"

"Orgazmın yüzümün her yerine bulaşmamış gibi davranma. Hoşuna gitti. Gerçek gözünün önündeyken onunla savaşmanın bir faydası yok." Ayağa kalkıyor ve benim gözlerim onun tamamen dikleşmiş uzunluğuna takılıyor. Pierce'ın canavar gibi bir siki olduğunu düşünüyorsam, gerçek bir canavar sikiinin neye benzediği hakkında hiçbir fikrim yok demektir. Kendimi dudaklarımı yalarken yakalıyorum ve sonra duruyorum, iblisin bana nasıl baktığını fark ediyorum

bir yemek gibi. "Gördün mü? Arzunu benden saklayamazsın. Kokusunu alabiliyorum. Şehvet dolu ifadende açıkça yazdığını görebiliyorum."

Kanımda öfke kaynıyor ve komodinden çıplak bir kadının küçük altın heykelini alıp Pride'a doğru fırlatıyorum. Çileden çıkan iblis havadaki nesneden kolayca sıyrılmayı başarıyor ve yere düşüp parçalanmadan önce yanından geçip gitmesine izin veriyor.

"Siktir! Çık odamdan!" Bağıyorum.

"Cevap istediğini sanıyordum?" diye soruyor, yerden bir gömlek kaparak. Canavar penisi hâlâ sert ve tam teşhirde. Şu anda bir gram güç için neler vermezdim ki bu iblis sikini zaptlayabileyim.

"Mmm, bu hoşuma gidebilir." diyor, boynunu okşayarak.

"Ne... bekle ne?" Bunu yüksek sesle mi söyledim? Başımı sallıyorum, kaşlarım çatılıyor. İblis, bu kadar seksi görünmemesi gereken düşük askılı gri eşofman altını çekiyor.

"Görüşürüz prenses."

"Bekle!" Yataktan fırladım, bitlerimi örtmek için yatak takımını yanıma aldım.

"Zaten her şeyi gördüm, önümdeki o mükemmel vücudu örtmeye gerek yok."

Alay ediyorum, battaniyeye daha da sıkı sarılıyorum. "Sen bir domuzsun."

"Aslında ben bir iblisim." Pride beni küçümsüyor, parıldayan dişleri uzun dilini üzerlerinde gezdirirken parıldıyor.

"Neden buradasın, *iblis*?" Omurgamı ve sahip olduğum tüm küstahlığı heybetli figüre dik dik bakıyorum.

"Bu kadar kontrolsüz hissetmek çok sinir bozucu olmalı. Ve alıştığın o güç olmadan mı? Tsk. Ne utanç verici." Uzun parmağını köprücük kemiğimin üzerinde gezdiriyor, ben de kalbim hızla çarparak parmağını uzaklaştırıyorum. Orgazmımın tortuları bedenime yapışıyor ve bu küçük dokunuş kaynaklı arzumu alevlendirerek beni daha da öfkeyle dolduran bir cehenneme dönüştürüyor. Ne cüretle

Bu iblis buraya geldi, duygularımı manipüle etti, umutsuzca aradığım bilgiyi bir atın önündeki havuç gibi sallandırdı.

"Bana buradaki amacını söyle ya da defol." Resmen kaynıyorum. Vücudum şaşkınlık içinde, hem kızgın hem de tahrik olmuş durumda.

Gurur sırtıyor ve o anda bana Pierce'ı hatırlatıyor, beni nasıl etkilediğini. Zihnimde alarm zilleri çalıyor. Bu iblis beni *tanıyor*. Beni neyin harekete geçirdiğini ve nasıl boyun eğdireceğini biliyor, tıpkı Pierce gibi. Birden gücümün yok denecek kadar az olması umurunda değil. Yataktan sıçıyorum, toplayabildiğim tüm gücümle kaslı vücudunu itiyorum ve metalik bir parçayı kapıyorum. Onu gafil avlamayı başararak parçayı nabızı atan şahdamarına doğru tutuyorum. Eğer bu iblis daha iyi notlar alıyor olsaydı, beni asla hafife almaması gerektiğini bilirdi.

"İyi. Seni uyarmaya geldim ama eski günlerin hatırına seninle biraz eğlenebileceğimi düşündüm." Gurur'un boğazı sertçe yutkunur.

"Beni ne hakkında uyaracaksın?"

"Seni ele geçiren iblis. Oldukça güçlü bir varlık ve Hades'i olayların kendi versiyonuna inandırdı. Eğer küçük Pierce'ını tekrar görmek istiyorsan, diğer erkek arkadaşlarının nasıl ele geçirildiklerini anlatmaları gerekebilir."

"Neden kendi versiyonunu anlatmıyorsun? Arkadaşın Greed de Garrison'ı uyarmıştı. Senden gelen bu şifreli mesajlar da neyin nesi Sins? Söylediklerine nasıl inanayım? Bunu bana neden anlatıyorsun ki?"

"Ah, küçük cadı, çok fazla soru ve yeterli zaman yok." İblisin kuyruğunu tamamen unuttum ve elimi geri savurmadan önce çevremde titrediğini gördüm. Sıkıştığım elimden fırlayan parça etimi sıyırdı. Bir tıslama çıkardım.

"Şimdi, sana söyleyebileceğim her şeyi söyledim küçük prenses. Ama bize güvenmemen akıllıca olur. Biz eziyet etmek ve alay etmek için yaşarız."

Gurur siyah bir duman bulutu içinde kayboldu. Beni az önce durduğu yerde, odamda tek başıma ve çırılçıplak titrerken bıraktı.

BÖLÜM 15

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

OceanofPDF.com

WALKER

OceanofPDF.com

ŞARKI: TWISTED BY TWO FEET

A Kapının çalınması beni derin uykumdan uyandırıyor. Çarşaflar bacaklarıma dolanıyor, vücudumu kaplayan hafif ter yüzünden yapış yapış oluyor. Burası çok sıcak. Çırpınarak kendimi düzeltiyorum ve kısa yatağıma uzanmayı başarıyorum.

kapıya kadar olan mesafe. Uyku kirpiklerime yapışıyor ve odamın dışında beni bekleyen şekli seçmemi zorlaştırıyor. "Salem?"

Benim gibi şaşkın şaşkın bakan muhafızların yanından ite kaka içeri giriyor.

Ağır kapıyı arkamdan kapatıyorum ve yüzümü ovuyorum. "Naber, vahşi kedi?"

Küçük odayı adımlıyor. Uyku şortu vücuduna yapışmış, hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyor. Onları yırtıp atmamak ve sakinleşmesine yardım etmemek için her şeyimi veriyorum. Yürürken başparmağındaki bir tırnakla uğraşiyor.

"Salem. Dur. Beni korkutmaya başlıyorsun. Sadece otur ve bu konuyu benimle konuş."

"Az önce bir iblisin yüzüne geldim."

Şaşkın şaşkın bakıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum. Ona bağırmamak için dişlerimi gıcırdatarak çenemi sıkarken göğsümde kıskançlık alevleniyor ama ben daha çok onun için endişeleniyorum.

"Detaylandır." Homurdanmayı başardım. Şu anda tüm bedenimi kaplayan öfke miktarıyla Gazap iblisi hâlâ içimde duruyor sanırsınız.

Ellerini vahşi siyah saçlarının arasına sokuyor. "Uyuyordum ve sonra... sizden birinin içeri sızdığını sandım." Ellerini yanlarının altına sıkıştırıyor, sanki kendi içinde kaybolmak istiyormuş gibi kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Pride'dı. Ve o lanet iblis beni kullanıyordu, beni manipüle ediyordu. Beni uyarmaya geldiğini söyledi ama burada neye güvenebileceğimi bilmiyorum. İblislerin alay etmek ve eziyet etmek için yaşadığını söyleyerek gitti, her ne demekse." Yatağa uzanıyor. "Çözülüyormuşum gibi hissediyorum. Doğru bildiğim her şey ters yüz oldu."

"Uyarı neydi?" Yanına oturup çıplak bacağına tutunarak soruyorum, şeytanın dokunuşunu teninden silebilmeyi diliyorum.

"Beni ele geçiren iblisle ilgili şifreli bir şey. Babama nasıl ele geçirildiğini anlatmanla ilgili. Pierce'ı kurtarmanın tek yolu bu olabilir." Gözlerinin kenarlarında yaşlar toplanırken iç çekiyor. "Korkunç görünüyor Walker. Eğer onu dışarı çıkarmazsak burada ölecekmiş gibi."

"O zaman onu dışarı çıkarırız."

"Pride gider gitmez üstümü değiştirdim ve buraya geldim çünkü şu anda yalnız kalamam. Kendimi çok ihlal edilmiş hissediyorum ama eğlenmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Ama garipti, çünkü geldikten sonra herhangi bir güç dalgası hissetmedim. Bunun bir tesadüf olabileceğini düşünüyorum."

"Bunu öğrenmenin tek yolu var. O pislikten kalan her türlü izi silmekten mutluluk duyarım."

Salem elimi tutuyor ve şortunun altına götürüyor. "Lütfen." İri yeşil gözleri hâlâ yaşlarla dolu. Dirseğime yaslanıyorum, beni istediği yeri kontrol etmesine izin verirken onun birkaç santim üzerinde duruyorum. Kendini ne kadar savunmasız hissettiğine dikkat ederek onun istediği yöne gitmeye özen gösteriyorum. Dudaklarını nazıkçe öpüyorum, gerçi başka zaman olsa onları mutlulukla yutardım.

Onu yavaşça öpüyorum, ağzını benim için açarken bana boyun eğmesine izin veriyorum. Dili nazıkçe dudaklarımın arasından geçip benimkine dolanıyor. Bacakları yavaş yavaş aralanıyor, eli benimkini kaygan girişine götürüyor. Birlikte çalışıyoruz, mükemmel bir uyum içinde onun içinde dönüyor ve onu itiyoruz. Şimdiden ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyorum, amı her itişte parmaklarımızı sıkıyor. Alt dudağını dişlerimin arasına alarak emiyorum ve ondan şehvetli bir inilti çıkarıyorum.

Boştaki elimle yüzünü avuçluyorum, onu öpmeye devam ederken yüzünü lekeleyen gözyaşlarını siliyorum. Başparmağım klitorisine sürünürken kalçaları birbirine dolanmış ellerimize karşı dalgalanıyor. Ben onu uçurumun kenarına getirirken bacakları titremeye başlıyor. İnlemeleri ağzımı dolduruyor ve onları açgözlülükle yutuyorum. Ona arzuladığı rahatlığı ve zevki veren kişi olduğum için mutluyum.

Parmaklarımı çıkarıp her birinden onun orgazmını yalıyorum. Sonra ben de aynısını onunla yapıyorum. Tadını çıkarıyorum.

Huşu içinde bana bakıyor, nefesini tutarken narin elini karnının üzerine koyuyor. "Teşekkür ederim." Dudakları öpücüklerimizden kabarmış, ama küçük bir gülümsemeyle karşıladığı bir öpücük daha konduruyorum.

Gözleri çarpınarak kapanıyor. Geç oldu, bu yüzden vücudunu kendime doğru çektim. Kayıp bir yapboz parçası gibi mükemmel uyuyor. Kıcını önüme yaslayarak kaşıklarken elimi çıplak kolunda gezdiriyorum. Ona zevk vermekten ne kadar zorlandığımı saklayamıyorum ve o da bundan çekinmiyor. Bunun yerine, bacaklarını benimkilerin arasına dolayarak beni daha da sert bir şekilde kendine doğru çekiyor.

"Mmmf." İnliyorum, kalçalarımın onun pelüş kıcına doğru hareket etmesini engelleyemiyorum. Kalçasındaki küçük eğimi kavıyorum. Kürek kemiğinin ucunu öpüyorum ve onu sıkıca kavıyorum.

"Çok yorgunum, Walker." Elim kolunu ovmaya devam ediyor, bu sefer ona izin veriyorum. Güvende olduğumu bilmesine izin veriyorum. O da güvende. "Kildale'e başladığımdan beri her şey üst üste geldi ve daha Aralık ayındayız. Ve şimdi oda arkadaşımın, en iyi arkadaşımın kız kardeşim olduğunu öğrendim. Babam Hades ve ben de bir cadıyım. Şu anda kendimi nasıl bir arada tutuyorum bilmiyorum."

"Wildcat, sen tanıdığım en güçlü insanlardan birisin. Hayatıma bir şımarıklık ve ateş kasırgası gibi girdin. Seninle tanışmadan önce gölgelere çekilmekten mutluydum. Sadece müziğimi bir koltuk değneği olarak kullandığımda ışığa çıkmak için rahat hissediyordum. Ama seninleyken? Kendimin en iyi versiyonu olmaya çalışmamı sağladın. İçime şeytan girdiğinde bile beni kucakladın. Sana zarar vermekten çok korkuyordum, ama sen herkesi dışarıda tutmak için inşa ettiğim tüm duvarları yıktın ve kalbimi ele geçirdin. O artık sana ait ve gitmene asla izin vermeyeceğim. Benimle güvendesin."

Sözlerimi özümserken kirpikleri yanaklarına çarpıyor. Onu kendime doğru çekerken parmağımı yüzünde gezdiriyorum, dirseğim benim dediğim değerli güzelliğe bakarken başımı desteklememe yardımcı oluyor. Eli uzanıyor ve parmaklarımın ucundan tutup ağzına götürüyor ve tenime fısıltıyla bir öpücük bırakıyor.

"Seni seviyorum, Walker." Onun bu sözleri söylediğini duyunca kalbim göğsümde sıkışıyor. Artık kendimi tutamıyorum. Şortunu bir hamlede yırtıp bacaklarını kumaşın arasından kolayca geçiriyorum. Şaşkınlıkla bana baktı.

"Tekrar söyle." Zonklayan sikimi külotumun içinden avuçluyorum, onun içinde olmak için duyduğum çaresizliğin arttığını hissediyorum. Pelüş dudaklarını bir gülümsemeye dönüştürüyor ve bana uzanıyor, iç çamaşırımı kalçalarından çıkarıyor, uzunluğum onu bir prekum boncukuyla selamlıyor. Dili ıslaklığımı emerek ona karşı fiske . Bu küçük ama duyusal eylem karşısında göğsümde alçak bir gümbürtü yankılanıyor.

"Seni seviyorum." Tekrar söylüyor. Yeşil gözleri bana bakıp bu sözlerin ne kadar anlamlı olduğunu gösterirken yumuşak nefesi boyuma çarpıyor. Kalbim, şu anda ona sahip çıkma ve iblisin dokunuşunu her santiminden silme ihtiyacıyla dolup taşıyor.

Koyu renk saçlarını avuçlarımın arasına alıp itiyorum ve istekli ağzının etrafıma kapandığını hissediyorum. Boğazının arkasına ulaşana kadar itiyorum, beni tamamen içine almak için çalışırken ağzından çenesine tükürükler akıyor. Onu sikimle boğuyorum ve gözyaşlarının uzun kirpiklerinden aşağı süzülüşünü izliyorum. Ne mükemmel bir manzara. Benim vahşi kediciğim. Kalbim, beni her zaman olması gerektiği gibi alıyor.

"Sikimde boğulurken çok güzel görünüyorsun, vahşi kedi. Çok güzel. Yani *benim*." Ben ittikçe dili aşağı yukarı hareket ederek düzleşiyor, yanaklarını çukurlaştırmaya başladığında basınç yaratıyor, ağzını ve dilini etrafımda birlikte çalıştırıyor. Zevk kıvılcımları karnımın alt kısmında tutuşuyor. Kızımın beni sanki bunu yapmak için yaratılmış gibi almasını izlemek beni uçurumun kenarına gönderiyor, ama onunla henüz işim bitmedi.

Başını geriye doğru çekiyorum ve yüksek bir patlama sesiyle beni bırakıyor, yüzü gözyaşlarından ve salyalarından ıslanmış. Başparmağımla çiğ dudaklarını sildim. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök."

Hemen benim için ters döndü, kıcı havadaydı, güzel amcığından ihtiyaç damlıyordu. Elimi sertçe yanağına indiriyorum ve ardında kızgın kırmızı bir iz bırakıyorum. Amcığı kasılıyor ve ben kıkırdıyorum. "Artık o kadar yorgun değilsin, değil mi?"

"Hayır. Lütfen, Walker. Doldur beni." Kahretsin, bana bu kadar muhtaç görünmesine bayılıyorum. Aletimin ucunu onun dar girişiyle hizalıyorum ve o bir ses çıkarıyor.

İnilti. Bir tıslamayla sadece bir santim içeri girdim. Duvarları etrafımda kenetleniyor, gözlerimin kafamın içinde dönmesine neden oluyor. Eğer dikkatli olmazsam, tam burada kaybedeceğim. Bunu onun için kalıcı kılmalıyım. Ona kime ait olduğunu göstermeliyim. Kalçaları geriye doğru kıpırdıyor, beni daha fazla içine almaya çalışıyor ama ben onu yerinde tutarak kafamın içindeki seğirmesini hissetmesine izin veriyorum.

Hayal kırıklığı içinde haykırırken parmakları battaniyeye gömülüyor. "Walker! Lütfen."

Ona tekrar vuruyorum, aynı anda içine itiyorum. Aletim kabzasına kadar içine yerleştiğinde bir atıyor. "Tekrar." Talep ediyorum. Muhtaç amını doldururken onu şapırdatıyorum. Ona her girdiğimde bir öncekinden daha sıkı hissediyor. Kontrolden çıkıyorum, ellerimle bacaklarını yukarı kaldırmaya karar verdiğimde hızımı artırıyorum, içine girerken onu tutuyorum. Yatak başlığı duvara sertçe çarparken elleri ön ağırlığını yatağın üzerinde tutuyor. Gözlerimin önünde yıldızlar oluşmaya başlarken koyu renk saçları yarattığımız ivmeyle sallanıyor. Çok yaklaşmıştım.

"Benim için gel, bebeğim. Hemen şimdi, Salem." Parmaklarım kalın kalçalarına batıyor, morartacak kadar sert. Onun esnek teninde iz bırakmaya bayılıyorum. Salem'i tuttuğum açı, onun ağır doğal göğüslerinin zıplamasını görmemi sağlıyor ve dölümün sırlıslıkla amını kapladığını hissettiğimde, onun serbest bırakılmasının uzunluğuma karşı sıkıştığını hissettiğimde bu manzara beni etkiliyor.

Bacaklarını indiriyorum ve sızan dölleri parmaklarımla sıyrıp tekrar içine itiyorum.

"Ne yapıyorsun?" Yatağın üzerinde bir denizyıldızı gibi yayılmış halde soruyor.

"Bunu ait olduğu yere geri koyuyorum." Kızarmış kıkından bir avuç tutarak söylüyorum.

Kısık bir kahkaha atıyor. "Bebek beklemediğiniz sürece sorun yok. Bu yolculuk kasık cinlerine kapalı."

"Kahretsin hayır, sadece seni bir parçamla doldurmak istiyorum. Kasık cini özgür." Bu düşünce içimde onunla bir geleceğe dair bir şeyler uyandırıyor. Bir gün, belki de istediği buysa. Eğer istediği buysa onunla bir litre kasık cini yetiştirebilirim. Ya da bir emus sürüsü. Ya da belki

Sadece evimizi kitaplarla doldurmak istiyor. Kalbi neyi arzuluyorsa, bunu ona mutlulukla vermek istiyorum.

"Tamam o zaman." Mırıldanıyor, kendini battaniyenin içine sokuyor. "Herhangi bir büyü parlaması hissediyor musun?"

Bir an geçiyor, uyuyup uyumadığını merak ediyorum, ta ki sonunda "Hayır, hiçbir şey yok. Belki burası farklıdır."

Kaşlarımı çatıyorum, onu kendime çekiyorum ve doymuş bedenine yaslanıyorum. "Belki de." İçimde bunun Yeraltı Dünyası'ndan daha fazlası olduğuna dair bir his var. Belki de akşam yemeğinde yediği narlarla ilgili bir şey. Yine de şu anda uğraşması gereken yeterince şey olduğunu bildiğim için bu konuya girmiyorum. Onun yerine, uykuya daldığını duyana kadar kalçasını küçük daireler çizerek okşuyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: IT'S GOT MY NAME ON IT BY TOMMEE PROFITT, SARAH REEVES

M adame LeRoux'nun dükkânı soğuk ve sessiz, o çay demlerken biz arka odada bekliyoruz. Ben bir sandalyede otururken çocuklar küçük alanda birbirlerine sokuluyorlar. Bakıyorlar

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, sinirli üç koruma gibi. Asi müşterileri dışarı atmaya hazırlar ama mekan terk edilmiş.

"Burası tüylerimi ürpertiyor." Sloan ağırlığını bir ayağından diğerine atarken ona ters ters bakan Lukas'a çarpıyor. İkimizin de gözlerinin altında uykusuzluktan oluşan koyu halkalar var. Saçlarım hızlıca aldığım duştan dolayı hâlâ nemli. Şimdilik dağınık bir topuz yapmayı tercih ettim, bu arada sahip olduğum en yakın temiz gömleği, *Fleetwood Mac* tişörtümü aldım. Bu küçük adada hüküm süren kış havası için hiç de pratik değil. Noel'e sadece günler kaldı ama kasabanın bu sabahki ölü halinden Noel'in hızla yaklaştığını asla anlayamazsınız. Soğuk havayla birlikte cildim sivilceleniyor ve Graham uzanıp sıcak elleriyle donmuş uzuvlarımı ovuyor. Boynuma doğru ilerliyor ve başparmaklarını kullanarak gergin kaslarımı deşiyor. O kadar iyi hissettiriyor ki neredeyse inleyecektim.

"Kes şunu, halkın içindeyiz." Lukas dirseğiyle Graham'a vuruyor. Ne kadar kıskanç görüldüğüne neredeyse güleceğim. Kelimenin tam anlamıyla bir arka odaya tıklmış durumdayız, halkın içinde değiliz.

"Ne oldu? Kız soğuk." Bakışlarım ikisi arasında gidip geliyor. Birbirlerine karşı daha rahat olmaya başladılar ama gerçek ilişkilerini tanımlayamadılar. Belirsizliğin ikisini de yiyip bitirmeye başladığını söyleyebilirim. Buna bir de arkadaşlarımızı kaybetmenin baskısını, neredeyse hiç uyumamayı ve kim bilir nereye kaçan bu ruhların stresini ekleyin. Evet, hepimiz çatlamaya hazırız.

"Hepiniz büyük bir heyecan yarattınız." Madam LeRoux dumanı tüten tencereyi getirirken şöyle diyor. Küçük masasının üzerindeki beş fincana döküyor. "Hadi bakalım. Bir fincan alın." Ben de kendiminkini alıyorum ve buharı tüten sıvıyı dudaklarıma götürüp üflüyorum. Hibiskus ve bal gibi kokuyor.

"Bakın, bizi hoş karşıladığınızı hissettirmek için gösterdiğiniz çabayı takdir ediyoruz ama şakalaşmaya vaktimiz yok." Lukas küçük çay fincanını büyük ellerinin arasında garip bir şekilde tutarak söylüyor.

"Yardıma mı istiyor musunuz, istemiyor musunuz Bay Ledger?" Sırtmamak için çaydan bir yudum alıyorum. Küstahlığı Salem'i özlememe neden oluyor ve fincanımı bir çınlamayla yere bırakıyorum. Lukas'ın anlaşılmaz bir şeyler mırıldanma sesi kulaklarımı tırmalıyor, ben de bezle kaplı masaya bakıyorum.

"Bize yardım edebilir misiniz?" Karmaşık desenlerdeki dantel deliklerinden birinin altından parmağımı geçirerek soruyorum.

Madam LeRoux'nun kemikli parmaklarının çenemi kavradığını ve ona bakmamı sağladığını hissediyorum. Kestane rengi gözleri yüzümü tarıyor. "Ne güç ama." Sonunda bir tsk ile beni serbest bırakıyor.

Kaşlarımı çatarak fincanı tekrar elime alıyorum ve sinirlerimi yatıştırmak için bir yudum daha alıyorum. Kabarık cübbesinin içinden tarot kartlarına benzeyen bir deste çıkarıyor. Desteyi karıştırırken bilezikleri şingirdiyor.

"Buraya bunun için mi geldik?" Sloan elini karıştırırken uçuşan kartlara doğru uzatarak soruyor.

"İçinde bir iblis var ve ellerimden güç fışkırıyor, ama şüphe ettiğin şey *bu* mu?" Sandalyemde dönerek soruyorum. Ben özür dileyen bir gülümsemeyle arkamı dönmeden önce o pişman olmuş gibi bakıyor. Başladığı gibi aniden duruyor ve son karta tutunuyor. Kule. Tarot hakkında pek bir şey bilmiyorum ama Tik Tok'ta izlediğim birkaç videoda hep bunun bir katalizör kart olduğundan bahsediliyordu. Bir şeyleri değiştirmek için hayatınıza giren bir an.

"Bundan hoşlanmayacaksın."

"Pek çok şeyi beğenmedik. edebilir miyiz?" Lukas homurdanıyor. Bize daha fazlasını anlatmasını beklerken onu tokatlama isteğime direniyorum ve çocukların ne kadar kaba davrandığını görmezden geleceğini umuyorum.

"Bu işleri aceleyle getiremezsin." Omuzları kararlılıkla dikilmiş bir şekilde ellerimi tutup dikkatlice ters çevirerek cevap veriyor. "Tam düşündüğüm gibi." Bir süre ellerimi oluşturan çizgileri inceledikten sonra

Avuç içleri. "Canım, sen buraya, biz ölümlülerin arasına ait değilsin. Geri dönmen gerek."

Ağzım açık kaldı. Belki de adamlar haklıydı ve o bir şarlatandı. Ellerimi onun elinden çekiyorum. "Sana bundan hoşlanmayacağını söylemiştim." Vücudu titremeye başlarken başı yana doğru kayıyor. Sarkık ağzından köpükler dökülürken masadan uzaklaşıyorum.

"Aman Tanrım, felç mi geçiriyor?" Çığlık atarak telefonumu aradım. Felç belirtileri neydi? Bir şey... hızlı. Yüz. Kollar. Konuşma. T harfi gözümden kaçıyor ama ambulans çağırmak için ekranımı açmaya çalışıyorum.

Yüzünden köpükler damlarken cam gibi gözleri kocaman, eli benimkine çarpıyor. "Baharın çocuğu, dinlemelisin." Bunların hepsi rol müydü? Telefonumu cebime geri itiyorum, bana dokunduğu yerdeki tahriş tenime yapışıyor.

"Buraya yardımınızı istemeye geldik. Araftan kaçan ruhlar ve kasabada dolaşan cehennem köpekleri var ve siz bana tam olarak nereye geri dönmem gerektiğini söylüyorsunuz?"

"Yeraltı Dünyası. Perdeyi geçip kız kardeşine katılacaksın."

"Artık saçmaladığını biliyoruz. Skye tek çocuk." Lukas beni dirseğimden tutup kaldırdı. "Hadi gidelim."

"Ruhlar ve köpekler konusunda bir şey yapabilecek tek kişi babasıdır."

Buraya geldiğimiz için bile sinirlenmiş ve hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başımı sallıyorum. Son umudum da onun gevezelikleriyle yok oldu. "Hepinizin perdenin içinden geçmesi gerekiyor. Size orada ihtiyaç var." Dükkânının önüne doğru ilerlerken bizi takip ediyor. Tüm farklı çayların kokusu bunaltıcı. Kaş kemiğimin altında bir baş ağrısı belirliyor. "İşte, lütfen. Bunu alın." Bana bir Yunan Mitolojisi kitabı uzatıyor ve itiraz etmeden alıyorum, beni buradan mümkün olduğunca çabuk çıkaracak her neyse ona odaklanıyorum.

"Perdenin içinden geç." Dükkânının girişinde asılı duran boncuklarının arasından çıkarken bize sesleniyor.

"Bu tam bir zaman kaybıydı." Graham başının arkasını ovuşturarak söylüyor.

Buraya çok da uzak olmayan Diablos'taki yangının dumanı hâlâ havada asılı duruyor. Bunların gerçekten yaşandığını hatırlatıyor. Tüm bunlar gerçek ve sabah uyandığımızda uyanacağımız bir rüya değil.

Lukas'ın telefonu çalar ve cevap tuşuna basar. "Evet? Tamam. Hayır. Hayır. Peki yaşıyor mu? Tamam o zaman." Telefonu kapatır ve cihazı kot pantolonunun cebine geri sokar.

Sessiziz, bir şey söylemesini bekliyoruz ama o boş sokağa doğru ilerliyor. Dışarıda araba bile yok. Burası hareketli olmalıydı. Noel süsleri cadde boyunca sıralanıyor, artık gün ışığı olduğu için görülebiliyor. Babamı aramalı ve beni gelmesini ertelemeliydim. Bu karmaşanın içine girmesine ihtiyacım yoktu. Eninde sonunda anlayacaktır. Umarım.

Lukas'a yetişmek için adımlarımı hızlandırıyorum ama Graham benden önce davranıyor. Uzun ve zayıf bacakları ona avantaj sağlıyor. "İyi misin?" Elini onun elinin içine kaydırarak soruyor. Lukas'ın onu omuz bekliyorum ama sonra mucizevi bir şekilde onu tekrar kavıyor. Gülümsüyorum, Graham'ın onu rahatlatmasına izin verdiği için memnunum.

"İyi yaşlı babam hayatta kaldı. Beni görmek istiyor." Garrison'ın arabasına bindiğimizde gerginliği üzerinden atıyor. O yokken ödünç almıştık. Sloan arabayı çalıştırdı, Graham ve Lukas arkada birlikte oturdular, elleri hâlâ sarmaş dolaştı.

"Seni Hastane kanadına bırakmamı ister misin?"

"Hayır. Adanın etrafından dolaşalım. Bakalım şüpheli bir şey bulabilecek miyiz?"

Sloan başıyla onaylıyor ve arabayı geri vitese takarak ana yola çıkıyor. Caddenin aşağısına çekiyoruz, etrafı kolaçan etmek için acele etmiyoruz. Zihnim karşılaşmanın etrafında dönüyor, ne demek istemiş olabileceğini ya da gerçekten aklını kaçırmış olup olmadığını merak ediyorum. Kucağımda duran kitabın sayfalarını karıştırıyorum. Ön kapaktaki kabartmalı altın harfler benimle alay ediyor gibi. *Tanrılar ve Tanrıçalar*. Gücüm buradan mı geliyor? Bana her defasında Baharın Kızı denmesi aklımın bir köşesinde çınlıyor, içimi endişeyle çalkalıyor.

"Kahretsin, bu ürkütücü." Graham, Diablos'un kömürleşmiş kalıntılarının yanından geçerken şöyle diyor. Sertçe yutkunuyorum, ruhların nasıl çılgık attığını hatırlıyorum ve

etrafımızı sardı. Gücüm anıya tepki olarak titriyor. Saçmalamaya başlamadan önce Madam LeRoux'ya bunu sorma şansım bile olmadı. Bunu düzeltebilecek tek kişi babam mıydı? Buranın yakınına bile gelmemesini sağlayacağım. Telefonumu çıkarıp hızlıca bir mesaj yazdım ve ona uyduruk bir bahane sundum. Ona mide gribi olduğumu ve dışarı çıkamayacağımı söylüyorum. Yalan yakıyor, hayatımda ilk kez babamla Noel'i kaçırmak beni mahvediyor. Onun tek başına kutlamak zorunda kaldığını hayal etmek yüzümden aşağıya alaca bir gözyaşı süzülmesine neden oluyor.

Sloan elini bacağıma doluyor ve hafifçe sıkıyor.

"Hadi okula gidelim ve normal olup olmadığına bakalım." Lukas pencereden dışarı bakarak söylüyor. Sloan mecburen kabul ediyor. Umarım Kildale'deki tüm arkadaşlarım iyidir.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

OceanofPDF.com

LUKAS

OceanofPDF.com

ŞARKI: UP IN FLAMES BY SHE WANTS REVENGE

W Kampüsün otoparkına gidip Garrison'ın ödünç aldığı arabadan çıktım. Onun ne kadar araba delisi olduğunu biliyorum. Arabayı aldığımızı bilse muhtemelen çıldırırdı ama diğer tek seçenek Walker'ın bisikletiydi.

ve eminim ki onu depoya kaldırırdı. Çoğumuz kampüse yürüyerek gidip geliyor, ihtiyacımız olursa araba sipariş ediyorduk. Ailelerimiz sahip olduklarımızla bu kadar yakından ilgiliyken, bunu riske atmak istemedim. Garrison'ın arabası bariz bir seçimdi, onun hoşnutsuzluğuna lanet olsun. Zaten artık bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

Kampüste ilerlerken ayaklarımızın altındaki çakıl ve kar çıtırdıyor. Skye bizi Javelynn'in yurduna götürdü. Skye ve Salem'in kardeşlik evimize taşınmak zorunda kalmadan önce yaşadıkları bina.

"Çok sessiz." Skye kapıya yaklaşarak şöyle diyor.

"Daha erken." Sloan onu rahatlatmaya çalışarak yanıt verir. "Ayrıca, tatil arası. Pek çok insan aileleriyle birlikte olmak için çoktan ayrılmıştır."

"Umarım öyledir." Kapıyı geri çeker ve sessizlikle karşılaşır. Boğazına bir yudum kaçtı. "Burada yaşarken her zaman biraz gürültü olurdu. Bu gürültü yokluğu beni endişelendiriyor." Sesi müthiş merdivenlerde yankılanıyor.

"Tanrım, kaç uçuş var?" Graham yukarı bakarak soruyor. "On iki, ama Javelynn onuncusunda."

"Ugh. Tamam. Önümde yürü. Bu kadar merdiveni çıkmam gerekiyorsa, en azından çıkarken bakacak güzel bir şey istiyorum." Skye'ı kalçalarından yakaladığını söylüyor. Skye onun ellerine vuruyor ama ikisi de sırtıyor. Kız yukarı çıkarken adımlarını fazladan sallarken adam dudağını ısıyor. Küstahlığına sırtıyorum, arkasından yakından takip ederken gözlerim onun hareketlerine takılıyor. Aletim kıpırdanıyor ama bu düşünceleri bastırıp daha sonra kullanmak üzere arka cebime koyuyorum.

Dördüncü kata geldiğimizde hepimiz nefes nefese kalmıştık ve onuncu kata ulaştığımızda ter sırtımdan aşağı akıyor, gömleğimi tenime yapıştırıyordu. Bunaltıcı sessizliği homurdanmalarımız ve zor nefes alış verişlerimiz bozuyor.

"Tanrım, bu berbat bir şey. Burada olduklarından emin miyiz?" Sloan soruyor. "Olsalar iyi olur, yoksa daha sonra yemek yapmayacağım."

"Bunu her gün nasıl yapıyorsun?" En az nefes nefese kalan Skye'a soruyorum. Koridorda dönüp doğru oda numarasını arıyoruz.

"Zamanla alıştım ama artık burada yaşamak zorunda olmadığım için mutluyum. Ah! İşte geldik." Kapıyı açmalarını bekleyerek çalışıyor. Tahtanın arkasından bir hışırtı duyuluyor ve hepimiz rahat bir nefes alıyoruz. Bir dakika sonra, Jackson kafasını darmadağın ve uyku sersemi bir halde içeri uzatıyor.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Gözlerini kısarak soruyor.

"Javelynn burada mı?" Skye geçmişe bakmaya çalışarak soruyor ama Jackson onu engelliyor ve kapıdaki boşluğu doldurmak için vücudunu hareket ettiriyor. Sahildeki geceden beri sessiz olan içimdeki şeytan göğsümde kıpırdanıyor.

Doğru olmayan bir şeyler .

"Skye..." Dirseğini tutmaya çalıştım ama beni omuz .

"Jackson, ciddi derdin ne senin?" Skye kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde ona bakarak soruyor. "Arkadaşımı görmek istiyorum."

O değil Budge, bakıyor aşağı at onu olarak Eğer O bir alışılmadık bir rahatsızlık. Tamam, siktir et bu adamı.

Graham ve Sloan da aynı *yanlışı* hissederek yaklaşmaya başlamışlardır bile.

"Şu anda burada değiller. Tatil için ailelerinin yanına gittiler." Dedi.

Skye gözlerini ona diyor ve ellerini kalçalarının üzerine koyuyor. "O zaman bir saniyeliğine içeri girmemizin sakıncası yok." Skye onu iterek geçmeye çalışıyor ama adam onu yine engelliyor ve omuzlarından tutuyor.

"Çek ellerini onun üzerinden." Ona doğru bakıyorum, bir şey yapmaya kalkışması için cesaretlendiriyorum. İçimde biriken öfkeyi boşaltmak için bana bir bahane ver. Ellerin kızın omuzlarının üst kısımlarına girdiğini görünce içim kaynıyor. Kendi başının çaresine bakmaktan fazlasını yapabileceğini biliyorum ama onu her zaman savunacağım.

"Burada senin için hiçbir şey yok." Jackson, elleri hâlâ kız arkadaşımın üzerinde sıkıca kenetlenmiş halde. Güçlü parmaklarının her birini vücudundan söküp atmama saniyeler kaldı.

"Buna ben karar veririm. Şimdi, ben seni zorlamadan kenara çekil." Skye'ın gözleri parlıyor ve Jackson hırlayarak onu geri itiyor. Etrafını sarıyoruz ama Skye'ın eli çoktan Jackson'ın alay ettiği güçlü bir parıltı yaymaya başlamış.

"Demek hepiniz taraf değiştirdiniz. Kaos sizden memnun olmayacak."

"Az önce ne dedin sen?" Hırlayarak Skye' yanından geçtim ve onu yakasından yakaladım.

"Beni duydun." Jackson cevap veriyor ve ben de bunun yaptığı son hata olacağına karar veriyorum.

Ellerimin arasında kıvranan Jackson yolumdan çekilince Skye odaya giriyor ve sırtüstü yatan Javelynn'e doğru koşarken bir çığlık atıyor. Skye nasıl yardım edeceğinden emin olamadan yanına çömelirken bacakları kontrolsüzce titriyor.

"Onlara ne yaptın?" Yüzüm onunkinden sadece birkaç santim uzaktayken soruyorum. Tükürüğüm yanaklarını kaplıyor. Bir solucan gibi benden uzaklaşmaya çalışıyor ama Graham ve Sloan onu iki yanından tutuyor.

"Buraya bir amaç için geldik ve sen yüzümüze tükürdün. Onunla birlikte olmak." Jackson Skye'a eliyle işaret ederek kendini bizim elimizden kurtarmaya çalışıyor.

"Sen neden bahsediyorsun ki?" Sloan başını çevirip yerdeki Skye'a bakarak soruyor. Arkadaşının üzerine eğilmiş, şiddetle titreyen kafasını yere çarpmaması için ona yardım etmeye çalışıyor. Yanlarına gidip Javelynn'in başının altına bir yastık koyuyorum.

"Onların nesi var bilmiyorum!" Skye'ın parmakları parlıyor, sakinleşmeye başladıklarında parmaklarından Javelynn'in kafasına ışık huzmeleri yayılıyor. Javelynn'in gözleri çırpınıyor ve sonra patlayarak açılıyor, tamamen siyah görünüyor.

Jackson, Sloan'ın dikkati dağılmışken bir kolunu ondan kurtarmayı başarıyor ve yüzüne yumruk atıyor. Üçü arasında bir itiş kakış başlar, Graham Jackson'ın kolunu tutarken diğer kolunu Sloan'a doğru sallar ve parmaklarını Sloan'ın yüzüne saplamayı başarır. Jackson öfkesini Graham'a yöneltirken Sloan haykırıyor, kolunu ondan çekip alıyor ve koridorda kaçarken onu yere itiyor.

Yerden sıçrayıp peşinden koşuyorum.

"Lukas yapma" diye sesleniyor Skye ama onu duymazdan geliyorum. Bu pislik herife karşı damarlarımda öfke pompalanıyor ve kaslarımın daha hızlı hareket etmesini sağlıyor. Merdivenlere ulaştığı anda onu yakasından yakalıyorum. Onu parmaklıklara doğru itiyorum, gövdesi sallanıyor, asılı dururken ayakları çılgınca tekmeliyor.

"Söyle bana, oluyor?"

Jackson boş merdiven boşluğunda yankılanan şeytani bir kıkırdama çıkarıyor. "Kaçtık. Yaşamamıza izin verdiği için Kaos'a hizmet ediyoruz. Biz bir lejyonuz ve özgürüz."

"O zaman seni özgür bırakmama izin ver." Parmaklarım Jackson'ı serbest bırakırken şehvetin beni ele geçirdiğini hissediyorum. Merdiven boşluğunun dibine mide bulandırıcı bir çatırtıyla düşerken yol boyunca gülmeye devam ediyor. Vücudundan sızan kana, çarpık kırık bedenine bakıyorum. Kapılar açılmaya başlıyor ve yurtlarından çıkan öğrencilerin sesi havayı dolduruyor.

"Hadi gidelim!" Graham diyor ki, Skye ve Sloan da peşlerinde. Bana doğru son sürat koşuyorlar.

"Ne oldu?" Kalbim göğsümde küt küt atarken soruyorum.

"Onlar ele geçirilmiş. Hepsi ele geçirilmiş. Javelynn beni bıçaklamaya çalıştı!" Skye merdivenlerden aşağı koştuğunu söylüyor. "Gitmemiz gerek. Hemen."

Biz aşağı doğru koşarken, daha fazla öğrenci odalarından çıkıyor ve bizimle birlikte merdiven boşluğuna doluyor.

"Hainler!" Bazıları bize yaklaşarak bağıyor.

"Çoğu insanın eve döneceğini söylediğini sanıyordum." Skye bağıyor. Pantolonunu indirirken alnında ter birikiyor. Gömleğim artık sırılsıklam ve tamamen

terimden şeffaf. Buraya neden bir asansör yatırımı ?

"Ev partimiz için kalanlar onlar olmalı. Ruhlar onları buraya kadar takip etmiş ve ele geçirmiş olmalı." Sloan cevap veriyor, neredeyse dibe kadar.

Çıkışa yaklaştığımızda, belli belirsiz tanıdığım bir grup öğrenci birinci kattan çıkıp kapıyı kapatıyor. Arkamızdan gelen ayak sesleri bizi dört bir yandan kuşatırken gıcırdayarak duruyoruz.

"Ne istiyorsun?" Skye gücünü toplarken ellerini havada tutarak talep ediyor.

"Barış içinde yaşamamıza izin vermenizi istiyoruz." Yanındaki bir kız bize bir adım daha yaklaşarak cevap veriyor.

"Hiç şansın yok." Skye patlayıcı bir ışıkla cevap verir. Öğrenciler geri püskürtüldükleri için çığlık atıyorlar. Bir el yılan gibi uzanıp benimkini tutuyor ve beni kapıya doğru götürüyor. Arabaya varana kadar koşmayı bırakmıyoruz. Sloan anahtarları kontağa sokuyor ama müzik setini karıştırıyor.

"Aman Tanrım, Sloan! Hadi gidelim!" Arkadan bağıryorum.

"Bir saniye." Kaşlarını çatarak birkaç tuşa basıyor. İçerideki insanlar yönlerini bulmuş olmalılar, çünkü doğruca bize doğru gelmeye başladılar. Kan davası güden öfkeli bir kalabalık gibi yurt binasından dışarı döküldüler. Yabalarının olmaması çok kötü. Her geçen saniye daha da yaklaşımlarını dehşet içinde izliyorum.

"Cidden dostum, bu kadar önemli ne olabilir ki?" Tam da hoparlörlerden The Clash'in *Should I Stay or Should I Go* şarkısı yükselirken soruyorum. Bir saniye sonra otoparktan çıkıyoruz.

"Doğru ruh hali müziğini bulmam gerekiyordu." Omuz silkerek söylüyor.

"Sloth'un ele geçirdiği adamı kaçış şoförümüz yapmamamız gerektiğini bilmeliydik." Graham yanımda mırıldanıyor ve ben başımı deri koltuk başlığına yaslayarak gülümsüyorum. Eve en hızlı yoldan dönüyoruz, tamamen bitkin bir halde. Yatağında sızılmaktan başka bir şey yapmak istemiyorum,

Gerçi o ruhların bizi buraya kadar koalamayacağının garantisi yok. Kesin olan bir şey var. Bu adada hiçbir yer güvenli değil.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

OceanofPDF.com

EMMET

OceanofPDF.com

ŞARKI: THE MAGICK BY WITCHZ

I boş hissediyorum. Yenilmiş. Beni canlı hissettiren o parçamı korumak için çok uzun süre uğraşmışım. İçimde şeytan varken daha cesur bir insandım ve şimdi o içimden sökülüp alındı. Spiral çiziyorum.

Bana hediye edilen yatağımda bir o yana bir bu yana savruluyor, son birkaç günün olaylarını zihnimde gözden geçiriyorum. Yukarıdakilerin nasıl olduğunu merak ediyorum. Babamın şu anda ne kadar öfkeli olduğunu hayal edebiliyorum, ancak Yeraltı Dünyası'nda zaman farklı işlediği için gerçekte kaç gün geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok. Sanırım onların sahip olduğu her gün için burada üç gün geçtiğini söylediler, ama kim emin olabilir ki? Burada her şey akıl almaz.

Gecenin bir yarısı, Walker'la aynı duvarı paylaştığım için uyuyamıyorum ve o da bütün gece Salem'e vurup duruyor. Seslerinden dikkatimi dağıtacak hiçbir şey yok. Televizyon yok, telefon yok. O zevk çılgınlıkları atarken dakikaların nasıl geçtiğini izleyebileceğim bir saat yok. Hay sikeyim. Yorgun gözlerimi ovuşturuyorum, keşke şu anda yanlarında olsaydım. Hâlâ ele geçirilmiş olsaydım, belki de içeri dalacak cesareti kendimde bulabilirdim. Bunu daha önce de yapmışım. Ama şimdi güvensizliğim ön planda. Yaptığım onca şeyden sonra bende ne bulduğunu merak ediyorum. Hepimize yaşattığım her şey, beni uzaktaki kayalık arazide yılan gibi kıvrılan lav nehrine atmaları için yeterli.

Burada insanlar kendilerini eğlendirmek için ne yaparlar?

Çarşafı silkip ayakkabılarımı buluyorum. Belki buranın çeşit kütüphanesi vardır.

Kısa bir yürüyüşe çıkacağımı açıkladıktan sonra muhafızlarım geçmeme izin veriyor. Boş kalede yürürken uykusuzluk kemiklerimi sızlatıyor. Karanlıkta titreyen mumlar koridorlarda loş bir yolu aydınlatıyor. Kendimi meşgul etmek için amaçsızca dolaşırken, duvarlara çizilmiş duvar resimlerine bakıyorum. Bir tür hikâyeye benziyor. Hades, Zeus ve Poseidon olduğunu tahmin ettiğim kişiler Titanlar'a karşı bir savaşta tasvir edilmiş. Duvar resmi devam ettikçe, onların müstakbel topraklarını yönettiklerini gösteriyor. Ancak Yeraltı Dünyası çiziminin köşesine sıkışmış bir figür bekliyor gibi görünüyor.

Zamanlarını bekliyorlar. Parçayı incelemek için bir adım daha yaklaşıyorum ve bu kalenin dışındakilere benzeyen dağlara doğru giden yolcuların sahnesini görüyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" Hades beni şaşırtarak soruyor. Saten mavisi bir cüppe giymiş ve sanki o da uyuyamamış gibi terliklerini giymiş. Bir tanrının huzurunda durduğunuzu unutturabilecek bukalemun gibi bir hali var. Şu anda her zamankinden daha ölümlü görünüyor. Yorgun ve pijamalı.

"Uh, hayır. Sadece sanat eserlerine hayranlıkla bakıyordum. Uyuyamadım."

Uzanıp duvar resmine dokunuyor ve resmin karısını temsil eden kısmına hayranlıkla bakıyor. "Evet, çok güzel bir eser."

"Tüm kale nefes kesici." Sohbeta başka ne katabileceğimi bilmeden söylüyorum. Havadan sudan konuşmak varoluşumun felaketi. Biriyle anlamsız şeyler tartışmaktansa derimi kemiklerimden ayırmayı tercih ederim.

Kirli sakallı yanaklarıyla bana sırtıyor. "Kızımı oldukça iyi tanıyor gibisin. Söylesene, o her zaman böyle... neşeli midir?"

"Ruhlu demek hafif kalır, efendim." Benimle uğraşmayı ne kadar çok sevdiğini düşünerek kıkırdıyorum. "O harika biri. Onun gibi bir kızınız olduğu için gurur duymalısınız."

"İlginç. Şeytani ele geçirilmeniz hakkında bana ne söyleyebilirsiniz? Bu nasıl ortaya çıktı?" Yüzünü kaşıyor, gözleri alev alev yanıyor.

Tüylerim diken oldu. "Efendim?" Pierce'in zindanda olduğunu bildiğim için zorlukla yutkunuyorum. Hangi sebeple olduğunu merak ediyorum.

"Kıskançlık hastalığına nasıl yakalandığınızı bilmek istiyorum. Kendi kelimelerinizle."

"Kardeşliğe kabul törenimizin olduğu gece hepimiz ele geçirildik. Hiçbirimiz bunu beklemiyorduk. Mağaraya götürüldük ve bize bir içki verildi. İçtikten sonra bedenlerimiz şeytanlarla doldu. Sonradan öğrendik ki babalarımız zenginlik ve refah karşılığında bir şeytanla anlaşma yapmışlar. İşin püf noktası, Salem perdeyi açmak için getirilinceye kadar iblisleri tutmak için bir araç olarak kullanılmamız gerektiği idi. Tüm şeytanları serbest bırakmak istediler.

Arafta sıkışıp kalmış ruhlar. Aslen adalı olanlar." Kaderimin onun ellerinde olduğunu bildiğim için ağzımdan olabildiğince hızlı bir şekilde hikâyeyi kusuyorum.

Omzumu sıkıyor, parmakları kaslarıma batıyor. "Teşekkür ederim." Gözleri benimkilerle aynı hizada, sanki ruhumun derinliklerini görebiliyormuş gibi hissediyorum ve muhtemelen de görebiliyor - yani adam *Hades*. "Peki, iyi geceler. Çok uzaklara gitme."

Koridorda ilerlemek için dönüyor. Kütüphane bulma fikrinden vazgeçerek geldiğim yöne dönmeden önce bir süre bekliyorum. Umarım Walker Salem'i sikmeyi bitirmiştir de biraz uyuyabilirim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKILAR: APCALYPTICA'DAN THE UNFORGIVEN, UNSECRET'TEN I'M COMING FOR IT, SAM TINNESZ, GREYLEE

M Uyandığımda tüm vücudum ağrıyordu. Keşke burada saat olsaydı da saatin kaç olduğunu bilebilseydim. Bunun yerine, zamanın değiştiğini gösteren tek şey, bize çökmekte olan bir yemek getiren hizmetçilerin telaşı.

kahvaltı tepsisi. Parmağımı bir tabak krem şantiye batırıyorum ve yalayarak şekerli iyiliğin dilimde erimesine izin veriyorum.

"Biraz da ondan ver." Walker homurdanıyor. Kıkırdayarak parmağıma büyük bir parça krem şanti alıyorum ve kirli sakalına sürüyorum.

"Oops. Benim hatam." Kıkırdıyorum. Bu yarı normallik anının tadını çıkarıyorum. Gerçi insanların etrafımda uçuşması normal bir şey gibi görünmüyor. Özellikle de çarşaf lar üzerime toga gibi sarılmışken. Kreplere yumuluyorum, erimiş çikolata parçalarını ve tabağı kaplayan şurubu dağıtıyorum. Tepsiyle birlikte gelen latte'yi yudumlayarak kafeinin damarlarıma sızmasına izin veriyorum. Dün gece pek uyuyamadığım için bu desteğe ihtiyacım vardı.

"Leydim, güne hazırlanmak için odanıza dönmek ister misiniz?" Hizmetçilerden biri siyah ipek bir bornoz tutarak soruyor. Kahvemin son yudumunu bitiriyorum ve isteksizce ayağa kalkıyorum.

"Sanırım gün için hazırlanmalıyım." Walker'a bir peçete fırlatıyorum ve bornozumu silkip çarşaf ları fırlatmadan önce onu dudaklarından öpüyorum. Onları kolayca yakalıyor ve ben arkamı dönerken eliyle hassas kıcıma vurarak küçük bir çığlık atmama neden oluyor. Hizmetkârlar aramızdaki etkileşimden etkilenmemiş görünüyorlardı ve birbirimizin maskaralıklarına biraz daha izin verdiler. İçimden herkesi dışarı çıkarıp onu bir kez daha götürmek geliyor ama güne devam etmem gerekiyor.

Adımlarımda bir sıçrama ile odasından çıktım. Dün gece dönüp dururken Pierce'ı kurtarmak ve buradan defolup gitmek için bir plan yaptım. Elimden gelse bir gün daha orada çürümesine izin vermeyeceğim. Savurgan prenses rolünü oynayıp planımı koyacağım. Eğer

Her şey yolunda giderse yarın sabah buradan çıkmış ve eve dönmüş oluruz.

Çıplak ayaklarım siyah mermer zemine çarparak odama geri dönüyorum. Odama giden uzun koridordan geri dönerken şaşırtıcı derecede sıcaklar. Saray insanlarla ve alanın her santimini temizleyen iblislerle dolup taşıyor. Cübbemi giymiş olarak geri dönüşümü izlerken kimseye çarpmamaya dikkat ederek birkaçının etrafından dolaşmam gerekiyor. Beni yargıladıklarını hissettirmemekte, başlarını eğmekte ya da yanlarından geçerken reverans yapmakta çok iyiler.

Odama girip darmadağınık yatağıma bakıyorum ve bir gece önce olanları hatırladıkça öfke ve tiksinti hissediyorum. Pride'ın beni nasıl manipüle ettiğini ve benden nasıl faydalandığını hatırlıyorum. Siktir et o kaltak iblisi. Bir dahaki sefere etrafımda yüzünü göstermeye karar verdiğinde, onu tam o canavar horozuna yumruklayacağım. O tatmin edici anı hayal ederken ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor.

İblisin rahatsız edici düşüncelerini zihnimden uzaklaştırıyorum ve odamda gizli geçitler aramaya başlıyorum. Parmaklarım monte edilmiş bir mumluğu kavıyor. Kımıldamıyor. Bir sonrakini ve bir sonrakini deniyorum. Hiçbir şey yok.

Geride durup odayı gözlemliyorum, ellerim kalçamda. Sayvanlı yatağa, duvar resimlerine, mumlara bakıyorum.

Eğer gizli bir geçit olsaydım, nerede olurdum?

Yan tarafta henüz kontrol etmediğim bir banyo ve onun ötesinde geniş bir gömme dolap var. Banyoya doğru yürüyorum, düğmeleri çeviriyorum, büyük aynayı ve duvarları kaplayan fayansları itiyorum. Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekiyorum. Zaman kaybediyorum ama yine de emin olana kadar rahat edemeyeceğim. Dolaba doğru yürüyorum, ağır ve gösterişli bir elbiseyi yana kaydırıyorum ki arkasına geçebileyim. Ellerim duvara çarpıyor ve arka taraftaki lambri kaplamanın üzerine iniyor. Saten, dantel ve tüllerden oluşan bir karmaşa içinde dalgalanan heybetli elbiselerden kaçarak, parmaklarımla aşağı doğru bastırarak uzunlamasına ilerliyorum. Köşeye sıkıştığımda dokuda bir farklılık hissediyorum ve bastırdığımda duvar altımda yol veriyor, karanlık bir tünele açılıyor. *Bingo.* I

kendi kendime sıırttım. Böyle bir yerin gizli geçitlerle dolu olması gerektiğini biliyordum.

Bu şekilde içeri sızmış olmalı.

Giri te ağızım açık duruyor, içeriden gelebilecek sesleri dinliyorum. Hafif bir esinti yanaklarımı sıyırıyor, önümdeki elbiseleri hışırdatıyor ama hiçbir şey duymuyorum. Sertçe yutkunuyorum, içeri girmeyi düşünüyorum ama girersem daha fazla zaman kaybetmiş olacağım. Yolumu kaybedebilir ve Pierce'ı zindandan çıkarmak için zamanında geri d nemeyebilirim ve bunu riske atmayacağım. Omuzlarımı dikle tiriyorum ve kapıyı kapatıyorum, haklı olduğum için memnunum.

Aceleyle içinde rahat hareket edebileceğim bir giysi seçiyor, altıma Doc Martins'lerimi geçiriyorum. Eğer bir tehlikeden kamam gerekirse, yine topuklu ayakkabılarla yakalanmayacağım. Aynadaki görüntüme  zen gösteriyorum. Banyo ihtiyacım olabilecek tüm ürünlerle dolu. Sa ma ası, makyaj malzemesi. Neden burada daha modern kolaylıklar olmadığını merak ediyorum.

Televizyonu kullanacak kadar uzun süre burada kalmayı planladığımdan değil, sadece tam oturmayan bir yapboz parçası gibi beynimi kemiriyor.

Kendimi topladığımı düşündüğümde, kapımın önüne yerleştirilen yeni muhafızlara dikkat ederek dışarı ıkıyorum. D n geceyi düşünüyorum, çıkarken kimseyi görmediğimi biliyorum. Bunun bir vardiya değişimi mi yoksa Pride tarafından mı düzenlendiğini merak ediyorum. Belki de onlara ödeme yapmıştır, bu da beni odamın  n kapısından içeri girip girmediğini merak etmeye itiyor.

Büyük salona girdiğimde ba ım resmen dönüyor. D n geceki ziyafetin dekoru kaldırılmış, yerine normal dekorasyonları olduğunu tahmin ettiğim şeyler yerleştirilmiş. Kutlama yapmadıkları ya da hava atmadıkları zamanlar için ayrılmış. Sadece birkaç mum ve sade bir masa örtüsü ile daha sessiz ve daha az göz önünde. Babam masanın başında oturmuş çay fincanından bir şeyler yudumluyor. Onun bu kadar rahat, endişesiz ve evindeymi  gibi görünmesi midemi bulandırıyor. Onunla birlikte büyümenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum, eğer kalmayı seçseydi, hatta bizi buraya getirseydi. Ama Persephone'nin bizi kendi alanında görmek isteyeceğinden   pheliyim. Annemin de başka bir kadınla iyi geinmesine imk n yok.

"Ah. Salem, gel otur." Beni yanındaki boş sandalyeye çağırıyor. Ben de ona uyuyorum ve bu sırada bir üzüm koparıp ağzıma atıyorum. Babamın yanında otururken, bu fırsatı onu incelemek için kullanıyorum. Yüzlerimizde ve Skye'ın yüzünde daha önce fark etmediğim benzerlikler buluyorum. Umarım o ve diğer çocuklar orada iyi durumdadır. Arkadaşlarımı ve evde yaşadığımız hayatı özliyorum.

Gergin, garip bir sessizlik içinde birlikte oturuyoruz. İçimde milyonlarca soru fokurduyor ama hiçbirisi dudaklarımın arasından dökülmüyor. Kahvaltısını karıştırıyor, kızının yanında oturmasından rahatsız olmamış gibi görünüyor. Masa örtüsünün ucunu karıştırıyorum, kumaşı parmaklarımın altında gezdiriyorum. Tanıdık olmayan bir çaresizlik göğsümü tırmalıyor, bu sakın etkileşimden başka bir şey istiyorum. Annemin onu aramam konusundaki tüm uyarılarına rağmen onu tanımak istiyorum. Hayatım boyunca karanlıkta bırakılmışım ve onun sulandırılmış açıklamalarından daha fazlasını bilmeyi hak ediyordum. Sert pantolonumu giydim ve kendime kim olduğumu hatırlattım. Bu beleşçi babanın kafamı daha fazla karıştırmasına, beni güvensiz hissettirmesine izin vermeyeceğim. Bu baba sorunları için onu cam kırıklarıyla kışından sikeceğim.

"Dün gece bana anlattıklarını biraz daha detaylandırarak mısın? Nasıl oldu da annemle birlikte oldun?"

Bana bakıyor, bir çatal dolusu yumurtayı ısırırken durakladı. Beni yargıladığını, değerlendirdiğini ve üzerine atlamak için hata yapmamı beklediğini hissediyorum. Bir avcı havası var, bu da ona güvenmem konusunda beni temkinli kılıyor. Onun hakkında çok az şey biliyorum. Efsaneler, efsaneler, anılar. Gerçeğin ne olduğunu bilmiyorum. Bana çok benzeyen ve babam unvanını taşıyan bu adam benim için bir yabancından başka bir şey değil.

"Bunun için gerçekten uygun bir zaman mı? Daha yeni uyandım."

"Hayır, lütfen. Sadece yıllar bekledim ve seni tanımıyorum bile ama beni ertelemeye devam et."

"Ölümsüzler için zaman farklıdır. Her şey o kadar acil değil. Ölümlülerin bir şeyleri hemen elde etme ihtiyacını nasıl hissettiklerini unutuyorum." Çatalını yere bırakıp peçeteyle yüzünü sildi, omuzları gergin ve kaşları çatıktı.

"Beni bu hale getirdiğin için özür dilerim." Kızgınlığım ve öfkem serbestçe akarken espri yapıyorum.

"Sana yaptığım şey güvenliydi. Benim konumumda olsaydın, bana karşı kullanılırdın. Senin iyiliğin için ayrıldım ve her gün seni izledim."

"Çok işe yaradı. Beni neye terk ettiğini biliyor musun? Bana nasıl davranıldığını?"

En azından biraz acı çekmiş görünüyor. "Yapmak zorunda kaldığım şey için özür dilemeyeceğim. Bir seçim yaptım ve bunu değiştirmek için geri dönemem, elimde olsa da . Annen karmaşık bir kadındı ama sen kendini şimdiki gibi koruyabilecek durumda değildin. Güçlerin henüz şimdiki gibi olgunlaşmamıştı. Düşmanlarım çoktu. Seni saklamak zorundaydım. Daha fazla kalsaydım seni kaybetme riskim vardı. Bunun olmasını engelledim. Kırılgan hayatının üzerinde dolaşan sürekli tehditten uzak büyümene izin verildi. Sen beni tanımıyor olabilirsin ama ben seni tanıyorum."

Sözlerinin yerleşmesine izin veriyorum, yüzüne bakıyorum. Yeterince samimi görünüyor. Çatalını tekrar eline alıyor ve tabağındaki yumurtaları yiyor. Çikolatalı kruvasanı elime alıyorum ve aç hissetmediğim için kabuğunu çekiştiriyorum. Onu yere bırakıyorum ve ellerimi kucağıma koyarak peçeteye bulaşan tereyağını siliyorum.

"Beni tanıdığını nasıl söylersin? Yıllardır konuşmadık."

Arkasına yaslandı ve bana baktı. "Çok ateş doluyum. Benden istediğin kadar nefret edebilirsin, Salem."

"Peki, benden ne istiyorsun? Bana bir top atıyorsunuz ama benden beklentilerinizin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Senin prensesin olmayacağım."

"Ah, ama sen bir prensessin. Sonunda ait olduğun yerdesin. Zamanla alışacaksın. Geleneklerimizi öğrendikten sonra burada çok mutlu olacağınızı umuyorum."

"Peki ya arkadaşlarım? Onların aileleri var, sonsuza kadar burada kalamazlar. Ben de kesinlikle kalmak istemiyorum."

Sanki şımarttığı huysuz bir çocukla ilgileniyormuş gibi kıkırdıyor. "Bu senin ne istediğinle ilgili değil. Tanrılar arasında bir oyuna sıkışmışsın küçük kız. Ya hizaya gelirsin ya da sonuçlarına katlanırsın."

Kaderimi başkasının belirlemesine izin vermektense ölmeyi tercih ederim. Sanki önemli bir şey olmamış gibi yemeye devam ediyor. Beni kendi çıkarları için kullanmaya niyetli olduğu ve kendim için ne istediğimi umursamadığı çok açık. Buradan çıkmanın bir yolunu bulmalıyım, tanrılara ve oyunlarına lanet olsun.

"Dün gece arkadaşın Emmet ile konuştum. Kendisinin ve diğer arkadaşlarının günahlarla nasıl ele geçirildiği hakkında ilginç şeyler söyledi."

Konunun aniden değişmesi beni şaşırttı. "Peki sen ne yaptın?"

Sandalyesinde arkasına yaslanıyor, fincanı yere bırakıyor ve doğrudan bana bakıyor. Bana bakışı içimde kıpırdanma isteği uyandırıyor.

"Bence Pierce'ın bana verdiği versiyona benziyor."

"Pierce demişken, bana neden zindanda tutulduğunu ve işkence gördüğünü söyleyebilir misiniz? Ona yapılanlar barbarca, bunu hak edecek hiçbir şey yapmadı."

"Odanı ateşe verdi." Gözleri parlıyor, uhrevi görünüyor ve bana ölümlü bir adamla karşı karşıya olmadığımı hatırlatıyor. "Siz kızları zamanında dışarı çıkarması için teyzenizin hayaletini göndermek zorunda kaldım. Ciddi şekilde yaralanabilirdiniz."

"Onu bana sen mi gönderdin? O... o burada mı?" Ağzım açık, Skye ve benim tehlikede olduğumuzu nasıl bildiğini anlamaya çalışarak soruyorum. O an hafızamda özgürce yaşıyor, alevlerden kaçmanın dehşeti ruhuma işlemiş durumda. Pierce'ın bu suçtan kurtulmasına izin vermedim ama bu yüzden derisinin yüzülmesini de istemiyorum.

"Ne düşünürsen düşün, seni çok seviyorum. Ve bunu kendi yöntemlerimle gösteriyorum. Hayatlarınızı tehlikeye attığı için cezalandırılıyor, ki bu da ona yapılandan çok daha fazla işkenceye değer. Onu önemseddiğini bildiğim için ona yumuşak davrandım. Teyzene gelince, onu ait olduğu yere, Elysia'ya geri gönderdim."

"Peki ya serbest bırakılmasını istersem? Onu orada tutamam. Onu öyle görmek beni hasta ediyor. Onu sevmeme engel olamıyorum ve eğer ben onu yaptığı şey için affettiysen, sen de affedemez misin?" Onu kabul edeceğini umarak alt dudağımı endişelendiriyorum. Hepimiz gidelim ve

hayatlarımız. Oynamak istediği oyunlarda bir piyon olarak kullanılmak istemiyorum.

"Etkileyici bir argümanda bulunuyorsun ama korkarım onu zaten birkaç ömür boyu işkenceye mahkûm ettim." Öfke tenimde titreşip özümde kök salarken umut midemde parçalanıyor.

"Ama o ölmedi, onlar ölmeden böyle bir şeye karar veremezsiniz, değil mi?"

"Aslında, istediğim her şeyi yapabilirim. Perdenin arkasından benim alanıma girdi. O adil bir oyun."

"Kızınız olarak, bu benim de alanım değil mi?"

Ayağa kalkıyor, daha da yaklaşıyor. "Hayır. O *benim*. Benim yüküm. Benim alanım ve kuralları ben koyarım."

"O zaman onları da geri alabilirsin." Zorluyorum, sert bir şey yapmak zorunda kalmadan önce bu açıdan vazgeçmeye hazır değilim.

"Seni eğlendirecek yeterince... oyuncağın yok mu? Neden bu?"

Geri çekiliyorum. "Oh, bunu senden duymak çok zengin." Tükürdüm. Bu ne cüret. Persephone'la evliyken bana babalık yaptı ve hemen öncesinde de kız kardeşime babalık yaptı. "Benim *oyuncaklarım* seni ilgilendirmez. Kimi istersem onu sevebilirim."

"İsteseniz de istemeseniz de benim işimsiniz. Ve eğer o çocukların dördünü de işkence odasına atmak istersem, atarım."

Vücudum tehdit karşısında hareketsiz kalıyor. Öfke bir battaniye gibi tenimi kaplıyor. Hakkında uyarıldığım puştun ta kendisiymiş.

"Efendim. Derhal ilgilenmenizi gerektiren acil bir durum var." Hastalıklı derecede zayıf görünümlü bir iblis, yeşil yüzünden terler akarak konuşuyor. Bir kucaklamayla omurgasını ikiye ayırabilecekmişsiniz gibi görünüyor ve hissedilir bir endişe yayıyor.

"Bu konuşmaya daha sonra devam edeceğiz." Masadan kalkıp elindeki peçeteyi masaya fırlatıyor.

"Unut . Seni çok net duydum."

Odadan çıkışını izliyorum, kendimi dengesiz hissediyorum. Babalarının ne kadar hıyar olduğundan yakınan arkadaşlarımla hiçbir zaman ilişki kuramazdım ama şimdi kesinlikle kurabiliyorum. Pierce'ı ya da adamlarımdan herhangi birini benden uzak tutmayacak. Ve hazırladığı planlar için beni kullanmayacak. Bundan emin olurdum.

HERKES GÜNLÜK İŞLERINE DALANA KADAR BEKLERİM.

Dışarıda, beni fark edemeyecek kadar toz almaya dalmışlardı. Dün zindanlara inerken attığım adımları tekrar atıyorum. Yol kıvrımlar ve dönüşlerle dolu ama Pierce'ı görmek için bu yoldan geçerken her birini ezberlediğimden eminim. Biri kaybolduğumu fark etmeden önce sadece kısa bir zamanım var. Avuçlarımda ter toplanırken yakalanma ihtimalim yüzünden kalbim gırtlığımı kadar fırlıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum, yakalanacağımdan emin bir şekilde düzensiz nefes alıyorum. Bilmiyormuş gibi davranabilirdim, kalede yeni olduğum için kaybolmam akla yatkın. Burayı daha önce gezmiş değilim. Normalde şu anda hissettiğimden çok daha ama Hades'in nasıl tepki vereceğinin belirsizliği ve büyümün yakın zamanda kaybolması yüzünden cesaretim hiç hissetmediğim kadar azaldı. Bu kadar savunmasız olmaktan nefret ediyorum. Kendimi bildiğim kızın bir parçasını bulmak için derinlere iniyorum ve bunu ayaklarımı bu tehlikeli zindan yolunda ilerletmek için kullanıyorum.

Köşelerden birinden kafamı uzatıp hemen geri çekiliyorum ve bölgede devriye gezen iki zorlu muhafızı fark ediyorum. Beni gördüklerini sanmıyorum.

"Yanlış anladınız. *Beni* daha sonra göreceğini açıkça söyledi. Gözlerinin nasıl parladığını gördüm."

"*Bana* göz kırptı, belli ki bana hitap ediyordu." "Bana

yalancı mı diyorsun?"

Bir kez daha bakma şansı buluyorum ve birbirlerine karşı karşıya olduklarını, göğüs plakasını göğüs plakasına bastırdıklarını fark ediyorum. Karar verirken kalbim çılgınca çarpıyor

bir şeyler yapmak için. Hızlı hareket ediyorum, onlar yumruklaşırken bakışlarından kaçıyorum. İblis erkeklerin bile sikleri yüzünden dikkatleri dağılıyor, kendi kendime kıkırdıyorum ve duvara yakın duruyorum. Kavganın sesleri duvarlarda yankılanıyor, metal metale çarpıyor ve ben ilerledikçe daha da sessizleşiyor. İnişime devam ederken, uzaktan gelen işkence çığlıkları kulaklarıma saldırıyor. Pierce'ın seslerini dinlemediğimi umarak kalbim mideme iniyor. Umarım oraya vardığımda hücresinde olur, yoksa tüm bunlar boşa gidecek.

Sonunda Pierce'ın hücresinin bulunduğu kanada ulaşıyorum ve anahtarların birkaç muhafızın arkasında duvarda asılı olduğunu görüyorum. Gölgeleğin arasına saklanıp onların görüş alanından çıkıyorum ve şansın benden yana olmasını umuyorum. Buraya inmek kolaydı. Neredeyse çok kolay. İçimden bir ses dışarı çıkmanın bambaşka bir hikâye olacağını söylüyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: HIRSIZLARDAN BAŞKA BİR ŞEY OLMAYAN BİR KAHRAMANI BEKLEMEK

B Derisi yüzülmüş sırtımdan aşağı kan damlıyor. Bu işkenceyi atlatmamı sağlayan tek şey Salem'in burada olduğunu bilmek. Sadece birkaç saat önce bana baskı yapması ruhumu yeniliyor, hayır

Benden ne kadar koparmaya çalışırlarsa çalışsınlar. Önümde duran onun umuduyla biraz daha dayanabilirim. Onu bu alanda görmek içimde uzun zamandır sönmüş olan bir koru ateşledi.

Kırbaç, dilimlenmiş sırtıma iniyor ve beni rendelenmiş etten başka bir şey gibi hissettirmiyor. Gözlerimden yaşlar süzülürken boğazıma düğümlenen çığlığı ısırarak geri çekiyorum. "Bu kadar yeter mi Ledger?" Pride'in sesi arkamdan soruyor. Bu seansta kaç kırbaç yediğimin sayısını unuttum. Her birinden, bana işkence seansları düzenlemek için burada olduğu diğer günlerden daha fazla zevk alıyor gibi görünüyor. Bir gün beni hücremden çekip almadan önce onu günlerce görmediğim o durgun zamanı özlüyorum. Yemeğimi ve suyum getirmeye gelen kız ortalıkta görünmüyordu. Buraya gelmek için ne yalanlar uydurduğunu merak ettim. Benim sözlerime karşı onunkiler. Belli ki verdiğim ifadenin hiçbir hükmü yoktu ve şimdi onlar beni bırakana ya da bedenim pes edene kadar burada sıkışıp kalmıştım. Önce ikincisinin olacağına bahse girmiştim.

"Kızımıza cezayı ne kadar iyi karşıladığını anlatmalıyım. Dün gece birlikte geçirdiğimiz zamandan oldukça keyif aldım."

"Kapa çeneni." Ağzımdan kan fışkırıyor.

Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Orgazm olduğunda tadı çok tatlı oluyor." Zincirlerime karşı kıvraniyorum, hareket etmek için gereken acıyı bastırıyorum, yüzüne vurabilmeyi diliyorum. "Çok kolay manipüle ediliyorsun. İkiniz de." Bir kırbaç darbesi daha etime saplanıyor ve beni feryat ettiriyor. Bu bitmek bilmeyen eziyete her gün katlanmak mümkün değil ama yine de burada kırılmayı reddediyorum.

"Hades yaptıkların için cezalandırılmanı istiyor. Yaptığın şeyleri yapmak zorunda kalman benim suçumken, ironik değil mi? Benden kurtulmaya çalışıyor." O

beni tekrar kırbalıyor. "Sana bir sır vereceğim."  meliyor, nemli nefesi yüzümde geziniyor. "Benden o kadar kolay kurtulamazsın. Senden önce birçok kişi geldi ve başarısız oldu. Senden daha iyi, daha deneyimli adamlar." Kollarını gererek ayağa kalkıyor. "Bu kırbalamadan bıktım, belki de tırnaklarını teker teker sökmeye başlamalıyız. Bu, 'ayak parmaklarını kıvrırmak' kelimesine yeni bir anlam kazandıracak." Paslı bir penseye benzeyen bir şeyi kaldırıp yüzümün önünde açıp kapatıyor. "Belki bunları taşaklarını koparmak için kullanırım, böylece küçük Ledger bebekleri yapamazsın. Bu Dangalak Baba'nın kalbini kırmaz mı? Onun için korumaya çok niyetli olduğun o miras, sert bir b k lmeyle kesilir." Gözlerimin önünde bükme hareketini gösteriyor, yüzü beni nasıl etkilediğinin neşesiyle çılgına dönmüş.

Vücudum geriliyor, kendimi korumak istiyorum. Bana istediği her şeyi yapabilir. Onun önünde savunmasızlığın timsaliyim. ırılıplak, kollarım ve bacaklarım iki yana açılmış bir şekilde zincirlenmiştim. İsterse aletimi ve taşaklarımı alabilir ve ben bu konuda hiçbir şey yapamam.

Kapı alındı ve siyah mücevherlerden yapılmış bir elbiseyle süslenmiş güzel bir kadın içeri girerek çıplak halime ilgisiz bir şekilde baktı. Hayatımda hiç bu kadar iğdiş edilmiş hissetmemiştim. Gururdan eser kalmamıştı.

"Hecate, sana nasıl yardımcı olabilirim?" Pride, kerpeten hâlâ elinde, geniş bir selam verir.

"Sana yukarıda ihtiyaç var. Beni bu mahk mla bırak. Hücresine döndüğünden emin olacağım." Sarı saçları, o konuşurken sallanan mükemmel l leler halinde kıvrılmış.

Pride işkence aletlerini atmadan önce bir an tereddüt ediyor ve eğlencesi bölündüğü için kızgın bir şekilde bana son bir kez bakarak oradan ayrılıyor. İsteksizce ona anahtarları uzatıyor, o da parmaklarının arasında döndürüyor, kırmızı ojesi titrek mum ışığında parlıyor. "Bana ne için ihtiyaçları olduğunu söylediler mi?" Açık kapı aralığında duraksayarak ve çerçeveye yaslanarak soruyor.

"Sormadım ama yerinde olsam acele ederdim.  zg n görünüyorlardı." Kadının buyurgan varlığı onu dinlemesi için motive etmiş olmalı çünkü konuyu daha fazla uzatmıyor ve odadan hışımla çıkıyor.

"Nihayet. O çöp parçasının asla gitmeyeceğini sanıyordum." Bana doğru kayıyor ve ellerimle ayaklarımı zincirlerinden çözüyor. "Acele etmeliyiz. Şu anda buraya doğru geliyor olmalı. Biraz daha beklersek onu kaçıracağız."

"Kim?" diye soruyorum, kan kaybından başım dönüyor. Kurtulur kurtulmaz vücudum çöküyor.

Hekate'nin gözleri acımayla dolar. "O lanet aptal senin kanını kuruturdu. Al." Soğuk ellerini kırık etime bastırıyor. Baskıyla irkiliyorum ama sonra vücuduma yayılan bir sıcaklık hissediyorum. İyileştirici büyüsünü içime pompalarken sırtım kendini tekrar dikeyliyor. Ayağa kalkacak kadar enerjik ve iyileşmiş olduğumu hissediyorum.

"Teşekkür ederim." Gözlerimden yaşlar boşanarak söyledim. Kahretsin, gerçekten de tüm gururum elimden alınmıştı. Bana neden yardım ettiğini merak etmekte tereddüt etmiyorum. Eğer beni buradan çıkaracaksa, özgürlük için sol böbreğimi bile satarım.

"Bunun için zaman yok, al bunu." Eteklerinin altına uzandı ve giymem için sade kıyafetler çıkardı. "Acele et." Kapının önünden geçenleri kontrol ederek yalvarıyor. Neyse ki koridorlar şimdilik sessiz. Kim bilir ne kadar zamandır ilk kez hareket edebiliyor gibi hissettiğim için şükrederek kıyafetleri elimden geldiğince hızlı bir şekilde üzerime geçiriyorum. "İşte, bunu al ve hücrenin dışında bekle. Salem her an oraya gelebilir." Anahtarları iki çiçek yaprağıyla birlikte ellerime tutuşturuyor. "Sen ve Salem birbirinizi bulur bulmaz bu yaprakları yemelisiniz. Buradan fark edilmeden ayrılmanızı sağlayacaklar. Şimdi gidin!"

Bir elimde çiçek yapraklarını tutarken diğer elimde anahtarları avucuma bastırarak koşmaya başlıyorum. Birilerini uyarmak ve kaçışımı engellemek için koşarken metal şingirtilarına ihtiyacım yok. Çok uzun zamandır burada kapana kısılmış durumdayım. Salem'le yeniden bir araya gelme umudu, meşalelerle aydınlatılmış tünellerden geçerken adımlarımı hızlandırıyor. Yüzlerce kez sürüklendiğim için hücreme giden yolu hatırlamak kolay.

Küçük cadı hücredeki parmaklıklara yapışmış, başını metale dayamış. Bu manzara sikimi kıpırdatıyor ama şimdi onu alacak zamanım yok. "Salem." Adı dudaklarıma bir fısıltı gibi geliyor, bir dua gibi.

Sesimi duyunca sığıyor ve kollarını boynuma doluyor. Elleri göğsümde dolaşırken dudaklarımı onun yumuşacık ağzına bastırıp vücudunu kendime doğru çekiyorum.

"Bu nasıl mümkün olabilir? Az önce seni yaralarla dolu gördüm." İyileşmiş halime hayret ederken öpüşmemizi kesiyor.

"Açıklayacak zamanımız yok, bunları alıp buradan siktir olup gitmeliyiz." Yumruklarımın arasında ezilmekten biraz buruşmuş olan çiçeği ona uzatıyorum.

"Bunları nereden buldun?" Koridorun sonundan gelen yüksek sesli bir çınlama vardiya değişimini haber veriyor. Muhafızlar her an gelebilir.

"Hekate'den. Kaçmama yardım etti ve yaralarımı iyileştirdi. Bunları hemen almalıyız, bizi muhafızlara karşı görünmez yapacaklar." Duraksıyor, her daim yeşil gözlerine belirsizlik yapıyor. "Şimdi bana zarar vermek için beni serbest bırakacağını sanmıyorum."

"Tamam. Güzel! Üç deyince."

Tünellerde yankılanan bot sesleri yaklaştıkça yaprakları ağzımıza götürüyoruz. Metal zırhlar iblis muhafızların adımlarıyla gıcırıyor. "Bir. İki... Üç!" Acı çiçekleri içeri itiyoruz. Salem'in etrafında bir parıltı belirirken, dilimi yapışkan bir karmaşa içinde kapatarak çarpma anında parçalanıyor. Muhafızlar geldiğinde ellerimizi kenetliyoruz. Nefesim göğsümde sıkışıyor, ışıltının arkasını görecekerinden eminim, ama bize doğru bakıyorlar.

"Hâlâ işkence odasında olmalı." Uzun boylu olan söylüyor. Arkalarını dönüp kapının iki yanındaki yerlerini alıyorlar ve benim dönmemi bekliyorlar. Şaka yapıyorlar, çünkü geri dönmeyeceğim.

Salem'in elini çekiştiriyorum ve az önce muhafızların geldiği tünelden aşağı doğru kaçıyoruz. Kaçarken omzumun üzerinden geriye bakıyorum ve bacaklarımızı dolambaçlı patıkada yukarı kaldırırken Salem'in geniş gülümsemesini görüyorum. Bu, zaten çılgın olan kalbimi bizi bu lanet yerden çıkarmak için daha da ateşliyor. Başarısız olmayı düşünmeme izin vermeyeceğim. Bu bir seçenek değil. Beni çok uzun süre hapseden o işkence yerine geri sürüklenmek istemezdim. Hecate'nin şifası bedenime ancak bu kadar iyi gelebilmişti ve sınırlarının zorlanmaya başladığını hissedebiliyordum. Boşa harcadığım

Kaslarım kullanılmamaktan yanıyor. Küçük bir parçam bir zamanlar sahip olduğum, saatler süren antrenmanlarla kazandığım fiziksel formum için yas tutuyor. Hepsi ve daha fazlası benden alındı. Bizi bu korku labirentinden çıkarmaya kararlıyım, bu yaprakların büyüsünün ne kadar süreceği konusunda endişeliyim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

OceanofPDF.com

WALKER

OceanofPDF.com

ŞARKI: DEVIL MAY CARE BY FAE

I küçük odayı adımlıyor, huzursuzluk hissediyor. Salem gideli çok uzun zaman olmuştu.

"Dostum, musun? Beni endişelendiriyorsun." Emmet köşeye sıkıştırılmış pelüş zümrüt sandalyeden homurdanıyor.

"Katılıyorum. On bir yaşındasın ve en azından yediye inmeni istiyorum." Garrison yatağının üstüne yayılmış, ayak bileklerini çaprazlamış bir halde yatarken şakaklarını ovuşturuyor.

"Bir altı, lütfen." Emmet kollarını çekiştirerek ekliyor.

"Sadece cehennemden çıkmak istiyorum... yani cehennemden." Kendimi çaresiz hissederek duvara yaslandım. Bu bastırılmış enerjiyi dışarı atmama yardımcı olacak her zamanki uğrak yerlerim yok. Tıngırdatabileceğim bir gitar, yumruklayabileceğim bir kum torbası, midemde kıvranan endişeden beni uzaklaştıracak, akılsızca tüketebileceğim bir televizyon yok. Pencereden dışarı, bizi çevreleyen kasvetli manzaraya bakıyorum. Gözlerim ufka doğru uzanan kararmış toprağın üzerinde kayıyor. Burada nasıl bir şey yetiştirdikleri bir muamma ama sanırım sihirle her şey mümkün. Uzakta bir çiftliğe benzeyen bir şey görebiliyorum.

Garrison yanıma kayarak pencereden dışarı bakıyor. "Hay sikeyim. Sanırım burada tavuklar var."

Kaşlarımı çatıyorum ve onun görüş alanını takip ediyorum. Bahçelerin arasına sıkışmış tavuk benzeri yaratıklarla dolu bir kümesin çiftlik sahibini kovaladığını görüyorum. Adam tüylü hayvanlar tarafından ele geçirilince kıkırdıyorum. Bacaklarını gagalıyorlar ve adam onlarla savaşırken çamurun içinde tökezlemesine neden oluyorlar. sardıklarında toprak ve tüyler havaya uçuşuyor. Tavuklardan kurtulmayı başarıyor ve gagalarına çarpmadan önce çitin açıklığından kayıyor.

"İblis tavuklar." Güldüğümü söylüyorum, ancak kapının sert bir şekilde çalınmasıyla bölünüyorum.

"Walker, benim! Aç ." Salem kapının aralığında fısıldayarak bağıyor.

Aceleyle gidip kapıyı açtım ama boş olduğunu gördüm. "Ne oluyor lan?"

"Benim! Pierce'ı yakaladım ve bizi görünmez kılacak bir iksir aldık, hepinizin hemen odama gelmesi gerekiyor. Buradan çıkıyoruz."

Ön kolumdaki bir elin beni takip etmem için çektiği baskıyı

hissedebiliyorum. "Bu bir çeşit numara mı?" Gözlerim onun nerede

olması gerektiğini arıyor. "Hayır. Bu iksirin ne kadar süreceğini

bilmiyorum, şimdi gidelim."

Kendimi odamdan dışarı attırıyorum, Garrison ve Emmet de arkamdan geliyor. Mümkün olduğunca soğukkanlı görünmeye çalışarak Salem'in odalarına giden yolu takip ederek kalenin içinden geçtik. Buraya tıklandığımızdan beri her gün yaptığımız gibi, dikkat çekmemek için yanımızdan geçen hizmetkârlara başımızı sallayarak selam veriyoruz. Neyse ki bize dikkatlerini veremeyecek kadar işlerine gömülmüş görünüyorlar ve biz de olaysız bir şekilde onun koridoruna ulaşıyoruz. Ta ki kapısının önünde duran iki muhafızı görene kadar.

"Siktir." Nefesimin altında fısıldıyorum.

"Size yardımcı olabilir miyiz?" Muhafızlar karşı karşıya gelerek Salem'in kapısına giden yolu kapatırlar.

"Sadece Salem'i görmeye geldim." Muhafızlar birbirlerine bakarken kendimden emin görünmeye çalışarak söylüyorum. Emirlerinin ne olduğunu merak ediyorum. Onu özgürce görmemize izin verilip verilmediğini ve korumalara neden ihtiyaç duyulduğunu.

"Üçünüz de mi?" Biri kaşlarını kaldırarak ve ses tonunda bir miktar yargılamayla söylüyor. Salem'in oluşmaya başladığı yerin parıltılı bir taslağını görüyorum ve kalbim karnıma düşüyor. Yakında tamamen şekillenecek.

"Evet, bu bir sorun mu?" Emmet kollarını göğsünde kavuşturarak sorar, muhafızların dikkatini hızla arkasında toplanan Salem ve Pierce'a değil kendisine çeker.

"Pekala, içeri girin." Bir gardiyan bir süre sonra şöyle diyor.

Rahat bir nefes alıyorum ve kapıyı iterken Pierce ve Salem'in yeniden ortaya çıkmasını engellemek için bedenimi kullanmaya çalışıyorum. Onlar görmeden hepimiz içeri girdik.

ve kapıyı hemen kapatıyorum. Sırtımı tahtaya dayıyorum.

"Ne oldu lan?" Pierce ve Salem tamamen katılaşıp kadar önümüzde titreşirken homurdanıyorum.

"Buradan çıkmamız gerek." Salem eşyalarını almak için odanın içinde koştururken soruyor.

"Peki bunu nasıl yapacağız?" Garrison sorar. "Kapının hemen dışında muhafızlar var. Ön kapıdan çıkıp gidebileceğimiz gibi değil."

"Benimle gel." Salem banyodan geçip bağlantı dolabına doğru koştuğunu söylüyor. "Bunu daha önce buldum. Nereye gittiğinden emin değilim ama takip edersek bizi buradan çıkaracağına dair içimde sinsi bir şüphe var. Bunu içimde hissedebiliyorum. Ama işe yaramazsa, buraya geri döner ve başka bir plan yaparız."

Büyük bir giysiye iterek gizli bir kapıyı ortaya çıkarıyor. "Bu da ne, sadece karnında mı hissediyorsun?" Emmet sorar. "Yeraltı Dünyası Tanrısı'nı bugün ya da hiçbir zaman kızdırmak istemiyorum, çok teşekkür ederim."

"Tipik, Emmet." Pierce elleri kalçalarında, kardeşlik arkadaşımıza küçümseyen bir bakış atıyor. Onu suçlamıyorum. Emmet bize pek sadık olmadı, her zaman kendi çıkarlarına en iyi hizmet edecek şeyi aradı.

Salem gözlerini Emmet'e diker, "Bizimle olman konusunda sana güvenebilir miyim? Eve gitmek istemiyor musun?"

"Beni evde bekleyen şey kızgın bir baba ve cemiyetin diğer yönetim kurulu üyeleri. Yaptıklarımız için bizi öldürecekler. Onların gazabına uğramak için acelem yok."

"Peki ya benim gazabım?" Salem soruyor, pahalı elbiselerle dolu bu dolapta Emmet'in karşısına dikilirken öfkesi yüzünden okunuyor. Bir prenses için tasarlanmış bir dolap. "Biz buraya ait değiliz."

"Ah, ama sen biliyorsun. Hades senin baban. Baban Yeraltı Dünyası'nın gerçek kralı, seni de prensesi yapıyor." Emmet karşılık veriyor. "Burada haklı bir yerin var."

"Bunu kendi hayatım için ne istediğimle bir ilgisi varmış gibi söylüyorsun. İstemiyorum. Beni terk etti ve beni tanıma şansı vardı ve geçti. İstedğim tek doğru yer, kendim için seçtiğim yerdir. Beklentiler yüzünden ya da kiminle akraba olduğum için değil. Ya benimle olursun ya da benim yanımda olmayan ve muhtemelen en sevdiğim rengi bile söyleyemeyen sözde babamla kalır ve evcilik oynarsın. Birbirinize çok yakışırırsınız. İkiniz de benim için büyük bir hayal kırıklığı oldunuz."

Emmet, Salem ona tokat atmış gibi geri adım attı. Aklımın yarısı suratının ortasına bir yumruk atmaya çalışıyor. Buradan çıktıktan sonra yaptıklarımızın sonuçlarına katlanacağız.

"Tamam. Hadi gidelim." Emmet bir süre sonra duvardan bir mum alıp tünele adım atıyor.

Arkadan takip ediyoruz, duvara yakın duruyoruz çünkü kenarda kim bilir nereye doğru dik bir düşüş var. Mum ışığı, gittiğimiz yerin birkaç adım ötesini görmemize kadar ışık saçıyor. Nefes alış verişlerimiz ve taşların üzerindeki adımlarımız dışında ortalık sessiz.

Bu yol beni doğrudan cehennemin dibine götürebilir ve ben yine de Salem nereye isterse oraya giderim. Başka hiç kimsenin yaklaşmadığı bir şekilde kalbim . Köşeyi dönüp duvardaki küçük bir açıklığa izliyorum. Umarım bizi buradan çıkarır ve ait olduğumuz yere yaklaştırır.

BÖLÜM 22

OceanofPDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: SEVEN NATION ARMY BY THE WHITE STRIPES, THE GLITCH MOB REMIX

T Madam LeRoux'dan gelen kitap önümde açılmamış bir şekilde duruyordu, kapağına bakarken bacak bacak üstüne atmıştım, sanki içindekiler bana yardım etmek yerine zarar verebilirmiş gibi. Aslında güçlerimin Salem'inki gibi olduğunu sanıyordum.

Belki de stresli bir zamanda ortaya çıkan uzak bir cadı soyundan geliyordur. Ama tanrıça kelimesi zihnimde bir doğruluk hissiyle süzülüyor. Bu kitabı açmanın yansımaları hayatımla ilgili doğru bildiğim her şeyi değiştirebilir. Ailemin kim olduğunu bildiğim, kendimi kim olarak tanıdığım gerçeği bir sayfa hareketiyle silinip gidebilir. Gerçek olarak bildiğim versiyonuma biraz daha tutunmak istiyorum.

Avlarının etrafını saran köpekbalıkları gibi zihnime üşüşen o güne ait düşünceleri elimin tersiyle itiyorum. Jackson'ın kendi kanından oluşan bir su birikintisinde yatan cansız bedeni gözlerimin önünden geçerek hafızama saldırıyor. Javelynn'in sanki beni tanıımıyormuş gibi bana pençe atması. Tek yapmak istediğim arkadaşşıma yardım etmektir. Javelynn hareketsiz yatarken Jackson'ın onları öldürdüğünü düşündüm. Nefes bile almıyor gibi . Kalp masajına başlamıştım ama tırnakları kolumu oyarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. İyileşmeye başlamış olmasına rağmen hala acısını hissedebiliyordum.

Salem gitti. Walker, Emmet ve Garrison da. Javelynn ve diğer okul arkadaşlarımız ele geçirildi. Jackson öldü ve ailem gerçek ailem bile olmayabilir. Tüm hayatım parçalanıyormuş gibi hissediyorum ve zar zor bir arada duruyorum.

Graham'ın dikkatini çekerek yüksek sesle iç çektim.

"Seni rahatsız eden ne, Bella?" Yanımdaki kanepede otururken soruyor. Lukas ve Sloan biraz uyumak için odaya çekilmişlerdi. Graham gözcü olmayı seçti ve evin dışına yerleştirilen ve telefonuna bağlanan kameralardan gelen yayını izliyor. Saatler önce döndüğümüzden beri alarmları harekete geçiren bir şey . Yine de bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum.

"Her şey. Her şey yanlış." Dürüstçe cevap veriyorum.

Elimi tutuyor ve ben de itiraz etmiyorum. Çok ihtiyacım olan bu rahatlığı içime çekiyorum ve Graham'ın her zaman fırtınanın gözündeki sakinliğim gibi görünmesine şükrediyorum. Birlikte sessizce ekranı izlerken, bizi karşılayan hiçlikten büyülenmiş bir halde beni kendine doğru çekiyor. Boştaki elimle kitabın kenarlarını karıştırıyorum, içimde bir endişe belirliyor.

"Bana her zaman söyleyebilirsin. Senin için her zaman buradayım." Birkaç dakika sonra söyledi. Ciddi olduğundan hiç şüphem yok. Bazen insanlar bunu gelişigüzel söylerler, devamını getirme niyetleri yoktur. Peki onlara ihtiyacınız olduğunda? Ortadan kaybolurlar.

"Doğrusu, berbat durumdayım. Annemi ve babamı düşünüp duruyorum. Bildiğim her şeyin bir yalan olup olmadığını merak ediyorum. Salem'den ve çocuklardan ayrı olmaktan nefret ediyorum. Her şey çok hızlı değişiyormuş gibi geliyor. Bunu sindirmek çok zor, anlıyor musun?"

Başını sallıyor. "İşlemlerle ilgili olan şey ise zaman sınırı olmaması. Son tarih yok. Uyum sağlamak ve ayarlamak için acele etmenize gerek yok. Bu tür şeyler zaman alır. Yaşadığımız onca şey düşünüldüğünde harika gidiyorsun."

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ve o da gamzelerini göstererek bana sırtıyor. Cihazı bırakıyor ve eliyle çenemi kavrayıp dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Siz ikiniz ne kadar da rahat görünüyorsunuz." Lukas araya giriyor. Başımı çevirip ona küçük bir gülümseme hediye ediyorum, içim hâlâ karmakarışık. Graham'ın eli benimkini sıkıca kavrayıp ve benim için sidik yarışına girmeyecekleri konusunda bana güvence veriyor. Karmaşık ilişkimiz genellikle hepimizin birbirimizi önemsedğine dair ağır bir anlayışla işliyor.

Lukas diğer tarafımdaki boş alanı alarak beni iki heybetli adamın arasına sıkıştırıyor. Kolunu kanepenin arkılığına atıyor ve saçımdan küçük bir tutam alıp kömür lekeli parmaklarına doluyor. Uyumak yerine çizim yapıyor olmalıydı.

"Şuradaki kitaba bir göz atacak mısın?" Lukas kucagımı işaret ederek soruyor.

"Bilmiyorum." Bu konuşmayı kapatmak için içimin mideme doğru katlandığını hissediyorum.

"Ne yazarsa yazsın, senin için burada olacağız. Bu senin kim olduğunu değiştirmez." Diğer elimi de kucağına aldı.

"Doğru bildiğim her şeyi değiştirebilir. İki gün önce normal bir kız olduğumu düşünüyordum ama şimdi içimden güç fışkırıyor ve bu kadın bana mitoloji üzerine bir kitap verirken tanrıça diyor. Bu çok fazla. Sadece bu yıl başıma gelen onca şeyle başa çıkabildiğimi sanıyordum ama sanırım duygularımı bastırıyordum. Demek istediğim, hepiniz birden fazla kez bedenlerinizi ele geçiren şeytanlar tarafından kelimenin tam anlamıyla ele geçirildiniz. Ve sizin hakkınızda hissettiklerim yüzünden, normalde sahip olabileceğim her türlü korkuyu bastırdım, ama şimdi yüzeye çıktığını hissedebiliyorum." İçimde kilitli tuttuğum her şeyi boşaltırken gözlerim yaşıyor. Bu ilk yıl, yurt yangınından şeytani erkek arkadaşlara ve şimdi ailemin ailem bile olmayabileceğine kadar pek çok şeyi üzerime fırlattı. Bu çok fazla ve her zamanki sakin ve toparlanmış kişiliğimde çatlaklar oluşmaya başladığını hissedebiliyorum. Kendimi derinden sarsılmış hissediyorum ve daha kitabı bile açmadım.

"Ele geçirilmiş olmak kendimle ilgili pek çok şeyi sorgulamama neden oldu ama siz bunu görüyorsunuz. Bizi olduğumuz gibi görüyorsunuz. Biz de seni görüyoruz. Senin kalbini. Seni ilk gördüğüm andan itibaren özel olduğunu biliyordum. Kararmış ruhumun o kadar derinlerine işlemiştin ki sensiz yapamazdım. Bir şehvet seli içinde kaybolmuştum, daha fazlasını yaşayıp yaşayamayacağımı merak ediyordum. Sonra sen hayatıma girdin ve o zamandan beri gözlerimi farklı bir varoluşa açtın. Senin sayende sadece var olmaktan mutluluğu yepyeni bir seviyede yaşamaya başladım. Senin yanında olmak beynimin kısa devre yapmasını sağlıyor, bunu sadece bir kez daha yaşadım." Lukas başını kaldırıp Graham'a bakıyor ve odağını tekrar bana çevirmeden önce bir an için bakışlarını tutuyor. Devam ederken başparmağının elimin arkasını ovduğunu hissediyorum. "Eğer bu kitap geçmişindeki gerçeklerle ilgili bir şeyi değiştirirse, SEN'in hâlâ sen olacağını bilmenin rahatlığını yaşayabilirsin. Aşık olduğum ve uğruna her şeyi yapabileceğim aynı Skye Dannon."

Sözleri karşısında kalbimin sıkıştığını hissediyorum. İtirafı. Graham'a bakıyorum, artık güvenlik görüntülerine dalmış değil, küçük, savunmasız bir gülümsemeyle bize bakıyor.

", güzelim." Graham beni yandan kucakladığını söylüyor.

Birbirimizi tanıdığımız kısa süre içinde bana çok fazla bağlılık gösteren bu iki adam için çok güçlü bir sevgi duygusu hissediyorum. Kalbimdeki bir kıpırtı onların sözleriyle yankılanıyor, onları içime atıyor ve beni bu kitabı açmaya yetecek kadar cesaretle besliyor. Haklılar. Ne yazarsa yazsın, günün sonunda ben hâlâ kendimim.

Ellerimi onlarınkinden çekerek sinirlerimi yatıştırıyorum ve kalın kitabı açıyorum. Bir tanesi dikkatimi çekene kadar sayfaları çeviriyorum.

"Baharın Kızı." Bölüm başlığını okurken mırıldanıyorum. Bahar Tanrıçası ve Yeraltı Kraliçesi Persephone ile ilgili paragrafları gözden geçirirken gözlerim kelimelerin üzerinde geziniyor. Tüylerim diken diken oluyor.

"Sanırım..." Ama tam söyleyeceklerim oturma odasının penceresinden giren ve yüzümü birkaç santimle ıskalayan bir tuğlayla kesiliyor. Kırık parçalara tırmanan, kendilerini yukarı çekmeye çalışırken kendi ellerini kesen insanları gördüğümde boğazımdan bir çığlık kopuyor. Lukas beni kanepeden çekip alıyor ve kitap kucağımdan yuvarlanıp yerde buruşuk bir yığın haline geliyor, biz de arka kapıya doğru koşuyoruz.

"Kahretsin, buraya da girmeye çalışıyorlar." Graham mutfak taburelerinden biriyle kapıya barikat kuruyor. İngilizce dersimden tanıdığım bazı insanlar yumruklarıyla camlara vurarak kırmaya çalışıyorlar.

"Bu onları uzun süre tutmaz." Lukas durumu değerlendirirken şöyle diyor.

"Sloan, buraya gel!" Uyku sersemliğiyle eve yapılan saldırıyı duyamayacağından endişelenerek sesleniyorum. Uyanmakta her zaman çok zorlanır.

"Ne düşünüyorsun? Tünellerde şansımızı denemeli miyiz?" Graham boynundaki nabız açıkça görülebilen Lukas'a soruyor.

"Başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum. Burada kalırsak ölürüz. En azından tünellerden geçerse savaşma şansımız olur."

"Sloan!" Bu sefer beni duyacağını umarak

haykırıyorum. "Ya iblis köpeklerle karşılaşsak?"

"Bu sadece almak zorunda olduğumuz bir şans." Oturma odasından bir çarpışma sesi daha duyuluyor ve zamanımızın tükendiği anlaşılıyor. Hoşumuza gitse de gitmese de tünellere inmek zorundayız.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 23

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: POP EVIL'DAN ISKELET

M Bu Allah'ın belası kalede koşturmaktan ayaklarım ağrıyor. Karanlık tünelden ışık süzülür süzülmez rahat bir nefes alıyorum. Dışarıya açılan duvardaki küçük açıklığı tırmanırken fark ediyorum ki Yol bizi kale bahçelerinin hemen dışına çıkardı. Neyse ki ışık yavaş yavaş azalıyor ve bize gölgelerin arasında kaybolma şansı veriyor. Havada duman ve hafif esintiyle birbirine karışan çiçek kokularının bir karışımı var.

Geniş labirentin dışını kaplayan uzun çitlere yakın duruyoruz. Labirente kısa bir bakış attığımda, uçsuz bucaksız çalılıklarda dolaşmak zorunda kalmak istemezdim.

Fark edilmemeye çalışarak yavaşça ilerlerken, bahçenin ortasında sanki havadan gelen üç bulanık figür beliriyor. Her biri, başlarının ucundan itibaren onları kaplayan ve ayaklarının dibinde bir kumaş yığınının dönüşen şeffaf beyaz bir örtü ile örtülmüş. Aniden durduğumda adımlarım sendeliyor. Saklanmaya çalışmayı düşünüyorum ama labirentten başka gidecek yer yok.

"Seni görüyoruz, küçük cadı. Kader'den saklanamazsın." Sesleri karışıyor, sanki tam önümüzden değil de her yönden geliyorlarmış gibi.

"Ne istiyorsunuz?" Walker, kendimle üç hayalet figür arasına bariyer koyarak soruyor.

Bir araya gelerek bir daire oluştururlar ve başlarını geriye atarlar. Pelerinleri omuzlarına kadar düşüyor, gri yüzleri ve siyah kıvrık boynuzları ortaya çıkıyor. Onları odamla ilgilenen hizmetkârlar olarak tanıyorum.

"Clothio?" Gözlerini bana dikey ve gülümsemesi bir tarafa doğru eğiliyor. Kelimeler çatlamış dudaklarından dökülürken koordineli bir dansla birlikte kıvranmaya başlıyorlar.

"Dokuzla başlar
Dünya çözülür
Günahlar birleşir
Kaderin tasarımıyla
İlahi Tanrıça
ustalıkla meydan
okuyacak, Ve
ateşe ve yalanlara
rağmen sona
erecek"

"Bu ne anlama geliyor?" Rüzgâr yüzüme çarparken sesleniyorum. Bulutlar üzerimizde toplanıyor ve kalan ışık kırıntısını da yok ediyor. Gölgeletraflarında dans ederken ortadaki kaderin ellerinde bir ışık küresi uçuşuyor ve birbirlerine sokulurken gri yüzlerini aydınlatıyor. Yer sarsılıyor ve küçük çakıl taşları ayaklarımızın altından kaymaya başlıyor. Dengemizi korumak için çabalıyoruz ve ben Pierce'a sıkıca tutunuyorum. Kollarını göbeğime doladığında tırnaklarım gömleğine batıyor.

Clothio gözlerini küreye dikerek cevap verir: "Kimsenin girmesine izin verilmeyen yerlere girmelisin." Parlak kürenin etrafında bulanık görüntüler titriyor. Ne görüyor olabileceklerini anlamam için çok hızlı hareket ediyorlar. Birden, sarsılan zeminden kemikler çıkmaya başladı. Bir iskelet eli bileğimi sarıyor ve kendimi iskeletten uzaklaştırırken bir çığlık atıyorum. Yüzlercesi, bahçeyi kaplayan taşların ve toprağın altından kendilerini yukarı çekerek gözüme çarpıyor.

"Ah, bahçeler için en iyi gübre türü." Clothio manik bir atarak etrafımızda gelişen sahneyi seyrediyor. Elindeki küre kayboluyor. Çocuklar ve ben bedenlerimizi pençeleyen kemiklerle savaşırken, üç kaderin etrafındaki çembere sihirli bir şekilde dokunulmadı. Pierce birkaç ceset tarafından yere çekiliyor ve ben ona ulaşmak için can atıyorum ama kendi iskelet saldırganlarımla savaşıyorum. Walker Pierce'ın yanına varıyor ve yumruklarını kemiklere vurarak onları parçalıyor ve

Pierce'ı serbest bırakıyor. Ona yardım eder ve etraflarına daha fazla iskelet yaklaşırken arka arkaya dururlar.

Emmet ve Garrison iskeletin bir kısmından kemik parçaları koparmış ve bunları saldırganları geri püskürtmek için kullanıyorlar.

Soldaki kader, parmaklarının arasından parlak mavi bir iplik çekerek çemberin kenarına doğru ilerliyor. "Kutuyu geri al. Ama sakın açmayın." Sağına dönüp ipliği diğer kaderin parmakları arasına yerleştirmeden önce şöyle diyor. "O bizi yok etmeden önce sen onu yok et." İkisi bir kedi beşiği oyununa başlar.

"Kutu mu? Ne kutusu? Ne yapmamızı istiyorsunuz?" Bahçe iskeletlerin savaş alanına dönerken, bu kadar umursamaz ve belirsiz davranmalarına karşı damarlarımda öfke dolaşıyor. Walker içlerinden birinin kafasını koparıyor ama ceset ona saldırmaya devam ediyor. Henüz alarm verilmedi ama birilerinin bu tarafa bakıp bahçenin halini görmesinin an meselesi olduğunu biliyorum.

"Uzun zaman önce, bakire Pandora onu açtı ve dünyaya dehşet saldı. Onun gücünün peşinde olanlar ve onu kendi çıkarları için kullanmak isteyenler var. Ama bunu yapmak bildiğimiz her şeyin sonu olacak. Onlardan önce ona ulaşmalısınız." Teker teker konuşuyorlar, ikisi de parlayan ip ile oyunlarına devam ederken hikâyeye eklemeler yapıyorlar. Sadece belli belirsiz aşına olduğum bir oyun. Birden iki kemikli çerçevenin arasına fırlatılıyorum, çünkü komik kemiklerinden biri kafama çarpıyor. Onları köprücük kemiklerinden tutup çekerek birbirlerine çarpmalarını sağlıyorum.

"Bu kutu nerede? Üçünüz yardım edebilir misiniz, edemez misiniz?" Birbirine dolanmış, toprakla kaplanmış iki göğüs kafesini iterken soruyorum. Kemiklerin ete çarparken çıkardığı ses kulaklarımı dolduruyor. Ter ve küçük bir kan damlası alnımdan aşağı kayıyor.

Clothio parmaklarını şıklatmadan önce kaderler ürkütücü bir durgunluğa bürünüyor. İskeletler hemen düşüyor ve ben rahat bir nefes alıyorum. Sırtım terden sırlıklam ve kaslarım ele geçirilmiş kemikleri savuşturmaktan ağrıyor. Clothio diğer kaderlerin yanına gider ve elbisesinin cebinden bir makas çıkararak parlayan ipi kesmeye başlar ve kaderlerden birinin parmağını kıl payı kaçıır. İp büzüşerek yere düşer

donuk ve cansız hale geliyor. İkisi de Clothio'ya oyunlarını durdurduğu için ters ters bakıyor. Ama itiraz etmiyorlar, bunun yerine dönüp bize odaklanıyorlar. "Bu bahçe Persephone'nin büyüyle korunuyor. Sakinleri davetsiz misafirler tarafından rahatsız edilmekten hoşlanmazlar. Onları sadece birkaç dakika uzak tutabilirim. Şimdi, dikkatle dinlemelisiniz. Cehennem'in en derinlerinde, birçok engelin, muhafızın ve kurbanın ötesinde kilitli bir kapı var." Clothio havadan altın bir iskelet anahtar çıkarır, sanki onu var etmiş gibi. "Al bunu."

Anahtarı kavradığımda parmaklarımız birbirine değiyor ve koluma sanki komik kemiğime çarpmışım gibi bir sarsıntı gönderiyor. İçgüdüsel olarak geri sıçradım.

Kaderlerin sırık gibi figürleri şeffaflaşır, katı formlarının sadece bir fısıltısı haline gelir.

"Yolda kal. Acele etmelisin" diyor içlerinden biri, sesi zar zor duyuluyor ama uğursuz uyarısı elinin kalan kısmıyla önümdeki zemini işaret ederken net bir şekilde ortaya çıkıyor, sonra da tamamen kayboluyor. Onlar dağılırken kara bulutlar da onlarla birlikte çekiliyor. Işık bir anda geri dönüyor ve az önce olanları bir ateş rüyası gibi hissettiriyor. Elimde bu anahtar olmasaydı, bunun bir beyin oyunu olduğunu düşünebilirdim. Yediğim çiçek yaprağının bir yan etkisi.

Zihnim söyledikleri her şeyi hafızama kaydetmeye çalışıyor. Dokuz ile başlıyor. Dokuz ne?

O zaman yolda kalmamızı mı söylediler? *Yolda*. Ayaklarıma bakıyorum, bahçenin hemen dışındaki siyah parke taşlarını fark ediyorum. Gözlerimi zorlayarak, uzaktaki sıradağlara doğru şekillerini takip ediyorum. Arkamı döndüm, adamların şok olmuş yüzlerine baktım.

"Bu da neydi böyle?" Pierce soruyor.

Anahtar elimde ağırlaşıyor, kenarları avucuma batıyor. Yumruğumu açıyorum ve altın nesneye daha yakından bakıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor. Midemde bir çalkantı ve ruhumun derinliklerine yerleşen bir korku hissediyorum.

"Boş ver onları, hadi yukarı çıkalım. Buradan gitmeliyiz." Emmet öyle diyor.

"Yani şimdi geri dönmek için acele mi ediyorsun?" Walker alay ediyor.

"Hey, güzel ereksiyon, Garrison." Pierce kıkırdıyor ve hâlâ tuttuğu uyluk kemiğini işaret ediyor.

Tartışmalarını bastırıp bilmeceye odaklanıyorum. Zihnim onu ve ne anlama gelebileceğini bir araya getirmek için dönüyor. *Dokuzla başlıyor, dünya çözülüyor... günahlar birleşiyor.* Günahlar. Pride'ı ve beni nasıl manipüle ettiğini düşündükçe içimde öfke yükseliyor. Beni nasıl kullanılmış hissettirdiğini. Kalçalarımın arasındaki anısı beni ürpertiyor. Bedelini ödemesini istiyorum. Tüm günahların bize yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum.

Kesin olan bir şey var ki, kaderin doğruyu söylediğini hissediyorum. Bu yolu takip etmeli ve kutuyu geri almalıyız. Eğer yapamazsak... Bir şeyler yapma şansına sahip olduğum için pişman olmak istemiyorum.

"Kararın nedir, benim küçük cadım?" Pierce yanıma yaklaşp boşdaki elimi tutarak soruyor. Bileğinin etrafında, Hekate'yle karşılaştığında tam olarak iyileşmemiş olan belli belirsiz çizgileri fark ediyorum. Başparmağımı etindeki kabarık çıkıntının üzerinde gezdiriyorum.

"Sanırım bu kutuyu almalıyız ve bence o iskeletler tekrar uyanmaya karar vermeden önce harekete geçmeliyiz."

"O zaman, yapacağımız şey bu." Sıkarak söylüyor. Delici yeşil gözleri, beni tam kalbimden vuran bir yoğunlukla gözlerimin içine bakıyor.

"Benimle gelmek ister misin?"

"Eğer seninle birlikte olabileceksem, seni cehennemin derinliklerine kadar takip ederim. Bir daha gitmene izin vermeyeceğim."

Walker, Emmet'i iterek Garrison'ın üzerine düşmesine neden olur.

"Yeter artık." Hemen doğruldular, tozlarını aldılar ve dağınık kıyafetlerini düzelttiler. "Siz istediğinizi yapabilirsiniz ama biz kaderin tavsiyesine uyacağız."

"Onlara güvenebileceğimizden emin misin?"

Emmet soruyor. "Hayır, ama ben kendime güveniyorum."

Ellerini pantolonunun ceplerine sokuyor ve başını öne eğiyor.

"Bana iki kez sormana gerek yok meleğim. Seni her yerde takip edeceğimi biliyorsun. Destansı bir hobbit yolculuğu mu yapmak istiyorsun? Hadi yapalım." Walker diğer tarafıma geçip beni Pierce'la ikisinin arasına sıkıştırıyor. Uzun boylarının bana kendi yarattığım bir güvenlik balonunun içindeymişim gibi hissettirmesine bayılıyorum.

"Garrison?" Kollarını göğsünde kavuşturmuş halini ve düşünürken üst dişlerini alt dişlerine geçirişini gözümün önüne getirerek soruyorum. O her zaman sessiz biri olmuştur. Çekingen. Diğer çocuklardan bir adım uzakta ama yine de grubumuzun değerli bir parçası. Bir an için yontulmuş çenesini ovuşturuyor ve bir iç çekiyor.

"Tamam, ne olacak ? Hadi gidelim."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24

OceanofPDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

PRESTON: 1890

OceanofPDF.com

ŞARKI: SEETHER'DAN SELL MY SOUL

O Teknemiz gitti. Geçim kaynağımız gözlerimizin önünde bir anda paramparça oldu. Hayatımıza bir şey olmadan devam edebildiğimiz için şanslıydık ama bundan sonra nasıl görüneceklerini henüz bilmiyoruz.

Bizi sahilde bulan yabancı, ateşin başında ısınmamız için evine getirdi. Kendime terbiyemi hatırlatmak ve zenginliği karşısında ağzım açık kalmamak zorundaydım. Sırılsıklam ve titreyerek malikâneye girdiğimizde bizi büyük merdiveni kaplayan karmaşık oymalı melek figürleri karşıladı. Şimdi her birimizin elinde sıcakık çay bardakları ve omuzlarımıza sarılmış büyük battaniyelerle oturuyoruz. Ev sahibi bizi hiç düşünmeden evine kabul ederek büyük bir misafirperverlik gösterdi. Bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum ve bu iyiliğinin karşılığını ödememizin hiçbir yolu yok. Sahilde bırakılmış olsaydık, bu gece donarak ölmüş olurduk - bundan eminim. Bir sonraki hamlemizin ne olması gerektiğini merak ederek alevlere bakıyorum.

"Nasılsınız bakalım?" Ev sahibimiz Claudius'un sesi sessizliği yarıyor.

Cevap vermeye çalışırken ağzımdan derin, ıslak bir öksürük fışkırıyor. "Kulağa korkunç geliyor. Size için doktoruma haber göndereyim."

Endişesini görmezden gelmeye çalışıyorum ki bir öksürük daha vücudumu sarıyor ve ciğerlerimin her bir kuvvetli daralmasında iki büküm oluyorum.

"Israr ediyorum." Beyaz eldivenler giymiş, sağlam görünümlü bir beyefendiye elini sallar. "Lütfen Dr. Crank'i getirin."

"Hemen efendim." Ben nefesimi tutamadan odadan çıktı.

"İhtiyacımız olan son şey, o fırtınadan kaçtıktan sonra ölümcül bir ateşe yakalanman." Beau benim duyabileceğim kadar yüksek sesle fısıldıyor.

"Ödeyecek paramız yok." Ben de fısıldadım.

"Şimdi bunun için endişelenmeyin. Lütfen misafirperverliğimi kabul edin." Claudius gözlerinde bir parıltıyla şöyle der. "Neden hepiniz biraz dinlenmiyorsunuz? Ben Betsy'yi

sizi odalarınıza götüreceğim. Doktor birazdan burada olur."

Hizmetçi çay fincanlarımızı temizlerken kardeşim Beaumont'a yaslanarak üst kata çıkmama izin veriyorum. Uyku yorgun bedenime pençelerini geçirmiş, dinlenmem için yalvarıyor. Bacaklarımın titrediğini hissederek en üst basamağa zar zor çıkmayı başarıyorum.

"Bu taraftan." Betsy uysalca söylüyor. Sarı saçlarını beyaz bir başlığın içine sıkıştırmış, uzun elbisesi biçimli vücudunun arkasında sallanıyor. Beaumont beni bakarken yakaladı ve kıkırdadı.

"Mezara yakın olmak senin o doymak bilmez iştahını dindirirdi, kardeşim." Beni en yakın odaya götürürken öyle diyor.

"Ah, ama tam tersi. Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim." Başka bir öksürük nöbeti beni ele geçirmeden önce söylemeyi başarıyorum. Beaumont bana gözlerini deviriyor ve beni sevdiği için şanslı olduğuna dair bir şeyler mırıldanıyor.

Başımı koyacak bir yer bulduğum için minnettarım. Ağrıyan bedenim lüks yatağın içine gömülüyor. Ondan hiç kalkmak istediğimi sanmıyorum. Betsy yerleşmek için yanımdan ayrılıyor ama bakışlarının bir an bile benden ayrılmadığını fark etmeden önce değil. O gittikten kısa bir süre sonra rüyalarım ona yapmak istediğim şeylerle doluyor.

SOĞUK BİR METAL PARÇASININ DERİMİ DÜRTMESİYLE UYANIYORUM. SARSILARAK KALKTIM.

ve onu üzerimden itmeye çalıştım.

"Ah, ah, ah. Sakin ol. Sadece dinliyorum." Yaşlı adamın elleri enstrümanı göğsüme bastırıyor. "Benim için derin bir nefes alabilir misin?"

Beni böyle aniden uyandırdığı için onu yere sermediğim için şanslı. Bir süre sonra, beni muayene etmesine izin vererek söylediğini yapıyorum, az önce yaşadığım çile sanki kendimi bir tuğla duvara çarpmışım gibi bana geri geliyor. Damarlarıma pompalanan adrenalini sakinleştirmek için kendime bu adamın bir tehdit olmadığını, sadece ev sahibimizin benim için nazıkçe getirdiği doktor olduğunu hatırlatıyorum. Gözlerimi hızla kırıştırarak yorgunluğun tortularını görüşümden temizliyorum. Claudius

kapı aralığında durur ve kollarını göğsünde kavuşturarak çerçeveye yaslanıp dikkatle izler. Beaumont odanın öbür ucundaki yatakta horluyor, bu davetsiz misafirden hiç rahatsız olmuyor. Kardeşim her şeye rağmen uyuyabilir.

"Ateşi yok. Birkaç sıyrık ve çürük. Ciğerlerinde guruldama yok. Fırtına hakkında duyduklarıma göre, hayatta olduğun için şanslısın. Aralıklı öksürükler yaşayabilirsin, ancak bir değişiklik olursa beni geri getirmekten çekinme."

"Teşekkür , doktor." Mırıldanıyorum, pelüş yatağa geri yerleşiyorum.

Ortaya çıktığı gibi aniden ayrılıyor, Claudius'un yanından geçip gidiyor. Koridorda boğuk bir konuşma yapıyorlar ve ben sadece birkaç kelime seçebiliyorum. Yaptıklarının karşılığını ona nasıl ödeyeceğimi düşünürken endişe omurgamdan aşağı kayıyor.

"Üzgünüm, sizi daha önce uyandırmaya çalıştık ama baygındınız." Claudius odaya yeniden girdiğini söylüyor. Üzerinde yere kadar uzanan bir bornoz var, saçları uykudan dağılmış.

"Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

Dudakları gülümsemeye dönüşüyor, yüzü ışıkların titremesiyle zar zor aydınlanıyor, "Ayrıntıları sonra hallederiz, Preston Ledger."

BÖLÜM 25

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

OceanofPDF.com

SLOAN

OceanofPDF.com

ŞARKI: GET FREE BY THE SINES

MUykusuzluktan başım çatlıyor. Sonunda birkaç dakika gibi görünen bir süreyi yakalamayı başarmıştım ki çığlıklarla uyandım. Sendeleterek yataktan çıktım, bacaklarım çarşaflara dolanmıştı, Beni dizlerimin üzerine çöktürdü. "Siktir!" İnleyerek engeli tekmelemeyi ve ayakta durmayı başarıyorum, dizlerim çabayla çatırıyor.

"SLOAN!" Skye alt kattan sesleniyor, sesi korku dolu.

Ona ulaşmak için sadece külotumu çıkarırken içimi bir korku kaplıyor. Yorgunluk uzuvlarımı pençeliyor, yatağa geri kıvrılmam için yalvarıyor, ancak zayıflatıcı yorgunluğu zorluyorum. Tembellik göğsümü çekiyor ve beni birkaç merdivenden aşağı düşürüyor. Gürültülü bir patlama evin her yerinde yankılanıyor ve zebanilerin geri dönüp dönmediğini merak etmeme neden oluyor. Kalbim göğsümde küt küt atarken çıplak ayaklarım parke zemine çarpıyor. Nihayet aşağıya indiğimde insanlar pencerelerden içeri doluyor, oturma odasına doğru ilerlerken altlarındaki diğer insanları ezdiklerini umursamıyorlar.

"Skye?" Onu ve çocukları bulmak için çılgınca sesleniyorum. Mutfaktan daha fazla gürültü geliyor ve vücudumdaki halsizliğe rağmen pencerelerin yanına düşmüş birkaç öğrencinin üzerinden geçerek yan odaya geçmeye . Beni yakalamak için uzanıyorlar. Elimden geldiğince dikkatli adımlarla onlardan zar zor kaçıyorum. Mutfığa ulaştığımda Skye ve diğer çocukların olmadığını görüyorum.

Nereye gitmiş olabilirler?

Arka kapı neredeyse kırılmış ve oturma odası da pek iyi değilken, mahzene inmekten başka çarem yok. Açık merdiven boşluğundan aşağı inmek üzereyken, Skye'ın arkadaşı Javelynn'den başkası tarafından engellendim. Elinde bıçakla bana hırlıyor. Sertçe yutkunuyorum ve ocağın üzerinde ulaşamayacağım bir yerde duran tavayı fark ediyorum.

"Javelynn, lütfen. Sana zarar vermek istemiyorum." Ellerimi kaldırıp teslim olduğumu söyledim.

"Seni incitmek istiyorum küçük Tembel. Bizi terk ettiniz. Siz fahişelerinizle oynayıp özgürlüğünüzün tadını çıkarırken hepimiz bizi orada çürümeye terk ettiniz.

Biz işkence gördük. Siz de işkence görmeyi hak ediyorsunuz." Bıçağı bana doğru savurmak için hamle yapıyorlar ama keskin ucun tatmin edici bir vınlamayla havayı yarmasına izin vererek bıçağı savuşturuyorum. Beni ıskalamak sadece öfkelerini artırıyor. Bıçaklarını kaldırarak bana saldırdılar.

"JAVELYNN! Lütfen bunu yapmayın." Yalvarıyorum ama dinlemeyi reddediyorlar. Yollarından kaçıyorum, son saniyede dönüyorum ve ellerimi dışarıda kalan tavanın sapına doluyorum. Can havliyle tencereyi kavrayarak döndüğümde, tencereyi doğrudan Javelynn'e doğru savurarak bıçağı ellerinden alıyorum. Bıçağın yere düşüp aramızda takırdamasını izlerken temas kollarımda yankılanıyor. Onlar bıçağı kapmak için hamle yaparken ben çömelmiş hallerinin üzerinden atlayıp çıplak ayaklarımla ellerine basıyorum. Parmak eklemlerinin altımda kırıldığını duyduğumda çığlık atıyorlar. Doğruca bodrum kapısına gidiyorum ve kendimi merdivenlerden aşağı koşmaya zorluyorum.

Bu yoldan gelmiş olmalılar. Gidecek başka bir yer yok.

Açık tünel kapısını fark ederek mahzene ulaştım. Javelynn olduğunu düşündüğüm kişinin ve muhtemelen birkaç kişinin daha merdivenlerden indiğini duyuyorum. Kolu itmekte tereddüt etmiyorum, tünellere açılan kapı kapanmaya başlıyor. Yaşlılıktan gıcırıyor ama tam arkamdan kapanmadan önce içeri süzülüyorum. Çürük kokusu ve toprağı kirleten bir dizi kemikle beni içine hapsediyor. Karanlığın derinliklerine doğru yürürken ayaklarım acıyor, et kemik ve toprakla buluşuyor. Kenarlara tutunuyorum ve sahip olduğum her şeyle arkadaşlarımı burada bulmayı umuyorum.

BÖLÜM 26

OceanofPDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

OceanofPDF.com

GARRISON

OceanofPDF.com

ŞARKI: NO ONE KNOWS BY QUEENS OF THE STONE AGE

I Nefes almak acıtıyor. Dövuştüğüm iskeletlerden birinin kaburgalarımı zedelediğinden eminim ama devam ediyoruz. Yüksek sıradağlara doğru kıvrılan patikayı takip ederken, buraya nasıl geldiğimizi hatırlıyorum. Birincilik.

Buraya ilk geldiğimizde, pencereleri karartılmış bir arabada kaleye götürüldük. Yolu göremediğimiz için kaçamadık. Muhafızlar bizi Salem'e yakın kendi odalarımızı verecek kadar güvenilir bulana kadar sorgulandık.

"Orada oldukça etkileyiciydin." Salem gözlerinde bir parıltıyla söylüyor.

Dudaklarımın bir sırtışla kıvrıldığını hissediyorum. "Lisede yaptığım MMA antrenmanları yüzünden olmalı."

Bana bakarken kaşları kalkıyor. "O kadar

şaşırmış görünme."

"Ellerini kirletmekten hoşlanmayan bir adama benziyorsun."

"Bilmiyorum ama babam kendimi savunabilmemi istedi. Bu kadar çok paramız varken, ne zaman hedef olacağınızı asla bilemezsiniz."

"Sanırım seninle tanıştığımndan beri kendin hakkında en çok bunu söyledin." Gülümsemesi kolay, ama gözleri acılı görünüyor. Grubun en sessiz kişisi olduğunuzda, herkesin ne söylediğini anlamayı öğrenirsiniz. Salem cesur bir yüz takınarak iyi bir iş çıkarıyor ama gözleri her seferinde gerçek hislerini ele veriyor. Benim hakkımda daha fazla şey bilmemek onu *incitıyor* ve bunun farkına vardığımda ayaklarım takılıyor. Walker, Pierce ve Emmet ile o kadar meşgul ki beni fark etmediğini sanıyordum. Küçük eli benimkini yakalıyor, beni sabit tutmaya yardım ediyor ve dokunuşuyla kolumda şimşekler çakıyor sanki.

Başını endişeyle eğiyor ve ben de sanki iyiymişim ve onun en ufak ilgisinden dolayı içten içe ölmüyormuşum gibi geçiştirmeye çalışıyorum. Kesinlikle çok fazla anlam çıkarıyorum. Benim gibi berbat durumda olan birini isteyeceğine dair en ufak bir umut kırıntısına bile tutunmaya çalışıyorum. Çoğu insan benimle sadece soyadımdan dolayı etkileşime geçiyor, kim olduğumdan dolayı değil. Kişiliğim insanlara çok ağır gelebilir. Sevdiğim şeyi severim ve arzuladığım şeyi arzularım, bunun için hiçbir özür dilemem.

"Bana bilmediğim daha çok şey söyle." Elimi bırakmadı ve elim hemen terlemeye başladı. Aynı eli onu düşünerek kaç kez mastürbasyon yapmak için kullandığımı biliyor mu? Ben ona hükmederken onu bağlanmış, mükemmel ağzında tıkaçla hayal ediyorum. Emirlerimi yerine getirirken ne kadar güzel görüneceğini. Tanrım, sadece deri bir koşum takımı takarak bana doğru süründüğünü düşünmek bile beni pantolonuma boşaltmaya yetiyor. Düşüncelerimin arasında gezinirken sertleştiğimi hissederek irkildim.

"Eee? Beni asılı mı bırakacaksın?" Eli elime çok iyi oturuyor. Normalde el ele tutuşmayı hayal bile edemezdim, ama onunlayken doğru hissettiriyor.

"Bir şeyler

biriktiriyorum."

"Ne gibi?"

Kendimi başparmağımı elinin arkasına sürterken buluyorum. "Arabalar, para, Funko Pops."

Bu son itiraf üzerine başı dönüyor. "Bok yok mu?"

"Kahretsin." Adamların etkileşimimizi izlerken gözlerini üzerimde hissediyorum ve acaba onlar da benim gibi bizden yayılan kimyayı hissedebiliyorlar mı diye merak ediyorum.

"En sevdiğin figür kim?"

"*Umbrella Akademisi*'nden Klaus."

Yürümeyi bırakıyor ve kolumu çekiştirerek ona bakmamı sağlıyor. "Garrison. Bunu benden saklamış olman bir suç. Bana bunca zamandır bu diziye birlikte izleyebileceğimizi mi söylüyorsun?"

"Bilmek istediğini bilmiyordum." Omuz silkiyorum, bu da kaşlarını çatmasına neden oluyor.

"Bunu şimdi düzeltiyorum. Kesinlikle bilmek istiyorum, Garrison." Elimi sıkıyor ve bu his doğrudan sikimi sarsıyor. "Eğer buradan , bir izleme seansı talep ediyorum."

Tekrar yürümeye başlıyoruz, dağlar yaklaşıyor ama hala uzakta. Yolun her iki tarafı da patika boyunca uzun gölgeler oluşturan budaklı görünümlü ağaçlarla kaplı.

"Peki neden Klaus?"

İtiraf etmeden önce cevabımı düşünüyorum. "Sanırım onun hayata karşı kaygısız yaklaşımına hayranım. Benim anlayamayacağım bir şekilde eğlence dolu. Benden her zaman belli bir şekilde davranmam beklendi ve sanırım bu yaşam tarzına alıştım, ama bazen içten içe bundan kurtulmayı umuyorum. Klaus'un karakteri bana bu konuda bir fikir veriyor sanırım."

"Başkalarının beklentilerinin sınırları içinde yaşamak, kendi ruhunuzu ezmenin en hızlı yoludur." Bilinçli bir baş sallamayla söylüyor.

"Bu noktada ruhumun ne kadarının kaldığını bilmiyorum." Göğsümü ovuşturarak neredeyse fısıltıyla söylüyorum. Yıllarca bir iblis tarafından ele geçirilen biri, ruhu bozulmadan kurtulabilir mi?

"Bence daha çok var, eğer sadece onu kucaklamak istiyorsan." Elimi bırakıyor ve sıranın önüne doğru yürüyor. "Babam kölelerini gönderip bizi aratmadan önce acele etmeliyiz."

Her adımda kışının bir o yana bir bu yana sallanışını izliyorum. Etkileşimimiz gizli tuttuğum bu aşkı bastırmak için hiçbir şey yapmadı. Aksine, duygularımın korunu alevlendirip cehenneme çevirdi. Kendime onun beni umursamadığını, onunla birlikte olma şansına sahip olma fikrinden uzaklaşmam gerektiğini söylüyordum. Sertçe yutkunuyorum, hâlâ tenimde onun dokunuşunun fısıltısını hissediyorum. Benim hakkımda daha fazla şey bilmek istiyor ve bu bilgi, bu umut beni belki de benden uzak durmayacağına inandırıyor. Başka hiç kimsenin yapamadığı gibi, benimle başa çıkabilecek kişi o olabilir.

BÖLÜM 27

OceanofPDF.com

Yirmi Yedinci Bölüm

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: FALLING BY TREVOR DANIEL

Toniks renkli patika, eğimli ve sivri bir uçuruma doğru dar bir şekilde kıvrılıyor. Ölümüne düşmeden ayaklarımın yan yana durabileceği kadar geniş. Kim bilebilirdi ki cehennemın kendine has

Sarı Tuğla Yol'un bir üst versiyonu mu? Saatlerdir yürüyoruz, ne kadar yolumuz kaldığını ya da kaçarken alarm verilir verilmediğini bilmeden. Aramızda mümkün olduğunca fazla mesafe bırakmak için cezalandırıcı bir tempo tutturuyoruz. Efor sarf etmekten ciğerlerim yanıyor. Zindanda geçirdiğim zaman gücümü tüketmişti ve tırmanmaya devam ettikçe bunun etkilerini hissediyorum.

Hâlâ Yeraltı Dünyası'nda olsam da, işkence için asılmaktan daha iyi. Özgürlük hissinin tadını çıkarıyorum. Kaleden uzaklaştığım her adımda kalbim daha da hafifliyor. Bana yaşattıkları onca şeyden sonra bir daha asla oraya gitmek istemiyorum. Emmet'in ayağı önümden kayıyor ve yan tarafa bir taş kümesi gönderiyor. O ayağını bulmak için mücadele ederken nefesim göğsümde sıkışıyor. Walker kalçalarından tutarak onu sabitliyor.

"Teşekkürler, dostum."

"Sorun değil." Walker'ın hırçın sesi sıkıca cevap verir.

"Siz iyi misiniz?" Salem hız kesmeden ön taraftan soruyor. Onu görmek kalbimi yerinden oynatıyor. Onunla aynı havayı soluyor olmak isteyebileceğim her şey. Geride kalmamak için kendimi ama bir ayağımı diğerinin önünde tutmanın tüm enerjimi aldığını şimdiden söyleyebilirim. Daha ne kadar yolumuz olduğunu görmek için yukarı bakıyorum. Bu eğim öldürücü.

Garrison anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyor ve o da homurdanarak gülüyor. Bu ses kalbime hem bir merhem hem de bir bıçak gibi saplanıyor. Şu anda burada olmam bile bir mucize, ama o kadar çok zaman geçti ki artık herkesle nerede uyum sağlayacağımı bilmiyorum. Kendimi adımlarımın dışında hissediyorum ve bu içimi çalkalıyor.

Son birkaç aydır hayatlarının sadece küçük bir kısmını görebiliyordum. Aynanın önünden geçip gittikleri, ulaşamayacağım çalıntı anlar. Her bölümünün sadece beş dakikasını görmeme izin verilen bir televizyon programını izlemek gibiydi.

Kederlerini görmek. Yas tuttuklarını görmek. Ve sonra yavaşça parçaları bensiz yollarına devam ettiklerini görmek. Ama asla hikayenin tamamını değil. Onları son gördüğümünden beri çok şey oldu. Yaşadıklarımın sonradan artık aynı kişi gibi bile hissetmiyorum.

Düşüncelerimde o kadar kaybolmuşum ki, çok geç olmadan hemen önümdeki kayayı göremiyorum. Bileğim engelin üzerine düşerken bükülüyor. Kendimi yana doğru kayarken hissediyorum, doğrudan kenara yöneliyorum, aşağıdaki kayalar görüşümü yüzdürüyor. *En azından Salem'i son bir kez görebildim* diye düşünüyorum, nasırlı ellerim beni çırpınan ön kolumdan kavramadan hemen önce.

"Yakaladım seni." Walker homurdanıyor, beni yukarı çekmeye çalışırken boynundaki damarlar gerilmiş. Diğer elimin parmakları patikayı kavrayıp kaya parçalarını koparıırken, kızarmış yüzünden benimkine ter damlıyor. Dağa tutunmak için tekrar deniyorum. Ayaklarım yan tarafa tutunurken bacaklarım sallanıyor.

"Onu yukarı çekmeme yardım et!" Walker bağırırken Salem'in bana dehşetle baktığını, ellerini sanki beni yukarı çekmek için sihrini kullanmaya çalışıyormuş gibi hareket ettirdiğini görüyorum ama işe yaramıyor. Walker'ın terli elleri kaymaya başlıyor ve kolumdaki tutuşunu kaybediyor. Kemiklerim geriliyor, eklemim her an yuvasından çıkacakmış gibi hissediyorum.

Emmet bana doğru uzanıyor, dizleri patikaya zar zor yanlamasına oturuyor. "Elimi tut!"

İhaneti yüzünden burada sıkışıp kalmama ve işkence görmeme neden olan adama güvenmekten başka seçeneğim yok. Elim onunkini buluyor ve beni yukarı çekmek için Walker'la birlikte çalışıyor.

Titriyor ve terliyorum, Emmet'in bakışlarını biraz daha tutarak ikisine de teşekkür ediyorum.

"Bu seni affettiğim anlamına gelmiyor." .

"Senden affetmeni istemedim."

Nefesimi tutarken bir an için onu inceliyorum. Salem'in bizi buradan defolup gitmeye çağırdığını duymadan önce aramızda bir anlayış geçiyor gibi. Ona daha fazla katılamazdım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

OceanofPDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

OceanofPDF.com

PERSEPHONE

OceanofPDF.com

ŞARKI: DERIVAKAT'TAN POMEGRANATE LIPS

"W dağınıklık." Bütün bahçem kemik yığınınına döndü. Görünürde bir çiçek bile yok. Hasarı değerlendirirken iç çektim. Bunun yeniden büyümesi haftalar sürer. O küçük pislik ve arkadaşları ve bunu onlara ödeteceğim. Temizliğe başlamak için bileğimi oynatarak sihrimin içimden akmasına izin veriyorum.

"Beni mi çağırdınız leydim?" Kaos iblisi ellerini arkasına koyarak sordu.

"Kocam nerede?" Hizmetçime sordum.

"İblis lordlarıyla bir toplantıda, leydim." Lordların onu ne kadar uzun süre meşgul edebileceklerini bildiğim için kendi kendime gülümsüyorum. Her zaman kısa bir mektupla çözülebilecek en anlamsız sorunlar hakkında saatlerce konuşurlardı. Kocam onlara konumlarının kendisi için ne kadar önemli olduğu konusunda güvence verirken, bu toplantıları sadece kendi seslerini duymak için yaptıklarına ikna olmuştum. Bana kıcına duman üflenmesinden hoşlanmayan bir adam gösterin, ben de size özü sözü bir adam göstereyim.

"Teşekkür ederim, Gertrude. Hepsi bu kadar." Reverans yaparak yanımızdan ayrılıyor. Ayağa kalkıp Kaos'a dönerek ellerimi fırçalamadan önce duyamayacağı kadar uzaklaşmasını bekliyorum. "Seni son gördüğümde bu yana daha az yanmış görünüyorsun."

"Evet, şey. Bunu düzeltmek için onun iyileştirici büyüsünü kullandım." Bana yaklaşırken uzun gri parmaklarını esnetiyor. Kasları, dar düğmeli gömleğinin her santimini dolduruyor ve bakışlarım yontulmuş formunu inceleyerek oyalanıyor.

"Onun hakkında ne öğrendiğini anlat bana." Ezilmiş bir çalıyı koparıyorum, yeşilliklerin parmaklarımın altında çıtırdamasına izin veriyorum.

"O küçük çocukları tamamen parmağında oynatıyor. Çok küstah. Dik başlı. Kanayan bir kalp."

"Güzel. Her şeyi kendi avantajımıza kullanabiliriz. Narlı içecekler hâlâ sistemlerindeyken Yeraltı Dünyası'ndan ayıramayacaklar."

"Onları içtiklerinden emin misin?" Bir adım daha yaklaşıyor ve saçımın bir tutamını sivri parmaklarının arasına alıp kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve dokunuşunu ensemden gezdiriyor.

"Önemsediğim tek kişi yaptın." Dokunuşuna doğru eğildim. "Eğer biri seni bunu yaparken görseydi, ölmüş olurdun." Bedenim titriyor. Bana böyle dokunulmayalı çok uzun zaman olmuştu. Hades paylaşmayı pek sevmez ve on üç yıl boyunca Hank Dannon'la birlikte yaşamama izin vermesinin tek nedeni yüksek bahisli bir bahsi kazanmamdı. O sürtük cadıyla yasak ilişki yaşayarak ve onu kendisinden hamile bırakarak kaybettiği için küplere bindi. En azından artık ölmüştü. Umutsuzluk Gölü'nde acı çekiyordu. Düşüncesi bile beni neşelendiriyor.

Kaos elini sırtımın alt kısmında gezdirmeye devam ederken tüylerim diken diken oluyor. "Bana narin küçük bir çiçekmişim gibi davranman konusunda sana ne demiştim?" Elini tutup acı verecek şekilde büküyorum. Bir çığlık atıyor ve kendini tuttuğum yerden kurtarmayı başararak beni kale duvarına doğru savuruyor. Bana hırlarken ayaklarım kemik yığınının üzerinde kayıyor. Dudaklarımız birbirinden sadece birkaç santim uzaktayken nefeslerimiz birbirine karışıyor. İlk hamleyi yapmak için birbirimize meydan okurken göğsüm onunkine sürtünerek kabarıyor.

Öpüşmenin kontrolü için savaşırken aniden dudakları dudaklarıma yapışıyor. Parmakları kalçalarımın saplanıyor, elbisemin yırtmacı açılıp bacaklarımı ona dolamamı sağlarken beni kaldırıyor. Ekstra uzun boynunu bana doğru sokuyor ve ben de onun içimde olmasını dileyerek etrafını sıkarken bir inilti çıkarıyorum.

Bu dansı daha önce de yapmıştık. Heyecana teslim oluyoruz. Her an yakalanma tehdidi üzerimizde belirliyor ama durmuyoruz. Bunun yerine, tehlike bizi çıldırtmaya teşvik ediyor. Aramıza uzanıp sikini çıkarmasına yardım ediyorum, en çok istediğim yere kaydırıyorum. Elimde zonkluyordu.

"Kahretsin, bunu özlemişim." Kulağımın içine doğru hırıltıyor, sonra lobumu ısırp keskin dişlerinin arasında emiyor. Aleti bana sürtünüyor, tenim tenime değişiyor. Başladığı gibi aniden geri çekiliyor, gözleri benim için ona verebileceğimden daha fazlasını istiyormuş gibi benimkileri arıyor. "Yüzüne bakmayalı çok uzun zaman oldu."

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Sanki öfkeli bir ateşin üzerine su atmış gibi ve artık havamda değilim. Onu üzerimden itmeye çalışıyorum ama kalçalarımı daha sıkı kavırıyor, tenimi kazıyor. Sırıttıyorum. İşte böyle.

"O kadar kolay kurtulamayacaksın. Bunun için çok uzun süre bekledim."

Kendini içime sokarken ellerini arkamdaki duvara dayıyor. Vücudum onun büyüklüğüne uyum sağlarken boynum geriye uzanıyor. Uzun dilini boğazımın narin derisinden aşağı gönderiyor, iz bırakmamaya dikkat ediyor. Kalçalarını pompalayarak, ateşli bir tempoyla kendini tekrar tekrar içime sokuyor. Yere düşüyoruz ve dağılan kemiklerin dizlerime dikkat ederek onun üzerine biniyorum. Gömleğini elimle kavrayıp onu kendime doğru çekiyorum ve her hareketimde sikini çalıştırıyorum.

"İşte bu, zevkinizi benden alın leydim." Onu bir öpücükle susturuyorum ve üzerine bastırırken dudaklarını ısııyorum. Hızlı olmamız gerekiyor ve bu düşünce beni teşvik ediyor. Kocamın bizi bulduğunda ne kadar öfkeleneceğini, bizi nasıl cezalandıracağını bilmek beni tatmin ediyor ve kendimi Chaos'un etrafında kenetlenirken buluyorum, orgazmım vücudumda sallanıyor. Ayağa kalkıyorum ve onun döllerini kemiklerin üzerine boşaltmasını izliyorum. Kendimi fırçalayıp saçlarımı kabartırken kalçalarımın arasına ıslaklık yapıyor.

"Hepsi bu kadar mı Kaos?" Sanki az önce aramızda tatsız bir şey yaşanmamış gibi soruyorum.

"Aslında..." Kendini pantolonunun içine geri sokuyor ve ayakta durmaya çalışıyor.

"Bazen kaç yaşında olduğunu unutuyorum." Ona yardım etmek için elimi uzatıyorum. Elim kolayca kavıyor ve gücümü kullanarak onu ayağa kaldırıyorum.

"Korkarım, umduğum kadar iyileşmiş değilim." Boğazını temizliyor. "Dikkatim dağılmadan önce sana söylemek istemişim. Günahlardan biri Kader'in cadı ve arkadaşlarıyla konuşmasına kulak misafiri olmuş. Görünüşe göre onları kutuyu almaları için göndermişler."

Kollarımı boynuna doladım ve bir kahkaha attım. "Neden bana daha önce söylemedin? Seni çok daha uzun süre becerirdim." Yol boyunca karşılaşacakları tüm engelleri düşünmek beni neşeyle dolduruyor. Asla canlı çıkamayacaklar ve beni son on dokuz yıldır hayatıma musallat olan bu beladan kurtaracaklar.

Kollarıyla beni nazikçe sararak bana bakıyor. "Her şey plana göre gidiyor. Hades hiçbir şeyden şüphelenmiyor ve kız

büyük ihtimalle güçleri olmadan yok olacak. Ancak, onu geri alma ihtimalleri varsa, ne yapmam gerektiğini biliyorsun."

Midemde korku sarmalları oluşuyor ama hemen bastırıyorum. "Bunun olma ihtimali pek yok. Güçleri olmadan ölü sayılır. Yeraltı Dünyası'nın göbeğinde dolaşan bir ölümlü. Bunu düşünmek bile gülünç. Yine de, anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getireceğim. O zamana kadar, bir daha buralara gelme. Hades'e bizden söz edilmesini istemiyorum."

Parmakları kalçalarımı sıkıca sarıyor. "Bir gün Persephone, sana benim diyeceğim."

Tehditler ve vaatlerle dolu sözleri karşısında boğazım düğümleniyor. Umutlarımı ve hayallerimi onun olacağına kesin olarak inandığı şeylere bağlayacak kadar saf değilim. Bunun için çok uzun zamandır burada kapana kısılmış durumdayım, ama yine de kalbimin her atışında yaşayan bir dileğin en küçük ipliğiyle plan yapıyorum. Çünkü o olmasaydı, uzun zaman önce hiçliğe karışıp giderdim.

Kendimi ondan uzaklaştırarak duygularımı bastırdım ve bahçemi onarmaya geri döndüm. "Hepsi bu kadar Kaos." Arkama bakmadan onu kovuyorum ve planlarımın harekete geçtiğini bilerek daha rahat nefes alıyorum.

Aklıma daha önce düşünmediğim bir fikir geldi. Güçleri olmasa bile teknik olarak hala bir yarı tanrı. Ve kararlı biliniyor. Bu tür bir kombinasyon bizim için felaket anlamına gelebilir. Tarih bana insanların hayatta kalmak için yapabileceklerini hafife almamayı öğretti. Başarılı olmasının hiçbir yolu olmadığından emin olmalıyım.

Elimi sallayarak kırık kemikleri bir araya getiriyorum ve onları büyük bir canavar iskeletine dönüştürüyorum. İleriye doğru yürüyüp ellerimi büyük göğsüne bastırıyorum ve boşluğu büyü ve ateşle dolduruyorum. Etrafıma bakarken gözlerim ezilmiş yeşilliklere takılıyor. "Bu iyi iş görür." İskeleti yıkık bitkilerle sarmak için büyümü kullanırken bir tanesini devrildiği yerden çekerek söylüyorum.

Sert, kösele gibi bir deriye dönüşmeye başlar.

Bir avuç ezilmiş taş alıp yarattığıma fırlatıyorum. Havadayken çoğalırlar ve bir dizi yuvarlanan ölümcül domino taşı gibi büyük sırtını kaplayan pullara dönüşürlar.

"Ve şimdi bu sana yeni bir hayat getirecek ejderham." Bileğime tekrar hafifçe vuruyorum ve yaratığın kanatlarını çırparak açılmasını izliyorum. Kararmış dış yüzeyi hareket ettikçe parlıyor, pençeleri toprağı kazıyor ve büyük kafası talimatları bekleyerek sallanıyor. "şimdi git ve kızı bul. Ondan geriye hiçbir şey kalmadığından emin olun." Talep ediyorum. Bir duman çıkartıyor ve kaderini yerine getirmeye hevesli, lekeli turuncu gökyüzüne doğru havalanıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

OceanofPDF.com

GRAHAM

OceanofPDF.com

ŞARKI: RUN LIKE A REBEL BY THE SCORE

Tünelde ilerlerken sırt çantası kürek kemiklerime batıyor. Her adımda zıplayıp bana doğru kayıyor, ama onu almayı düşündüğüm için memnunum. Son seferimizden beri hala çantamdaydı.

Burada. Skye'ın el feneri, tünel aşağıya doğru eğilirken nereye gittiğimizi görmemize yetecek kadar ışık veriyor. Aşağıda o cehennem köpekleriyle karşılaşma düşüncesi aklımdan hiç çıkmıyor. Her an dışarı fırlayıp kafamızı koparabilirler. Bu düşünce midemi bulandırıyor ama onun yerine koşmaya odaklanıyorum. Çok yorgunum, ama en azından yola çıkmadan önce bana umutsuzca ihtiyaç duyduğum enerjiyi verecek bir şeyler atıştırmış olmayı dileyerek ilerliyorum.

Kış Gündönümü'nden beri durmaksızın çalışıyormuşum gibi hissediyorum ve tam burada çöküp Şeytan'ın beni bulup yutmasına izin vermemek için içimdeki her şeyi kullanıyorum.

"Sence Sloan zamanında uyanmış mıdır?" Tünelin derinliklerine doğru olabildiğince hızlı koşmaya devam ederken Skye pantolonunu indiriyor.

"Umarım öyledir." Lukas zorlukla terleyerek söylüyor. Tanrım, koşarken çok ateşli oluyor. Şu anda bir grup ele geçirilmiş öğrenciden canımı kurtarmak için kaçmaktansa Skye ve Lukas sandviçi yapmayı tercih ederim.

Sonunda dibe ulaşıyoruz ve nefes almak için bir an duruyorum.

"Tanrım, burası çok ürkütücü." Lukas, oyulmuş heptagramın ortasında durduğunu söylüyor. Çömelip bazı sembollerin tozunu alıyor ve telefonuyla bir fotoğraf çekiyor.

"Sloan'ı burada bekleyelim mi?" Skye el fenerini az önce çıktığımız tünele doğru tutarak soruyor.

Alçak bir hışırtı boşluğu dolduruyor ve sonra duruyor. Kalbim göğsümde sıkışıyor, "Bu Şeytan mı?" Lukas'a yaklaşarak fısıldıyorum. Eğlenerek sırıtıyor ve kolunu omzuma doluyor.

"Korkuyor musun?"

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak bastırıyorum. "Dehşete düştüm."

Alt dudağımı çekiştiriyor ve yüzümü kendine doğru çekiyor. Yeşil gözleri gözlerimin içine bakarken nefesim göğsümde düğümleniyor. Parmağını ısıyorum ve ağızıma alıyorum. Gözlerinde büyüyen bir açlıkla beni izliyor.

"Bana şirinlik yapmanın hiç sırası değil." Skye sözlerini bıkkınlık kaplamış bir halde söylüyor. Omuzları kıvrılmış, sanki bize saldırmaya cüret eden her şeye saldırmaya hazırmış gibi kulaklarını kapatıyor.

Hışırtılar yeniden başlar ve Skye ışığı boşlukta döndürür. En uzak tünelin derinliklerinde parlayan bir çift göze takılıyor.

"Kahretsin." Farkına bile varmadan bacaklarını koşmaya başladı.

"Durun! Nereye gidiyorsunuz? Oh, lanet olsun." Boş tünellerden birine girdiğimizde Sloan'un sesi yankılanıyor. Ardından gelen tehditkâr bir hırıltı bacaklarımı daha da hızlandırıyor. Sloan acele etse iyi olur, böylece o şey tarafından yenmez.

Cehennem köpeği peşimizden gelirken bir uluma sesi çıkarıyor. "Sihirli numaraların var mı Skye?" Lukas ikimizin ortasında olduğundan emin olarak soruyor.

"Üzerinde çalışıyorum."

Tüneli aydınlatan ışık süzölmeye başlıyor. Sahile açılan deliğe yaklaşıyor olmalıyız. Sloan bize yetişmek için nefes nefese arkamızdan geliyor. Ter sırtıma yapışıyor ve gömleğimi tenime yapıştırıyor. Sırt çantasının ekstra ağırlığı beni yavaşlatıyor ama devam ediyorum. Bugün burada ölmek gibi bir planım yok. Bugün olmaz, şeytan.

Sonunda sahile dökölen buruşuk kayalara ulaşıyoruz. Okyanus, üzerine çöken tüm kaostan habersiz, kıyı boyunca istikrarlı bir şekilde ilerliyor. Gün ışığında peçe daha da parlıyor. Göğsümün içindeki şeytan onu görünce çalkalanıyor ve beni bu sahilden defolup gitmeye çağırıyor. Sloan sert güneş ışığına karşı gözlerini kırpıştırarak tünelden dışarı çıkıyor.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Skye ona doğru koşarak sorar. "Kıyafetlerin nerede?"

"Bir şey alacak zamanım olmadı. Arkadaşın Javelynn tarafından saldırıya uğramadan önce mutfaktan zar zor çıkabildim."

Skye'ın yüzü kül gibi oldu. "Lütfen bana iyi olduklarını söyle." "Onlara zarar vermedim, söz veriyorum."

Skye sakın bir nefes alırken omuzları çöküyor. "Buradan çıkmak zorundayız. Tazı hâlâ bizi kovalıyor."

"Çok geç." Tazı havayı koklayarak ve gözlerini bize dikerek tünelden çıkarken Lukas geri çekildiğini söylüyor. Gidecek hiçbir yer yok. Perdenin içinden başka bir yer yok.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 30

OceanofPDF.com

Otuzuncu Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: IT'S BEEN AWHILE BY STAINED

W Bir yığın ter ve kir içinde zirveye ulaştım. Bacaklarım jöle gibi ve yan tarafımda kör edici bir sancı var. Ellerimi bacaklarımın üst koyarak nefes almaya çalışıyorum. Gözlerimi kırıştırarak Kırpiklerim dağın yamacında oyulmuş parıldayan bir şeye takılıyor. Altında sıkışıp kaldığımız kavernöz bir tavan gibi tepeyi kaplayan şaşırtıcı sarkıtlara yakınız.

"Burayı tanıyorum."

Duvarı çevreleyen sivri kayalara yaklaşıyorum ve parıltının nasıl yoğunlaştığını fark ediyorum. Neredeyse insana benzeyen bir şekil oluşmaya başlıyor.

"Salem! Geri . Bir şey !" Walker, Skye perdenin içinden yuvarlanarak gelmeden hemen önce kolumu tutuyor. Saçlarım ense kökümde diken diken olurken ona doğru koşup yerden kalkmasına yardım ediyorum.

"Aman Tanrım, Salem." Kollarını boynuma dolayarak çığlık atıyor. Gözyaşları yüzünü lekeliyor ve vücudu benimkinde titriyor. Biz birbirimize sarılırken, Lukas, Graham ve Sloan'ın onun arkasından yuvarlanarak geldiklerini görüyorum. Şeytanları bedenlerinden sökölüp atılmıştı.

"Vay anasını." Onlara ağzım açık bakıyorum. İblisler çığlık atıyor, cenin pozisyonunda kıvrılıyorlar. Çocuklar şaşkın görünüyor.

"Kıyafetlerin hangi cehennemde Sloan?" Garrison, iç çamaşırı giymiş Sloan'ın yere çömelmiş pozisyonundan kalkmasına yardım ederek soruyor.

"Onları alacak zamanım olmadı."

Lukas koşarak kardeşinin yanına gider ve birbirlerine sarılırlar. "Tanrım, öldüğünü sanmıştım, seni pislik."

" çıksak iyi olur. O lanet olası cehennem köpeği tam ." "Perdenin arkasından gelebilirler mi?"

Soru ağızımdan tam olarak çıkmadan önce, peçe tekrar parıldıyor ve cehennem köpeğinin büyük hatlarını gösteriyor.

"Şeytan!" Tazı doğruca bana doğru koşuyor, başını eğiyor ve büyük kuyruğunu sallayarak her salınışında birkaç adamı kırptıyor. Kıkırdıyorum ve başını okşuyorum. "Ne kadar iyi bir köpek yavrusu."

"O şey bizi yemek üzereydi ve sen orada oturmuş ona övgüler mi yağıdırıyorsun?" Lukas dehşetle bakıyor ama ben gözlerimi deviriyorum.

"Sadece biraz sevgiye ihtiyacı var. Anneni özledin mi? Özledin mi?"

"Lanet olsun, neden kendine anne demenden hoşlandım ki?" Pierce kendini ayarlayarak homurdanıyor. Tekrar bir araya geldiğimize göre omuzlarımdan büyük bir yük kalkmış gibi hissederek kahkaha atıyorum. Arkadaşımı ve onun küçük sadık aptallar grubunu özlüyordum. Yine de çabucak ayıldım, kardeş olduğumuzu bilmediğini ve bunu ona benim söylemem gerektiğini hatırladım.

"Arayı kapatmamız gereken çok şey var. Burası da neresi ve hepinizin burada ne işi var?" Skye soruyor, kelimeleri o kadar hızlı dökölüyor ki birbirine karışıyor.

"Yeraltı Dünyası'ndayız. Bir çeşit araf ve bir eşyayı almakla görevlendirildik." Gözlerim üç iblisin hareketsiz yattığı yere kaydı. "Muhtemelen harekete geçmeliyiz, ne kadar süre görevden uzak kalacaklarını bilmiyorum ve size anlatacak çok şey var." Skye bakışlarımı takip ediyor ve çığlık atıyor.

"Bunlar ne?"

Lukas üç iblisin bulunduğu yere doğru adım atar ve birinin karnına bir indirir. "Siktir git." Geri çekiliyor ve buruşmuş forma tükürüyor. "Hayatımızın son iki yılında bizimle taşak geçtiğin için. Umarım burada çürürsün."

"Harekete geçmeliyiz." Garrison yalvarıyor, elleri birbirine dolanmış bir şekilde nöbet tutuyor.

"O haklı, burada oylanmamalıyız. Henüz kaleden yeterince uzakta değiliz ve alarm verip vermediklerini kim bilebilir?" Walker söze karıştı.

Kaşları çatık, yaralı alnını çekiştiriyor. Eğer çaresizce buradan çıkmaya ihtiyacımız olmasaydı, o endişeli alnını öpebilirdim. Yapmak zorunda kaldığımız tüm bu koşuşturmadan nefret ediyorum, ama ya bu ya da burada ölmek ve sonuncusunun bir seçenek olmasına izin vermeyeceğim. Diğerlerinin kutunun peşinden gitme tehdidiyle birlikte, devam etmemiz gerektiğini biliyorum.

Biz kendimizi toparlarken, yoğun bir bulutun arkasından yüksek bir çığlık geliyor.

"O da neydi?" Emmet gözlerini kocaman açmış ve kulak tırmalayan sesi çıkaran her neyse onu yumruklamaya hazırmış gibi parmaklarını sıkmış bir halde soruyor.

Büyük siyah bir form, devasa kanatlarıyla büyük bulutu keserek patlar.

"Bu, lanet olası bir ejderhaydı." Pierce ağzı açık bir şekilde haykırıyor. Gökyüzünde yükselip bize doğru hızla yaklaşmasını dehşet içinde izliyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Bir

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: ED SHEERAN'DAN I SEE FIRE

I bir ateş duvarı tam üzerimize doğrultulmadan önce göz kırpacak zamanım bile olmadı. İçgüdüsel olarak ellerimi kaldırıyorum ve gözlerimi kapatarak yaklaşan darbeye hazırlanıyorum. Ama gelmiyor.

Şans eseri bakıyorum ve her tarafımızın alevlerle çevrili olduğunu görüyorum, ancak bir koruma balonuna benzeyen bir şey tarafından uzak tutuluyor.

"Lanet olsun, Skye. Bizi kurtardın." Pierce sanki onu vücuduyla korumayı planlıyormuş gibi Salem'e sarılırken bana bakakalıyor.

"Sana her şeyi anlatacak zamanım olmadı." Salem Pierce'a söylüyor ama aynı zamanda benimle de konuşuyor gibi görünüyor.

"Artık bunun için zamanımız da yok. O şey geri geliyor."

Kendimi darbeye hazırlıyorum ve daha önce yaptığım gibi bizi korumak için içimden güç almaya çalışıyorum. Bu kez, büyüme ne yapması gerektiğini söylerken vücudumda dolaşan duyguların daha fazla farkındayım. Sanki zaman yavaşlıyormuş gibi hissediyorum. Ellerimi kaldırıp içimin derinliklerine uzanıyorum ve büyümün ejderha ateşi ile arkadaşlarım arasına bir bariyer yerleştirmesine izin veriyorum. Bileğimi sallıyorum ve alevleri geldikleri gibi hızla söndürüyorum. Şeytan canavara hırlıyor. Ejderha bir kez daha üzerimize ateş yağdırmak için sıraya girerek bir geçiş daha yapıyor.

Ejderha başını kaldırıp bir darbe daha indirmeye hazırlanırken, Şeytan son sürat koşarak havalanıyor ve kendini havaya atıyor. Cehennem köpeğinin doğrudan ejderhanın kafasının üzerine düşmesini dehşet içinde izlerken Salem'in nefesini tuttuğunu duyuyorum. Pençeleri siyah pulların üzerinde kayıyor, ama kayarken tazi büyük ağzını açıyor ve deriyi ısırtıyor. Ejderha ondan kurtulmaya çalışır ama Şeytan tutunmayı başarır.

"Skye, ona yardım etmek için sihrini kullanmalısın." Salem yalvarıyor.

"Sen kendininkini kullanamaz mısın?"

Başını hayır anlamında sallıyor, "Buraya geldiğimden beri işe yaramadı. Lütfen. Ona yardım edebilir misiniz?"

Omuzlarımı dikleştirip ellerimi ejderhaya doğru yöneltiyorum. Cehennem köpeğini dağın yamacına çarpmaya alışıyor. Cehennem köpeği sırtı kayalara çarparken tiz bir ciyaklama çıkartıyor. Tüm enerjimi ejderhaya odaklıyorum. Midemde derin bir yanma başlıyor. Ejderhanın kalbine doğru bir büyü dalgası gönderirken mide bulantısı üzerime yapışıyor. Pulları boyunca turuncu bir parıltı yayılmaya başlıyor. Parçalanmadan önce acı dolu bir çığlık atıyor ve cehennem köpeğini dağın dibine gönderiyor. Köpeği yakalamaya odaklanırken sırtımdan aşağı ter damlaları dklyor. Kollarım sanki onu serbest düşüşünden fiziksel olarak kaldırıyormuşum gibi titriyor.

"Aman Tanrım, bunu yapıyorsun Skye." Salem elini benimkine doluyor ve aramızdan saf gten oluşan bir sarsıntı geçiyor. Az önce yıldırım çarpmış gibi hissediyorum ve kendimi ayakta tutmak için harcadığım çabayla dizlerim titriyor. Sihir aramızdan geçerken düşmemek ve tazıyı düşürmek için her şeyimi harcıyorum.

"Neler olduğunu anlamıyorum. Bu da ne böyle?" Ben Salem'in elini bırakmadan önce tazı güvenli bir şekilde mağaranın ağzına ulaştı. Ayaklarımın üzerinde sallanıyordum ve Lukas'ın arkamdan yaklaşıp kollarımdan tutarak beni yanına çektiğini hissediyorum. "Ben iyiyim." diye onu temin ediyorum. Elini sıkıyorum ve Salem'le yzleşiyorum.

Gözlerini kaplayan endişeyle bana bakıyor, "Kardeş olduğumuz için olmalı."

Sanki onun varlığından uzaklaşmak bu sözleri gerçek olmaktan ıkaracakmış gibi bir adım geri çekiliyorum.

"Skye, bekle. Sana böyle söylemek zorunda kalmak istemezdim."

Gözyaşlarım kirpiklerimin arkasından szlp yanaklarıma dklmekle tehdit ediyor. Gğsm yanıyor. Salem bana yalan söylemezdi, bu yüzden doğru olmalı. "Ne zamandır tanıyorsun?"

"Yeni ğrendim. Perdeden geçtiğimizde babamla karşılaştım. Burada geçirdiğim birkaç hafta çok ılgıncaydı."

"Haftalar mı? Sadece bir günlüğüne gittin."

"Zaman burada farklı işliyor."

Mağaranın köşesinden iniltieler geliyor. Başımı çeviriyorum ve üç iblisin uyanmaya başladığını görüyorum.

"Lanet olsun. Bunun için zamanımız yok." Walker, Salem'in bileğini tuttuğunu söylüyor. "Onları yolda bilgilendirebiliriz."

"Nereye gidiyoruz?"

"Cehenneme."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

OceanofPDF.com

Otuz İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

PERSPHONE

OceanofPDF.com

ŞARKI: KRALİÇE BY LOREN GRAY

Hades hala toplantısından çıkmadı, bu yüzden o beni çağırana kadar kendimi eğlendirmek zorundayım. İblis lordlarıyla görüştükten sonra hep beni çağırır. Kaos'un hayaletini hâlâ hissedebiliyorum.

Bacaklarımın arasında, intikam ihtiyacımı körükleyen lezzetli bir acı bırakıyor. Ejderhamın aldığı darbe, geldiğini görmediğim bir aksilikti. Planlamadığım bir şey. Peki ya kızımın ellerinde? Akıl almaz bir şey. Yolunu bulup bize geldiği için dikkatli davranmak zorundayım. Fahişenin kızına ve o yedi çocuğa karşı zaafı var. Onu zayıflatıyorlar.

Hades ve ben her zaman mutsuz değildik. Kalbimin her köşesini tuttuğu bir zaman vardı. O adam için her şeyi yapardım ve birçok kez de yaptım. Onun için adam bile öldürdüm. Odamızda asılı duran ve yatağımızın üzerinde bir tehdit gibi duran düğün günümüzdeki devasa resmimize bakıyorum. Yüzüme yayılan mutluluk dolu gülümsemeye bakarak iç geçiriyorum. Beni neyin beklediğini bilseydim, bu kadar mutlu görünmezdim. İçkimden bir yudum alıyorum, alkolün dilimi kaplamasına izin veriyorum, aşağı inerken boğazımı yakıyor. Duyularımı köreltiyor. En azından lanet bir merhamet.

Şifonyerimin üzerinde duran süslü aynaya doğru süzülüyorum. Alkolün verdiği vızıltı damarlarımda dolaşıyor. Bazı insanlar içtiklerinde derilerini döker ve kendilerinin yeni bir versiyonu olurlar, ama ben sadece daha fazla kendim oluyorum. Daha cesur. Daha keskin. Ve daha acımasız. Yansımama bakıyorum. Sarı saçlarım uzun ve karmaşık dalgalar halinde. Gözlerim kızıminkilerle aynı mavi ama kenarlarına kalıcı bir hüznün kazınmış. Kendimi gerçekte olduğum gibi görüyorum. Bir mahkûm.

Bu karmaşayı nasıl düzeltereğimi düşünmeliyim, hem de hızlıca. Buluşmamızdan bu kadar kısa bir süre sonra Kaos'la temasa geçmem söz konusu olamazdı. Küçük günah çetesinin nereye gittiğini kim bilebilir. Yukarıda kullandığımız o insanın adı neydi? Ah, doğru. Kendini beğenmiş pislik Leighton.

Aynaya dokunup nerede olabileceğini araştırıyorum.

Tuhaf. Bir şey olmuş olmalı. Bir süre daha aradıktan sonra nihayet saklandığı yeri buluyorum. Yansıma parlıyor ve temizleniyor, gösteriyor ki

Leighton'ın hastane yatağında yayıldığını

gördüm. "Oh, Tanrı aşkına."

Bileğimi sallıyorum ve hemen dikkat kesiliyor. Elimin şeklindeki kırmızı bir iz solgun yanağında çiçek açıyor.

"Ne oluyor lan?" Sonunda beni bulmadan önce odanın içinde gözlerini kırıştırıyor. "Kahretsın."

"Ne oldu Ledger? Bir anlaşmamız vardı."

"Zebanilerinizden biri tarafından saldırıya uğradığım için biraz meşguldüm."

Bakışlarımı vücudunun üzerinde gezdiriyorum ve yaralarının kaynağını görüyorum. Dudaklarımı bükerek, kolundaki keskin kesikleri iyileştirmek için bir güç dalgası gönderiyorum.

"Daha iyi misin?" İçkimden bir yudum daha alıyorum ve boynumu döndürerek kafatasımın tabanında biriken bükülmeleri esnetiyorum.

"Çok." Kolunu hareket ettiriyor, parmaklarını merakla oynatıyor.

"Şimdi bana ne olduğunu ve iki oğlunun da neden burada, Yeraltı Dünyamda dolaştığını anlat."

Yanındaki tepsiyi kapıyor ve strafor bardağı alabileceği kadar yaklaştırıyor. Dudaklarını pipetin etrafına koyarak, sabrımı test edercesine plastiğe karşı yüksek sesle höpürdetiyor.

"Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim, ölümlü. Ruhuna karşılık servetin, tıpkı senden önceki soy ağacındaki erkekler gibi."

"Beni dinlemiyorlar. Ayrıca günahların onları kontrol etmesi gerekmiyor muydu? Neden engizisyonu onlara çevirmiyorsun?"

"Kibrin pek umurumda değil, Ledger. Belki de anlaşmamızın sona ermesinin zamanı gelmiştir." Bileğime bir fiske vuruyorum ve az önce onun için iyileştirdiğim yarayı yeniden açıyorum. "Besleyen eli ısırarak gerektğini hiç duymadın mı?"

"Dur. Siktir. Özür dilerim." Ağzından çıkan kanı soluk mavi hastane önlüğüne tükürerek boğuluyor.

"Kendine bir iyilik yap ve ruhuna sahip çıkmadan önce beni dinle." Çenesini kapatacak kadar sağduyulu. "Şimdi, dikkatini çektiğime göre, benim için bir şey yapmanı istiyorum. Küçük topluluğunuzun geri kalanını arayın ve kardeşlik evinde buluşun. Oraya vardığında, daha fazla talimat için buradaki bağlantını ara. Benim için bir haberin var mı, yoksa boş yere yalan mı söylüyorsun?"

"O cadı perdenin arkasına geçtiğinde bir grup ruhun kaçtığını duydum. Adada başıboş dolaşıyorlarmış."

Yüzümde Cheshire tarzı bir gülümseme belirliyor. "Teşekkür ederim, Leighton. Her şeye rağmen faydalı olduğunu kanıtladın."

Kaçan ruhlarla Hades'i meşgul etmenin bir yolunu buldum. Onları toplamak için yukarı çıkmak zorunda kalacak ve beni kızının peşine düşüp Pandora'nın kutusunu kendim için almak üzere serbest bırakacak. Kutuyu, beni kontrol etmeye çalışan tüm bu adamlardan kurtulmak ve Yeraltı Dünyası'nın yeni Hükümdarı olmak için kullanacaktım. Hak ettiğim gibi bir Cehennem Kraliçesi.

BÖLÜM 33

OceanofPDF.com

Otuz Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: WITCH HUNT BY VISTA

O Dağdan aşağı inişimiz ürkütücü derecede sessizdi. Durmadan koşmaktan bitap düşmüştük. Skye içine kapanmış, az önce ona attığım bombayı düşünüyor gibi görünüyor. Konuyu zorlamıyorum, bunun yerine

Hazır olduğunda bana gelecek ve umarım beni kollarını açarak kardeşi olarak kabul edecek.

Dağın diğer tarafına yaklaştıkça arazi değişiyor. Yol, her adım atışımızda ölümle tehdit edilmeyeceğimiz kadar genişliyor. Sloan üzerinde sadece iç çamaşırı olduğu için yürüyüşte zorlanıyor. Yürürken kayalar ayağına batıyor ve topallamasından acı çektiğini anlayabiliyorum.

Şeytan yakından takip ediyor, bir ejderhayla burun buruna gelmesine rağmen bize ayak uyduruyor. İnanılmaz derecede dirençli ve şeytanları atıldığı için adamların boğazını parçalamak istemiyor gibi görünüyor. Onları Graham'ın sırt çantasındaki iple bağladık ama ne dayanacağını ya da birinin onları ne zaman bulacağını kim bilebilir?

"Burası lanet olası bir kasaba mı?" Graham sessizliği bozarak soruyor. Nereye baktığını görmek için gözlerimi kısıyorum. Yeterince eminim, uzakta yayılan bir sürü bina var gibi görünüyor.

Bu gece oraya varmamızın imkanı yok. Dinlenmeliyiz, hem de hemen. Bacaklarım sanki altıma çökmek üzerelermiş gibi hissediyorum. Ayaklarım çiğ çiğ sürtünüyor, bu da sihrimi özlememe neden oluyor. Acaba Skye'ınki de benimkine mi benziyor, yoksa ebeveynleri iki tanrı olduğu için tamamen farklı mı? Bu onu bir tanrıça yapar mı?

"Woah, Salem. İyi misin?" Pierce kolumu tutup beni sabitledi. Kendimi kaybettiğimi ve sallanmaya başladığımı fark etmemiştim bile.

"Durmalıyız." Walker kaşlarını çatmış, sert bir ifadeyle konuşuyor. İkisine de bebek bakıcılığına ihtiyacım olmadığını söylemek istiyorum ama tartışamayacak kadar yorgunum.

"Görünüşe göre ileride bir mağara var. Orada dinlenebiliriz." Garrison bana bakarken dudaklarını büzmüş bir halde koşarak diyor. "Sence orada

yapalım mı?"

"Cidden, benim için telaşlanmayı bırak. Ben iyiyim." Kabul ediyorum, endişeli anne tavuklar gibi üzerime yaltaklanmaları biraz sevimli.

Topallayarak mağaranın ağzına kadar gelmeyi başardım. Karanlık olduğu için ne kadar derine indiğini tam olarak söyleyemiyoruz ama bu bize gözden kaybolmak için yeterli alan sağlıyor. Duvardan aşağı kayıyorum ve ağrıyan bacaklarımı ve ayaklarımı dinlendiriyorum. Walker önümde çömeliyor ve ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı iri ellerinin arasına alıyor. Ayağımın tabanına masaj yaparken gözlerim yuvalarından fırlıyor.

"Bu çok iyi hissettiriyor."

"Böyle sesler çıkarmaya devam edersen seni burada herkesin önünde beceririm." Yumuşak bir kahkaha atıyorum ama o kemeri kazdıkça bu kahkaha hızla bir iniltiye dönüşüyor. Viski rengi gözleri parlıyor ve bastırılmış bir kıkırdamayla dudaklarımı dişlerimin arkasına çekiyorum.

Şeytan yanıma oturuyor ve ben de onun kocaman kafasını okşayıp kulağının arkasını kaşıyorum. Bana yaslanıyor ve çabucak uykuya dalıyor.

"O şeye nasıl güvenebildiğine inanamıyorum." Sloan alay ediyor. "Neredeyse kıcıımı ikiye ayırıyordu."

"Belki de bunu hak etmişsindir." Pierce dirseğini Sloan'ın dirseğine vurarak söylüyor.

"El fenerini görebilir miyim Skye?" Lukas sorar. Kadın feneri fırlatıyor ve Lukas kolayca yakalıyor. Kavernöz alanın etrafında parlatıyor ve zırh giymiş gerçekçi bir heykele benzeyen şeye takılıyor.

"Bunun burada ne işi var?" Yaklaşıyor. Buradan zar zor seçebiliyorum ama elleri teslim olmuş gibi görünüyor.

"Senin kadar büyük." Pierce kardeşine doğru yürürken şöyle der. Lukas sırtarak Pierce'ın göğsünü itiyor.

"Pislik."

"Kahretsin, bunu özlemişim." Birbirlerine bir kez daha sarılıyorlar ve bu iki salağı tekrar bir arada görmek neredeyse gözlerimi yaşartıyor.

"Vay canına, şu ayrıntılara bak." Graham sırt çantasını yere bırakıp Lukas'a katılıyor.

"Bu yeterince güvenli görünüyor. İlk nöbeti kim tutmak ister?" Garrison, Graham'ın atılmış sırt çantasını karıştırarak soruyor. Biraz ezilmiş granola bulur ve bir avuç alır.

"İlk nöbeti ben alacağım." Sloan granola barlardan birini alarak şöyle diyor. "Orada hiç yedek kıyafetiniz yok, değil mi?"

Graham gözlerini devirerek onlara yardım etmek için yanlarına gider ve bir çift buruşuk şort ve siyah kolsuz bir gömlek çıkarır. Skye takdirle bakarken onları omuz silkerek giyiyor. Ona küçük bir gülümseme veriyorum, o da garip bir şekilde karşılık veriyor ve kalbim biraz kırılıyor. Her şeyi sindirmek için biraz zamana ihtiyacı olduğuna inanmak zorundayım.

"biraz dinlenelim ve sabah kasabaya ulaşmaya çalışalım."

Geri kalanımız yerleşirken Sloan nöbetine devam ediyor. Şeytan ayağa kalkıyor ve Sloan'ın yanına oturmadan önce girişin yakınında bir daire çiziyor. Taş duvara yaslanıp dinlenmeden önce cehennem köpeğine endişeyle bakıyor.

Zemin sert ve rahatsız edici ama hiç yoktan iyidir. Herkes dağılmışken ben Pierce ve Walker'ın arasına sıkışmış durumdayım. Pierce beni yanına yatırıyor ve boynumun üzerinde gezinerek bir iç çekiyor.

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, yakışıklı yüzünün her santimini ezberliyorum. "Gerçekten burada benimle olduğuna inanamıyorum."

Parmaklarının kalçalarımaya girdiğini ve uzun boyunun sırtıma baskı yaptığını hissediyorum. Dudaklarıma hafif bir öpücük konduruyor. "Biraz uyu, cadı."

Yan dönüyorum ve Walker'ın etkileşimimizi izlediğini görüyorum. Ona güven verici bir gülümseme veriyorum ve elini sıkmak için elime alıyorum. Bir homurtu çıkarıyor ve sonra yan dönüyor. Gözlerimin kapanmasına izin veriyorum ve uyku bir anda üzerime çöküyor.

PIERCE TARAFINDAN SARSILARAK UYANDIRILDIM. "BURADA BIZIMLE BIRLIKTE BIR ŞEY VAR."

Fısıldıyor.

Hava karanlık ve gözlerim hâlâ uykunun ağırlığıyla dolu. Rüyamda okula döndüğümüzü, Javeylnn'le avluda takıldığımızı, ıslak burritoları yediğimizi ve Kildale'deki yemeklerin kalitesi hakkında güldüğümüzü görüyordum. Hayatım boyunca kâbuslarla boğuşmuştum ve bir kez normal bir rüya gördüğümde, o da yarıda kesiliyordu.

Her ne olabilir diye kulaklarımı zorluyorum ama sadece arkadaşlarımızın yumuşak nefes alışlarını duyuyorum. Walker'ı dürtüyorum ve o da hemen oturur pozisyona geçip kollarını kavga ediyormuş gibi sallıyor.

"Sakin ol. Pierce burada bizimle birlikte bir şey olduğunu düşünüyor." Yumruğun ortasında kolunu tutarak fısıldıyorum. altında titriyor ve dizlerinin üzerine çökerek odayı tarıyor. Bu anlamsız. El feneri olan tek kişi Skye, o da mağaranın diğer ucunda.

Sessizliği yumuşak bir ses dolduruyor ve içgüdüsel olarak iki adamın da elini tutuyorum.

"Yaşamak istiyorsan bakma." Kadınsı bir tıslama mağarada yankılanıyor. "Senin yerinde olsam gözlerimi kapatırdım, sırlarla dolu yarı tanrıça. Sende istediğim bir şey var."

Ayağımın üzerinden bir şey kayıyor ve o hissin verdiği çığlıkla ayağımı geri çekiyorum.

Şeytan bir şeylerin ters gittiğini hissetmiş olmalı ve hırlamaya başlıyor. Mekânın her yerinden bir tıkırtı duyuluyor ve kalbim boğazıma kaçıyor. Burada lanet yılanlar var.

BÖLÜM 34

OceanofPDF.com

Otuz Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

GARRISON

OceanofPDF.com

ŞARKI: MEDUSA BY NINA TRIBUS

S Kulağıma bir şey çarpıyor. Sıkıntımı bastırıp arkamı dönüyorum. Kendi yatağımı özlüyorum ve ilk kez Yeraltı Dünyası'nda dolaşmak yerine evimde olmayı diliyorum.

kaşımaya başladım. Burnumu kıpırdatıyorum ve gözlerim açılıyor ancak lanet olası bir kobrayla yüz yüze olduğumu fark ediyorum. Önümdeki yılanın bu mağaradaki tek yılan olmadığını fark ederek donup kalıyorum.

Bacaklarım sürünen birkaç yılanın baskısıyla ağırlaşıyor. Ani bir hareket yaparsam saldıracaklarını ve bir anda öleceğimi biliyorum.

Şeytan bir inilti çıkarıyor, bu da canavarın ısırılıp ısırılmadığını merak etmeme neden oluyor. Bizi öldürmek için peşimize düştükten sonra cehennem köpeğine sempati duyacağımı hiç düşünmemiştim ama elimde olmadan koca sersemin iyi olduğunu umuyorum.

"İhtiyacım olan şeyin içinizden birinde olduğunu biliyorum. Gücünün sizden yayıldığını hissedebiliyorum." Bir kadın sesi mırıldanıyor.

Bu da kim lan?

Kıpırdamadan durmak için bedenim terliyor, kalbim göğüs kafesime sertçe çarpıyor. Yılanlardan *nefret ediyorum*.

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok. Ama şu lanet yılanlarınızı geri çekebilir misiniz, böylece biz de anlayabiliriz?" Pierce tükürür, öfkesi ve korkusu belirgindir.

"Böyle güzel bir çocuktan böyle küfürlü bir dil. Merak etme, ben söylemedikçe seni ısırılmazlar."

Yılanlar uzuvlarımin etrafına dolanıp sıklıkça kan dolaşımımı keserken gizemli kadının vaatleri hiçbir şey ifade etmiyor. Dişlerimi sıkıyor, damarlarımda dolaşan paniği bastırmaya çalışıyorum. Yılanların baskısı artıyor, pulları derime batıyor.

"Şimdi bana anahtarın nerede olduğunu söyleyin, ben de bazılarınızın yaşamasına izin vereyim. Ne de olsa ziyaretçilerim gelmeyeli çok uzun zaman oldu ve hayvanlarım aç."

"Bizimle kendin savaşamayacak kadar zayıf mısın ki, emrini yerine getirmeleri için yılanları gönderiyorsun?" Pierce karşılık verir.

"Ne küstahlık. İlk giden sen olacaksın. Akıllı her yaratık elindeki tüm silahları kullanır." Yılanlardan birkaçı saldırmaya hazır bir şekilde masallarını anlatmaya başlarken sesi zehir saçıyor.

Gözümün ucuyla bir hareket yakalıyorum ve Skye'a benzeyen gölgeli bir figürün duvara yaslanmış çömeldiğini görüyorum.

"Anahtar bende!" Salem haykırıyor. "İşte, kadar da zor değilmiş, değil mi?"

Bir ışık patlaması mağarayı dolduruyor ve retinalarımı yakıyor. Yılanların baskısı bir anda yok olurken çığlıklar kulak zarımı deliyor. Gözlerimin arkasından gelen ışığın yankısından başka bir şey göremiyorum. Ondan kurtulup odaklanabilmek için gözlerimi öfkeyle kırıştırıyorum. İsteyeceğim son şey etrafımızı saran zehirli yılanlardan birini yanlışlıkla kızdırmak.

"Bebeklerim! Ne yaptınız siz?" Kadın öfkeden kuduruyor. "Bunu sana ödeteceğim."

Skye'dan ışık yayılıyor ve görüşüm netleşirken kadın ortaya çıkıyor.

"Lanet olsun, herkes gözlerini kapatsın! Bu Medusa!" Medusa'nın yılanları sanki saldıracakmış gibi kafasından yükselirken Salem çığlık atıyor.

Ben gözlerimi sıkıca kapatırken dudaklarından tiz bir kıkırtı dökülüyor.

"Çok uzun zamandır burada kapana kısılmış durumdayım küçük yarı tanrı ve o anahtar alacağım."

BÖLÜM 35

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Beş

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: DON'T LOOK AT ME BY POORSTACY

I Gözlerimi o kadar sert kısıyorum ki, etraflarındaki kaslar bu çabayla seğirmeye başlıyor. değil, değil. Sadece *Medusa* ile burun buruna geliyorum. Pek de efsane olmayan bir Yunan Efsanesi. Açıkça *görülüyor*. Bir bakış

ve sonsuza dek en sevmediğim *Nirvana* tişörtümle ölümsüzleşeceğim. Kravatlı harfleri olanı da alabilirdim ama hayır, koltuk altlarında delikler olan ve kumaşa boya sıçramış olanı seçtim.

Bu şekilde dışarı çıkarılmayı reddediyorum.

Sihrimle uzanarak içimdeki güçle dolup taşan kuyuya giriyorum. Parmak uçlarımla besliyorum, elimi havada gezdirerek etrafımdaki odanın hissine odaklanıyorum. Arkadaşlarımdan nereye dağıldığını ve Şeytan'ın mağara girişinde bir ileri bir geri volta attığını hissedebiliyorum.

"Aç gözlerini güzelim." Elim kemikli bir omuza değiyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Bakma isteğimle savaşıyorum, gözlerimi daha da sıkıyorum. Ter boncuk boncuk alnımdan aşağı süzülüyor, burnumdan aşağı damlıyor ve yanağımdan aşağı düşmek için onu engelleyen küçük çıkıntıyı takip ediyor. Hem gözlerimi kapalı tutmaya hem de sihrimi yönlendirmeye konsantre olurken bedenim titriyor. Gözlerimi açmamı sağlamaya çalıştığını hissedebiliyorum ve neredeyse kendimi kaybediyorum, göz kapaklarım çırpınıyor.

"Skye, yapma! Sakın bakma!" Lukas sanki çırpınışımla hissediyormuş gibi haykırıyor.

Omurgamı çelikleştirerek büyüümün patlamasına izin verdim, onu doğrudan göğsünden vurdum ve ona bakma dürtüsünü kırdım.

Çabucak içgüdülerime odaklanıyorum, bunu yapabileceğimi tereddütsüz biliyorum. Onu yenmek için tam olarak neye ihtiyacımız olduğunu biliyorum ve ellerimdeki silahı, zemini kirleten ölü yılanlardan toplayarak şekillendiriyorum. Evcil hayvanlarının cesetleri onu alaşağı edecek şey haline geliyor.

Yarattığım nesnenin ağırlığının ellerimde şekillendiğini hissediyorum. Kenarından tutup yüzüne doğru çeviriyorum. Ağzından bir çığlık kopuyor.

aynanın üzerinde. Yavaşça taşa dönüşürken boğazında düğümleniyor.

"Sorun değil, artık bakabiliriz." Aynayı parmaklarımın arasında eriterek atıyorum.

Bir el feneri yanıyor ve donmuş halini seçebilmemize yetecek kadar ışık saçıyor. Ağzı çığlık atacak şekilde açık kalmış, başının üstünde birkaç sarmal yılan hazır olda bekliyor.

"Kahretsin, bu çok yakındı." Lukas yanıma koştu. Kollarımı boynuna doladım ve yüzümü göğsüne gömdüm.

"Onu ben öldürdüm." Elini sırtıma sürerken vücudum titriyor.

"Merak etme, onu sen öldürmedin." Mağaranın girişinden kadınsı bir ses geliyor. "Görüyorum ki zindandan tek parça halinde çıkmayı başarmışsın Pierce." Lukas'ın elinden kurtulup kendimi başka bir dövüşe hazırlıyorum. Kadın ışığa doğru adım atıyor, sarı kıvrıkcık saçları ve kusursuz yüz hatları ortaya çıkıyor. Siyah örgülü saçları ve büyük boynuzları olan başka bir kadın onun yanında duruyor ve heykele doğru yürüyor.

"Zindandan kaçmama yardım etti. Çok iyiler." Pierce ayağa kalkarken tozunu aldığını söylüyor.

"Ah Dusa. Şimdi ne yaptın sen?" Siyah saçlı güzel, heykelin burnuna vurarak şöyle diyor.

"Kimsiniz ve ne istiyorsunuz?"

"Ben Hekate, bu da Nyx." Sarışın olan söylüyor. Cam kaplarda otlarla dolu bir sepet taşıdığını fark ediyorum. "Çığlık sesleri duyduğumuzda kasabaya doğru gidiyorduk."

"Ayna numarası onu sadece birkaç saat tutacaktır. O patlak vermeden önce gitmeliyiz. Kafayı bulduktan sonra öfkesinin hedefi olmak istemezsin. Güven bana." Nyx, Hecate'ye geri döndüğünü söylüyor.

"Sana neden güvenelim ki?" Salem yumruklarını sıkmış ve yumruk atmaya hazırmış gibi yanıma doğru kayarak soruyor.

"Sana zaten bir kez yardım ettim. Ben senin tarafındayım. Seni köye götürebilir ve yoluna devam etmeye hazır olana kadar saklanmana yardım .

yolculuk."

Salem bana bakıyor. Sadece ifadesinden ne düşündüğünü okuyabiliyorum.

"İyi. Yolu göster."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

OceanofPDF.com

Otuz Altıncı Bölüm

OceanofPDF.com

EMMET

OceanofPDF.com

ŞARKI: GREEN DAY'DEN BOULEVARD OF BROKEN DREAMS

W Elysia dedikleri kasabaya giden dolambaçlı yol boyunca iki kadını takip ediyoruz. Kadınlar bizi korumaya yardım edeceklerine söz verdiler, ama iblislerle geçirdiğim zaman bana bir şey öğrettiyse, o da Yeraltı Dünyası'nın yaratıklarına güveniyorum. Kadınlar güzel ve görünüşte yardımseverler ama ikisinin de göz açıp kapayıncaya kadar hayatıma son verebileceklerini söyleyen bir havaları var. Şeytan Salem'in yanında duruyor, belli ki o lanet yılanlarla karşılaştığı için acı çekiyor. Hiçbirimiz ısırılmadığımız için şanslıydık ama Şeytan aynı şansa sahip değildi. Arka bacağımda iki büyük yara var, zehir Nyx tarafından emilmiş.

"Peki, bize neden yardım ettiğinizi söyleyebilir misiniz?" Salem onlara soruyor, görünüşe göre benimle aynı fikirde. Kolay güvenen biri değil ama güvendiğinde de bunu tüm kalbiyle yapıyor.

Hekate denen kişi cevap vermeden önce birbirlerine bakıyorlar. "Bir zamanlar kraliçeyle, yani üvey annenle arkadaşık. O bir intikam yoluna girdi ve bu yol bildiğimiz ve sevdiğimiz her şeyin yok olmasına yol açacak."

"Yüzyıllardır planını ilerletmek için babamı kullanıyor. Ona o kadar aşık ki, onu mutlu etmek için her şeyi, kızını bile riske atmaya hazır." Nyx devam ediyor, babasının ihanetini anlatırken yüzü acıyla buruşuyor. Bir ebeveynin kendi bencil arzuları uğruna sizi incitmesinin nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum.

"Baban kim?" Gruba ayak uydurmaya çalışarak soruyorum. Yaya olarak seyahat ettiğimiz yorucu birkaç gün oldu. Hiçbirimizin alışık olmadığı bir şey.

"Onun adı Kaos, ama siz onu iblis olarak tanıyor olabilirsiniz. Yukarıda yaşıyor, Persephone'nin planlarını uyguluyor, onun vizyonunu gerçekleştirmek için insanları ele geçiriyor. Uzun zamandır bunu yapıyor. Saldırmak için doğru anı bekliyordu. Hades ona olan aşkından kör olmuş, kaçan bu ruhların Kaos ve Persephone ile değil de kendi başlarına çalıştıklarını düşünmektedir. Ve aksini duymak için çok inatçı. Ona anlatmaya çalıştık.

Sadece sonsuz bir cezayla tehdit edilmek için. Kesin olarak bildiğimiz şey, Kaos'un yukarıdaki dünyayı yönetmek istediği, Persephone'nin ise Yeraltı Dünyası'nı tek başına yönetme özgürlüğünü arzuladığıdır."

"Kehanet uzun zamandır yürürlükte. Hepinizin oynaması gereken roller var, bizim de öyle. Eğer niyetimizi bilmek istiyorsanız, ben kendi adıma aynaya baktığımda pişmanlık duymamak isterim." Hekate devreye giriyor.

"Ayna göndermesi için çok erken, Hec." Nyx kıkırdarak söylüyor.

"Zavallı Medusa. O da burada kapana kısılmış durumda ve özgürlüğü için yanıp tutuşuyor."

"Peki siz ikiniz kapana kısıldınız mı?" Onların da aynı kategoriye girip girmediğini merak ederek soruyorum. Bize bizim tarafımızda olduklarını söylüyorlar ama gerçek sadakatlerinin nerede yattığını kim bilebilir?

Nyx başını hayır anlamında sallar. "Burası benim evim. Bazılarının yaptığı gibi ölümlüler dünyasını özlemiyorum. Bulunduğumuz yerde mutluyuz ve güç peşinde koşan birinin bunu herkes için berbat etmesini istemiyoruz. İkisinden birinin iktidarda olduğu bir gelecek benim ait olmak isteyeceğim bir gelecek değil."

"Yani eski müdürümüzü ele geçiren kişi baban mıydı?" Skye kaşlarını çatarak soruyor.

"Ne yazık ki. Ve hemen ardından Salem'de. Hades'in yokluğunda bir ordu kurmak için onun gücünü kullanıyordu. Sen perdenin arkasından geldiğinden beri, Yediler bir kez daha birleşti."

Salem yürümeyi bırakıyor ve neredeyse ona çarpıyordum. "Bekle. Az önce ne dedin sen?"

Nyx gül goncası ağzıyla bir 'O' yapar. "Ben... Ben özür dilerim. Tüm bunlarda çok yeni olduğunu unutmuşum. Kaos babanın yokluğunda bir ordu kuruyor ve Yeraltı Dünyası'nı ele geçirmek için arkadaşlarının ele geçirildiği yedi ölümcül günahı kullanıyor."

"Hayır, benim sihrimi kullandığı kısım mı?"

"Seni ele geçirdiğinde, sendeki büyüyü çekmeyi başardı ve bunu kendisi için kullanıyor. Birçok numarasından biri."

Salem'in yüzü kıpkırmızı olur ve duyduklarını reddetmek istercesine ellerini havaya kaldırır. "O lanet olası pislik. Onu nasıl geri alabilirim?"

Nyx bu tepkiye ilk kez tanık olmuyormuş gibi başını onaylarcasına sallar. Salem'in yanına gider ve ellerini omuzlarına koyar. "Sana yardım etmemize izin ver. Onun senin güçlerine sahip olması doğal değil. Onlar sana ait ve ben sana yardım etmek istiyorum. İkimiz de istiyoruz. Güçlerini geri alabilmen için hem seni hem de onu aynı yerde tutmamız gerekiyor ve ne yazık ki o çok iyi korunuyor. Aynı ortamda bulunduğunuzda güçlerinizi geri çağırabilmeniz gerekir. Bunun gerçekleşmesi için bize karşı bir hamle yapmasını ya da Hades gitmişken saraya geri dönmesini beklememiz gerekecek."

"Peki ya kutu? Kader benden onu geri almamı istedi."

"Uzun zamandır saklı tutulan dehşetleri dünyaya salmak istemiyorsanız, asla açılmamalıdır. İki anahtar da sende. Fiziksel olan ve kanın. Bir tanrının ve bir cadının kanı. Kutuyu geri almak için ikisi de gerekli. Persephone ya da Kaos seni ele geçirirse, istediklerini elde etmek için seni kullanabilir ve kutuyu kendileri için kullanabilirler."

"Kutunun içinde ne var?" Ben soruyorum.

Hekate'nin gri gözleri beni kesiyor, sert bakışlarıyla iliklerime kadar ürpertiyor. "Hayal edilebilecek en kötü şeyler. Dünyanın bir daha asla görmemesi gereken güç. Burada daha fazla oyalanmamalıyız. Gel."

"İyi misin?" Tekrar yürümeye başladığımızda Salem'e soruyorum.

"Evet, sadece öfkeyle kaynıyorum. Sihrimi çaldıkları için o herifin taşaklarını palayla kestiğimi hayal ediyorum. Bize yaşattıklarını onlara ödetmek istiyorum."

Bir kayaya tekme atıyorum, yuvarlanıp gitmesini izliyorum.

"Salem, tanıştığımızdan beri çok şey yaşadığımızı biliyorum ama bu anın benim payıma düşen kısmı için ne kadar üzgün olduğumu söylemem gerekiyor. Her şeyi berbat ettim. Bunu sana ve çocuklara telafi etmem gerektiğini biliyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Kolumdan tutup beni kendine doğru döndürüyor ve yüzüme bir tokat atıyor. Yanağımı tuttu. O kadar şaşırdım ki bir kahkaha attım.

"Lanet . Bu acıttı!" Gözlerim yaşıyor ama onun gözleri muziplikle dolu, dudaklarında bir kahkaha beliriyor.

"Her zaman bir pislik gibi davranmayarak başlayabilirsin." "Sanırım bunu deneyebilirim."

"Zor olacağını biliyorum."

"Zor olan tek şey, seninle nerede duracağımı bilememek."

Şok onun güzel yüzünü kaplıyor. "Senin hakkındaki düşüncelerimi henüz değiştirmedim. Ama affımı kazanmak için biraz daha çalışabilirsin."

"Elimden geleni yapacağım." Söz veriyorum. Bana gülümsüyor. Şu ana kadar karşılaştığımız her şeye rağmen neşesini ve umudunu korumanın bir yolunu buluyor. Bu ilham verici. Eğer o beni zorlamasaydı, ilk sorun işaretinde pes ederdim. Onun kendine ve bize olan inancını izlemek görülmeye değer. Bu yolculukta onu takip etmekten kendimi alamıyorum, çünkü ondan ayrı kalmak? Sadece bu düşünce bile bana fiziksel acı veriyor. Ona ve hepsine yaptıklarımı telafi edeceğim.

OceanofPDF.com

37. BÖLÜM

OceanofPDF.com

Otuz Yedinci Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKILAR: TAL RICHARDS'TAN BETWEEN TWO WORLDS VE NINE INCH NAILS'TEN CLOSER

W Kasabaya bir yığın ağrıyan uzuvla varıyoruz ama en azından hepimiz tek parça halindeyiz. Yollar, dünyayı umursamıyor gibi görünen insanlarla dolup taşıyor. İblisler insanların arasına karışmış.

sokaklarda dolaşıyorlar. Her on yıldan ve moda trendinden kıyafetler giymişler. Binalar mahremiyete izin verecek kadar aralıklı, ancak bir topluluk hissi uyandıracak kadar da yakın. Yol kenarlarında yemyeşil ağaçlar sıralanıyor ve her türden çiçek açmış durumda. Buraya tuhaf bir dokunuş katan tasarım özelliklerinin bir karışımı. Bayıldım doğrusu.

Hecate ve Nyx kapıdan girdiğimiz anda etrafımızı sardılar. Şeytan hemen arkamızda topallıyor, hâlâ acı içinde. Birkaç kişi dönüp canavara bakarken başını okşuyorum.

"Her seferinde bir tane." İki kadını tanıdıkları ve sevdikleri belli olan insanları şakacı bir şekilde azarlarlar.

"Şuradaki 'Hoş Geldiniz' pankartının önündeki grupla gidin. Size kalacağınız yeri gösterdiklerinde sizi kontrol edeceğiz." Hekate, 16^{ncı} yüzyıl kıyafetleri giymiş bir kadına ot dolu bir kavanoz uzatırken şöyle diyor.

Kalabalığın arasından bir şekilde geçerek bize işaret ettikleri şehrin merkezine doğru ilerliyoruz. Etrafımızı saran kargaşaya bakarak sabırla bekleyen birkaç kişi alanı dolduruyor. Kızıl saçlı bir kadın çocuğunun elini tutuyor. Birbirine uyumlu elbiseler giymişler ve yüzlerindeki şaşkın ifade bende bir empati duygusu uyandırıyor. *En azından burada birlikteler*, diye düşünüyorum.

Etrafımızda daha önce deneyimlemediğim bir huzur var. Neredeyse neden burada olduğumuzu unutturacak kadar. Ama bu hissin altında, bir türlü kurtulamadığım bir korku var.

Papyonlu ve silindir şapkalı bir adam terden sırılsıklam olmuş bir halde boş kürsüye doğru koşar. Göğüs cebinden bir mendil çıkarır ve

parlak pembe bezle yüzünü siliyor.

"Hoş geldiniz, yeni gelenler. Geç kaldığım için özür dilerim. Endişelenmeyin, karışıklık beklenen bir şey. Ben Kanto, karşılama koordinatörünüz. Yeraltı Dünyası'nda bulunan Elysia'ya geldiniz. Yakın zamanda ayrılmış olmanın başa çıkılması zor bir olduğunu biliyorum, bu yüzden lütfen sizi nelerin beklediğini gösteren bir broşür alın. Yeraltı Dünyası'nın bir haritası ile birlikte geliyor ve size hangi bölgelerin yasak olduğunu gösteriyor. Gördüğünüz gibi, hayatları boyunca yaptıkları seçimler nedeniyle herkes aynı seviyeye inmiyor, bu nedenle bir akrabanızı veya sevdiğiniz birini arıyorsanız, talebinizi sulh yargıcına kaydetmeniz gerekecek. Şimdi geçici ikametgâhınıza gidiyoruz, burada size yemek verilecek ve dilerseniz kıyafetlerinizi değiştirebileceksiniz." Kürsüden ayrılp grubun arasında dolaşırken elime bir broşür tutuşturdu ve onu açtım, son sayfada cehennemin tüm katmanlarını detaylandıran bir harita bulana kadar kelimeleri ve resimleri taradım. Bingo.

"Herkes! Beni takip edin." Kırmızı zeminli ve kalın siyah harflerle yazılmış bir "Yeraltı Dünyasına Hoş Geldiniz" pankartı tutuyor. Kalabalığın arasından sıyrılıp süslü bir arabanın altında kalmaktan kurtulduktan sonra nihayet bir hanın önünde duruyoruz.

"Burası The Prancing Pony'nin *Yüzüklerin Efendisi*'nden koparılıp şehrin ortasına bırakılmış haline benziyor." Skye'a fısıldıyorum. Mavi gözlerinin kenarları kırışıyor ama gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatmıyor. Tüm bunları işlediğini anlayabiliyorum ve umarım içeri girip yerleştikten sonra yakında konuşabiliriz.

"Şimdi, siz dokuzunuz sürpriz bir sürümsünüz. Sizi listeme almamıştım, bu yüzden paylaşarak idare etmek zorundasınız. Sadece iki oda var, o yüzden uygun gördüğünüz şekilde bölüşün." Kanto iki ferforje anahtar verdiğini söylüyor. Birini ben, diğerini Skye alıyor.

Biz mütevazı mekânı incelerken çocuklar da arkamızdaki kapıdan içeri giriyor. Birinci katta canlı müzik yapılan bir restoran, dans pisti ve bir bar var. Bu bana Diablos'u özletiyor ve tüm bunlar bittiğinde Walker'la tekrar şarkı söylemeyi arzuluyorum... tabii başarabilirsek. Başarmak zorundayız. Yakalanma ve kullanılma düşüncesi kalbimi sıkıştırıyor. Persephone benden hoşlanmadığını açıkça belli etti ve sanırım beni öldürmemesinin tek nedeni istediğini elde etmek için kanıma ihtiyaç duyması.

"Yemekler ve içecekler sağlanıyor ve odalarınızda kıyafet değişimi var. Banyolar üçüncü katta. Konaklamanızın keyfini çıkarın ve Elysia'ya hoş geldiniz." Kanto kapıdan çıkmadan önce başıyla selam veriyor, tabelası esintide sallanıyor.

"Merhaba, canlarım. Ben Edna. Kumquat Inn'in yöneticisiyim, lütfen kendinizi evinizde hissedin." Pierce'ın hanın adını duyunca kıs kıs güldüğünü duyuyorum. Bana "Kumquat" diye sesleniyor ve kıkırdamamak için dudaklarımı ağzıma götürmek zorunda kalıyorum.

"4 ve 5 numaralı odalardasınız, hemen yan yana. Köpeğiniz ahırlarda kalabilir, ona orada iyi bakacağız. Ah zavallı adam, ayakkabısız dolaşmak zorunda kalıyorsun." Bu ilgi karşısında kulakları pembeleşen Sloan'a sesleniyor. "Hadi yukarı çık ve temizlen, işin bittiğinde senin için bir tencere güveç hazırlayacağım. Tazının adı ne?"

"Bu Şeytan."

"Oh. Doğru. Tamam. Benimle gel, Şeytan. Seni de yerleştirelim."

DUŞTAKI SU CENNET GIBİ HİSSETTİRİYOR. DAHA UZUN SÜRE ISLANIYORUM parmaklarımın buruşuk eriklere dönüştüğünü hissediyordum. Hekate'ye şato hala Orta Çağ'da sıkışıp kalmışken neden buranın modern konforlara sahip olduğunu sormuştum ve o da Hades'in değişimden nefret ettiğini, her şeyin olduğu gibi kalmasından memnun olduğunu söylemişti. Kale büyüleyici olsa da, tanıdık bir şey için minnettarım. Sıcak su, özlediğim bir lükstü.

Banyo kapısının gıcırdayarak açıldığını duyuyorum, paslı menteşelerin umutsuzca değiştirilmeye ihtiyacı var.

Kim olabilir diye düşünmeye vakit bulamadan Walker'ın eli duş perdesini yırtıyor ve çıplak, ıslak bedenimi ona gösteriyor.

"Seni göt!" Vücutuyla suyun önünü kapatarak içeri girdiğinde ciyaklıyorum. Yara izleri ve dövmelemlerle kaplı vücudundan aşağı süzülen yağ damlacıklarını izliyorum. "Düşündüm ki

Norman Bates gibi davranmaya gelen bir katildin."

"Ölü annem gibi giyinmeyi pek sevmiyorum, yani güvendesin." Bana kurt gibi sırtıyor. Gözlerim aramızda kalıyor ve bana utanmadan bakarken ne kadar sertleştğini fark ediyorum.

"Gördüklerini beğendin mi?" Islak göğüslerimi ellerimle kavrayarak alay ediyorum. Vücudum hâlâ lavanta kokulu sabunun köpükleriyle kaplı. Aleti seğirirken bir homurtu çıkarıyor. Başını suya yaslayıp gözlerini kapatıyor ve duşun üzerine yağmasına izin veriyor, saçlarını ve yüzünü ıslattıktan sonra tekrar yukarı kalkıyor. Ellerini yüzüne sürmeden önce gözlerini kırıştırdıktan sonra su damlaları kirpiklerine yapışıyor.

"Gördüğüm şeye *bayıldığımı* biliyorsun." Beni vücuduyla kafesliyor, fayans duvara doğru itiyor. "Ne kadar sevdiğimi hissediyor musun? Seni ne kadar sevdiğimi?" Sert uzunluğunu kalçalarımın arasına kaydırıyor. Elleriyle kıcımlı kavrarken ona doğru açılıyorum. Tek hamlede içime girerken üzerimize su püskürüyor. Nefes nefese kaldım, uzunluğuna alışmaya çalışıyordum.

"Kahretsin, bunu özlemişim." Yüzü boynumun kıvrımına gömülmüş bir şekilde söylüyor. "Sen benim için çok iyi bir kızsın, vahşi kedi. Seni döllerimle doldurmam gerek, çünkü son damlasına kadar alacağını biliyorum." Kalçalarını içime sokuyor, her hamlede kemikleri etime batıyor.

Beni aniden bıraktı. Ayaklarım ıslak fayansın üzerinde kayıyor.

"Ne..." "Arkanı dön. O güzel kıcını görmek istiyorum."

Söylediği gibi yapıyorum, sırtımı eğerken ellerimi destek için duvara koyuyorum. Aletin ucunu girişime doğru vuruyor. Eli hızla aşağı iniyor, tüm gücüyle kıcıma vuruyor. Kendini içime sokmadan önce beni duvara daha da itiyor. "Bu kıça acımasızca şaplak atacağım. Sana fazla gelirse durmamı söyle bebeğim."

Başımı sallıyorum, kendimi ona bırakıyorum. Benden çıkardığı acı ve zevk kombinasyonuna. Bu bizim birlikte oynadığımız bir oyun, uyarılmışlığımızla acının sınırlarında geziniyoruz.

Beni tekrar tokatlıyor ve vücudumu saran acıyla kendimi onun boyunun etrafında kenetlenmiş hissediyorum. Bunu arzuluyorum. Ona ihtiyacım var. Bir anlığına unutmama yardım etmesine ihtiyacım var. Bana bunu hissedebileceğimi göstermesine ihtiyacım var.

Geldiğimizden beri beni takip eden bu korkudan başka bir şey.

Walker kıcımın her iki tarafına da birer şaplak atarak beni doruk noktaya yaklaştırıyor. Kontrolünü kaybetmeye başlıyor, daha hızlı ve daha sert gidiyor, beni ne kadar öfkeyle becerdiğinden göğüslerimi ağır bir şekilde sallıyor. Çaresiz ve hızlı ama en çok ihtiyacım olan yere vuruyor. Su tenimize soğuk geliyor ve tüylerim diken diken oluyor. Walker boynumun dibinden başlayıp kulağımın dibinde durarak tenimdeki su damlacıklarını yalıyor.

"Tadın çok güzel, yaban kedisi."

Ürperiyorum, sıcak nefesinin tenimi gıdıkladığını hissediyorum. Ağırbaşlı sesi dizlerimin bağını çözüyor. Kendimi zar zor ayakta tutabiliyorum, kollarım titriyor.

"Benim için boşalmanı istiyorum, pis kız. Bu sikin her tarafına boşal ve amını sikmemi ne kadar sevdiğini göster."

Sözleri beni uçurumun kenarına gönderiyor ve ellerim kayıyor. Beni ıslak saçlarımdan yakalıyor ve arkamdan tekrar tekrar bana çarparken beni yerinde tutuyor, kendi kurtuluşunu kovalıyor.

"Tanrım, sikimi böyle alırken çok güzel görünüyorsun." İnliyor, ben ayağa kalkana kadar saçlarımı çekiyor, bacaklarımı iyice açıp içime pompalıyor.

Titremeye başladığını hissediyorum, taşakları kırmızı kıcıma çarpıyor. Beni duvara doğru itiyor, göğüslerim fayansa çarpıyor ve yüzüm yana dönüyor. Bana sert davranmasını, beni kendi seks bebeği gibi kullanmasını seviyorum. Belki bu beni berbat biri yapıyor ama başka türlüünü de istemezdim. Onun bedenimi kullanmasına ihtiyacım var, tıpkı benim onunkini kullanmamı sevdiği kadar.

"Her bir damlasını al, bebeğim." Sıcak dölünün içime dolduğunu hissediyorum, vücutlarımız birlikte hareket ederken kulağında sıcak homurdanıyor ve ben onun salıverilmesini sağlıyorum.

Kendini sabit tutmak için ön kolunu kullanarak üzerime yığıldı. Beni omzumdan öpüyor, suyu kapatıyor ve içine girmem için büyük, kabarık bir havlu alıyor.

BÖLÜM 38

OceanofPDF.com

Otuz Sekizinci Bölüm

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: LEFT OUTSIDE ALONE BY ANASTACIA

Iyahniyi karıştırıyor, kaşığın kahverengi sıvının altında kaybolmasını izliyorum. Yemek yemem gerektiğini biliyorum ama iştahım mesajı almadı. Kendimi bir ısırık almaya zorluyorum, etin etrafında neredeyse boğuluyorum. Eğer enerjiye ihtiyacım olmasaydı, bu tatsız eti ağzımda yuvarlamazdım.

Lukas yanıma oturup belimde küçük daireler çizerken annemle ilgili anılar zihnimde uçuşuyor. Çok mutlu bir çocukluk geçirmiştım ama Nyx ve Hecate'nin bana anlattıklarına bakılırsa.... tanıdığımı sandığım annem bir canavardı. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım bu bilgiyi onunla ilgili anılarıma uyduramıyordum.

Annemin burada olduğunu bilmek, onu bir daha görüp göremeyeceğimi merak etmeme neden oluyor. Onunla geçirdiğim son anlar keder, antiseptik ve gözyaşlarıyla doluydu. Eğer onun kollarına bir kez daha koşma şansım olursa, bunu sanmıyorum. Her zaman en iyi sarılmaları o yapardı. Küçük kollarım ona uzanırken yüzümü karnına gömerdim. Bana evim gibi kokardı. Onun her şeyi yok etmeye niyetli kötü bir kraliçe olmasına imkan yok. Olamaz.

"İyi misin, bebeğim?" Lukas soruyor, bana bakarken yüzündeki endişe okunuyor. Gülümsemeye zorlayıp başımı sallıyorum ama o beni çok iyi tanıyor. "Saçmalamay kes. Konuş benimle."

Kaseyi kendimden uzaklaştırıyorum ve dönüp ona bakıyorum. "Bunu kabullenmek çok zor. Yani... *Yeraltı Dünyası'ndayız* ve ailemin Hades ve Persephone olduğunu öğreniyorum, yani ben bir neyim? Tanrıça mı? Peki bu babam için ne anlama geliyor? Hank için? Bir sürü sorum var."

Masaya dönerek dirseklerimi masaya koyuyorum ve şakaklarımı ovuşturarak baş ağrımın filizlenmeye başladığını hissediyorum. Mükemmel.

Salem kalabalık restoran boyunca ilerliyor ve bizim bölümümüzü kolayca buluyor. Saçları nemli ve kendimi yüzüne bakarken buluyorum, üvey kız kardeşimin seçmeye çalışıyorum. Tanıştığımızdan beri birbirimize acayip bir şekilde bağlıydık ve

Bunu şansa bağlamıştım. Ama şimdi, mantıklı geldi. Anlık bağımız. Biz kan kardeşiyiz.

"Hey." Masanın karşısındaki yastıklı bankta otururken, parmaklarının arasında oynadığı bir peçeteyi eline alıyor ve küçük bir kısmı kopmadan önce köşesini çeviriyor. "Yemek iyi mi?"

"Pek sayılmaz." Omuz silkiyorum. "İstersen benimkini alabilirsin. Onu yemeyeceğim."

"Emin misin? Gücünü korumalısın." İyi niyetli olduğunu biliyorum, bu yüzden dilimin ucuna kadar gelen ters cevabı yutup kendi işine bakmasını söylüyorum. Dünyamın parçalanması onun suçu değil. Elçiye zeval olmaz. Belki de perdenin arkasından geldiğimizde hepimiz ölmüştük ve bu da benim cehennem versiyonumdu.

"Evet, eminim. Aç hissetmiyorum."

Ağzı yana doğru kıvrılıyor ve konuyu zorlamak istediğini ama bana saygı duyduğu için bunu yapmayacağını söyleyebiliyorum. Bildiği her şeyi sormamı beklediğini biliyorum ve dürüst olmak gerekirse, oraya ulaşmak için biraz sıvı cesarete ihtiyacım olacak.

"Sanırım bardan bir içki alacağım." Lukas yanından geçebilmem için kabinden çıkıyor. Güvecime yumulmadan önce Salem'in yüzünde beliren hayal kırıklığı titreşimini kaçırmıyorum.

"İki bira lütfen." Barı yöneten kadına soruyorum. Karmaşık bir şekilde çizilmiş sarmaşık dövmeleri çıplak kollarında geziniyor, boynuna ve kulağının arkasına kadar devam ediyor. Tasarım büyüleyici ve kusursuz bir şekilde gerçekleştirdiği bir tasarım. Onlara bakınca bir tane daha istiyorum. Bağımlılık yapabileceğini söylerken şaka yapmıyorlarmış. "Dövmelerine bayılıyorum." Mekânda çalan müziğin sesini bastırarak söylüyorum.

Köpüklü görünümlü iki bira doldururken kurt gibi gülümsüyor. "Teşekkür ederim, aşkım." Göz kırparak söylüyor. Lukas ve bana biralarımızı uzatırken omzumun üzerinden kapıya bakıyor. Döndüğümde Nyx ve Hecate'nin içeri girdiğini görüyorum. Onların gelişiyse hava gözle görülür bir şekilde değişiyor. Kimse açıkça bakmıyor ama hepsi dikkat kesilmiş. Bu bana babamla Los Angeles'ta popüler bir restoranda yemek yediğimiz zamanı hatırlatıyor.

nller ortaya ıktı. Omuzlar gerginleşir ve odanın etrafına bakışlar sıklaşırdı.

Salem'in karşısına oturuyorlar ve ben onlarla konuşmak ya da burada kalıp biramın tadını çıkarmak arasında kalıyorum. Yine de merak galip geliyor ve kendimi masaya geri dönüp Salem'in yanına kayarken buluyorum.

"Nasılsınız kızlar? Edna'nın meşhur yahnisini yaptığını görüyorum. Ne olur ne olmaz diye bunları size getirdik.  yüz yıl sonra tarifi doğru yapacağını düşünebilirsiniz." Hekate sandviç dolu bir kutu göstererek masadaki Graham'ı yanına çeker. Graham bir tane kapar ve ağzına tıkıştırılan ekmeğin etrafında teşekkürlerini mırıldanır, bu da Nyx'i güldürür.

"Tanrıya şükür." Salem de aynı şeyi söylüyor. Kibarlık olsun diye bir tane alıp önüme koyuyorum. Hekate elini sallıyor ve etrafımızdaki sesler kesiliyor ama yine de herkesin eskisi gibi hareket ettiğini ve konuştuğunu görebiliyorum.

"şimdi, biz kızların rahatça konuşabilmemiz için etrafımıza küçük bir bariyer büyüsü yerleştirdim. Kasaba halkından bilgi topluyorduk ve Persephone ile Kaos'un Hades'in ölümlüler diyarına yaptığı yolculukla hiç vakit kaybetmediklerini tespit ettik. Hepinizi bir geceliğine burada koruyabiliriz. Günün ilk ışıklarıyla ayrılmamız gerekecek. Yediler at sırtında görüldüler ve eğer durmazlarsa yarın gün ortasında burada olurlar."

"Ya kalmak istersem?" Sormayı başarıyorum.

Hecate gözleri yumuşamadan önce şaşkınlıkla göz kırıyor. Ellerimi avuçlarının içine aldı. "Tanıdığın annenin hâlâ onun içinde kilitli olup olmadığını mı merak ediyorsun?" Başımı sallıyorum ve Salem'in kaydığını hissediyorum. "Bu benim cevabını bilmediğim bir soru. Ben de onu tanıdığım arkadaşıma hâlâ ulaşabilmeyi isterdim. Sevdiklerimizi bir şekilde düşündüğümüzde ve sonra eylemleri tanıdığımızı düşündüğümüz kişiyle uyuşmadığında kalbimizin kırılması zordur. İkinizin de bizi tanımadığını biliyorum ama söylediklerimiz gerçek. Topraklarımızı ve burada yaşayan insanları önemsiyoruz. Eğer kalıp onunla yüzleşmek istiyorsanız, bu sizin seçiminiz ve size iyi dileklerimi sunuyorum, ancak bizimle gelmeyi seçerseniz, size korumamızı sunabilir ve güçlerinizi anlamanıza yardımcı olabiliriz."

"Şimdi, gecenizin tadını çıkarın hanımlar. Ve yarın sabah çok yorgun olmamaya çalışın. Kutunun tutulduğu yere uzun ve yorucu bir yolculuk olacak."

Kabinden çıkarlar ve restoranın sesi bir anda geri gelir. Çıkarken birkaç kişiye el salladıklarında, bu kasabada sevilen bir çift oldukları anlaşılıyor.

"Konuşmak ister misin?" Salem soruyor, gözleri endişeyle dolup taşıyor. Benimkilerle aynı şekle sahip olduklarını daha önce hiç fark etmemiştim.

"Sanırım yapmalıyız, ben sadece... tüm sindirmekte zorlanıyorum." "Aynen."

"Görünüşe göre benden çok daha iyi bir iş çıkarıyorsun, çünkü tamamen erimeme iki saniye kaldı."

"Cesur yüzüm sizi yanıltmasın. Kildale'e geldiğimizden beri zihinsel bir sarmal içindeyim. Bunu sadece mizahla ve göz kamaştırıcı gülümsememle maskeliyorum." Koyu renk kirpiklerini kırıştırıyor ve dudaklarını dişlerine sımsıkı bastırarak çılgınca sırıtıyor. Kesinlikle gülünç görünüyor ve bu beni kırmayı başarıyor. Gülüyorum ve onu omzundan itiyorum.

"Biz kardeşiz, Salem."

Başını sallıyor. "Biz kardeşiz."

"İtiraf ediyorum, büyürken hep bir tane istemiştim. *Ebeveyn Tuzağı* filmindeki gibi bir ikizim varmış ve annem aslında ölmemiş, sadece babamdan boşanmış gibi davranırdım. İkizimi Londra'ya götürmek zorundaydı ve bir sanat kampında tesadüfen karşılaştık, orada ebeveynlerimizi tekrar bir araya getirmek için ayrıntılı bir plan yapardık. Tanrım. Sanırım hayal gücümde çok fazla yanılmamışım, sadece annemin Yeraltı Dünyası Kraliçesi olmak için ayrıldığı kısmı kaçırmışım. Onunla tanıştığında nasıl biriydi?"

Salem yüzünü buruşturuyor ve bunun bana bir şey söylemek istemediği anlamına geldiğini bilecek kadar iyi tanıyorum onu. "Onun senin annen olduğunu biliyorum Skye. Onunla ilgili çok güzel anıların var ama onunla tanıştığımda bir şeylerin ters gittiğini hissettim. Sanki... Ben onun halletmesi gereken bir sorunmuşum gibi. Babamız sırtını dönerse beni seve seve ölü görecekmış gibi hissettim."

Ben de bundan korkuyorum. Gözlerinde öyle bir parıltı vardı ki sezgilerim benden uzaklaşmamı istiyordu."

Salem'in sözlerinin yerleşmesine izin verdim. "Onu bu şekilde hayal etmek benim için zor. Onu sadece sevgi dolu ve mutlu olarak tanıdım. Kanseri onu bizden koparmadan önce çok hayat doluydu ama şimdi neyin gerçek olduğunu bile bilmiyorum. Hades'le evli bir tanrıçaysa neden onca yıl babamla birlikteydi? Ve o nasıl benim gerçek babam oluyor?"

"Bilmiyorum. Eğer kalmak ve onunla yüzleşmek istiyorsan, sana kızmayacağım. Umarım bunu yaparsan, dünyaya yıkım getirmeye kararlı olan anneni değil, hatırladığın anneni bulabilirsin."

Sertçe yutkunuyorum, artık sıcak olan biramdan bir yudum alıyorum. Kafamı boşaltmam gerekiyor. Köpüklü alkolü bırakıyorum ve Graham ile Lukas'ı birlikte dans ederken bulmak için ayağa kalkıyorum. "Bir kişilik daha yer var mı?" Bana sırtlıyorlar, Graham beni ortalarına çekiyor. Tempoya ayak uydurarak kolay bir ritimle hareket ediyoruz. Şarkıyı bilmiyorum ama dans etmek unutmama yardımcı oluyor, kızım Graham'ın önüne gömülürken Lukas'ın vücudumda gezinen ellerine odaklanıyorum. Gerçekliğimi pençeleyen tüm düşünceleri uzaklaştırmak için ihtiyacım olan şey tam da bu. Oğullarıma yaslanıyorum ve beni tüketmeye başlayan hüznü kovalamalarına izin veriyorum.

BÖLÜM 39

OceanofPDF.com

Otuz Dokuzuncu Bölüm

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: DANCE ME TO THE END OF LOVE BY THE CIVIL WARS

W Salem tekrar kollarımdayken, onu asla bırakmak istemiyorum. Kalçalarını sallayarak vücudunu ait olduğu yere, benimkine bastırıyor. Bana o kadar mükemmel oturuyor ki. Dans ederken sanki Ruhlar birbirine dolanıyor, içimi ona sahip olma ve ona kime ait olduğunu hatırlatma ihtiyacı dolduruyor.

Lukas ve Graham, Skye'ı ikisinin arasında döndürürken, Sloan bardan bir bira içerek eğleniyor. Hiçbir zaman dansa katılmayı seven biri olmadı. Walker, Garrison ve Emmet biraz uyumayı tercih ettiler ama ben çok heyecanlıyım. Özgür olduğum için çok mutluydum. Her anın tadını çıkarmak istiyorum.

Birlikte hareket ederken Salem'in tırnakları boynumu ve saçlarımı kazıyor, bizi ayıran tek şey kıyafetlerimizken boyuma sürtünüyor. Burada resmen sevişiyor gibi görünüyoruz ama odanın bizi izleyen insanlarla dolu olması umurunda değil. Ona dokunmayalı, sarılmayalı ve benim olduğunu iddia etmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

"Lütfen, beni yukarı çıkar." Kalçalarını benimkilere doğru sallayıp beni inletirken kirpikleri titreyerek kapanıyor. Benden ikinci kez istemesine gerek yok. Eğilip dolgun dudaklarını öpüyorum, sonra onu bileğinden çekiyorum. Beni takip ederek masanın önünden geçerken atılmış içkisini alıyor ve yukarı çıkarken bir yudum alıyor.

Ayağı basamaklardan birini ıskalayınca gülüyor, kendini korkulukta yakalıyor ve elimi kullanarak kendini sabitliyor. Gözleri muziplikle parlıyordu ve gülümsemesi güzel yüzünde nadiren gördüğüm bir mutlulukla doluydu.

"Bu ciddi surat da neyin nesi?" Benimle aynı basamağı paylaşmak için tırmanarak soruyor. Sertçe yutkunuyorum, gözlerinin derinliklerine bakıyorum.

"Bana hiç bu kadar mutlulukla baktığını görmemiştim." Saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum. Gözlerini kırıştırıyor, kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. Elim tutuyor

Elini göğsüne koyuyor ve kalbinin hızlı atışını hissetmeme izin veriyor.

"Senin geri dönmen beni çok mutlu etti. Hepimizin tekrar bir arada olması. Yarın her şey boka sarabilir ama bu gece? Sana sahibim ve bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim."

Alnımı onunkinin üzerine koyuyorum, tüm merdiveni kapatıyor olmamız umurumda değil. Onu içime çekiyorum, ona sarılmama izin veriyorum. Bu işi daha önce berbat etmiştim ama o yine de beni affetmeyi ve bana bir şans daha vermeyi seçti. Bir kenara atmayacağım bir şans. Onda en çok sevdiğim şey buydu. İnsanların içindeki iyiliği görebilme yeteneği... Bu da demek oluyor ki Emmet'le olan düşmanlığım sona ermek zorundaydı. Ne isterse yapardım. Yüzündeki mutluluk ifadesini koruyacak her şeyi.

Odaya döndüğümüz anda onu paylaşmak zorunda kalacağımı biliyorum. Bu yüzden ona bir an için sıkıca sarılıyorum, vücudunun benimkinin içinde erimesine izin veriyorum. Parmak uçlarında yükseliyor ve ağzımı ağzına alıyor. Dilimin dudaklarının kenarını sıyrmasına izin vererek ağzımı ona açıyorum. Ben ona daha sıkı sarılırken bir iniltiyle beni içeri alıyor. Onu hissetmek için can atıyorum. Sikimin karnına girdiğini, ihtiyaçtan seğirdiğini hissedebildiğini biliyorum.

"Oraya girmeden önce sana bir şey söylemem gerekiyor." Boğazımdaki bir düğümün etrafında yutkunuyorum, neredeyse kelimeleri söylemekten çok korkuyorum. "Seni çok seviyorum Salem. Sen benim için her şeysin ve seni bir daha asla kaybetmek istemiyorum. Yaptığım her şey için çok üzgünüm ama hayatımın geri kalanını bunu telafi etmek için harcamam gerekiyorsa, harcayacağım."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve küçük bir kahkaha atıyor. "Ben de seni seviyorum, pislik."

Onun bu sözleri söylediğini duymak, daha önce hiç hissetmediğim bir sevinçle göğsümün ağrmasına neden oluyor. Boynunun arkasına tutunup onu kendime çekiyorum ve sahip olduğum her şeyle onu öpüyorum.

Öpüşmeyi kesiyor ve odamıza giden merdivenleri tırmanmaya başlıyor. Her adımda kıcının sallanışını izliyorum, kendimi onun içine gömmek istiyorum. Sikim tüm dikkatiyle hazır. Ona sahip olmayalı çok uzun zaman olmuştu ve daha fazla bekleyemem. Onu tutup duvara doğru itiyorum.

"Ne yapıyorsun?"

"Sadece bir tadımlık." O endişeyle etrafına bakınırken ben dizlerimin üzerine çöküyorum. "Bizi herkes görebilir Pierce!"

"O zaman çabuk olacağım." Elbisesinin eteklerini kaldırıyorum ve külotunun benim için çoktan ıslandığını görüyorum. Ona sırtıyorum ve beni izlerken göğsünün kabardığını görüyorum. Alt dudağını dişlerinin arasında emerken bakışlarını endişe ve arzu kaplıyor. "Benim için çok ıslaksın. O güzel amcığ görmeme izin ver." Başını sallıyor ve bu, tutunduğum kısıtlama ipini kaybetmem için gereken tek şey.

İç çamaşırının kumaşını yırtılacak kadar incelene kadar çekiyorum. İnce kumaşı ısırarak, onu bir arada tutan dikişi koparmak için dişlerimi kullanıyorum. Yırtılma sesi boş merdiven boşluğunda yankılanacak kadar yüksek. Düpedüz katil gibi görünürken bir kahkahayı bastırıyorum.

"Yakalanmamızı istemiyorsan sessiz ol!" Azarlıyor ve bu o kadar tatlı ki dayanamıyorum.

"Beni aınla susturabilirsin. Şimdi iyi bir cadı gibi yüzüme otur."

Bacaklarını benim için açıyor ve damlayan amını net bir şekilde görmemi sağlıyor. Parmaklarımı kalçalarına geçirerek inliyorum. "Kahretsin, çok güzelsin bebeğim. Aylardır bu amcığın hayalini kuruyordum." Dilimi düzleştiriyorum ve yalıyorum, dilimi klitorisinin etrafında döndürüyorum. "Senin lanet tadını özlüyorum." Tekrar yalıyorum ve bana karşı titriyor, parmaklarını saçlarıma geçiriyor. "Yumuşak kalçalarının arasına gömülmüş yüzümün hissini."

"Çeneni kapatacağını söylediğini sanıyordum." Parmakları kafa derimi sıkıyor, beni daha da sertleştirecek şekilde acıtıyor.

"Kahretsin, seni seviyorum." İki parmağımı amına soktum. O kadar sıkı ve ıslak ki parmaklarımın etrafında kenetleniyor. Ağzımla klitorisi üzerinde çalışırken parmaklarımı içine sokup çıkarıyorum.

Alt kattan gelen müzik sesi, bardaki müşterilerin boğuk kahkahalarıyla karışarak yükseliyor. Herhangi birinin bizi yakalayabileceğini bilmek beni teşvik ediyor ve Salem'in burada benimle olduğu gerçeği, tam burada amını yememe izin veriyor.

merdiven boşluğunda. O benim mükemmel eşim. Ona yaptıklarımı telafi etmek için hayatımın geri kalanını seve seve harcayacağım.

Dilimi klitorisine sertçe vuruyorum ve parmaklarımı hızlandırıyorum. Onu orgazma ulaştırırken ona ne kadar aç olduğumu gösteriyorum. Islaklığını emiyorum ve elbisesini tatlı kalçalarının üzerinden aşağı doğru ayarlıyorum. Yaptıklarımızın kanıtı elbisesinin arkasında büyük bir ıslak leke bırakıyor. Ayağa kalktım, sikim pantolonuma doğru çıkıntı yapıyordu. Beni kavradı ve ben de ona doğru bastırdım.

"Siktir." Ağzını tutuyorum ve dudaklarımda kendi tadını almasına izin veriyorum. Ellerimi sırtında gezdiriyorum, onu bana olabildiğince yaklaşıtıyorum ve bacaklarını kaldırıp sikimi ona sürttüğümde kıcını ellerimde hissediyorum.

"ACHEM!" Kısa beyaz saçları ve elinde tuttuğu incilerle yaşlı bir kadın arkamızda duruyor.

"Özür dilerim." Salem ciyak ciyak bağılıyor, yanakları kıpkırmızı ve bacakları arkamda birbirine dolanmış. Kadının bizi geçebilmesi için onun aşağı kaymasına izin verdim.

"Bu nesil. Gerçekten." Kadın merdivenleri topallayarak çıkarken gözlerini kırptırıyor.

Salem ve ben onun duymayacağından emin olduğumuzda kahkahayı patlatıyoruz.

"Daha önce birinin incilerini gerçekten tuttuğunu gördüğümü sanmıyorum."

Başparmağımı kızarmış yanağına sürüyorum. "Buradan atılmadan önce gidelim. Şikayet edecek bir tipe benziyor ve Edna'nın bizi dışarı atmasını istemiyorum."

"Ama daha yeni iyi olmaya başlamıştı." Salem somurtuyor.

Bir elimi göğsümün üzerine koydum. "Yüzümün bacaklarının arasında olmasından hoşlanmadığını mı söylüyorsun?" Sahte bir öfkeyle söylüyorum. Beni itti ve merdivenlerden yukarı koştu.

"Belki de başladığın işi bitirmen gerekiyordur." Omzunun üzerinden sesleniyor.

Başlıyor. Bu meydan okumayı kabul etmeye hazır bir şekilde peşinden gidiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

OceanofPDF.com

Kırkıncı Bölüm

OceanofPDF.com

GARRISON

OceanofPDF.com

ŞARKI: OK GO'DAN OBSESSION

S alem kapıdan hızla giriyor ve beni yataktan fırlatıp çarşafı alt tarafıma tutturuyor. Oda çok sıcaktı ve kendimi serinletmek için komando gibi giyinmişim. Rüya görüyor olmalıydım.

iyi bir şey, çünkü sikim tüm dikkatini vermiş, kalkmaya hazırlanıyor. Pierce içeri girmeye çalışırken kıkırdarak vücudunu kapıya doğru itiyor.

İkisini de gördüğümde içimde kıskançlık çalkalanıyor. Onların sahip olduklarını istiyorum. Açgözlülükle bu kadar uzun süre haşır neşir olmak, ardında tüketme arzusu bıraktı. Elde etme ve sevgili yaşam için tutunma arzusu. Sadece onların sahip olduklarını değil, çok daha fazlasını istiyorum.

"Garrison. Bana yardım et!" Salem kapıyı kapalı tutmak için verdiği mücadeleyi kaybederek gülüyor. Çarşafı bırakıp ona doğru ilerliyorum, dudaklarını yalarken gözlerinin hareketlerimi takip edişini kaçırmıyorum. Sırıyorum. Bu bakışı çok iyi biliyorum. Zihnimde binlerce kez gördüm.

"Bırak girsin, tatlım." Parmaklarımı kısmen açık olan kapının etrafına doladım ve çektim. Pierce yuvarlanarak içeri giriyor, Walker ve Emmet'i uyandırıyor.

" oluyor?" Walker inliyor.

"Bizim küçük cadı elde edilmesi zoru oynuyor." Pierce kapıyı arkasından kapatıp bizi zifiri karanlığa gömdüğünü söylüyor. Yüzümün önündeki elimi bile seçemiyorum.

"Sanırım gelip beni bulman gerekecek." Alay ediyor. Fermuarın çözülürken çıkardığı sesi duyuyorum ve elbisesini kıvrımlı bedeninden sıyrırken nasıl görüldüğünü hayal ederek sikim seğiriyor.

Pierce "Siktir!" diye bağırırken birisinin bir mobilyaya çarpma sesi duyuluyor.

Salem kıkırdıyor ve birinin teninin koluma değdiğini hissediyorum. Her kimse yakalamak için dönüyorum ama havadan başka bir şeyle karşılaşmıyorum. Hızlı ama onu bulmaya kararlıyım. Burası küçük bir oda ve gidebileceği çok fazla yer var.

Walker hırlarken Salem'in ciyakladığını duyuyorum. "Daha hızlı olmalısın!" Alay ediyor ve kıkırdaması onu ele veriyor. Doğrudan vücuduyla çarpışıyorum, onu kalçalarından yakalıyorum ve kıpırdanıp kaçmaya çalışırken onu sabit tutuyorum. Hareketleriyle kendini horozuma karşı sarsıyor ve açgözlü horozumu teşvik ediyor.

"Seni şimdi yakaladım, cadaloz, ve o kadar kolay bırakmayacağım." Kulağına fısıldıyorum.

Kıçındaki yarığa doğru sallanarak onu ne kadar çok istediğimi hissetmesini sağlıyorum. Dudaklarından bir inilti dökülüyor. Ellerimi ön tarafında gezdirip iki elimle göğüslerini kavriyorum.

"Tanrım, rüya gibi hissediyorsun." Çıplak göğüslerini iri ellerimle sıkarken lavanta kokusunu içime çekerek söylüyorum. "Şu haline bak, aslanın inine giriyorsun ve parçalanmamayı bekliyorsun."

"Onunla ne yapmalıyız?" Emmet soruyor. Sesimi takip ettikçe yaklaşan vücut ısılarını hissedebiliyorum.

"Bizi uyandırdığı ve bu mükemmel vücutla bizimle alay ettiği için onu cezalandır." Nasırlı bir elin benimkine dokunduğunu ve Salem'in göğsünü parmaklarımın etrafından kavradığını hissediyorum.

"Bize ne yaptığını ona göstermeliyiz." Sikimi kıçının arasına sokarken söylüyorum. Arkasına yaslandı ve bir iç çekti. "Bu hoşuna gidiyor, değil mi? Dört erkeği macuna çevirdiğini bilmek. Seni arzulamamızı sağlamak. Bizi ne kadar istediğini göster bana, Salem. o amcığına sok ve yavaşça etrafında döndür."

Tıpkı yapacağını bildiğim gibi itaat etmeden önce nefesinin kesildiğini hissediyorum. "Kahretsin, seni görememek beni deli ediyor, vahşi kedi."

"Biri ışıkları açmalı." Emmet homurdanıyor.

"Hayır." Şak diye söyledim. "Henüz değil. Onun tamamen kör olmasını istiyorum. Hangimizin ona dokunduğunu bilmemek onu çılgına çevirecek ve hislerini artıracak."

"Bilmiyorum Garrison, sanırım bana kimin dokunduğunu anlayabilirim." Kıçını bana sürüyor ve ben de boynunu ellerimin arasına alıp sıkıyorum.

"Kiminle oynadığın hakkında hiçbir fikrin yok, küçük cadaloz. Seni öyle bir sersemleteceğim ki bir hafta boyunca doğru düzgün düşünemeyeceksin."

"Kanıtla." Alay ediyor ve beni beceriyor, evcilleştirilmek için yalvaran küçük bir veledi seviyorum.

"Pierce, benim için onun bileklerini tut ve parmaklarını yala. Bizim onun için umutsuz olduğumuz kadar onun da bizim için umutsuz olup olmadığını söyle."

"Memnuniyetle." Diz çöküp kızın elini tutarken sesindeki sırtışı duyabiliyorum. Parmaklarının sırsıklam amından kaydığını duyabiliyorum. "Oh, seni lanet olası küçük sürtük. Bak nasıl da ıslanmışsın. Tadına bak." Ayağa kalkıyor ve ağzına sokuyor. "Yalan söyleyip bunun tadının arzuladığın gibi olmadığını söyleyemezsin."

"Beni yakaladın." sözleri parmaklarının arasından döküldü.

"Tadına bakmama izin ver." Talep ediyorum. Elini tutmak için el yordamıyla ilerlemeden önce parmakları ağzından çıkıyor. Dudaklarımı etrafına doladığımda, onu kaplayan ıslaklığın ince ipuçlarını tadabiliyorum.

"Walker, küçük cadalozumuzu yatağa yatıralım. Pierce sen onu ayak bileklerinden tut, Walker sen de kollarını tut. Onu yataklardan birine yatıralım."

"Kendi başıma yürüyebilirim." İtiraz ediyor ama adamlar onu çoktan taşımaya başlamışlar.

"Çok kötü prenses. Sana tapılmak üzere, arkana yaslan ve tadını çıkar."

Bir kahkaha atıyor. "Uyumamız gerekiyordu, ama eğer isterseniz bir tur atabiliriz."

"Oh, biz varız." Cevap veriyorum. Tanıştığımızdan beri onunla bu anı bekliyordum. Salem'i yatağa yatırmalarına yardım ediyorum. "Walker, Pierce, kollarını aşağıda tutun."

"Peki ya ben?" Emmet sorar.

"Onun ve bizim affedilmemiz için dizlerinin üzerinde yalvarabilirsin." Ona söyledim. İhanetinin kefareтини öderken bizim Salem'den aldığımız zevki dinleyebilir.

"Oh, hadi ama."

"Ya diz çöküp yalvarırsın ya da gidersin."

Ayaklarını sürüyerek yere inmeden önce kafasında dönen çarkları duyabiliyorum. "Tamam. Diz çöküyorum. Diz çöküyorum. Mutlu musun?"

"Hayır, ama olacağım."

Açılmış bacaklarının arasından kayarak ellerimi çıplak kalçalarında gezdiriyorum. Dizlerimi yatağa bastırıp vücudunda gezinirken çarşaf lar hışırdıyor.

"Senin bu yanını görmek hoşuma gidiyor." Salem vücudunun altımda kıvrandığını söylüyor. Bacaklarını daha da açmak için kalçalarımı kullanıyorum. Başımı eğiyorum ve amının ıslak olduğunu ve beni beklediğini görüyorum. "Siktir. Bunun için çok uzun süre bekledim." Dilimle klitorisini buluyorum ve o hisle sarsılıyor. "Çok açgözlü bir amcığın var, bütün bu erkeklerin sana zevk vermesini istiyorsun." Onu tekrar yalıyorum ve klitorisini ağzıma alarak bacaklarının başımın etrafında kenetlenmesini sağlıyorum. Ben onu anlamsızca yerken o yüzüme biniyor.

"Kahretsin, çok hassasım."

"Damlayan amcığın aksini söylüyor. Vücudunun beni nasıl arzuladığına bak. Dilimin her darbesinde kalçaların hareket ediyor. Seni sikimin üzerinde hissetmeliyim, sence bunu kaldırabilir misin? Bu istediğin bir şey mi?" Dizlerimin üzerine oturmak için ayağa kalktım ve sikimi ellerime aldım, girişine doğru yönlendirdim ve ıslak yarığının arasından kaydığını hissettim.

"Ah, aman Tanrım. Evet, evet. İhtiyacım var, lütfen."

"Lütfen, ne?"

"Lütfen sik beni."

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor." Aletimi yukarı aşağı hareket ettirerek onu kızdırıyorum ama girmiyorum, yine de nefesini duyunca kendimi tutamıyorum. Pierce ve Walker'ın tutuşlarına karşı savaşıyor olmalı çünkü onlardan birinin ben kadar kollarını geri alamayacağını söylediğini duyuyorum. Tanrım, neden bilmiyorum ama sadece itaat ettiklerini bilmek bile beni o kadar sertleştiriyor ki, benim yönlendirmemi istediklerini biliyorum.

"Emmet, git ışığı aç, sikimi içine sokarken yüzünü görmek istiyorum." Ayağa fırladı ve ışık düğmesine bastı. Ani değişim yüzünden geçici olarak kör oldum, ama gözlerim açılır açılmaz önümde kendi kişisel hazinem gibi yayılan muhteşem güzelliğe bakıyorum. İçine girerken sikim onu ayırırken çok güzel görünüyor. Ona sadece ucumu veriyorum, titreşen hissin aramızda uzanmasına izin veriyorum.

"Aman Tanrım, sik beni artık!" diye haykırır. Walker ve Pierce kıkırdarken, Emmet diz çökmeye devam edip etmeyeceğinden emin olamadan kenarda duruyor.

"Emmet, pantolonumun cebine gir ve telefonumu çıkar. Çekmiyor ama yine de açılıyor. Bunu kaydetmeni istiyorum."

Salem'in gözleri bir an için büyüyor ve endişeyle Walker ve Pierce'a bakıyor. "Sadece bizim için olacak. Söz veriyorum. Seni bizden başka kimse görmeyecek." Ben de öyle dedim. Emmet telefonu buluyor ve açıyor.

"Ben hallederim." Dedi ve aletimi sert bir hamleyle içine sokmak için ihtiyacım olan tek şey buydu. Şimdiden bu anı telefonumda tekrar tekrar oynattığımı hayal edebiliyorum. Ona hepimiz tarafından doldurulmasını izletiyorum.

"Ağzı boş görünüyor, Walker. Neden bunu düzeltmiyorsun?" Ellerini bırakıyor ve o da kalçalarını kavrayarak beni daha da içine çekiyor. Lanet olsun, etrafımda o kadar mükemmel hissediyor ki, asla durmak istemiyorum.

Walker başının üzerine yerleşiyor. "O güzel ağzını benim için aç, vahşi kedi." İtaat ediyor ve bu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Kalın sikini onun gül goncası dudaklarının arasından geçişi izliyorum. Pierce kıyafetlerini silkip sikini çıkarıyor, Walker ve ben siklerimizi Salem'e sokarken kendi üzerinde çalışıyor. Altımızda kıvranıyor, sanki bizim için yaratılmış gibi ikimizi de içine alıyor.

"Pekala, benim için dizlerinin üzerine çök. Hepimizi almanı istiyorum. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Walker sikini ağzından kaydırarak çıkarıyor ve şiş dudaklarının arasında bir tükürük ipi bırakıyor. Kadın başını sallıyor, sonra dudaklarını yalayarak ipi ikiye ayırıyor.

Yatağa uzandım ve Walker'ın sikine ulaşabilmesi için başlarımız yatağın kenarına yakın olacak şekilde üzerime çıkmasını sağladım. Walker üzerimizde duruyor, ona istediğini vermeye hazır.

Pierce onun arkasından geliyor ve gözleri arzu dolu bir şekilde kıkına bakıyor. Emmet ürkek adımlarla yaklaşp telefonu bize doğrultuyor.

"İç çamaşırını çıkar." Ona söyledim. Tek eliyle onları aşağı çekmeyi başarıyor, aleti yüzümün yanında sallanırken onları köşeye fırlatıyor. "Salem. Walker'a sakso çekerken Emmet'in sikini avuçlamamı istiyorum."

Bunu yapmadan önce bana sırtıyor.

"Tanrım, çok mükemmelsin." Kendimi onun amına hizalayarak söylüyorum. "Buna hazır mısın Pierce?"

"Siktir, evet, fazlasıyla hazırım." Parmağını alıp sırlsıklam olmuş amına daldırıyor, sonra da kıkına sürüp onu bize hazır hale getirmek için parmağını içine sokuyor. Onu gererken iyi bir ritim yakaladığında, sikimi ona bastırıyorum. İnliyor, aynı anda oral seks ve el işi yaparken bocalıyor.

Pierce parmağını dışarı kaydırıyor ve sikini onun kıkına bastırıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve ben de başımı sallıyorum. Birlikte çalışarak onun her deliğini dolduruyoruz. Orgazm olmaya çalışırken gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oluyor. Beni sıkıca kavradığını, titreyen amcığıyla sikimi boğduğunu hissediyorum. Birlikte hareket ederken, birbirimizi dinlerken ve beni takip ederken aramıza sıkışmış durumda. Az önce boşaldığını biliyorum ama onunla işimiz henüz bitmedi.

"Emmet, bunu yakaladığından emin ol." Orgazmımın başlangıcının alt omurgamda biriktiğini hissederek talimat veriyorum. Taşaklarım salıverilmemle birlikte sıkılaşıırken sikim kalınlaşıyor. Walker da hemen orada ve birlikte yüklerimizi onun içine püskürtüyoruz.

"Lanet olsun." Kalçalarım onun içine girerken haykırıyorum. Emmet onun sırtında salıverilirken o benden her şeyi alıyor.

"Oh, evet, bebeğim." Pierce salıverilmesine kendini kaptırarak homurdanıyor, Emmet'in ve kendi dölünü karıştırarak kızın kıkına püskürtmek için .

Salem göğsüme yığılıyor ve ben onun saçlarına gülüyorum. "Çok iyiydin, seni küçük cadaloz."

"Hareket bile edemiyorum." Gözleri kapalı ve nefes almakta zorlanıyor. Bir süre öylece yatarken yer sallanmaya başlıyor. Çılgınca etrafıma bakıp bizi yataktan kaldırıyorum.

"Bu da ne böyle?" Pierce sorar.

"Deprem mi?" Walker'ın gözleri ne yapacağını düşünüyormuş gibi odanın içinde geziniyor.

"Kapının arasına gir!" Dedim ama başlar başlamaz durdu. Göğsümde bir çatırtı hissediyorum, sanki bir lastik bant kalbime çarpmış gibi.

Görünüşe göre bir tek ben değilim, çünkü hepimiz şaşkınlık içinde kalplerimizi tutuyoruz.

"Siz... hepiniz bunu hissettiniz mi?" Salem gözleri şaşkınlıkla dolu bir şekilde sorar. "Evet, bu da ne?"

"Hissediyorum... Hissediyorum... seni. Hepinizi. Tam burada." Göğsünü işaret ediyor.

"Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama seni hissediyorum. Sadece seni, Salem." Pierce çiğ noktayı ovarak söylüyor.

"Yan odaya gidip onların da bunu hissedip hissetmediğine bakacağım." Salem kıyafetlerini değiştirmek için etrafına bakınıyor.

"Bekle, önce seni temizleyelim. Seni dağıttık." Saçları birbirine karışmış ve teni birçok elin onu pençelemesinden dolayı parlak kırmızı. Sırtındaki döl kurumaya başlarken bacaklarının arasından döl sızıyor. "Muhteşem bir karmaşa." Bir kameranın deklanşör sesini duyuyorum ve Emmet'in telefonumla bu anı yakaladığını görmek için dönüyorum. Evet, o fotoğrafa bakmam ve koleksiyonuma eklemem gerekecek.

BÖLÜM 41

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Bir

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: ANNACA'DAN BODY TALK

"O Bir şarkı daha, sonra yatmaya gidiyoruz." Graham ve Lukas'a benimle dans etmeye devam etmeleri için yalvarıyorum. Üçüncü , muhtemelen sabah pişman olacağım. Ama şu anda kendimi öylece bırakmak. Anın tadını çıkarmak istiyorum. Birbiri ardına gelen felaketlerden kaçıyorduk. Rahatlamak için biraz zaman kazandım.

Etrafta Sloan'ı arıyorum. Eğlencemize katılmayı reddediyor, bunun yerine uzun yürüyüşten sonra ayaklarını dinlendirmek için kulübede takılmayı tercih ediyor. Hararetli bakışlarını üzerimizde yakalıyorum ve Graham kalçalarını bana yuvarlarken ona bir öpücük konduruyorum.

"Yemin ederim, eğer yakında yukarı çıkmazsak, seni burada herkesin önünde becereceğim." Omzumu ısırarak söylüyor.

"Sözler, sözler."

"Yapmayacağımı mı düşünüyorsun?" Eteğimin kenarını kaldırmak için hamle yapıyor ve Lukas onun ellerini tutuyor.

"Onu zaten seninle ve Sloan'la paylaşmak zorundayım. Tüm odaya bizim olanı bedava göstermeyeceğim."

Şarkının sona erdiğini duyunca kıkırdadım. "Pekala, hadi gidelim ve eğer iyiysen, beni mahvetmene izin vereceğim."

Başımı Sloan'a eğerek bizi takip etmesini işaret ediyorum. Merdivenleri çıkarken, bizimkinin yanındaki odadan gelen iniltileri duyabiliyorum.

"İyi vakit geçiriyorlar gibi görünüyor." Ben odamızın anahtarını çevirirken Lukas kıs kıs gülüyor.

Kapıdan geçip en yakın yatağa uzanırken yorgunluk gözlerime ve uzuvlarıma yapışıyor.

"Yardım edin." Ayağımı havaya kaldırarak adamlardan birine ayakkabılarımı çıkarmasını işaret ediyorum.

"Memnuniyetle." Lukas elini bileğime dolayarak "Memnuniyetle" diyor. Tokayı çözüyor ve tenimde ince bir çentik bıraktığı yere yumuşak bir öpücük bırakıyor. Eliyle ayakkabımın topuğunu kavırıyor, sıyırıp kenara fırlatıyor. Ayak parmaklarımı oynatıyorum, sonunda boğucu sınırlarımdan kurtulduğum için minnettarım. Lukas aynısını diğer tarafa yaparken, Sloan ve Graham kıyafetlerini değiştiriyor ve üzerlerinde sadece külotlarını bırakıyorlar.

Ne kadar ateşli olduklarına bakmaktan kendimi alamıyorum. Sloan saç bağı çıkarıyor ve omuz hizasındaki yelesinin aşağıya dökülmesine izin veriyor. Büyüleyici.

"Hadi seni bu kıyafetlerden kurtaralım." Lukas ellerini bacaklarımda gezdirerek eteğimin kalçalarımın etrafında toplandığı yere doğru ilerliyor. "Kahretsin, teninin verdiği hisse bayılıyorum." Dizlerimin hemen üzerinde küçük daireler çizdiğini söylüyor. Aynı anda hem gıdıklanıyorum hem de tahrik oluyorum. Çekirdeğime yepyeni bir farkındalık yerleşirken yorgunluğun kaybolduğunu hissediyorum. Bu gece erkeklerimle birlikte olma ihtiyacı beni ele geçiriyor. Onları öyle bir şekilde istiyorum ki kendimi vahşi ve dengesiz hissediyorum. Eskiden birden fazla erkek istediğim için kendimi suçlu hissederdim ama artık bunun için özür dilemeyi reddediyorum. Doğru hissettiğim şey bu ve bunun için bir dakika daha kendimi kötü hissetmeyeceğim. Bu erkeklerim üçüne de ihtiyaç duymamı umursamıyor gibi görünüyorlar. Her biri kendi yöntemleriyle bana umutsuzca ihtiyaç duyduğum bir şey veriyor. Lukas ilk sırada olabilir ama Graham ve Sloan'a da en az onun kadar değer veriyorum. Kalbimi üç eşit parçaya böldüler ve bir kısmını kendilerine ayırdılar.

Lukas eteğimi sıyırmama yardım ediyor ve iç çamaşırımı da onunla birlikte aşağı indiriyor. Gömleğimi çekip çıkarıyorum ve kendimi onlara tamamen açıyorum. Üzerimdeki ateşli bakışlarını hissediyorum, hepsi üzerime atlayacakmış gibi bana bakıyor. İçimdeki güvensiz kız onların ilgisini yiyip bitiriyor. Başkalarının vücudum hakkında söylediklerinin beni etkilemesine izin verdiğimi düşünmek neredeyse beni bu andan alıkoyacaktı. Çıplak bedenimi seyrederken yüzlerinde en ufak bir tiksinti belirtisi yok. Büyülenmiş gibi görünüyorlar. Açgözlü. Ve sikleri tam pür dikkat. Bunu onlara ben yaptım.

Lukas'ın piercingli siki yüzümün önünde, oynamaya hazır bir şekilde dururken, yaşadıklarımıza dair tüm düşünceler aklımdan siliniyor. Piercinglerinin daha fazla zevk duygusu katmasına bayılıyorum. Lukas üzerime eğiliyor, beni düz yatırıyor ve başparmağını dövmeli isminin üzerinde gezdiriyor.

"Tanrım, seni benim için işaretlenmiş görmeye bayılıyorum bebeğim."

"Eğer eve dönersek, Sloan ve Graham'ın isimlerini hemen yanına yazmanı istiyorum."

Graham ve Sloan önce birbirlerine, sonra da bana bakıyorlar. Graham yanımdaki yatağa atlayıp Lukas'ın diğer tarafa düşmesine neden olmadan önce gözlerinde bir damla yaş gördüğüme yemin edebilirim. Lukas ve Graham beni kafese kapatırken Sloan yavaşça yatağın kenarına iniyor ve bileğimden tutuyor.

Graham başparmağıyla alt dudağımın üzerinde geziniyor. "Ne istiyorsun, Bella? Söyle, sana vereyim."

"Ya peynirden bir kale istediğimi söyleseydim?" "O

zaman senin için inşa ederdim."

"Peki ya bana Eyfel Kulesi'nin bir kopyasını örmeni istediğimi söylesem?"

"O zaman örgü örmeyi öğrenirdim."

Yüzünü tutup dudaklarıma doğru çekiyorum. O da beni aynı hararetle öpüyor ve beni çekerek üstüne yatırıyor. Dillerimiz birlikte dans ederken saçlarım dökülüyor ve bizi sarı buklelerden oluşan bir perdenin içine hapsediyor. Omuriliğim ürperiyor ve içimin ihtiyaçla ısındığını hissediyorum. Kalçalarımı kavırıyor ve beni kendisine doğru çekiyor, külotunun kumaşı aramızda bir bariyer oluşturuyor.

"şunları." Talep ediyorum. "Sen de, Sloan. Seni görmeme izin ver."

Graham'ın iç çamaşırını çıkarabilmesi için hareket ediyorum, Lukas da çapkın bir gülümsemeyle bacaklarından aşağı kaydırmasına yardım ediyor. Sloan külotunu çıkarıp sikini serbest bırakıyor.

"Sikimin üstüne otur." Graham eliyle shaftını ovuşturarak talep ediyor. Dediğini yapıyorum, kendimi onun sikiyle hizalıyorum ve sert bir vuruşla kendimi ona çarpıyorum.

"Lanet olsun!" Graham ben onun üstünde zıplarken haykırıyor. Göğüslerimi ellerimin arasında tutuyorum, zevkimi kovalarken kendi meme uçlarını çimdikliyorum.

"Lukas, ağzını siktiğini göreyim."

Graham başını yatağın kenarından önce gülümseyerek bana bakıyor. Lukas dizlerini büküp yatağa tutunuyor ve Graham'ın ağzına sokuyor. Ben Graham'ın sikinin üzerinde aşağı doğru hareket edip klitorisimi leğen kemiğine sürtünürken, Lukas'ın delikli sikini Graham'ın boğazına sokmasını izliyorum.

"Sloan, lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Sloan'ı arkamda hissediyorum, beni Graham'a doğru iterken kalçalarımı tutuyor ve istediği ritme göre hareket etmeme yardım ediyor. O kadar ıslağım ki Graham'ın bacaklarına damlatıyorum.

"Al beni, Sloan. Lütfen. Senin için yalvartıp durma beni."

"Ama benim için yalvardığını duymak hoşuma gidiyor." Vücudumun Graham'ın üzerine inmesini engellediğini söylüyor. "İhtiyacın olan bu mu?" Prekumunu kıkımın etrafına sürerek ve ucunu deliğe sokarak, çevresini germesine izin vererek soruyor. Graham hâlâ içimdeyken içime girmesinin yarattığı baskı gözlerimin dolmasına neden oluyor.

"Nefes almayı unutma, bebeğim." Lukas çenemden tutarak ona bakmamı söylüyor. "İçeri, 2,3,4." Onu dinliyorum, bana bu duyguda rehberlik edişini izliyorum. Bunu arzuluyorum ama aynı zamanda ayağa fırlayıp "Bu kadar yeter!" diye bağırarak istiyorum.

Lukas bakışlarımı tutarken Sloan biraz daha yaklaşıyor. "Dışarı, 2, 3, 4. İşte böyle bebeğim. Şu haline bak. Ne kadar iyi bir iş çıkarıyorsun."

"Tanrım, çok sıkıydın." Sloan homurdanıyor. O hareket etmeye başladığında bacaklarım altımda titriyor. Graham ve Sloan birlikte beni germeye başlıyor, birlikte hareket ediyor, Graham Lukas'ın sikini emerken aynı anda kendilerini içime sokuyorlar.

"Kahretsin, bu çok ateşli." Lukas birlikte kıvranan bize bakarak söylüyor. Uzuvarımız, inlemelerimiz ve zevkimiz birbirine karışıyor. Tüm vücuduma yayılıyor, içimde karıncalanmalar başlıyor, omurgamı sarıyor ve ayak parmaklarıma kadar iniyor. Henüz boşalmadım bile, ama tüm vücudum bana hissettirdiklerinin ne kadar iyi olduğuyla yanıyor. O kadar yakınıma ki orgazmımın oluşmaya başladığını hissedebiliyorum. Lukas da bunu fark etmiş olmalı, çünkü elini boynuma doğru götürüyor ve mükemmel miktarda baskı uyguluyor. Eksikliği

Oksijen doğrudan kafama gidiyor ve Graham'ın sikinin etrafına çökerek orgazmımı karnının her tarafına fişkirtiyorum.

"Yüce Tanrım. Vücudunu nasıl da zevkle boyuyorsun." Lukas elini boynumdan kaldırarak şöyle diyor. Eğilip Graham'ın karın kaslarından kurtuluşumu yalıyor ve Graham'ın titremesine, kalçalarını çılgınca yukarı kaldırmasına ve Sloan'ın arkamdan homurdanmasına neden oluyor. İkisi de ritimlerini hızlandırıyor ve ben kendimi onların arasında mümkün olan en iyi şekilde savrulan bir bez bebek gibi hissediyorum. Üzerimde başka bir orgazm zirve yaparken hazırlanmak için zamanım bile yok. Sloan aniden çekiliyor ve kıcıma bir ıslaklık püskürmesi hissetmeden önce birkaç çekişte horozunu çekiyor. Her yerim damlıyor.

Lukas çok geride değildir ve başını tavana doğru eğip orgazmını Graham'ın boğazından aşağı bırakmadan önce Graham'ın ağzına birkaç pompa daha yapar. Graham oksijen için çırpınırken kızarmış yüzünün kenarlarından dölleri sızıyor. İkisi birlikte çok elektrikliydi ama hepimiz bir araya geldiğimizde tam bir şimşek fırtınasıydık.

Titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalkıyorum ve Graham'ın hâlâ sert olan sikinin üzerine eğiliyorum. Birkaç yudum hava alıyor ve dirseklerinin üzerinde oturarak sikini ağzıma almamı izliyor. Uzunluğunu dilimden aşağıya ve boğazımın arkasına doğru geçirirken onun üzerinde kendimin tadını alabiliyorum.

"Siktir, bu işte çok iyisin. Şu haline bak, melek gibi görünüyorsun ama sikimi bir şeytan gibi emiyorsun."

Parmaklarının saçlarımı ördüğünü, ağzımla uzunluğunu alırken başımı aşağı ittiğini hissediyorum. Bir elimle parmaklarımı taşaklarının etrafına sarıyorum ve diğer elimle ağzımla birlikte sikini pompalıyorum.

"Oh, sik beni." Ağzıma boşalmadan hemen önce taşakları elimde sıkılaşıyor. İki yudumda yutarken yapışkan tatlı sıvı dilimi kaplıyor.

Graham alt dudağımı tutuyor ve ağzımı açıyor. "Şuna bak. İçimdeki her damlayı yuttun, Bella. Çok güzelsin. Hadi seni temizleyelim." Ayağa kalkıyorum, vücudum bitkin ve çenem ağrıyor. Lukas'la gözlerimi kilitlediğimde, göğsümün derinliklerinde keskin bir acı hissediyorum. Ayaklarımın altındaki zeminin sarsılmaya başladığını hissediyorum. Sarsılan zemin yüzünden sallanmaya başladığımda Graham kollarımdan tutuyor.

"Neler oluyor?" Yukarıdaki aydınlatma armatürü sallanırken gözlerimi kocaman açarak soruyorum. Sloan, Graham ve Lukas'ın hepsi kalplerini tutuyor, yüzlerinde belirgin bir şaşkınlık var. Bunu onlar da mı hissediyor?

"Bilmiyorum, ama sanki..." Sloan cevap veriyor, sarsıntı durunca sözünü kesiyor.

"O." Lukas, gözleri hâlâ bana kilitlenmiş bir şekilde, "O" diyor. "O gibi hissediyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 42

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk İki

OceanofPDF.com

SLOAN

OceanofPDF.com

ŞARKI: SEPARATE WAYS BY JOURNEY

M Uykum, ejderhanın Ash Grove'da benim ve ailemin peşinden gelmesinden, lav dolu bir çukurda diri diri yanmaya kadar uzanan kâbuslarla dolu. Oda rahat uyumak için çok sıcak. Normalde, en az En azından üzerimde bir battaniye var ama onun bile tenime değmesine dayanamıyorum. Rüyalarım beni tuhaf kasabama özlem duymaya itiyor ve buradan çıkarsak geri dönüp ziyaret edeceğime dair kendime söz veriyorum.

Dün gece çılgıncaydı, hepimiz bir çeşit değişim yaşadık. Skye belki de yanlışlıkla sihrini serbest bıraktığını düşündü ama bu neden ona karşı bir tür bağ hissettiğimi açıklamıyordu. Sanki ruhumda bizi birbirimize bağlayan bir çapa gibiydi.

Dışarıdan gelen dengesiz bir kıkırdamanın duvarları delip geçtiğini duyduğumda gözlerim kabuk bağlamıştı. Etrafımızdan gelen fısıltılar tek bir tehditkâr sese dönüşüyor. "Dokuzla başlar. Dünya çözülür."

"Bu da ne böyle?" Mırıldanıyorum, ışık düğmesine basmak için dönüyorum. Salem kapıdan içeri daldı, saçları dağılmıştı ve üzerinde sadece bir tişört ve iç çamaşırı vardı.

"Bunu duydun mu?"

"Evet, ne oldu?"

"Kader gibi geliyor. Dokuzla başlıyor... Kaleden kaçarken bize söyledikleri buydu."

Herkes sesimizi duyarak uyanmaya başladı.

"Işık neden açık lan?" Graham koluyla gözlerini kapatarak soruyor.

Döndüğümde tepeden tırnağa beyaz cüppelere bürünmüş üç kadının odamızın ortasında daire durduğunu görüyorum.

"Gitmeniz gerekiyor."

"O geliyor."

"Başladı."

Kimin konuştuğunu anlayamıyorum ve ne dediklerini de anlamıyorum. "Kim geliyor?"

"Kraliçe."

Geldikleri anda, arkalarında aciliyet hissinden başka bir şey bırakmadan ortadan kaybolurlar.

"Gitmeliyiz." Salem aceleyle kapıdan çıkacağını söylüyor.

"Bekle. Onlara güveniyor musun? Bize yalan söylüyor olabilirler. Kraliçe derken... annemi mi kastettiler?" Skye soruyor, saçları dağınık bir şekilde topuz yapılmış ve gözlerinde iki mor leke var. Onu çok geç saatlere kadar ayakta tuttuk ama buna değdi.

Kapı çalındı ve hepimiz yerimizden sıçradık. "Kim o?"

"Bu Hecate. Gözcüler Persephone ve Yedi'yi şehrin hemen dışında görmüşler. Zamanımız yok, hemen gitmeliyiz." Salem diğerlerini uyandırmak için odadan dışarı fırlar.

Kendimi yataktan fırlattım ve kıyafetlerimi çekiştirmeye başladım. En azından şimdi kışımı ve ayaklarımı örtecek bir şeyim var. Buraya geldiğimizden beri hala ağrıyorlar. Benim için bulup getirdikleri spor ayakkabıları ayağıma geçirirken irkiliyorum. Biraz küçükler ama hiç yoktan iyidir.

"Bekle..." Skye söylüyor. Hazırlanmaya başlamadı ve midemde bir çukur oluşuyor. "Gitmek istiyor muyum bilmiyorum. Yani... o benim *annem*. Onunla yüzleşmeyi kendime borçluymuşum gibi hissediyorum."

Sertçe yutkunuyorum, bunu yapması için onu yalnız bırakmamın mümkün olmadığını biliyorum. "Eğer sen kalırsan, ben de kalırım."

Lukas ve Graham başlarıyla onaylıyorlar. "Neye karar vererseniz verin, yanınızdayız." Lukas gömleğinin yarısını giydiğini ve pantolonunun düğmelerini açtığını söylüyor. Yatağa oturur ve ensesini çekiştirir.

Salem uçarak odaya geri döner, Walker da hemen arkasındadır. "Skye, hadi. Neden hazırlanmıyorsunuz?"

Başını hayır anlamında sallıyor ve Salem'in yüzü anlayışla doluyor. "Siktir." Salem siyah saçlarını agresif bir şekilde at kuyruğu yapıyor.

"Gerçekten gitmeliyiz. Her an burada olabilir." Hekate koridordan sesleniyor.

"Emin misin?" Salem, Skye'ın bakışlarını tutarak soruyor.

Skye'ın gözleri parlayan bir görünüm alıyor. "Annemin hâlâ orada olup olmadığını kendim öğrenmeliyim."

Salem başını sallar ve ona sarılmak için koşar. Kucaklaşıyorlar, Skye'ın yanaklarından yaşlar süzölüyor. Onun çırpınışını görmek kalbimi parçalıyor. Şu anda gözyaşlarını silen kişi olmamak. Onun üzüntüsü sanki benim üzüntümmüş gibi göğsümü dolduruyor. Salem gitmek için dönüyor ve biz de onu ve diğer arkadaşlarımızı merdivenlerden aşağıya, alacakaranlığa doğru kaçarken göröluyoruz.

İçimde bunun berbat olacağına dair korkunç bir his var.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 43

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Üç

OceanofPDF.com

WALKER

OceanofPDF.com

ŞARKI: MISCHA "BOOK" CHILLAK'TAN READY OR NOT (FEAT. ESTHERO)

M Merdivenlerden aşağı koşarken ayaklarım basamaklara çarpıyor. Dışarısı hâlâ karanlıkken kaçmak için derin bir uykudan çekildiğim için yarı uykulu hissediyorum. Hanın önüne vardığımızda Skye'ın ve onun adamları geride kalmayı tercih ediyor.

"İşte, bu çantayı al. İhtiyacın olacak şeylerle doldurdum. Bir harita, matara, yiyecek ve bir çadır." Hecate çuvalı bana doğru itiyor ve ben de kollarımı kayışlardan geçirerek ağırlığın omuzlarıma binmesine izin veriyorum.

Nyx aceleyle içeri girer. "Kasaba meydanındalar. Acele edin. Bizi nehrin kenarına götürecek bir geçit açtım."

Onu kapıdan dışarı kadar takip edip sokağa dökülüyoruz. Alacakaranlıkta Nyx'in peşinden giderken hava ateş ve çiçek karışımı. Uzaktaki bulutların üzerinden ince bir ışık serpintisi yükseliyor ve kendi ayaklarıma takılmamam için yeterli bir aydınlık sunuyor. Kasaba ıssız ama kaldırım taşlarında dörtnala koşan atların nal seslerini duyabiliyorum. Yakındalar. Ve sese bakılırsa onlardan çok var.

"Bu taraftan." Nyx omzunun üzerinden sesleniyor, önünde beliren heybetli figürü ıskalıyor. Duruyoruz ama figür Nyx'i pençeleri arasında tutuyor. Sırtımdan aşağı terler akıyor ve yakalanma tehlikesi yüzünden nefesim kesiliyor.

"Vay, vay, . Nereye gittiğini ?"

"Gurur." Pierce ve Salem aynı anda söylüyorlar. Salem'i zarar görmekten korumak için onlara daha da yaklaşıyorum.

"Seni tekrar görmek güzel, söyle bana senin o güzel amcığını tattığımı bilmek nasıl bir duygu Salem?"

Bu orospu çocuğunu kanlı bir posa haline getirene kadar dövme dürtüsüyle savaşırken ensemdeki tüyler yükseliyor. "Çekil lan yolumuzdan." Diyor ve lanet olsun ki onun omurgasına bayılıyorum.

"Bulacağımı sanmıyorum. Nereye gitmeyi planlıyordun ki seni bulamayalım?" Pride Nyx'in boynuna bir bıçak dayayarak alay eder.

"Bırak beni, pislik!" Bıçağını kıvrarak derisine küçük bir kesik atıyor.

"Karşı koymalarına bayılıyorum."

"Agh, seni domuz. Bunun seni tahrik ettiğine inanamıyorum." Nyx mücadele etmeyi bırakır, titreyen bir nefes alırken gözleri büyür.

"Bırak onu Pride." Hekate uyarıyor, avucunda ışık toplanırken ellerini kaldırıyor. Etrafımıza baktığımızda yedi günah tarafından kuşatıldığımızı görüyoruz. Yaklaşıyorlar, kılıçlarını kaldırmışlar, ışık boynuzlarından parlıyor. Bu iblislerin bir zamanlar bizi ele geçirdiğini bilmek tuhaf bir duygu, ancak onlarla nasıl savaşacağımız hakkında hiçbir fikrimiz yok. Silahsızız ve bizi buradan çıkarması için Hekate'ye güveniyoruz. Eğer bir iblis sürüsüne karşı savaşmam gerekirse, savaşırım.

At toynaklarının gürültüsü yaklaşıyor. "İyi yakaladın, Sins." Bir kadın sesi sesleniyor. Salem keskin bir nefes alır ve Persephone'u görmek için döner. Zırhlı bir göğüs plakasıyla tamamlanmış, özenle hazırlanmış bir binicilik kıyafeti giyiyor. Siyah atı, kapana yakalanmış fareler gibi birlikte kafeslendiğimiz yere doğru tırıs gidiyor.

"Seni tekrar görmek güzel." Salem öyle diyor. Sözlerinden alaycılık akıyor. Elini tutuyorum ve o da parmaklarını benimkilerin etrafında sıkıyor.

"Kızım nerede? Seninle değil mi?"

"Ben buradayım." Persephone arkasını döndüğünde Skye'ın kenarda durduğunu görür.

Hekate fırsatın farkına vararak elini sallar. Pride ve Nyx'i geriye savurarak arkalarındaki geçide giden yolu açar.

"Koş." Talimat verdi. Ayaklarım itaat ediyor ve iki adımda portaldan içeri düşüyorum, Salem'in eli benim elimde. Dünya gözlerimin önünde şekil değiştirirken renkler dönüyor, sonra siyah kumların üzerine tükürülüyoruz. Mürekkepli bir su çamuru yanımdan geçiyor ve küçük bir iskeleye demirlemiş bir tekne akıntıyla birlikte sallanıyor.

Sonra Pierce ve Garrison yayılır. "Siktir! Bırakın beni." Pierce küfrediyor, elleri Garrison'ın kışının altında buruşmuş. Tepki verecek zamanları yok.

Havada uçan Emmet tarafından yakalanmadan önce ikisinin de üzerine devrilir. Salem elleri kalçalarında onlara bakarken inlerler.

"Hekate nerede?" Salem geçide bakarak sorar. O bakarken, geçit önce dalgalanır sonra da yok olur.

"Persephone gücünü göğsüne vurmadan önce bunları elime tutuşturdu." Emmet yumruğunu açınca bir yığın bozuk para ortaya çıktı. "Bunların nehir için olduğunu söyledi."

Dönüp tekneye bakıyorum, iskelede beliren bir figür görüyorum. "Nehir için." Anlayış üzerime çökerken tekrarlıyorum.

Salem, Emmet'in elinden paraları kapıyor ve her adımda kalçalarını sallıyor. "Hadi bir tekne gezintisine çıkalım çocuklar."

Kendimizi fırçalayıp onu takip ediyoruz. İşte gidiyoruz.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 44

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dört

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: UNSTEADY BY X AMBASSADORS

"M om?" Bir zamanlar tanıdığım kadını arıyorum. Yüzü aynı, ama gözlerini kaplayan bir soğukluk var. Her zaman sıcak ve rahatlatıcı bulduğum. Onunla ilgili tüm anılarım

Yalan mı?

"Kızım." Atından iner ve dizginleri zırlı birine teslim eder. "Çok uzun zaman oldu. Şu haline bak. Artık genç bir kadınsın." Çenemi soğuk elleriyle kavırıyor ve başımı iki çevirerek beni inceliyor. Tırnakları etime batıyor. Beni bırakıyor ama acı hissi devam ediyor. "Gel. Konuşacak çok şeyimiz var. Fredrick, ayak takımının hapsedildiğinden emin ol. Ve üzerlerinde büyü bastırıcı demirler kullan."

"Skye onu dinleme." Nyx çekilip götürülürken sesleniyor. İblisleri tekmeliyor, ama onlar sadece onun nafile çabalarına gülüyorlar.

Persephone döner, Nyx'in tutsaklarına karşı verdiği mücadeleyi izlerken kaşlarını kaldırır. "Bunu neden yapıyorsun?" diye soruyorum. Gülümsemesinde beni tedirgin eden bir zalimlik var. Salem'le gitmeyerek büyük bir hata yaptığımdan korkuyorum.

"Kendimce sebeplerim var. Bunların hiçbirisiyle şimdi sizi sıkmak istemem."

"Bekle. Onları nereye götürüyorsun?" Adamlarımın etrafını saran askerleri geçmeye çalışırken ağzım dehşetle açık kalıyor. "Onlar bir tehdit değil, benimle birlikteler." Yine de beni dinlemiyorlar ve Sloan, Graham ve Lukas'ın etrafına kelepçeler takmaya devam ediyorlar. "Kesin şunu." Annem olarak tanıdığım kadına yalvarıyorum.

"Ah çocuğum. Bu senin iyiliğin için. Arkadaşlarının seni geride tutmasına ihtiyacın yok."

"Eşler mi? Anlamıyorum. Neden böyle davranıyorsun? Bana karşı çok iyi ve sevgi dolu bir anneydin. Ne oldu sana böyle?"

"Baban başıma geldi. Bana sahip olma ihtiyacı. Ne pahasına olursa olsun beni elinde tut. Ben kafeste tutabileceğin bir kuş değilim."

"Baba?"

Gözlerini deviriyor. "Hank değil. O adamın ruhu şad olsun. Hayır. Gerçek baban, Hades. Seni eve götürmeme izin vermedi. Seni ölümlüler alanında bırakmak zorunda kaldım. Seninle birlikte olamamak beni çok üzdü ama artık buradasın. Yolculuktan yoruldum, hadi bir yere girip konuşalım."

"Erkek arkadaşlarımı serbest bırakana kadar olmaz." Dudaklarını büzüyor, düşünüyor. Söyledikleriyle ilgili bir şeyler akla yatkın değil. Hecate ve Nyx bunu uzun zamandır planladığını söylemişti.

"Onları gözetim altında saraya geri götüreceğim. Yapabileceğim en iyi şey bu."

"Sözünü tutacağını nereden bileyim?" Gözlerim onun duygusuz yüzünü ararken soruyorum.

"bir ateş olması iyi bir şey. Buna ihtiyacın olacak."

"Hiç hatırladığım gibi değilsin." Hayal kırıklığının keskin bıçağını kalbimde hissederek itiraf ediyorum.

"Anılar tuhaf şeylerdir. Geçmişe pembe gözlüklerle baktığınızda, yaşananların gerçekliğini renklendirirsiniz. Olayları asla gerçekte oldukları gibi göremezsin." Başını eğip beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Seninle bir pazarlık yapacağım. Sen benim yanıma gel, ben de o üç çocuğun gitmesine izin vereyim." Sıkmam için elini uzattı.

Endişe midemi kazıyor. Bir adım geri atıyorum ve o saldırıyor. Gücüyle beni geri püskürtüyor. Başımdan sızan ıslaklığı hissederek yere çarpıyorum. Üzerimde belirmediğini gördüğümde bilinçsizlik beni altına çekmekle tehdit ediyor. "Bu senin için çok daha kolay olabilirdi. Onu da al."

Kendimden tamamen geçmeden önce kaldırım taşlarından itildiğimi, karanlık bir arabaya taşındığımı hissediyorum.

"SKYE! SKYE, BEBEĞİM, LÜTFEN O GÜZEL GÖZLERİNİ AÇ."
Lukas yalvarıyor.

İnliyorum, gözlerim kamaşıyor. "Ne... ne oldu?" Sesim boğuk çıkıyor ve ağzım kuruyor. Bizi çevreleyen parmaklıkların arasından ışık süzülüyor ve pantolonumu kaplayan kan lekesini görebiliyorum. Başım ağrıyor ve kenarları bulanık hissediyorum.

"Annen oldu." Graham cevap veriyor. Ellerinin başının üzerinde bir düzeneğe bağlı olduğunu görüyorum. Lukas ve Sloan da aynı şekilde tutuluyor.

"Siktir, bebeğim. Kafadaki şişlik acı verici görünüyor. Sen iyi misin? Bir süredir baygınsın." Lukas soruyor, sesi titriyor.

"Bunların hepsi benim hatam. Salem'le gitmeliydim."

"Umudun vardı. Bunda yanlış bir şey yok." Sloan öyle diyor. Bir süredir seyahat ettiğimiz belli çünkü asılı oldukları bileklerinin etrafında parlak kırmızı bir halka var. Demir derilerine sürtünüyor, acıtıyor. Zincirlenmediğimi fark ediyorum, onun yerine vagonun zeminine yayılmışım, yara bere içindeyim ama onun dışında iyiyim.

İçime uzanıyorum ve sihrimi tenime doğru itiyorum. Yavaşça ayağa kalkıp acı çekmeden hareket edebiliyorum. Ayağa kalkıp Sloan'ın asılı olduğu yere gidiyorum ve ellerimi kelepçelerinin etrafına yerleştiriyorum. Kelepçeye bir güç sarsıntısı göndererek, parçalanmasını ve dizlerinin yere çökmesini izliyorum. Kendini fırçalıyor ve Graham ile Lukas'ı da indirmeme yardım etmeden önce parmaklarını oynatarak bileklerini esnetiyor.

"Bizi duyduklarını sanmıyorum." Dışarı bakıyorum ve arazinin sabit bir hızla yanımızdan geçip gittiğini görüyorum. Kasvetli ve iç karartıcı. Bulunduğumuz kasabaya hiç benzemiyor.

"Sence onlar fark etmeden buradan çıkabilir miyiz?" Graham bizi dışarıdan ayıran parmaklıkları tutarak soruyor.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var." Büyümü vagonun kapısına doğru iterek cevap veriyorum. Kımıldamıyor. Kaşlarımı çatarak konsantre oluyorum ve tekrar deniyorum. Hiçbir şey olmuyor. "Sihirli bastırıcı." Fısıldıyorum, annemin bana şöyle dediğini hatırlıyorum

Hecate ve Nyx'i özel kelepçelere sokun. Bunu kapılarda da kullanmalılar. Ayrı bir arabaya bindirildiler.

"Kahretsin." Sloan saçını tutuyor. Topuz yapmaya vakti olmadığı için saçları omuzlarından serbestçe dökülüyor.

"Bir fikrim var." Lukas diyor ki. "Kelepçelerimizden kurtulduğumuzu bilmelerine gerek yok. Hâlâ kilitliymişiz gibi davranacağız ve bizim için geldiklerinde üzerlerine atlayacağız."

Başımı salladım. "Tamam." Tekrar yerlerini aldılar ve arabanın gelmesini beklediler.

Dizlerimi göğsüme çekip tekrar yere çöktüğümde pişmanlık içimi kemiriyor. Ölümüne üzüldüğüm annem aslında düşündüğüm kişi değilmiş. Hecate ve Nyx'in bizi uyardığı her şeye sahip. Gücünü bana bu şekilde çevirmesi. Bizi buraya kilitledi. Hades'i devirmeye çalışıyor. O gerçekten kaybolmuş. Beni görmenin bir şeyleri değiştirebileceğini düşündüğüm için aptal gibi hissederek başımı sallıyorum. Umarım durumu düzeltmek için zaman vardır.

Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

BÖLÜM 45

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Beş

OceanofPDF.com

PRESTON

OceanofPDF.com

ŞARKI: WE HAVE IT ALL BY PIM STONES

W Yavaş yavaş iyileştığımız ve Claudius için arazide ufak tefek işler yaptığımız için bir aydır buradayız. Bir haftadır neredeyse her gece Betsy'yi kulede ziyaret edebilecek kadar . Sarı saçları

Ağzını uzunluğumdan aşağı iterken, boğazının arkasına kazarken yumruğuma sıkıca sarıldı. Yüzü gözyaşları ve tükürüklerle dolup taşarken etrafımda boğulurken en güzel sesleri çıkarıyor.

Bacağıma üç kez dokunduğunu hissediyorum, nefes alması gerektiğini bana bildiriyor. Kendimi diline sürtmeye devam ederken yeterince hava almasını sağlayacak şekilde dışarı çıkıyorum.

Küçük elini etrafıma sarıyor, bileğini büküyor ve derin oksijen yudumları alırken beni çalıştırmak için uzunluğumu kaplayan tükürüğünü kullanıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve ben onun altımdaki görüntüsünden zevk alıyorum.

"Beni boşalt, Betsy. Em beni." Ağzından çıkarıp tekrar sokmadan önce sikimin ucuyla dudaklarında talep ediyorum. Çok yaklaştım. Yanaklarını çukurlaştırıyor, dilini şaftımda gezdiriyor. Bu his beni denize gönderiyor. Onun güzel küçük ağzına giriyorum ve onu döllerimle boğuyorum. Etrafımda yutkunuyor ve bu onun için çok fazla, çenesinden aşağı dökülüyor.

"Bunu temizlesen iyi olur, yoksa ikimizi de buradan atarlar." Başparmağımla çenesini siliyorum, fazlalıkları tekrar dudaklarının içine itiyorum. Parmağımdaki döller emiyor, kirpikleri yanaklarına çarpıyor. O kadar güzel ki acıtıyor.

Claudius'un bu akşam bizim için ne hazırladığını görmek üzere kardeşlerimin yanına gitmeden önce pantolonumun içine girip saçımı düzeltiyorum. Bir duyuru yapacağını ima ediyordu ve bunun ne olacağını bildiğimi hissediyorum. Yola çıkma ve başka bir yerde iş bulma zamanı geldi.

Yemeğe yetişmek için acele ederken ayakkabılarım ahşap zeminde gıcırıyor.

"Ah, Preston. Bize katılmanız ne güzel." Yemeği yarılamışlardı bile ve ben Claudius'un gözlerine rağmen geç kalmışlığımı geçiştirmeye çalışıyordum.

İçimi sıkıyor, hoşnutsuzluğu hissediliyor. Parmaklarını bastonunun tepesine geçiriyor, kaşlarını çatarak dudaklarını büzüyor ve saç çizgisine uygun gümüş rengi saç tutamlarıyla dolu gür kaşlarını çekiyor.

"Özür dilerim efendim." Masanın en ucuna oturdum ve patates püresiyle dolu bir tabak aldım. Herkese yetişmek için onları ağızma atarken Claudius'un boğazını temizlediğini duyuyorum. Zorlukla terbiye edilmiş lapayı yutarken boğazıma bir korku hissi doluyor.

"Bildiğiniz gibi, evdeki yardımlarınız için hepinize inanılmaz derecede minnettarım." Kaçınılmaz hayal kırıklığı için kendimi hazırlıyorum. "Tüm yaptıklarınıza teşekkür etmek için, akşam yemeğinden sonra özel bir kutlama düzenlemeye karar verdim. Lütfen yiyeceklerinizi keyfinize bakın ve birazdan şarap mahzeninde görüşürüz." Biz itiraz edemeden uzaklaşıyor. Bizim için zaten çok şey yaptı ve şimdi de bizim için bir kutlama mı düzenliyor? Tabağımdakileri yemeye devam ederken çekincelerim eriyip gidiyor. Bizim için neler hazırlayabileceğini düşündükçe neredeyse heyecanlanıyorum.

YEMEK BİTTİĞİNDE KARDEŞLERİM VE BEN NEŞELİ BİR RUH HALİ İÇİNDEYİZ.
Karnımız tıka basa dolu, her birimiz zarif ev sahibimizin bizim için hazırladığı bu sürprize ilk varan olmak için bodruma iniyoruz.

"Bahse girerim pahalı bir şişe şaraptır." Travis şaka yapıyor. "Belki her birimiz için bir tane." Beaumont ekler.

Ev sahibimizin büyük bir şarap koleksiyoncusu olduğu bir sır değil. Paranın satın alabileceği en iyi şeyleri gözüne kestiriyor ve sanki onu rahatlatıyormuş gibi bunları etrafa bolca saçıyor. Burada bulunduğumuz sürece, ailesini birkaç yıl önce trajik bir kazada kaybettiğini öğrendik. Yerel söylentilere göre onları kendisi öldürmüş ama burada onunla birlikte yaşadığım için bir sineği bile incittiğini düşünmüyorum.

"Hoş geldiniz, içeri gelin. İçeri gelin." Claudius bizi çağırıyor.

Küçük, tozlu odada birbirimize sokuluyoruz. Burada depolanan bol miktarda şarap rafına yer açmak için omuzlarımız birbirine değiyor.

"Şimdi, sürprizinize ulaşmak için önümüzde biraz yürüyüş var. Umarım buna hazırsınızdır."

Kardeşlerim ve ben şaşkınlık içinde odaya bakıyoruz. Gidecek hiçbir yerimiz yok, bu yüzden tuhaf bir şekilde şaka yapıyor olabileceğini düşünüyorum, bu yüzden Beau bana baktığı anda kestiğim rahatsız edici bir kahkaha atıyorum.

Claudius bastonunu kaldırıp sapını duvardaki bir tuğlaya bastırırken düz gözlerini bana diyor. Büyük, gizli bir kapı açılıyor. Karanlık bir tünel ortaya çıkıyor.

"Şu fenerleri alın çocuklar ve beni takip edin." Karanlığa doğru ilerliyor ve ben aşağıya bakıp daha önce gözden kaçırdığım bir fener buluyorum. Nemli geçide doğru ilerlerken enerji önseziye dönüşüyor.

"Burası neresi?" Daha iyi görebilmek için feneri sallayarak soruyorum. Attığım her adımda midem korkuyla doluyor.

"Bu ev ilk inşa edildiğinde, Yeraltı Dünyası'na açılan yedi kapıdan birinin yakınında inşa edildiği söyleniyordu. Bu adanın yerli yerleşimcileri, işçilerin temeli kazarken rastladıkları bu yeraltı tünel sistemini bir araya getirmişlerdi. Bunu tanrılara adak bırakmak için kullanırlardı." Claudius bizimle sanki bu hayaletli yerde değil de bir parkta geziniyormuşuz gibi konuşarak cevap veriyor.

"Eğer bu onlardan biriye, diğer portallar nerede?" Beaumont sorar.

"Ah, eğer hafızam beni yanıltmıyorsa, Yunanistan'da birkaç tane ve Michigan'da da bir tane var. Gerisini hatırlayamıyorum."

Sessizlik içinde yeraltı geçidinin derinliklerine doğru ilerliyoruz, aşağıda bizi neyin bekliyor olabileceğini merak ediyoruz. Fenerlerden gelen ışık duvarlara tırmanıyor ve zeminde loş bir aydınlık dalgalanması yaratıyor. Bu bir kâbustan koparılmış bir sahne, geri dönmek istediğiniz ama dönmemeniz gerektiğini bilmenize rağmen devam ettiğiniz bir sahne.

Tünel alçalıyor ve adımlarımızda dikkatli olmalıyız. Claudius'un bu düşüşle nasıl bu kadar iyi başa çıkabildiğinden emin değilim. Bizim gibi mücadele etmediğine göre sık sık ziyaret ediyor olmalı. Sonunda her şey düzeliyor ve bizi dairesel bir odaya çıkarıyor. Zemine kazınmış gravürlerin olduğu bir odaya.

Odanın ortasında küçük yuvarlak bir masa var ve üzerinde hepimize yetecek kadar bardak var. Sıvı çoktan dökülmüş, bizim gelmemizi bekliyor.

"Kutlamamız için küçük bir ambiyans." Claudius bir mum yaktığını söylüyor. "Gel, bir tane al." Bardakları işaret ediyor. İkimiz de kadehleri alıyoruz, kardeşimin yüzünde şaşkınlık ve merak ifadeleri dolaşıyor.

"Ne kutlaması?" Ayak parmağımı tasarımın ana hatlarına vurarak soruyorum. Biraz toz kalkıyor, sonra hareketle birlikte çöküyor. Yüzünün önünde titreyen mum, her zamanki nazik görünümüne tehditkâr bir nitelik katıyor.

"Uzun zamandır senin gibi ruhları arıyorum." Mumu alıyor ve bir tane daha yakıyor. Hepsinin bir çember oluşturduğunu fark ediyorum. "Hepinizde bir açlık var. Değersiz hayatlarınızı daha iyi hale getirme arzusu. Peki ya size aileniz için istediğiniz her şeye sahip olabileceğinizi söylesem?"

"Tam soslu olduğunu söyleyebilirim." Travis dirseğime vurarak karşılık veriyor. Kıvrak zekâsı ve kolay gülümsemesiyle her zaman gerilimi azaltan bir şakacı olmuştur.

Claudius son mumu yakar ve son bardağı alır. "Sana sadece hayalini kurduğun hayatı sunabilirim."

"Ne pahasına?" Beaumont her zamanki gibi pratik düşünen biri olarak sorar.

"Sizin için değeri nedir? Hayal gücünüzün çok ötesindeki lüksler için ne yapmaya hazırsınız? Annen için rahat bir hayat. Evleneceğin kişi ve torunların için?"

"Her şeyi yaparım. Her şeyi yaparım." Doğruyu söyledim. Yoksulluktan kurtulmak için dişimi tırnağıma takarak çalışıp biriktirebileceğimi çoktan kanıtlamıştım. Açlık sancıları beni teşvik ediyordu. Kardeşlerimin gözlerindeki yorgun bakışlar, tek yapmak istediğim vücudumun ağırlarına teslim beni her gün uyanmaya itiyordu. Bizi buraya getiren o aptal tekneyi almak için yaptığım fedakarlıklar.

Kardeşlerim de benim gibi mırıldanıyor. "Ne olursa." Claudius bizi çaresiz olarak tanımlamıştı ve belki de bu doğrudu, çünkü yoksulluk ruhun özlem duymasına neden olur

temel ihtiyaçlar için. Dürüst insanları hırsızlara, güçlü bedenleri de kemik yığınlarına dönüştürüyor.

"O halde benimle i, hepsini alacaksın. Sen ve senin soyundan gelenler için zamanın sonuna kadar." Kadehini dudaklarına götürüyor ve bizim de aynısını yapmamızı bekliyor

"Ne oluyor be?" İkiden bir yudum alarak soruyorum. Dilimde hastalıklı bir tatlılık ve ekşilik var. Neredeyse püskürtecektim ama terbiyem beni yutmaya zorluyor. Yandıka öksürüyorum, yemek borumdan aşağı kayıyor ve mideme bir taş gibi yerleşiyor. Hepimiz yere düşmeden önce kardeşlerim de aynısını yapıyor. Vücudum sarsılıyor, gözlerim kafamın içine doğru dönüyor.

Gıdaklamalar taş tavanda yankılanıyor ve sanki her yönden geliyormuş gibi ses çıkarıyor. Kaslarım kemiklerimin etrafında titremeye devam ederken kafatasım yere çarpıyor. Ayağa kalkıp gerinmeden önce, aynı anda hem sonsuza kadar hem de sadece bir an sürecekmіř gibi hissediyorum. Göğsümü bir gurur duygusu kaplıyor.

"Hoş geldiniz, günahlar." Dedi.

Ağzımın kendi kendine hareket ettiğini fark ettim. "Tekrar merhaba, Kaos."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 46

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Altı

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: HELL OR HIGH WATER BY THE RESCUES

"S O, bu meşhur Styx Nehri." Tamamen siyah giyinmiş figüre söylüyorum. Kemikli elini avuç içi yukarı bakacak şekilde bana doğru uzatırken kafatası kafasını eğiyor. "Sanırım sikkeleri istiyor." Omzumun üzerinden söylüyorum.

Emmet iskelede arkamda duran adamların arasından geçerek ilerliyor. Emmet paraları uzatır uzatmaz, figür paraları ondan kapıyor ve falanksının ucuyla sayıyor. Sekizini geri veriyor ve geri kalanını saklıyor. Dönerek binmemiz için eliyle işaret ediyor.

Emmet elimi tutarak ahşap tekneye binmeme yardım ediyor ve yanıma oturuyor. Walker, Garrison ve Pierce orta sıraya sıkıştılar. Bu şey sanki bir Viking'den çalınmış ve buraya tıklmış gibi görünüyor. Karmaşık kıvrımlarla oyulmuş ve ön tarafına bir ejderha başı illeştirilmiş. Küçük banklara zar zor sığıyoruz ve denize düşmeyi düşünmemeye çalışıyorum. Tek bir dalga bizi mürekkep karası sulara sürükleyebilir.

Kıyıdan uzaklaşıyoruz ve figür uzun bir tahta küreği nehrin siyah sularında sürükleyerek bizi karşıya geçiriyor. Biz sürüklenirken uzakta başka bir iskele görüyorum. Neredeyse huzurlu. Ama kayığı iten iskelet bana henüz tehlikeden kurtulmadığımızı hatırlatıyor.

"Sence Skye ve diğerleri iyi mi?" Walker'ın nasırlı ellerini omuzlarımda hissederek soruyorum. Sıkı kaslarımı rahatlatıcı daireler çizerek ovuyor.

"Umarım öyledir. Skye kendi başının çaresine bakabilecek gibi görünüyor." Haklı olduğunu umarak başımı sallıyorum. Gözlerimin kapanmasına izin vererek, ellerinin üzerimdeki hissine ve teknenin sakinleştirici ritmine teslim oluyorum.

"Bekle, nereye gidiyoruz?" Garrison soruyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. İskeleyi geçiyoruz ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Döndüğümde iskeletin nehrin karşısına geçmemiz gerekmesine rağmen tekneyi düz bir çizgide yönlendirmeye devam ettiğini görüyorum.

"Üzülme, küçük yarı tanrı. Senin gittiğin yere, biz daha uzağa gitmeliyiz." Sesi ölüm gibi. Gıcırtılı ve hüzünlü.

"Nereye gittiğimizi nereden biliyorsun?" Soruyorum, sinirlerim tepeme çıkıyor ve midem endişeyle sıkışıyor.

Cevap vermiyor, onun yerine hızla büyük bir göle doğru sürükleniyoruz. Teknemiz kenarla buluştuğu anda, eller ve yüzler sudan fırlamaya başlıyor. Gözleri ve ağızları kapalı, ama çığlıklarının dudaklarının ötesine geçmesine izin verecek kadar iplik var. Geri çekilip tekneyi daldırıyorum.

"Siz izin vermediğiniz sürece size zarar veremezler."

"Bu da ne demek oluyor?" Kenara yakın olmak istemediğim için teknenin ortasına doğru eğildim.

Biz geçerken teknenin önünden çekiliyorlar. Gölün üzerinden baktığımızda, her yer cesetlerle dolu. "Walker, Hecate sana bir harita verdiğini söyledi. Onu çıkarıp nereye gittiğimizi görebilir misin?"

Sırt çantasını öne doğru çekip içindekileri karıştırıyor ve sonunda haritayı buluyor. Haritayı çıkarıp bir süre inceliyor ve kaşları çatılıyor.

"Umutsuzluk Gölü." Dedi. Dönüyorum ve haritada nereyi işaret ettiğini görüyorum. "Aşağıda bir not var. Umutsuzluk Gölü'nde mahsur kalan ruhlar su tarafından aşağı çekilir ve sadece kısa süreli hava almak için yüzeye çıkmalarına izin verilir. Ruhlar bu döngüyü sonsuza kadar tekrarlayarak kefaretlerini öderler."

Omurgamdan aşağı bir ürperti akarken suya bakıyorum. Burada böyle bir sonsuzluğa mahkûm binlerce ruh olmalı.

"Uzun bir yolculuğa çıkacağız." Garrison haritayı incelemek için eğilerek şöyle diyor. "Dokuz işkence seviyesi var. Burada belirsizlik içindeyiz ama en dibe inmemiz gerekiyor. İhanet Çemberi. Geçit orada bulunuyor. Alttaki notta Salem'in kanının kapıyı açabileceği yazıyor."

"Yani, baskı yok." Tedirginliğimi bastırarak şaka yapıyorum. Emmet'in elini kendi elimle kavırıyorum, topraklanmış hissetmeye ihtiyacım var. Persephone peşimizde, arkadaşlarımızdan bir kez daha ayrıldık ve işkence görmüş insanlarla dolu bir gölde sürükleniyoruz.

ruhlar. Ejderhalarla, gorgonlarla, iblislerle ve bir sürü iskeletle karşılaştık. Bir engel daha nedir ki? Ya da dokuz.

"Salem." Sudan şırıltılı bir ses geliyor. Midem bulanıyor ve çılgınca siyah boşluğu araştırıyorum. "Sa-alem. Seni hissedebiliyorum. Beni burada bırakma."

"Bakma." Pierce beni tutuyor ama değil. Annemin buruşuk yüzünü görüyorum, çırpınırken gözleri ve ağzı dikilmiş. Yüzeyin altına geri çekilişini izliyorum, parmakları dalgaları sıyırarak uzaklaşıyor.

"Ağzı kapalıyken onu nasıl duyabilirim?"

"Seni cezbetmek için büyüsünü kullanıyor. Sakın kanma, küçük yarı tanrı. Onun yerini almanı istiyor. Bu ruhların kaçabilmesinin tek yolu bu. Bir ruha karşılık bir ruh." İskelet uyarıyor.

Tabii ki, annem bunu benim için isterdi. Onu buraya ben getirdim, farkındayım. Hayatına son vermek, hepsi benim suçum.

"Senin rolün hakkında kötü hissetmezdim. Hepsi hayatta kendi seçimlerini yaptılar. Bir sebepten dolayı buradalar."

Düşüncelerimi okuyup okuyamadığını ya da bu göldeki herkesin hikâyesini bilip bilmediğini merak ederek sertçe yutkunuyorum.

"İkisi de." O benim yerime cevap veriyor ve ben düşüncelerimin nereye sapacağına dikkat ederek kendi içime gömülüyorum. İşkence gören ruhların çığlıkları, yüzleri suya her değdiğinde devam ediyor. Gürültüyü engellemek için parmaklarımı kulaklarıma sokuyorum ama sadece boğmayı başarıyorum. Kıyıya doğru sürükleniyoruz. Çığlıklar daha seyrekleşiyor.

Teknemiz bir gümbürtüyle kayalık kıyıya yanaştı. "Dışarı." İskelet figürü talep ediyor. Ayakkabılarımızı taşlara vurarak tekneden dışarı fırlıyoruz. Tekne kıyıdan uzaklaşıyor ve yüzeyi kaplayan ince bir sisin içinde kayboluyor.

"Hangi yoldan?" Haritaya bakmakta olan Walker'a soruyorum.

"GörünüŖe göre giriş bu vadiden geçiyor ve bu iki dağın arasında yer alıyor."

"Pekala, gidelim."

AŖağı inerken karşılaŖacağımız engelleri düşünmemeye çalışıyorum. Gölden gelen çığlıklar hâlâ kulaklarımda çınlıyor ve annemin parçalanmış yüzü hafızama kazınmış durumda. Yeraltı Dünyası'nda ilerlerken sinirlerime hakim oluyorum, dünyanın kaderi ensemdedir.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 47

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Yedi

OceanofPDF.com

LUKAS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ŞARKI: MERCY BY HURTS

T Araba aniden durdu ve bir kapıdan geçerken bizi karanlığa gömdü. Birazdan başlayacak kavgaya hazırlanmak için nefes alıyorum. Skye sarsılarak uyandı.

sürüşün hareketi. Yüzünü siler, sersemlemiş bir halde oturur.

"Anladın mı Skye bebeğim?" Arabanın dışındaki bazı adamların kaderimizi tartışmaya başladığını duyduğumda fısıldıyorum. Başını iki yana sallayıp dizlerinin üzerine çöküyor ve kapıyı açan ilk kişiye gücünü savurmaya hazırlanıyor.

Barikatın arkasından muhafızların şekillerini zar zor seçebiliyorum ama en az dört ya da beş tanesi dışarıda sohbet ediyor.

"Persephone'nin emriyle mahkumları zindana nakledin." "Hangi seviye?"

"Seviye dokuz."

"Tanrım, ne yapmışlar?"

"bilmek bize düşmez, değil mi?"

Tiz bir çılgılık konuşmalarını böler. "Vay canına, Nyx. Hecate? Ne oldu?"

"Persephone krallığı devirmeye çalışıyor. Hades'e haber vermeliyiz, lütfen. Beni sürüklemeyi bırak. Merhamet et, yalvarırım." Neler olduğunu görememekten nefret ediyorum ama o kapı açılana kadar yapabileceğimiz pek bir şey yok.

"Üzgünüm, sadece görevimi yapıyorum."

"! Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" diye gürleyen muhteşem bir ses hepimizin durup birbirimize bakmasına neden oldu.

"Hades, tanrılara şükürler olsun. Lütfen, çıkar beni buradan." Nyx yalvarır. Skye'ın gözleri irileşir ve arabanın parmaklıklarından dışarı bakmaya çalışır. Hades buradaysa, belki dinler ve bu çılgınlığa bir son verir.

"Biri burada neler olduğunu açıklasa iyi olur." Hades gürlüyor. Sahip olduğu otorite, sikimin içimde zıplamasına neden oluyor. O benim kız arkadaşımın babası. Bu hiç de korkutucu değil.

"Persephone'nin emirlerini uyguluyoruz efendim." Muhafızlardan biri cevap veriyor, zırhının titremesinden altının ıslanmasına saniyeler kaldığı belli. Şingirtıları buradan duyabiliyorum.

"O halde devam edin."

"Bekle! Hades." Skye sesleniyor, elini parmaklıklardaki küçük aralıktan içeri sokarak Hades'in dikkatini çekmek için el sallıyor.

Başını bizim arabaya doğru çeviriyor ve Yeraltı Dünyası'nın efendisinin bize doğru yaklaşmasını izlerken midem ağzıma geliyor. Bu korkutucu bir manzara. "Skye? Burada ne işi var? Onu dışarı çıkarın. Derhal."

Bir an sonra anahtarlar kilitte oynatılıyor ve nemli vagonun içine ışık doluyor. Çok fena işemem gerekiyor ama bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için yerimde duruyorum. Görünüşe göre Graham ve Sloan da aynı fikirde, çünkü Hades'in belki de hayatında ilk kez Skye'a bakışını izlerken hepimiz donup kalıyoruz. Skye'a ağzı açık bakarken yüz hatlarının Salem'inkine benzediğini fark ediyorum.

"Ne oldu? Neden buradasın? Sen... sen geçtin mi? Seni Akademi'de bulamayınca endişelendim. Hadi yukarı çıkalım, eminim kız kardeşin ve annen seni gördüklerine çok sevineceklerdir."

Skye zorlukla yutkunuyor, "Sana anlatacak çok şey var. Ben ölmedim ama Persephone ve Salem burada değil. Nyx doğruyu söylüyor. Lütfen onu bırakın ki biz de size neler olduğunu anlatabilelim."

Sözleri karşısında gözlerini kırpıştırarak geri adım atıyor. Bakışları benimkilere kilitleniyor ve kaşları çatılıyor. "Arkadaşların neden seninle birlikte zincirlenmiş? Muhafızlar. Hemen zincirlerini çözün. İki saniyeliğine ayrıldım ve her yer darmadağın oldu."

'Dostlar' kelimesi kafamın içinde zonkluyor, vücudumdaki her siniri harekete geçiriyor. Bu ne anlama geliyor?

İki muhafız arabaya doğru hızla geliyor ve ağırlıklarıyla arabayı dalgalandırıyor. "Bu da ne? Sen nasıl..." Graham gardiyanın arkasından gelip kafasına vurdu. Onu itip yere düşürüyorum ve Sloan peşimden gelirken nezarethaneden kaçıyorum. Skye'ın arkasında durup onu etrafımızı saran muhafızlardan koruyoruz.

"O nereye giderse biz de oraya gideriz." Graham kollarını kaldırıp dövüğe hazır olduğunu söylüyor.

"Buna hiç gerek yok." Hades, Skye'ı omuzlarından kavrayarak şöyle diyor. Skye o kocaman, güzel gözlerini şaşkınlıkla kırıştırıyor. "Evine hoş geldin kızım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 48

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Sekiz

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKILAR: TURNING PAGE (INSRUMENTAL) BY SLEEPING AT LAST, CRAVIN BY STILETO, KENDYLE

Hades beni garip bir şekilde kucaklıyor ve yanağımdan bir damla gözyaşının süzüldüğünü hissediyorum. Bacaklarının sertliğinden sık sık sarılmadığını anlayabiliyorum ama en azından beni hoş karşılıyor. Ben de o zaman

beni görseydi, olduğundan daha farklı davranırdı. Ve şimdi Hades'le tanışmak, bunu bir perspektife oturttu. Sanki artık beni umursamıyor bile. Yıllarca onu özledim, ailemizin hâlâ bir arada olmasını diledim. Sonunda onu görme şansım oldu ve o tamamen farklı bir insan. Soğuk ve hesapçı. Hedefine odaklanmış. Beni bırakıyor ve hepimize onu takip etmemizi işaret ederek merdivenlerden yukarı çıkıyor ve bizi geniş bir oturma odasına bırakıyor.

"Birazdan döneceğim. Generalimle temasa geçmem gerekiyor." Odayı dolduran pelüş koltuklara ve sandalyelere yerleşerek bizi endişeyle baş başa bırakıyor. Uzun araba yolculuğundan sonra dudaklarım kurudu ve çatladı. Alt dudağımı ağzımın içine çekiyorum ve dökülmekte olan fazla deriyi ısıriyorum. Beklerken sinirlerim daha da geriliyor.

"Sence yakınlarda bir tuvalet var mıdır, yoksa bir saksı bitkisi mi kullanmam gerekecek?" Lukas gözlerini odanın içinde gezdirerek soruyor, bacağı zıplayıncaya kadar aşağı sallanıyor. "Siktir , içeri giriyorum. Graham, koru beni." Köşeye doğru koşuyor ve koşma şekli beni gülümsetiyor. Evde birlikte yaşadığımız normallliği özlüyorum. Kolay yoldaşlığı ve aptalca şakaları. Buna geri dönüp dönemeyeceğimizi merak ediyorum ama Lukas'ın az önce bir eğreli otuna işediğini görmek bana bunun mümkün olduğunu düşündürüyor.

"Ne yapıyorsunuz siz?" Hades içeri giriyor, Graham'ın yeşilliklere işeyen Lukas'ı görmemizi engellemeye çalıştığını fark edince yüzünde dehşet dolu bir ifade beliriyor. Sloan, Graham'la birlikte kahkahayı patlatırken ben irkiliyorum. "Tuvaletlerimiz var."

Lukas arkasını döner, yüzü kulaklarına kadar kızarmıştır. "Özür dilerim, efendim." Sandalyesine geri çekiliyor ve sanki o şeyin kendisini yutmasını istiyormuş gibi görünüyor.

"Şimdi, olup bittiğini bana anlatmak ister misin?"

Biz de öyle yaptık. Çocuklar unuttuğum kısımları açıklamaya yardım ediyor, Hades'e Persephone'nin ihanetini bildiriyorlar. Neyse ki Nyx ve Hecate bize destek olmak için buradalar. Hades dikkatle dinliyor, yüzü taştan bir duvar, tek bir duygusunu bile ele vermiyor. Mükemmel bir poker oyuncusu olurdu.

"Bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim. Sen ve Nyx'in onun iğnelemelerine aşırı tepki verdiğinizi sanıyordum. Ben sadece... Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

"Hazırda bir ordusu var lordum. Salem de kader tarafından kutuyu almak için gönderildi."

Çenesi kıpırıyor ve bu, bütün gece boyunca gördüğüm, biraz duygu gösterebildiğine dair ilk işaret. "Nerede o?"

"Elysia'da ayrıldık. Onları Styx Nehri'ne götüren bir geçit açtım."

Çenesini ovuşturuyor. "Uzun bir gün oldu. Neden odalarımıza çekilmiyoruz ve sabah tekrar devam etmiyoruz? Size biraz yiyecek gönderebilirim. Şimdilik strateji belirlemem ve ne kadar hasar oluştuğunu anlamam gerekiyor."

BİR ÇİFT ZIRHLI MUHAFIZI AYRI ODALARIMIZA KADAR TAKIP EDİYORUZ.

Görünüşe göre Hades geleneklere çok bağlı, ama adamlarım yanımda olmadan geceyi yalnız geçirmeye niyetim yok. Muhafızlarla tartıştıktan sonra, benimle kalmalarına izin vermeleri için onları ikna ettim. Geleneklere lanet olsun.

Kısa, soğuk bir duş alıyorum ve cildimdeki kiri temizliyorum. Midem yüksek sesle homurdanıyor ve beyaz saten bir bornozla, saçlarımı havluyla toplayarak geri döndüğümde beni bekleyen yemeği bulduğum için minnettarım. Ben yüzümü tavuklu sandviçle doldururken çocuklar sırayla temizleniyorlar.

"Buraya gel." Lukas, bacaklarının arasında sürünmem için yeterli boşluk bırakarak yatak başlığına yaslandığını söylüyor. Sırtımı göğsüne yaslıyorum, o da kıcımlı kendisine yaslıyor ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdiriyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Bana daha kolay bir soru sormaya ne dersin? Pastanın karne olduğu ya da Atlantis'in yeri gibi. Bilirsin, idare edilebilir bir şey."

Kıkırdıyor ve başıma sarılı havluyu alıp çözüyor. Islak saç tellerimi çekip kurtarıyor ve uzun parmaklarını düğümlerin arasında gezdiriyor. "Graham, saç fırçasını bana at." Talep ediyor.

Graham bir eliyle sandviçi tutarken odanın öbür ucundan fırlatıyor. Lukas onu kolayca yakalıyor ve saçımı taramaya başlıyor. Acele etmiyor, çok sert çekmemeye dikkat ediyor. Sakinleştirici ve zihin uyuşturucu. Tam da ihtiyacım olan şey. Sloan banyodan çıkıyor, havluyu kalçalarına indirmiş. Su önünden aşağı damlıyor, seyrek göğüs kıllarına yapışıyor. Kendimi dudaklarımı yalarken buluyorum, giyecek bir şeyler ararken onu izliyorum. Neyse ki oda, modern ihtiyaçlardan yoksun olsa da ihtiyacımız olabilecek her şeyle dolu. Elektrik bile yok ve duşlar makara sistemiyle çalıştırılıyor.

Lukas fırçayı yere bırakıyor ve hâlâ ıslak olan saçlarımı yana doğru kaydırarak boynumu ortaya çıkarıyor. "Çok fazla gerginlik var." Başparmaklarını gergin kaslarımda gezdiriyor. Dokunuşuna doğru eğilerek inliyorum. Gri bir eşofman altı giymiş olan Sloan yatağın kenarına sürünerek ayaklarımı tutuyor ve başparmaklarıyla ağrıyan kemerlerimi ovuyor.

Graham yarısı yenmiş sandviçiyle bizim aramıza bakıp acılı bir ifade takındıktan sonra yemeği bırakıp ellerini ve ağzını bez bir peçeteyle siliyor. Yanımıza uzanıyor ve bacaklarım üzerinde çalışmaya başlıyor.

"Sanırım öldüm ve cennete gittim." Ellerine geçirebildikleri her kasa masaj yapmalarına izin vererek mırıldanıyorum. Lukas kürek kemiğime saplanmış inatçı bir düğüm buluyor ve müstehcen bir inilti çıkarıyorum. "Evet. Kesinlikle cennet."

Graham'ın parmakları bornozumun dikişi boyunca sürükleniyor, kumaşı çekiştiriyor ve vücudumu onlara gösteriyor. Elini pelüş karnımda gezdiriyor, çatlaklarımın üzerinden geçip göğüslerime konuyor. Başparmağı ve işaret parmağı arasında bir meme ucunu çekerek içimde bir arzu zonklaması yaratıyor.

"Mmf, çok yorgunum." İnliyorum ama ilgilerini üzerimden eksik etmemelerine izin veriyorum.

"Merak etme. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Bırak da seni uyutana kadar sikelim, bebeğim." Lukas omuzlarımdaki ağrıyan kasları çalıştırırken sert aletini sırtıma sürüyor. Graham iki parmağıyla açıklığımı okşarken, vücudum onun sözleriyle aydınlanıyor. Sırılsıklamım ve üzerimde bu kadar çok el varken aşırı uyarılmış durumdayım ama bu duygudan zevk alıyorum. Tapılmış hissediyorum. Tapılmış. El üstünde tutulduğumu.

Lukas arkamdan yaklaşıyor. "Graham, onu kaldırmama yardım et." Beni öne doğru itiyorlar ve Lukas'ın giysilerini çıkardığını duyuyorum. "Onu oturt." Arkama bakıyorum ve Lukas'ın delikli sikinin ellerinde işlendiğini görüyorum. Graham beni aşağı indirmeye yardım ediyor ve iki bacağımızın arasına diz çöküyor.

"Ne kadar güzel bir manzara." Lukas sikini amıma sokarken öyle diyor. Sloan yanıma geliyor, siki pantolonunun içine girmiş. Birlikte hareket etmeye başlamamızı izlerken kendini serbest bırakıyor. Lukas elini ön tarafıma dolayarak beni sabitliyor, parmaklarını kalbimin üzerinde gezdiriyor. Benden çıkan her düzensiz atışı hissedebiliyor. Graham dirseklerinin üzerine eğiliyor ve Lukas beni alttan sikerken klitorisimi ağzına alıyor. İkimizi de yalıyor, amımdan Lukas'ı sikine ve taşaklarına doğru ilerliyor. Graham hassas tenini ağzına alırken Lukas başını geriye atıyor.

"Ah, kahretsin. Ağzını üzerimde hissetmeye bayılıyorum Graham." Lukas inliyor ve tam orada boşalmasını engellemek için boynumu ısırıyor.

Yavaş ve istikrarlı bir ritimle beni çalıştırıyorlar, Sloan ise dudağını ısırırken ağır gözkapaklarının arasından bizi izleyen sikini okşuyor. Kendini kendinden geçmeye zorlarken onunla göz göze geliyorum. Bir kükremeye yere ve bacaklarından aşağı dökülen düzenli bir döl sağlıyor.

"Kahretsin, ikinizin de tadı çok güzel." Graham inliyor, dilini üzerimizde gezdirmek için geri dönmeden önce kalçalarımın üst kısımlarını kavırıyor. Lukas'ın her hamlesi saf mutluluk, piercingleri zevkimi artırıyor ve içime en lezzetli şekilde sürünüyor. Parmaklarımı Graham'ın saçlarından geçirip başını istediğim yöne doğru çekiyorum.

Orgazmım beni ele geçirirken omurgamın tabanında basınç oluşuyor, klitorisime doğru kıvrılıyor ve uzuvlarımı yıkıyor. Graham'ın dili ve Lukas'ın sikinin birleşimi beni kırılma noktama kadar çalıştırıyor. Hissediyorum

sıkıyor ve Graham'ın yüzünü ve dilini pisliliğimle kaplayarak serbest bırakılmamı izliyorum. Lukas'ın üzerinden titreyen uzuvlarımla sürünerek iniyorum, çökme ihtiyacı hissediyorum. Graham yüzünü silmeye gidiyor ama Lukas elini Graham'ın boynuna dolayarak onu durduruyor.

"Bekle." Yüzünü yalıyor, dilini Graham'ın dudaklarında gezdirdikten sonra ağzına götürüyor. "Sadece tadına bakmam gerekiyordu." Tutuşunu bırakarak söylüyor.

Graham'ın gözleri ihtiyaçla parlıyor. "Başladığın işi bitirsen iyi olur, Ledger." Lukas'ın elini kapar ve kaya gibi sertleşmiş sikinin üzerine yerleştirir.

İkisini izlerken sırtıtıyorum. "Siz çok fazlasınız." Kendimi rahatlatmak için banyoya doğru yürürken homurdanıyorum. Bugün olmaz, UTI.

Lukas'ın Graham'ın üzerine atladığını duymadan önce gülerek uzaklaşmamı izliyorlar. Aynada darmadağınık halime bakarken kendimi gülümserken buluyorum. Etrafımızdaki her şey yıkılıyor olabilir ama en azından birbirimize sahibiz. Umarım kız kardeşim ve arkadaşlarımız iyidir.

BÖLÜM 49

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dokuz

OceanofPDF.com

EMMET

OceanofPDF.com

ŞARKI: WAY DOWN WE GO BY KALEO

I Vadiye varmak bütün gün sürüyor. Yol yorucu ve ürkütücü derecede boş. "Çadırı kurup biraz dinlenmeliyiz. Bu hızla gidersek yarın sabah girişe varırız. Yine de en alt seviyeye ulaşmamızın ne kadar süreceğini kim bilebilir?" Garrison talimat veriyor. Bu mola için minnettarım. Son bir kilometre boyunca yürümeyi bırakmaya hazırdım, ayaklarım sonlara doğru sadece ayak sürüme hareketine izin veriyordu. Ayaklarımın altı su topluyor.

"Şunu kurmama yardım et." Garrison sırt çantasından çadırı çekip çıkarıyor.

Birlikte çalışıyoruz, yorgunuz, açız ve geceleri Cehennem'de dolaşabilecek herhangi bir şeye karşı tetikteyiz. Pierce bölüşmemiz için biraz granola bar çıkardı. Bayat ama hiç yoktan iyidir. Gücümüzü korumamız gerekecek.

Keşke babam beni şimdi görebilseydi. Beni hep hayal kırıklığına uğrattı, beklentilerini asla karşılayamayacağımı düşünerek şeytana kucak açtı. Şimdi geriye dönüp baktığımda, zar zor var oluyordum. Hep başkalarının emirlerini yerine getiriyordum. Asla kendi istediklerim için yaşamadım. Bu artık sona erdi. Artık ne istediğimi biliyorum ve o da bu. Oluştuğumuz bu küçük aile. Salem'e olan hislerim onun varlığında geçirdiğim her an artıyor. Beni kabul etmesi daha önce hiç yaşamadığım bir şey gibi geliyor. Kendisi için değil ama benim için benden daha iyisini talep ediyor.

Çadırın içine kıvrılıyoruz. Dar ama bizi hava şartlarından korumaya yardımcı oluyor. Hiçbirimiz özellikle konuşkan hissetmiyoruz. Diğerleri adına konuşamam ama o gölün işkence görmüş ruhlarla dolu olduğunu görmek, bir gün bize ne olacağını merak etmeme neden oluyor. Eylemlerimiz için, iyi olacağını hayal edemiyorum.

Düşüncelerim çalkalanırken kendimi derin bir uykuya bırakıyorum.

"BU DA NE BÖYLE?" ARABANIN İÇİNDEKİ GARİP FIGÜRÜ GÖSTERDİM.

mesafe. Sanki bir kaya dağa doğru acı verici bir yavaşlıkla itiliyor gibi görünüyor. Neredeyse varmak üzereyiz, sinirli bir ruh hali hakim. Konuştuğumuzda herkes birbirini tersliyor. Alışılmadık şekilde sessiz olan Salem hariç herkes. Acaba annesini o şekilde görmek onu sandığımızdan daha fazla mı sarstı?

Garrison çantada bir dürbün buldu ve biz yürürken boynuna takıyor. Onları gözlerine yaklaştırıyor ve kaşlarını çatıyor. "İşte bu tam olarak o. Bunun neyle ilgili olduğunu merak ediyorum." Omuz silkiyor ve bizi ilerlemeye teşvik ediyor.

"Lanet ." Pierce yürümeyi bıraktı. "İniş yolu bu mu?"

Baktığı yeri buluyorum ve dehşet ve hayranlık içinde çenemin düştüğünü hissediyorum. Dağın kenarına gömülmüş ağaçların budaklı dallarıyla bükülmüş kemerden uğursuz kırmızı bir parıltı yayılıyor.

"Riski size ait olmak üzere girin." Bir ses sesleniyor.

"Oh, lanet olsun!" Salem geri sıçrar ve ağacın kabuğuna sıkışmış bir adam görür.

"Eğer girmek zorundaysanız, kenarlara dikkat edin. Yoldan sapmayın." O uyarıyor.

"Ne oldu sana böyle?" Salem ağaca dokunmak için uzanır ama Walker elini havada kapar.

"Bu benim işkencem. Sonsuza dek tek bir yerde sıkışıp kalmak. Yaşadığım hayatın kefareti. Benim yaptığım hataları yapmayın, yoksa benimle aynı kaderi paylaşmaya mahkum olursunuz."

"Ne yaptın sen?" Pierce sorar ama adamın gözleri kapalıdır, gövdesi ağacın kabuğuyla iç içe geçerken nefes almakta zorlanmaktadır.

Pierce'ın kolunu çeken Salem, onun dirseğini Pierce'inkine bağlar ve Pierce ile Walker arasında bir zincir oluşturur.

"Hadi şu işi bitirelim." Ayaklarının, onu kırmızı bir parıltıyla aydınlatan Eziyet Seviyelerine doğru yükseldiğini söylüyor.

"İşte gidiyoruz." Mırıldanıyorum. Adamın uyarıları kulaklarımda içimdeki endişe çalkalanıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 50

OceanofPDF.com

Bölüm Elli

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: USED TO THE DARKNESS BY DES ROCS

W Tavandan damlayan su boynuma iniyor ve sırtımdan aşağı akıyor. Daha derine yürüdükçe patika daralıyor. Yarasalar üstümüzde , küçük ciğerleri cızırdıyor. Havanın tadı acı geliyor
Sinirlerimi yatıştırmak için derin nefes alıyorum.

O zindanlardaki işkencelerim gözümün önünden gitmiyor. Kaçmamış olsaydım, eminim orada çürüyüp gidecektim. Tıpkı ayakları yolun her iki tarafındaki katran gölüne saplanmış bu zavallı ruhlar gibi sonsuza kadar sıkışıp kalırdım. Kollarını bize doğru uzatıp yardımımız için yalvarıyorlar. Onları çekip çıkarmamak için elimden geleni yapıyorum, tıpkı onlar gibi sıkışıp kalacağımı bile bile. İnsanların defalarca ateşe verildiği bir bölgeyi çoktan geçtik. Onların acı dolu çığlıklarının yanından geçtikten sonra avucumun içinde kendi tırnaklarımın bıraktığı izleri hâlâ hissedebiliyorum. Korkunç bir sessizlik içinde geçip gitmekten başka bir şey yapamıyordum. Kömürleşmiş etlerini koklamak zorunda bırakıldık, hiçbirimizin kokudan kusmadığına şaşırdım.

Belki de hepimiz sandığımdan daha fazla kırılmış durumdayız, etrafımızı saran dehşete rağmen devam etmek için içimizde bir irade buluyoruz.

"Siktir, bu çok ürkütücü." Emmet sessizliğimizi bozuyor.

"Birinin neden böyle bir yeri değiştirmek istediğini anlayabiliyorum." Garrison, patika alçaldıkça manzara yavaş yavaş değişmeye başlarken devam ediyor. Başka bir seviyeye giriyor olmalıyız.

Bu iki katı birbirinden ayıran dar bir kaya oluşumundan geçerken Salem elini benimkine koyuyor. Geçmesine yardım ediyorum ve bir sonrakinin getireceklerine karşı kendimi hazırlıyorum.

"Aman Tanrım. Graham'ın burada olup bunu görmediğine sevindim." Salem geçitten çıktıktan sonra eliyle ağzını kapattı. Köşeyi dönünce bunu neden söylediğini anlıyorum. Lezzetli yemek tabakları, sandalyelere bağlanmış insanların ulaşamayacağı şekilde etrafa yayılmış. Zincirlerine karşı savaşıyorlar, sadece yemeğin dışını yalamayı başarıyorlar. Salem'in eli titriyor, gözleri büyüyor ve yaşlarla doluyor.

"Yüce Tanrım." Mırıldanıyor. Çok acı çekmişti ve çatlamaya başlamıştı.

"Lütfen, lütfen! Bize yardım edin. Çok acıktım." Bir kadın gözyaşları içinde ağlıyor, önündeki tabağı almak için sürekli mücadele etmekten derisi zincirlerin etrafında kıpkırmızı olmuş. Salem bocalıyor, ayak parmağı kenara yaklaşıyor.

"Salem, yapma." Elimi onun koluna dolayarak onlardan biri olmasını engelliyorum. Ayaklarım altımdan kaymaya başlıyor ve o bana tutunuyor. Bir nefes boyunca birbirimize bakıyoruz.

"Bu çok yakındı. Hadi buradan gidelim. Kutuyu ne kadar çabuk alırsak, tüm bunları o kadar çabuk geride bırakabiliriz." Garrison ısrar ediyor. İtiraz etmiyorum. Bu yerle işim bitti.

SON KATMAN, BUZLA KAPLANMIŞ INSANLARLA DOLU DONMUŞ BİR TUNDRADIR.

Buz sarkıtları kafataslarının arkasından göz çukurlarına saplanırken yüzleri taşlaşmış bir çığlıkla sabitlenmiştir.

Ellerim soğuktan yanıyor. "Sanırım cehennem buz tutabilir." Nefesimden havaya karışan duman dallarını görerek espri yapıyorum. Şakam sadece titreyen dudaklardan gelen birkaç iniltiyle karşılık buluyor.

Yine de üzerinde bulunduğumuz bu lanet patikaya yoğun bir tuz tabakası gerekebilir, çünkü ayaklarım sürekli kayıyor. Şimdiye kadar üç kez kırımın üstüne düşmemek için kendimi durdurmak zorunda kaldım. Hızımızı çok yavaşlatıyor. Endişe içimi kemiriyor, günahların hâlâ peşimizde olup olmadığını merak ediyorum, Persephone ve Skye'a ne olduğunu merak ediyorum, kardeşimin buralarda bir yerde olduğunu düşünüyorum ve iyi olup olmadığını bilmiyorum.

Tekrar kaymaya başladığımı hissediyorum ve Garrison bana bağıyor, sesi öfke dolu. "Lanet bir penguen gibi yürü Pierce. Bu seni düşmekten ve burada kalıcı bir demirbaş haline gelmekten koruyacaktır."

Dediğini yaparken sinirli bir şekilde nefes alıyorum. Çok gülünç görünüyorum ama her zamanki gibi Garrison haklı. Eğer Pride beni şimdi görebilseydi. Çok sinirlenirdi.

"Oh, kahretsin. İşte orada." Salem, atkuyruğunun uçlarına buz sarkıtları yapışmış halde, "İşte orada," diyor. Baktığı yere doğru gidiyorum ve uzakta beliren büyük bir ferforje kapı görüyorum.

Hızını artırırken yüzünü rahatlık kaplıyor. Hepimiz öyle. Buradan geri tırmanmayı düşündükçe irkiliyorum. Her seferinde bir engel, diye kendimi azarlıyorum. Resmin tamamına odaklanamam, yoksa kendimi delirteceğim. Buradan siktir olup gitmeye çok hazırım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 51

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Bir

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: FALLOUT BY UNSECRET, NEONI

T Anahtar elimde titreyerek anahtar deliğine bakarken kapı üzerimizde yükseliyor. Burası hiç beklemediğim kadar soğuk. Buraya gelmek bir korku gösterisinden diğerine dönüştü. Nedenini anlayabiliyorum. pek fazla insan bu yolculuğu yapmıyor.

Anahtarı deliğe bastırıyorum ve klik sesini duyuyorum. İçimi bir rahatlama duygusu kaplıyor, ta ki yerinden oynamayacağını fark edene kadar.

"Senin kanın, Salem." Garrison bana bir bıçak uzatarak hatırlatıyor.

"Ah, doğru." Elimi kesiyorum ve acıyla irkiliyorum, kanın yüzülmüş deriden akmasını izliyorum. Omuzlarımı kapıya dayıyorum ve elimi dairesel girintiye bastırıyorum. Kapı açılmadan önce kör edici beyaz bir ışık yanıp sönüyor. "Vay anasını. İşe yaradı." Çatlaktan içeri süzülüyoruz ve sıcak bir hava patlamasıyla karşılaşırız. Kasvetli mahzene adım attığımızda mumlar yanıyor. Oda, ortasında küçük altın bir kutu bulunan yalnız bir taş masa dışında boş.

Merdivenlerden inmek üzereydim ama Garrison kollarımdan tutarak beni durdurdu. "*Indiana Jones*'u hiç izlemedin mi? Öylece hazineye doğru yürüyemezsin. Her zaman bir tuzak vardır." Etrafıma bakıp bubi tuzağı olup olmadığını merak ediyorum.

"Al, önce bunu at." Walker sırt çantasından bir pusula çıkarır ve Garrison'a verir. Garrison omuz silkip pusulayı odanın içine fırlatır.

Yere çarpıyor, cam zıpladıkça kırılıyor. Duvarlardan bir şeyin fırlamasını ama hiçbir şey olmuyor.

"Gördün mü, sorun yok." Emmet merdivenlere bir adım attığını söylüyor. Ayağını bastığı anda her yer sallanmaya başlar.

"Sana söylemiştim." Kapı kapanırken Garrison şöyle diyor. "Siktir."

Walker kapıyı açmaya çalışıyor. "Kımıldamıyor."

Kapana kısıldık. Büyük kaya parçaları yağarken sertçe yutkunuyorum, bizi zar zor ıskalıyorlar. "Ben içeri giriyorum." Koşmaya başladım. Adamlar beni yakalamaya çalışıyor ama ben onlardan kaçmayı başarıyorum. Bunca yolu böyle bitsin diye gelmedim. Üzerime doğru gelen bir cıvatayı tam zamanında dönerek savuşturuyorum. Ellerim kutunun etrafında kenetleniyor, imrenilen bibloyu elimde tutarken burnumdan ter damlıyor.

Tenim altınla buluştuğu anda her şey duruyor. Toz bulutları çöküyor ve ağzımdan küçük bir kahkaha kaçıyor. "." İnanamayarak söylüyorum. Kutuyu elimde ters çevirerek pürüzsüz yüzey boyunca karmaşık bir şekilde oyulmuş detayları inceliyorum. "Bu mu yani?"

"Ne bekliyordun ki?" Garrison, Emmet'in ayağa kalkmasına yardım ederek sorar. Kolu uzun bir kesikten kanıyordu.

"Bilmiyorum, sadece daha büyük olmasını bekliyordum."

"O da öyle dedi." Pierce dudaklarını bükerek gülümsüyor. Yüzünde kir lekeleri var ve bu aptalca şaka için kendisiyle gurur duyuyor gibi görünüyor.

"Tanrım, seni çok özledim." Gülümsememin geniş olduğunu söylüyorum. "Hadi gidelim buradan."

Döndüğümde Persephone'nin önümde durduğunu görüyorum. "Kutuyu benim için aldığınız için teşekkür ederim." Tek çıkışı kapatarak araya giriyor. "Bunu sensiz yapamazdım."

Seven kapıyı arkasından koruyor ve midem ayaklarıma dolanıyor. "Kahretsin."

BÖLÜM 52

OceanofPDF.com

Elli İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

WALKER

OceanofPDF.com

ŞARKI: NEVER SURRENDER BY LIV ASH

A Kılıcın ucu boynuma saplanıyor. "Seni tekrar görmek çok güzel." İblis alay ediyor, sivri dişleri mum ışığında parlıyor.

"Gazap." Varlığımın baş belasıyla yüz yüze geldiğimi kabul ediyorum. Son iki yıldır çektiğim eziyetin kaynağı.

"Beni özledin mi?" Başını eğerek soruyor. Birinin kafasını koparmayı hiç bu kadar istememiştim.

"Onların kirli işlerini yapmaktan yorulmadın mı?" Bıçağın kan akıttığını hissederek ona soruyorum.

"Belki, ama başka seçeneğimiz yok gibi. Ruhunu satmanın bazı şartları var." Homurdanıyor. Gözlerinin içine bakıyorum ve bir pişmanlık titreşimi görüyorum. Kullanılmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum, çünkü bunu bana yapan oydu. Bunun onun kontrolü dışında da olabileceğini hiç düşünmedim.

"Sadece kutuyu teslim et ve kimse zarar görmesin." Persephone, Salem'le buluşmak için merdivenlerden inerken öyle diyor. Sarı saçları ıslıl ıslıl parlarken, alıştırılmış bir kraliyet havasıyla hareket ediyor.

"Kız kardeşim nerede?" Salem kutuyu arkasına koyuyor ve bu kadar cesur olmasına bayılıyor.

"Güvenli bir yere." Salem'le burun buruna gelirken sırtışı onu çıldırmış gibi gösteriyor. "Bunu zor yoldan yapmak istemiyorum ama o kutuyu bana 3...2... içinde teslim etmezsen yapacağım."

Salem'in ne yapacağını düşünürken elinin titrediğini görüyorum, gözleri benimkilerle buluşuyor. Aramızdaki bağı çekiştirerek ona sorun olmadığını söylüyorum. Yapması gerekeni yapabilir.

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve bir patlama sesi günahkârları ayağa kaldırıyor. Çırpınıyorum ve Wrath'ın kılıcını ondan alıp ona doğru çevirmeyi başarıyorum.

"Kızıma ne yaptığını sanıyorsun, karıcığım?" Hades, Persephone ile Salem'in arasına girerken ağzım açık kalıyor. Persephone geriye doğru kaçıyor, sanki elleri onu Hades'in öfkesinden koruyacakmış gibi havada. Düpedüz katil gibi görünüyor.

"Ha-Hades. Geri dönmüşsün."

"Ve tam zamanında görüyorum. Bana neler olduğunu anlatmak ister misin, yoksa seni de diğer hainlerle birlikte Tartarus'a mı atayım?"

"Bunların hiçbirine gerek yok. Ben sadece Salem'in tehlikeli bir hata yapmasını engelliyorum. Buraya zamanında gelmediğimi hayal edebiliyor musunuz? Pandora'nın kutusunu açacak ve o dehşeti hepimizin üzerine salacaktı."

"Oh, seni yalancı kaltak." Salem tükürür.

"Oyunlarının farkındayım, Seph. Ya şimdi benimle geri gel ve bu işi çözelim ya da yemin ederim seni cehennemin dibine gönderirim." Hades onun üzerinde yükselir ve o da rolünü bırakır. Dişi gözleri buz gibi oldu.

"Ve neden sana zincirlenmiş olarak kalmak istemediğimi merak ediyorsun." Elini aralarında sallayarak onu bir hava üflemeyle geri itmeyi başarır ve başını taş masaya çarpmasına neden olur. Kadın kapıya doğru koşuyor ve günahlar da onu takip ediyor.

"Baba! İyi misin?" Salem başındaki kanı silmek için diz çöktüğünü söylüyor.

"Ben ölümsüzüm. Düzeltmeyeceğim bir şey değil." Parmaklarını birbirine geçirerek söylüyor. Kanaması anında durur ve ayağa kıyafetlerini fırçalar. "Hadi buradan çıkalım, olur mu?" Salem'in elini tutuyor ve parmaklarını şıklatıyor. Saraya geri tükürülmeden önce aniden kara bir uçuşuma çekildiğimizi fark ediyorum. Ani değişim yüzünden başım dönüyor ve dizlerim titriyor. Etrafıma baktığımda çırpınan tek kişi ben değilmişim gibi görünüyor.

"Odalarınızın nerede olduğunu hatırlıyor musunuz?" Yan tarafta durarak soruyor. Salem kusacakmış gibi başını sallıyor.

"Kız kardeşin ve arkadaşları çoktan uyudular ama eminim geri döndüğünü öğrenince çok sevinecektir."

"Bekle, bizi nerede bulacağını nasıl bildin?"

"Alarm etkinleştirildi. Onu güvenli bir yere koymanız gerekecek. Ve tanrılar aşkına, sakın açma." Tekrar başını sallar. "Hepiniz biraz dinlenin. Yarın konuşacak çok şeyimiz var. Ve Pierce, günahların için affedildin."

"Teşekkür ederim, efendim." Selam vererek söylüyor. Biraz enerjim olsaydı, bunun için ona çok kızardım, ama bunu yapmamaya karar verdim.

Salem'i takip ederek koridorda ilerliyoruz. Bu gece onu bırakmayacağım ve görünüşe göre geri kalanımız da aynı şeyi düşünüyor. Hepimizin yatağını doldurmasıyla uğraşmak zorunda kalacak ve içimden bir ses tam da istediği şeyin bu olduğunu söylüyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 53

OceanofPDF.com

Elli Üçüncü Bölüm

OceanofPDF.com

GRAHAM

OceanofPDF.com

ŞARKI: YOU PUT A SPELL ON ME BY AUSTIN GIORGIO

"O Aman Tanrım! Milyonlarca güneşin ortasında uyumaya çalışmak gibi bir şey bu!" Skye bizi itiyor ve uzuvlarımızın onu kucaklamakla olan bağlantısını kesiyor.

"Oh, hadi ama. Sarılmak istiyoruz." İtiraz ediyorum, ona doğru uzanıyorum ama o çoktan kıvrılıp kaçmış.

"Burası tüm bunlar için çok sıcak. Sizi seviyorum çocuklar ama nefes almam lazım yoksa eriyip gideceğim. Gerçekten. Beni paspaslamanız gerekecek çünkü bir su birikintisine dönüştüm." Sloan yerde rahatsız edilmeden horlarken o kalkıp köşedeki pelüş koltuğa doğru yürüyor. Yatağı kimin alacağını görmek için taş, kağıt, makas oynardık ve Lukas ile ben kazanırdık.

"Peki, Lukas hâlâ bana sarılmak istiyor. Değil mi bebeğim?" Sırıtıyor.

"Tamam, bana böyle seslendiğini duymak midemde kelebekler uçuşmasına neden oldu."

Kalbim çarpıyor. Birinci sınıftan beri Lukas'ı özlüyorum, ben acılarımı marinara sosumu mükemmelleştirerek boğarken onun tüm okulla takılmasını izliyorum. Her zaman onun için bir şey ifade edip etmediğimi ya da gibi şeytanlarının arzularını yaşamak zorunda kalıp kalmadığını merak ediyordum.

Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor ve elimin arkasını dudaklarına götürüyor. "Memnun etmeyi hedefliyorum." Dilini parmaklarımızın arasından geçirmesini izlerken söylüyorum. Ağzını tenimde hissettiğimde aletim hazır ola geçiyor. Lukas'ın bacağına sürtünüyor ve sırıtıyor, gözleri benimkileri yakalıyor. Bu kalbimin hızlanmasına neden oluyor. O tek bakışta aramızda söylenmemiş milyonlarca şey geçiyor. Onun kırılganlığını görebiliyorum ve bu bana sadece bir kaçamak olmadığımı dair umut veriyor. Tıpkı Skye'la olduğu gibi o da bu işte benimle birlikte.

"Söyle bana, Graham. Benim misin?" Fısıldıyor, başparmağını sakallı yanağımda gezdiriyor.

Adem elmamın etrafında sertçe yutkunuyorum ve boğazımda yanan kelimeleri söylüyorum, "Beni ilk öptüğün andan beri seninim." Gözlerim onun yüzünü arıyor ve buldukları anı görüyorlar. Gözleri parlıyor ve elini boynumun arkasına doladığını ve beni morartıcı bir öpücük için kendine çektiğini hissediyorum. Dudaklarımız, dişlerimiz ve kirli sakallarımız birbirine karışıyor. Elinin vücudumun ön kısmından aşağı kaydığını ve sikimi kavradığını hissediyorum. Ona karşı seğiriyor, bana umutsuzca arzuladığım serbest bırakmayı vermesini özlüyorum.

"Peki sen benim uslu oğlum olacak mısın?" Öpüşmemizi kesip boynumdaki deriyi ısırarak soruyor. Bacaklarımı etrafına doluyor ve kıyafetlerimizin arasından siklerimizi birbirine sürtüyoruz. Kısık bir inilti çıkarıyorum.

"Olmamı istediğin her şey olacağım." Zorlu nefesler arasında söylüyorum.

Kıkırdıyor, alt dudağımı ısırıyor. "Ben de bunu duymak istiyordum. Şimdi benim için dön ki seni boşaltabileyim."

İtaat ediyorum, tükürdüğünü duyarken pantolonumu çıkarıyorum, kıkımdan aşağı damladığını hissediyorum. Sikin ucunu tükürüğüne batırıyor ve kendini deliğime doğru hizalıyor. Elinin etrafıma uzandığını ve uzunluğumu çekmeye başladığını hissediyorum. Başım geriye doğru eğiliyor ve yavaşça, acıyla içime doğru bastırmaya başladığını hissediyorum. Elleriyle sikimi sarsarken aynı anda arkamdan beni sikerken tüylerim diken diken oluyor. Hiç nazik değil ve ben buna bayılıyorum. Bana sahipmiş gibi beceriyor beni. Taşakları sıkılaşıırken parmaklarının kalçamı kazdığını hissediyorum.

İkimiz de şimdiden çok yaklaştık, zor nefes alıyoruz ve vücutlarımızdan ter damlıyor.

"Çok iyi hissediyorsun." Piercingleri içimde sürüklenirken homurdanıyor. Orgazmımın baskısı hızlı ve sert bir şekilde geliyor, çarşaflara püskürtüyor. Lukas omzumu ısırıyor ve salıverilmemi takip ederek beni dolduruyor. Nefeslerimizi tutarken ikimiz de bir an öyle kalıyoruz. Uzuvarım titriyor ve göğsüm kabarıyor. Yumuşayan sikini çıkarırken elini sırtımda gezdiriyor.

"Ben de seninim." Elimi tutup temizlenmem için beni arkasından banyoya önce söylüyor. Sözleri göğsüme yerleşiyor ve bir sevinç ve aidiyet duygusunun kapladığını hissediyorum. Dağınık olabiliriz,

birbirlerini paylaşıyorlardı ve ikisi de aynı kıza aşıktı, ama başka türlü olmasını istemezdim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 54

OceanofPDF.com

Elli Dördüncü Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: START A WAR BY KLERGY, VALERIE BROUSSARD

I Kollarımı kardeşime dolamak için acele ederken ciyaklıyorum. O da benimle aynı enerjiyi paylaşıyor, üzerimizden yayılan rahatlama hissediliyor.

"Buradasın!" İç çektim. "Neler kaçırdığımı anlat bana."

Kahvaltı masasına gidiyoruz ve tabaklarımızı bolca şurup döktüğümüz waffle'larla dolduruyoruz. Çocuklar arkamızdan gürültülü bir şekilde gelirken, biz onları görmezden geliyoruz.

"Peki, sence ne olacak?" Skye çatalına doldurduğu kabarık waffle'ları ağzına atmadan önce soruyor. İştahının yerine geldiğini görmek güzel.

"Bilmiyorum ama sanırım bir orduları var."

Ağzı birbirine yapışıyor. "En azından Hades Kildale'deki tüm o serseri ruhları eğitebildi. Onları tekrar hapsettiği için orada her şeyin normale döndüğünü söyledi."

"Peki, onların olayı ne? Kaos'a falan mı borçlular?"

"Evet, sanırım onlar onun sadık takipçileri. Tarikatçı ve akli dengesi bozuk. Yeryüzünde özgürce dolaşmak istiyorlar. Ait oldukları işkence odasına geri kapatıldılar."

Kutuyu almaya gördüklerimizi hatırlayınca tüylerim diken diken oluyor. Yolculuğumuzu kız kardeşime anlatırken dehşet kısımları atlıyorum. Kısmen bunu yeniden yaşamaya hazır olmadığım için, ama aynı zamanda onu ayrıntılardan uzak tutmak istediğim için.

"Oh iyi. Herkes uyandı." Hades, peşinden gelen maiyetiyle birlikte odaya girdiğini söylüyor. "Gecenin büyük bir kısmını Generalimle plan yaparak geçirdim ve bir plan hazırladım. Görünüşe göre önümüzdeki hafta içinde bize saldırmaya niyetliler. Takviye kuvvet çağırdık ve hepinizin hazırlık eğitimi almasına karar verdim."

"Tren mi?" Walker soruyor, sosis ağzının yarısına kadar durmuş.

"Kahvaltınızdan sonra diğer kursiyerlerle birlikte öğrenmek için eğitim alanına gideceksiniz." Bu yeni bilgiyi işlerken birbirimize bakıyoruz. "Tabii eğitilmiş bir ordu tarafından biçilmek istemiyorsanız?" Kaşlarını kaldırıyor, buraya geldiğimden beri onu en çok duygularını sergilerken gördüm.

"Hayır, antrenman yapacağız." Çatalımı bırakıp sandalyeme geri oturuyorum.

Başını sallıyor ve masada bize katılıyor, sanki yakın bir savaş tehdidinden bahsetmiyormuşuz gibi yemeğine yumuluyor.

NASIL KULLANACAĞIMIZ ÖĞRETİLİRKEN METAL KILIÇLAR BİRBİRİNE ÇARPIYOR. silahlarımız. Daha önce hiç savaş deneyimi olmayan iblisler ve insanlardan oluşan sıralar halinde diziliyoruz. Eğitimcimiz Baz, sabahı silahlarımızı dağıtırken birçok savaş başarısını anlatarak geçirdi. Bize iki hançer, bir kalkan ve onları taşımanın ağırlığına alışmamız için uzun bir kılıç verildi.

"Önce tahta olanlarla pratik yapmıyor muyuz?" Emmet elinde kılıcıyla beceriksizce dururken soruyor.

"Düşman gerçek silahlar kullanacak. Karşı karşıya şöyle pratik yapmak en iyisi. Tabii bir vampir ordusuyla karşılaşacağınızı düşünmüyorsanız? O zaman tahta etkili olur." Baz başını eğerek cevap veriyor.

"Kusura bakma Baz. O topraktan daha yaşlı." Yanımızdaki küçük bir altın iblis sırıtarak söylüyor bunu.

Bir dizi duruştan geçiyoruz. Saldırı ve savunma. Omuzlarım tekrarlardan titriyor. Bacaklarım bugün yaptığım squat sayısından dolayı ağrıyor. Ama bunun gerekli olduğunu biliyorum. Saldırdıklarında hazır olmalıyım. Savunmasız kalmayacağım.

"Bundan sonra sana zırhını giydireceğiz." Baz duruşumu ayarlamak için yanıma geliyor. "Ayaklar daha geniş olsun lütfen. Birbirine çok yakın olursa devrilebilirim.

seni bir kart yığını gibi." Bacaklarımı açıyorum ve sıraya geçmeden önce başıyla onaylıyor.

"Peki, ne düşünüyorsun?" Vücudumu saran ince metalin içinde dönerek söylüyorum. Zincir zırhın baskısı üzerimde ağırlık yapsa da ne kadar kolay hareket edebildiğime şaşıyorum.

"Zeyna: *Savaşçı Prenses*'e benziyorsun, ama daha seksi." Walker zırhının etrafındaki kemerini ayarlayarak söylüyor. Gördüğüm manzara karşısında ağzım açık kalıyor.

"Vay anasını. Bu kıyafetle gidiyoruz." Ellerimi göğsünde gezdirerek söylüyorum. Beni kalçalarımın tutup aşağıya doğru yatırıyor ve doyasıya öpüyor. Beni dans ediyormuşuz gibi döndürüyor ve sonra tekrar döndürüyor. Başını boynuma gömerken gülüyorum.

"Sence Kildale'e geri dönebilecek miyiz?" Beni ileri geri sallarken soruyorum. Javelynn ve okuldaki arkadaşlarımızla ilgili düşünceler zihnimi dolduruyor.

"Bilmiyorum, ama umarım öyledir." O

cevap verir. "Ben de öyle umuyorum." Ben

de öyle diyorum.

BÖLÜM 55

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Beş

OceanofPDF.com

CHAOS

OceanofPDF.com

ŞARKI: CAME FOR BLOOD BY BLAMESHIFT

Y Kulaklar dolusu planlama ve fedakarlık bu ana yol açtı. Onun ve bize sadık olanlar için alçakça şeyler yaptım. Daha önce sadıklarımız yakalandığında onun katılımını korumuştum. Ve onlar asla tek kelime bile etmediler. Hades onları işkence mezarlarına geri çekmişti ama yakında onları özgür bırakacaktık. Yakında hepimiz özgür olacağız.

Aynaya bakarak tıraş oluyorum ve kendimi yaklaşan savaşa hazırlıyorum. Yıllar boyunca o kadar çok surat takındım ki, sonunda gerçek suretime bakabilmek iyi hissettiriyor. Bir müdür, bir kız öğrenci, bir koca, bir tüccar, bir aşık oldum. Çok fazla manipölasyon. Pek çok yaşam. Çok fazla aldatma.

Bıçağım gri derimi çiziyor ve çenemden aşağı damlayan bir kan damlası yüzeye çıkıyor. Acıdan irkilerek bir havluya kuruluyorum.

"İyi misin, aşkım?" Persephone'nin yüzü beliriyor. "Sadece bir sıyrık."

"Gergin misin?"

Dönüp göğüslerinin üzerine dökülen uzun sarı saçlarına bakıyorum, yaklaşırken yasemin kokusu üzerime siniyor. Gül goncası dudakları endişeyle aralanıyor, geçip yüzümü ellerinin arasına alıyor ve başparmağıyla kesiğimi siliyor. Yanıyor. Avuç içi iyileştirici bir sihirle parlıyor ve beni dikeyliyor.

"Yeni gibi." Gülümseyerek söylüyor. "Askerler hazır mı?"

Elini tutuyorum ve sırtına bir öpücük konduruyorum. "Evet. Uzun zamandır buna hazırlanıyorduk. Onları iyi eğittik."

"Güzel. O duygusuz, baktan kocayı tahtından indirmek için sabırsızlanıyorum. Bundan sonra yetki sen ve bende olacak."

"Sen ve ben." Uzun zamandır mahrum bırakıldığım heyecanı hissetmeyi kabul ediyorum.

Yarın saldıracağız. Hades bir ordu toplamak için çabalarken bile hazırlıksız, asla hazır olamayacak. Sürpriz unsuru bizim tarafımızda. Yeraltı Dünyası'nın yeni bir hükümdarı olmasının zamanı geldi. Yarın yeni bir gün. Onu gördüğümde beri hayalini kurduğum bir gün. Kalbimin arzusu. Gerçekten var olan en güzel kadın. Benim Persephone'um.

Yarın, kılıcımın ucuyla onu Hades'ten kurtaracağım. Salem'den çaldığım güç damarlarımda kabarıyor. Başındaki tacı yırtıp karısını kraliçem yapacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 56

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Altı

OceanofPDF.com

HADES

OceanofPDF.com

ŞARKI: JUST PRETEND BY BAD OMENS

I Gerçek duygularımı bastırma konusunda uzmanlaştım. Kimse kırıldığımı görmesin diye onları sakladım. Kırılmak zayıflık demektir. Savunmasızlık. Ama belki de bu çok ustalaşmıştım. İçinde Duygularımı bir kenara iterek karımı da onlarla birlikte kendimden uzaklaştırdım.

Bunca yıldır onun entrikalarını nasıl fark edemedim? Nasıl bu kadar kör olabildim?

Ordu intikamını almak için yaklaşıyor. Casuslarım bana zamanımızın kalmadığını bildirdi. En azından bir haftamız olur diye düşünmüştüm ama beklediğimden daha organize olmuşlar.

Kardeşlerime mesaj gönderdim ama bu savaşta yardım etmeye istekli olup olmayacaklarını kim bilebilir? Bu gördüğümüz ilk savaş değil ve muhtemelen son da olmayacak. Güç sahibi olmak, onu sürekli kaybetme tehdidi altında olmak demekti. Kıskanç gözler her zaman sahip olduklarımıza göz diker. Buraya gelmek için ne kadar uğraştığımızı anlamamak. Yapılan fedakarlıkları. Tüm zamanımı bu büyük imparatorluğu yönetmeye adanmışım için kendi kızlarımı bile tanımıyorum. Bana duydukları kızgınlık, benimle kurdukları mesafeli ve temkinli iletişimde açıkça görülüyor. Ben de daha iyi değilim, onlara ne diyeceğimi bilemiyorum.

Kaos ve Persephone'nin en iyi adamlarımdan bazılarını ordularına kattıklarını bilsem bile savaşmadan yenilmem. Hepimizi bu durumdan kurtarmak için yılların deneyimine güvenmek zorundayım. Benim adıma toplanan orduyu barındıran çadırlara bakıyorum. Dünyamızı yıkımdan kurtarmak için bir şans isteyen sadık tebaa. Buradan satranç tahtasındaki taşlar gibi görünüyorlar.

Kızlarım askerlerin arasında, bu krallık için savaşmaya hazırlanıyorlar. Eşleri için. Ruhları için. Erkek arkadaşlarının babalarını öldürdüğüm haberini verdikten sonra onları oraya göndermişim. Onlar eğitimdeyken Cehennem Evi'ne gittim ve hainleri orada keşfettim. Persephone'nin orada olacağına bir ipucu aldıktan sonra onları karımla komplo kurarken buldum. Öfkemin beni ele geçirmesine izin verdim.

Onlara ne yaptığımı anlatmam doğru olurdu. Hepsi eğitimden sonra temizlenme fırsatı bulduktan sonra, onları oturttum ve öğrendiklerimi anlattım. Haberi beklediğimden daha iyi karşıladılar.

Ölümlüler dünyasındayken Persephone'nin bunu yüzyıllar önce başlattığını, yedi ölümcül günahı nesiller boyu sürecek bir zenginlik karşılığında erkeklere bağladığını öğrendim. O çocukların içine doğdukları bir zenginlik. Talimatlarını yerine getirmek için ailelerini kullanmış, her zaman bir cadı ve tanrıdan doğan bir çocuk aramıştı. Neyse ki Salem'i bu kadar uzun süre gizlemekle iyi bir iş çıkarmıştım, yoksa kim bilir başına neler gelirdi.

Cemiyet adını verdiği adamlar sırlarını ifşa etmeye pek hevesli değillerdi. Parmaklarımı şıklatıp ruhlarını almadan ve onları diğer hainlerle birlikte acı çekmeye göndermeden önce Leighton adlı kişiden işkenceyle bilgi almak zorunda kaldım. Bunca zamandır yalan ağını örmek için Kaos'u ve günahları kullanıyordu. Yakalanmamak için onlara özel zihin okuma güçleri ve büyü nüfuz bahşediyordu. Özellikle günahkârların fazla seçeneği yoktu çünkü sonsuza dek Kaos'a borçlu olacaktı. Ruhları onun emirlerini yerine getirmeye zorlandı. Ama Kaos? Bunu bilerek yaptı. Hayatını karımı arzulararak geçirdiğini biliyordum ama bunu zararsız bir ilgi olarak görmüştüm, beni bir daha karşısına alacağını hiç düşünmemiştim.

Bu darbe Kaos'un ilk patavatsızlığı değildi ve Persephone tarafından aptalca bir şekilde ona kendini kanıtlaması için bir şans daha vermeye ikna edilmişim. Şimdi onun adına neden bu kadar çok lobi yaptığını biliyordum.

Viskimden bir yudum alıp odama geri dönüyorum ve çok fazla kan dökülmesine şahit olmuş özel yapım zırhıma bakıyorum. Bu beni rahatsız ediyor. Yıllar boyunca pek çok ruhun kaybı. Kaderleri işkence etmek olanlar ve hatta günlerini Elysia'da geçirecek kadar kutsanmış olanlar bile kederle lekелendi. Asla kolaylaşmıyor. Belki de yüklerimi karımla paylaşmış olsaydım, bunlar olmazdı. Onu beni rahatsız eden çirkinliklerden koruduğumu sanıyordum ama bunun yerine bunca zamandır onu kendimden uzaklaştırıyormuşum. Belki Skye'ı burada bizimle büyütmesine izin verseydim. Ama bir çocuğun büyümesi için ne biçim bir yer. Salem ve Skye'ın hayatlarını ölümlüler aleminde tamamlamalarını sağlayarak doğru bir seçim yapmıştım. Yapabileceğim tek şekilde onlara göz kulak olmak.

Persephone ile ölümlü hayatında üç yıl sonra karşılaştığımda, sonunda onu eve dönmeye ikna ettiğimi sanmıştım. Bunun yerine, onu hamile bıraktım ve yukarıda kendisine ayrılan zamana geri koştum. Onun seçiminin kalp kırıklığı beni bir cadının kollarına sürükledi. İkisi de dokuz ay sonra doğum yaptı.

Persephone zor kazandığı bahsi, on üç yılını ölümlüler âleminde geçirmeye niyetliydi. Her zamanki gibi başının güçlü olduğunu sanıyordum. Başımı salladım. Ne kadar az dikkat etmişim. Yaptığım her şey yeterli değildi. Uzun zaman önce ilk istediğinde ona özgürlüğünü vermeliydim. Çok gururluydum. Onu kendime aşık etmek için kendimden ve yeteneklerimden çok emindim. Ona sahip olabilirim ihtiyacı olan her şey olabileceğime inandırmıştım kendimi. Ama eğer bedeli buysa, o zaman çok büyük.

İçkimi bırakıp zırhımı giydim. Ben teslim etmeden önce bu krallığı soğuk ölü ellerimden çekip almaları gerekecek. Sözlerimi unutma.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 57

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Yedi

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: ARIANNA GRANDE'DEN DANGEROUS WOMAN

M Karnımın alt kısmı bıçak saplanıyormuş gibi hissediyorum. Bütün gün antrenman yaptık, bir savaşta kendimizi nasıl savunacağımızı öğrendik ve kaslarım sabit bir yere defalarca kılıç sallamaktan ağrıyor. Kukla. Şimdi bir çadır denizine yayılmış durumdayız, Persephone ve Kaos'un ordusu yolumuzda ilerliyor.

Tuvalete gidiyorum ve her şeyin üstüne bir de regl olduğumu fark ediyorum. Çadırın etrafını araştırıyorum ve iç çamaşırlarımın içine koymak için biraz bez buluyorum. Flow'un ortaya çıkması için onca zaman varken, şimdi seçti.

Çocuklar bir kamp ateşinin etrafında oturmuş, bizimle birlikte savaşmak için gelen iblis askerlerle kaynaşıyorlar. Bacaklarımı karnıma doğru çekerek uzandım.

Lukas çadırın kapaklarından kafasını uzatıyor. "Hey. İyi misin?"

"Evet, sadece bazı kramplarla uğraşıyorum." Rahmimi işaret ederek söyledim.

"Mmm." Geliyor ve arkama uzanıyor. Elini karnıma doladığını hissediyorum, sıcaklık tenime sızıyor.

"Bu iyi hissettiriyor. Mini bir ısıtma yastığı gibi."

Kıkırdıyor, "Acıya ne iyi gelir biliyor musun?" Kulağımın kabuğunu öpüyor.

"İbuprofen mi? Sence Yeraltı Dünyası'nda satılıyor mudur?"

"Hayır." Kalçalarını kıcıma doğru yuvarlayarak ne kadar sert olduğunu hissetmeme izin verdiğini hissediyorum. "Lukas, hayatta olmaz. Regl dönemimdeyim."

"Ee? Biraz kandan ne çıkar? Lanet olası bir savaşa girmeden önceki gece sevgilimle sevişmek istiyorum. Ayrıca kramplara da iyi gelir." Klitorisimi okşamaya başladığında elinin önümde hareket ettiğini hissediyorum.

"Lukas, ortalığı karıştıracaksın." Kendimi ona daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı açarken buluyorum.

"Demek burada duş var." Parmaklarını içime daldırıyor, başparmağını klitorisime sürterken onları pompalıyor. Kalçalarını eline karşı sallarken daha fazlasına ihtiyaç duyarak ona doğru eğildim. Pantolonumu sonuna kadar indiriyor, bulduğum bezleri kığımın altına yerleştiriyor.

"Sen delisin." Başımı sallayarak gülüyorum. Gömleğini ve pantolonunu çıkarışını izliyorum.

"Eğer seni istediğim için deliriyorsam, zaman benim için sorun yok." Ellerini dizlerime dolayarak beni kendisine doğru açıyor. "Bu doğal, bebeğim. Utanılacak bir şey değil." İçime girmeden önce sikini ıslaklığında gezdirdiğini hissediyorum. Çekildiğinde, tamamen kanımla kaplanmış olduğunu görebiliyorum. "Ne kadar güzel bir manzara. Sikimi senin kanınla boyamak bana kendimi vahşı hissettiriyor. Sanki beni sahipleniyormuşsun gibi." Aramıza uzanıyor ve parmaklarını kanın içinde gezdiriyor. Sanki savaş boyası sürüyormuş gibi kanı göğsüne doğru silerken ağzım açık izliyorum. Düğmelerime basmasına, bana asla düşünmeyeceğim şeyleri yaptırmasına bayılıyorum. Parmaklarını tekrar daldırıyor ve aynı şeyi göğsüme yapıyor, parmaklarını göğüslerime kadar takip ederek sıkıyor.

"İlk tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun?" Kalçalarını bana doğru itiyor ve içimde zevk sarsıntıları yaratıyor.

Başımı salladım. "Sanat odasında. Hayatımda daha çekici biriyle tanışmadığımı sanıyordum."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "O gün içimde bir şeyler uyandırdın. Seni tanıımıyordum ama tanımak istediğimi biliyordum. Bir anda sana aşık oldum, ama o günden beri kendimi her geçen gün sana daha çok aşık olurken buluyorum."

"Beni korkuttun, biliyor musun?" Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Senin için hissettiklerimi hissetmek istemiyordum ama kalbime girmeyi başardın ve bunun için minnettarım."

Dirseklerinin üzerinde üzerime geliyor ve beni öpmek için eğiliyor. Önünü açıyorum ve dilini ağzıma alıyorum. Hızını artırıyor ve çadırı, bedenlerimizin birbirinden zevk alma sesleriyle dolduruyor.

"Benim için gel, bebeğim." O istiyor ve ben kendimi onun etrafında kenetlenmiş hissedebiliyorum, duvarlarıma sürtünen her delici gözlerimin içine geri dönmesine neden oluyor

kafamda. "İşte bu kadar. Çok yakınsın. Hissedebiliyorum. Sadece bırak. Sikimin her yerine boşal."

Parmaklarımı kıkına sokarak onu teşvik ediyorum, ritmimiz çılgınca bir hal alıyor. Ölüm ensemizdeydi, yarın hepimiz için gelmekle tehdit ediyordu, ama bu gece. Bu gece, kendimi canlı hissetmeme izin verdim.

Orgazmım çökerken, tüm vücudumu sararken ve ayak parmaklarımdan patlarken haykırıyorum.

Lukas, amım onun etrafına fişkirirken homurdanıyor ve kendini orgazmına kaptırıyor. Kendini serbest bırakırken sert itişleriyle beni dolduruyor. Terli alnımı öperek terli bir yığın halinde üstüme yığılıyor.

"Hadi seni temizleyelim ve yatağa yatıralım." Beni ayağa kaldırarak söylüyor. Çadırdan çıkıp battaniyenin tüm önemli kısımları örttüğü duşlara doğru topallayarak giderken, karışık salgımızın iç bacaklarımdan aşağı kaydığını hissedebiliyorum. Yaklaşan savaşın düşüncelerini zihnimden uzaklaştırıyorum ve soğuk suyun tenimde bıraktığı hissin tadını çıkarıyorum.

"Bunu yıkamayacak mısın? " Ben yıkarken bana bakan Lukas'a soruyorum.

"Hayır, bende kalsın istiyorum. Merak etme, sikimi temizleyeceğim, ama bu?" diye göğsünü işaret ediyor. "Bu yarına kalacak. Senden bir parçayı üzerimde istiyorum."

Gurur mu duymalıyım yoksa iğrenmeli miyim bilemiyorum. Havluyla kurulanırken ikisinin de kabul edilebilir olduğuna karar verdim.

"Senin çılgın kıkını seviyorum, Lukas." Yüzünü ellerimin arasına alarak memnun bir gülümsemeye dudaklarını öpüyorum.

"Eğer yarın biri sana bakacak olursa, kılıcımın ucuyla ölümü tadacak. Senin düşmanın benim düşmanımdır, meleğim. Sen benimsin. Aşkırınsın. Benim lanet ruhum. Bunu son nefesime kadar savunacağım."

Ellerine tutunarak ürperiyorum. "Umalım da iş o noktaya gelmesin."

BÖLÜM 58

OceanofPDF.com

Elli Sekizinci Bölüm

OceanofPDF.com

PIERCE

OceanofPDF.com

ŞARKI: KÖTÜ ALAMETLER TARAFINDAN GERİ ALIN

I Kamp ateşinin etrafında oturup acı sıvıyı yutarken bir bardak ılık bira içiyoruz. Dernek partilerimizde bira içmem sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor. Beni tehdit eden şeytanın sesini bastırmak için Babamın onaylamamasından endişelenerek beni kontrol et.

Hades bize ebeveynlerimizin ölüm haberini vermişti ve ben ne hissedeceğimi bilemiyordum. Lukas haberden etkilenmemiş bir şekilde uzaklaşmıştı. Görünüşe göre geri kalanımız onun üzerimize bıraktığı bombayla mücadele ediyordu. Onları kardeşlik evimizde Persephone ve Kaos ile komplo kurarken bulmuştu.

Walker nasırlı ellerini karıştırıyor, büzüşmüş deriyi ellerinden sıyrıyor. "Lanet olsun. En azından artık bedenlerimizi para karşılığında takas etmeleri konusunda endişelenmemize gerek yok." Diyor.

Bir kahkaha attım, "Bizi fahişe gibi gösteriyorsun."

Korkmuş kaşını kaldırıyor. "Onlar tarafından fena halde sikildik."

"Gerçekmiş gibi gelmiyor." Emmet başını sallayarak söylüyor.

"O pisliklere son bir veda için kadehlerimizi kaldıralım. Berbattılar ama bizi biz yapmamıza yardımcı oldular." Graham kadehini kaldırarak şöyle diyor. Ateş ışığında parlıyor.

"Evet, tamam." İsteksizce kadehimi onunkiyle birlikte kaldırıyorum. Diğer çocuklar ve Salem de yavaşça bana katılıyor.

"Ölmüş babalarımıza. Asla onlar gibi olmayalım." Graham alkolünün geri kalanını içtiğini ilan ediyor.

"Şerefe." bir ağızdan içkilerimizi bitirdiğimizi söylüyoruz.

"Biraz uyumalıyız." Salem gözlerinde mesafeli bir bakışla söylüyor. Onun tüm endişelerini zihninden uzaklaştırıp kendim için tüketmek istiyorum, sırf böyle görünmek zorunda kalmasın diye.

Onu adırımıza kadar takip ediyorum, yatak örtüleri yeri kaplıyor. Salem ortadakiine içine girip ağır göz kapaklarının altından bize bakıyor. "Bunu yapmak istediğine emin misin?" Salem alt dudağını ağızına götürürken soruyor.

"Neyi, prenses?" Yanına oturup soruyorum.

"Savaşı gir. Gerçek eğitimi ibislere karşı savaşı. Siz babalarınızı benim yüzümden kaybettiniz. Benim kararına bu kadar mı güveniyorsunuz?"

Burnunun ucuna bir fiske vuruyorum. "Yarın bana bir kılıç saplansa, bana ulaşımanın yolunu bulacağına ve beni tekrar bir araya getirmek için yeri göğü yerinden oynatacağına inanıyorum."

Gözlerini deviriyor. "Bu konuda şaka yapma. Seni tekrar kaybetmekten çok korkuyorum. Herhangi birinizi."

"Bizi kaybetmeyeceksin." Walker onun ayaklarının dibinde diz çökerek şöyle diyor.

"Bunu bilemezsin." Yanağından bir damla gözyaşı szlyor ve cesur kızımın benden önce kırıldığını görüyorum.

"Hey." Onu kucağıma aldım ve gözyaşlarını okşadım. Yeşil gözleri cam gibi ve kırmızı ereveli. "Yarın herhangi birimizi senden ayırırsa, en azından nereye gelip ziyaret edeceğini biliyorsun."

Bu onu gülmekten kırıp geçiriyor ve elini göğsüme bastırıyor. "ok erken!"

Kaburgalarını gıdıklıyorum ve altımda kıpırdanıyor, bacaklarını tüm gücüyle tekmeliyor. "Dur! Hayır, aman Tanrım. Lütfen. Çok ağrım var!" Glmsemeşi geniş ve altımda çırpınırken gözyaşları durdu.

"Şifre ne?" Parmaklarımı koltuk altlarına sokarak soruyorum.

"Ananaslar! Kayıp Balık Nemo! Yodeling!" diye haykırıyor ve ben gülmekten sırt üstü dşıyorum.

"Aradığım cevap Kumkuat'tı."

"Bunu nereden bilebilirdim ki?" Yastığını bana doğru fırlatıyor ve yüzüme çarpıyor.

"Oh, seni küçük velet." Ayağa fırladım ve kollarını aşağı indirdim. "Onu nasıl cezalandırmalıyız?"

Garrison çadırı kapatıyor ve gözlerinde bir parıltıyla yavaşça bize doğru yürüyor. "Sanırım birilerine ders verilmesi gerekiyor." Kemerini çözüyor ve yumruğuna dolayan Walker'a fırlatıyor.

"Çevirin onu." Walker Salem'e bakarak söylüyor. Yüzü bir anda şakacı halden tahrik olmuş hale dönüşüyor. Ben onu yüzüstü çevirmeye yardım ederken dudaklarını yalıyor, kolları hâlâ bağlı.

"Kıçını kaldır, vahşi kedi." Sırıttırıyor ve kalçalarını oynatarak sırtını kamburlaştırıyor, poposunu ona doğru uzatıyor. Seyredilmesi gereken güzel bir manzara. Pantolonunu indirip kendini ona gösterdiğinde, adam onun etini okşuyor.

"Yine de çok zor değil. Yarın yürüyebilmem gerekiyor."

"Prensesim ne isterse." Diyor ve prenses cehennem prensesi olduğunun hatırlatılması üzerine gözlerini deviriyor.

Walker kemerin ucunu kızın üzerine indiriyor ve kız dudağını ısırarak bağılıyor.

"Ne kadar pis bir sürtüksün sen, kemerle dövülmekten zevk alıyorsun." Walker parmaklarını kızın ıslak amına daldırarak şöyle diyor. "Bak seni ne kadar ıslatıyor." Parmaklarını çekiyor ve memnun bir gülümsemeye yalıyor. Garrison soyunurken arkadan onu izliyor. Emmet yanımızdaki rulonun üzerine uzanmış, dikkatle bizi izliyor.

"Seviyorum. Bana hissettirdiklerini seviyorum." Tekrar aşağı iniyor, derinin onun etiyile buluştuğu tokat çadırda yankılanıyor, onu izlerken beni sertleştiriyor. Gözleri önünde büyüyen uzunluğuma odaklanıyor ve bana sırtlıyor. "Gördüğün hoşuna gitti mi?"

"Her zaman. Sikimi ağzına doğru iterek söylüyorum. Sıcak nefesi kıyafetlerimin altından içeri giriyor ve kendimi ona sokabilmek için can atıyorum.

Walker onu tekrar tokatlıyor ve kızarmış kıçına bakarken kendini ayarlıyor. Ona çığlık attırıyor.

"Bu kadar yeter." Garrison, Walker'ı yolundan çekerek talimat veriyor. "Emmet, kızımıza seni ne kadar tahrik ettiğini göster."

Emmet neredeyse kendini ona doğru atar, kıyafetlerini rekor bir hızla çıkarır. Aletini kızın girişine dayıyor.

"Ellerini bırak Pierce ve seni emmesine izin ver." Garrison talep ediyor. Tereddüt etmiyorum, uzunluğumu yutmasını izlemeye hazırım.

Pantolonumu aşağı itiyorum ve sikimin serbest kalmasına izin veriyorum, ağzını benim için hazır buluyorum. Koyu renk saçlarını ellerimle toplayıp dudaklarının arasından geçiriyorum, dilini gıcırdatarak boğazının arkasına kadar sokuyorum. Etrafımda tıkanıyor, dudakları bana sığacak kadar geriliyor.

Emmet ve ben onu hem ağzına hem de amına alarak ikili takım oluşturduk. Onu saçlarından aşağı çekerken uzunluğumun etrafında inliyor.

"Sence ikimizi de amına alabilir mi?" Garrison onu almamızı izlerken sikini ovuşturarak soruyor. Salem'in gözleri kocaman oldu. Onu kaldırdım.

"Kesinlikle hayır." Ağzından sarkan bir tükürük damlasını soluyor. Garrison gülüyor. "Tamam, güzelim. Belki başka zaman."

"Walker, buraya gel." İşaret ediyor. "Seni tatmama izin ver."

Yanımda kayıyor, siki hazır. Onu emmeden önce üzerine tükürüyor. Beni tutuyor ve Emmet arkadan içine kayarken ve beni ağzına almak arasında gidip geliyor.

"Oh, lanet olsun." Emmet homurdanarak hızını artırıyor ve parmaklarını onun kalçalarına geçiriyor. Ağzını ikimizin üzerinde gezdirirken kendimi Walker'la horoz horoza buluyorum. Yükümü onun bekleyen ağzına püskürtmeye hazırlanırken taşaklarımın sıkıldığını hissediyorum. İkimizi de birbirine sürüyor. Dili etrafımızda dönerken sikimin ucu onunkine geliyor. Salgımın Walker'larla karışmasına izin verdiğimde bacaklarım titriyor, çenesinden aşağı damlayıp göğüslerine inerken dilini boyuyor.

"Lanet olsun, çok güzelsin." Nefes nefese kaldım. Vücudum günün yorgunluğunu atmıştı. İltifatıma sırtıttı. Eğildim ve kabarık ağzını öptüm.

Emmet'in sikiyle serbest kalırken gözlerinin birbirine sıkıca yapışmasını izliyorum. Onun için paramparça oluşu beni mest ediyor. Başka tarafa bakamıyorum. Bizim için çok güzel parçalara ayrılıyor.

Emmet kendini kaldırır ve Garrison onu sırt üstü çevirerek kendisine bakmasını sağlar.

"Benim için hazır mısın?" diye sorar. Kadın başını sallıyor, alnı ter içinde, saçları karmakarışık ve ağzı dağınık.

Adam kendini onun döl dolu amına sokuyor ve kadın haykırıyor. "Nasıl hâlâ bu kadar sıkı olabiliyorsun?" Adam inliyor, başını arkaya yatırıp bacaklarını yukarı kaldırarak onu olabildiğince derine alıyor. "Şu haline bak, bizim için ne kadar iyi bir kız oldun. Benim için tekrar boşalabileceğini düşünüyor musun?"

"Eğer beni zorlarsan." Kadın alay ediyor ve adam karanlık bir şekilde kıkırdıyor.

"Meydan okuma kabul edildi, tatlım." Elini kadının karnında ve göğüslerinde gezdiriyor, parmaklarının arasında meme uçlarını okşuyor, sonra da eğilip ağzına alıyor. Benim ve Walker'ın döllerıyla kaplı olmalarını umursamıyor gibi görünüyor.

Bacaklarını onun etrafına dolayarak, kalçalarını yönlendirirken ona binmesi için onları ters çevirir.

"Zevkini al, Salem. Sikimi kullan." Adam kadının içine giriyor, klitorisi kasık kemiğine . Vücudunu onunkıyla birlikte hareket ettiriyor, ellerini yanlarına ve saçlarına doğru sürüklüyor, orgazmını bir çılgınlığa dönüştürürken bir inilti çıkarıyor.

"Bu çok iyi hissettiriyor." Elini onun üzerine çarpmadan önce inliyor, zevkine düşerken göğsünü kavırıyor, başı geriye atılıyor ve üzerine salınırken meme uçları zirveye çıkıyor. Adam orgazmını onun amına doğru kükreyerek inme inme karşılıyor.

Garrison onu yere yatırıyor ve saçlarını yüzünden uzaklaştırarak dudaklarını şefkatli bir öpücükle dudaklarına götürüyor.

"Yarın ölsek bile en azından bu gecenin anısına sahibiz." Alnını onunkine bastırarak söylüyor.

"Bu gece ve sonraki her gece." Sesine bir sınır koyarak söylüyor. "Hepinizi şimdi kaybedemeyecek kadar çok seviyorum."

Yaklaşan savaşı düşündükçe kalbim sıkışıyor. Salem'in yanında savaşır, gerekirse onu hayatım pahasına korurdum. Umarım hepimiz bundan sağ çıkabiliriz.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 59

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Dokuz

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: WILL I MAKE IT OUT ALIVE BY TOMMEE PROFITT, JESSIE EARLY

A Gözlerimin alabildiğine uzanan uçsuz bucaksız, ısıltılı bir zırh. Ter derime yapışırken kalbim boğazımda gümbür gümbür atıyor. Zincir zırhın alışılmadık beni ağırlaştırıyor, içime işliyor.

Her küçük metal halka omuzlarıma batıyor. Keşke onunla pratik yapmak için daha fazla zamanımız olsaydı, çünkü karşılaşmak üzere olduğumuz şey için kendimi son derece hazırlıksız hissediyorum. Görevliler zırhı vücuduma geçirmeyi bitirip beni zincirliyorlar. Parça kollarımın rahatça hareket etmesine izin verecek kadar gevşek. Kılıcımla bir deneme vuruşu yapıyorum, silahın ağırlığı alıştırmaya hareketlerimle kolayca kayıyor. İçinde bulunduğum çadır, ince malzemenin diğer tarafında beni neyin beklediğine dair yeterli bir görüş sunuyor. İblisler açık kapaktan aceleyle çıkıyor, silahlarına son dakika eklemelerini yapıyorlar. Savaş tehdidi hepimizin ensesinde. Her birinin panik içindeki gözlerinde korktukları ve emin olamadıkları açıkça görülüyor. Aynı şeyi hissetmediğimi söyleyemem.

Ordudan bir ilahi yükselmeye başlar, yumruklarının göğüslerine vurduğu kesik kesik bir vuruşla vadide yankılanan derin bir toplanma çılgılığı. Şafak dağların üzerinden yeni yeni sökmeye başladı ve gökyüzünde büyük kara bulutlar toplanıyor. Uyku hala kemiklerime yapışmış durumda ama yine de zorluyorum. Ailem ve insanlık için. Persephone'nin kazanmasına izin vermeyeceğim.

"Başlıyor, leydim." Görevlilerden biri kısa bir reverans yaptı. "Hadi canım." diye bağırarak istiyorum. Ama kaçınıyorum. Gökyüzünde çakan şimşekler ensemdeki tüyleri diken diken ediyor.

Kat kat zırhımın altında saklı kutu ısınıyor. Yaklaşmış olmalılar. Kutunun keskin kenarları düzensiz atan kalbimin etrafında bir çerçeve oluşturuyor.

Ben Yeraltı Dünyası'nın prensesiyim. Ölümlüler dünyasının kaderi bu savaşı kazanmamıza bağlı. İyi ve kötü arasında ince bir çizgi çekildi. Kaos her an üzerimize çökebilir. İblis ordusu çok güçlü. Müthiş. Eğitilmiş. Bilmediğim her şey

şu anda hissediyorum. Parmaklarım kılıcımın kabzasını kavırıyor ve kendimi elbise giydirme oyunu oynayan aptal küçük bir kız gibi hissediyorum.

Çadırdan çıkıp kalbimi tutan adamların yanında yerimi alıyorum. Her biri benzer silahlarla donatılmıştı. Miğferleri yakındaki kamp ateşini yansıtan yumuşak bir turuncu renkte parıldıyor. Kılıçları bellerinde kınında, kalkanları ise sırtlarında. Kildale'in kutsal salonlarından ne kadar uzağa geldik.

"Hey." Onları varlığımdan haberdar ederek söylüyorum.

"Bu bakış, sahip olduğumu bilmediğim yeni bir sapkınlık." Pierce gözlerini üzerimde gezdiriyor, ağzı o çok sevdiğim kendine özgü sırıtişıyla yukarı kıvrılıyor.

"Ben Yeraltı Dünyası Prensesi, Kaos Yok Edicisi diyecektim. Kulağa hoş geliyor." Hafifçe dönerek tam etkisini görmesini sağlıyorum.

"Ben Battlefield Barbie'yi düşünüyordum ama o da olur."

"Battlefield Barbie, hoşuma gitti." Walker viski rengi gözlerinin sevgi ve hayranlıkla dolup taşıtığını söylüyor. Küçük bir homurtu çıkarıyorum ve bir grup iblisle tam teşekküllü bir savaşa girmek üzere değilmişiz gibi onu hafifçe itiyorum.

Emmet ve Garrison bana yaklaşırken onaylarını mırıldanıyorlar. Altta yatan endişelerini hissedebiliyorum. Benimkiyle eşleşiyor. Keşke bizi ayıran bu metal eldivenler olmasaydı diye düşünerek Garrison'ın elini tutuyorum. Hepsine bir şey söyleyecek oluyorum ama düşmanın gelişini haber veren keskin bir feryatla yankılanan yüksek sesli bir kornayla sözüm kesiliyor. Sesim boğazımda düğümleniyor, söylemek istediğim kelimeleri yutuyorum. Acaba bu hepimizin bir arada olduğu son an mı diye düşünürken, birkaç boru sesi daha domino taşları gibi yaklaşan ölümümüzü ilan ediyor. Her birinin yüzünü ezberlemek için bir an ayırıyorum. Birlikte geçirdiğimiz gecenin görüntüleri gözlerimin önünden geçiyor ve ortak düşmanımızla ve olası sonumuzla yüzleşmek üzere dönerken paylaştığımız sevginin sıcaklığı kalbimi sımsıkı sarıyor.

Kaos'un zırhla donatılmış siyah bir atın üzerinde sıranın en önüne geçtiği anı görüyorum. Her iki yanında Persephone ve yedi günah tarafından kuşatılmıştır. Taktığı siyah miğferin yan tarafı kanat şeklindedir.

gri yaralı yüzü. Parmaklarından güç fişkırıyor ve içimdeki öfkenin kaynadığını hissediyorum.

Gösteriş yaptığı şey *benim* gücüm. O kendini beğenmiş suratını parçalamak istiyorum.

Öfkemi dizginleyip ordunun geri kalanıyla aynı hizaya geliyorum. Babama sadık iblisler ve ölümlüler.

Hades neden hâlâ buraya gelmedi? Dişlerimi alt dudağıma gömüyorum, sinirlerim içimde bir girdaba dönüşüyor.

Çocuklar geliyor. Bizimle birlikte savaşmaya karar verdikleri için onlara minnettarım. Birkaç sıra önümüzde Skye'ı görüyorum, zırhı benimkiyle mükemmel bir uyum içinde. Çocukların beni yakından takip ettiğini hissederek sıraya doğru ilerliyorum.

"Hazır mısın?" Midemde bir kelebek seli patlarken soruyorum.

"Hiç de bile." Kız kardeşim yüzünü bana dönerek cevap veriyor. Lukas, Graham ve Sloan da bize katılmak için yaklaşıyorlar. Birlikte duruyoruz, dokuzumuz kaderimizi bekliyoruz. Bir boru üç keskin ses çıkarıyor ve Kaos ile iblis lejyonu silahlarını çekmiş bir halde son sürat saldırıyor.

BÖLÜM 60

OceanofPDF.com

Altmışıncı Bölüm

OceanofPDF.com

PERSEPHONE

OceanofPDF.com

ŞARKI: ALEXA DARK'TAN VILLAIN

I Atımın üstünde oturuyorum, sıranın önünde tırıs giderken kalçalarım eyere gömülüyor. Bu benim anım. Umutsuzca arzuladığım o özgürlüğe artık ulaşamıyorum. Bunca yıllık dikkatli planlama beni buraya getirdi.

Hades ölümlüler dünyasından beklediğimizden daha hızlı dönmüş ve Cehennem Evi'ndeki hainleri yok etmişti. Leighton ve gizli topluluğunu bir araya getirip yukarıdaki planlarımı gerçekleştirmek ve onları kutuya sahip olduğum zamana hazırlamak için yaptığım tüm o planlar? Hepsi Hades'in bir parmak şıklatmasıyla yok oldu. Şimdi sonsuza dek acı içinde kıvranan ruhların yanına atılmışlardı. Piç herif, Cemiyet'in ruhlarını bedenlerinden ayırırken bana izlettirdi. Hades ortaya onlarla aynadan konuşuyordum. Beni olduğum yerde dondurdu ve onlardan gerçeği çıkardı.

Kutuyu o cadının sefil ellerinden alabilseydim, hepsine sahip olabilirdim. Üzerinde olduğunu biliyorum. Gücünün buradan yayıldığını hissedebiliyorum. Koca bir ordu bizi ayırıyor ama istediğimi almak için onları seve seve keserim. Kutuyu açtığımda gücün içime dolduğunu ve düşmanım olan herkesi yok ettiğimi hayal ediyorum. Bu düşünce bana her şeyin istediğim gibi olacağına dair umut veriyor.

Kaos yanıma geliyor, boynuzlarının etrafına atınınkilerle aynı olan bir kask takmış. Sanki hava da oynamak için dışarı çıkmaya karar vermiş gibi üzerimizde şimşekler çakıyor. Sayımız, gücümüz ve günahlarımız bizden yana. Hiç şansları yok.

Kornalar varışımızı işaret ediyor. Atım toynaklarını yere vurarak arka ayakları üzerinde şaha kalkıyor. Bir elimle atıma tutunuyorum, diğer elimle de kılıcımı çekmiş böğürerek bağıryorum. Bizi bekleyen iblis denizine doğru ilerliyoruz. Kaos bize önderlik ediyor, günahlar yanımızda, tek vücut.

Medusa atıyla yanımızda geziyor. Bu olay için özellikle gözlerini oymuştu. O at sürerken, arkasından gelen iblis orduları taşla dönüşüyor. Kırık bir kaya yığınının içine düşüyorlar, sonsuza dek dehşet içinde donup kalıyorlar.

Başımı geriye atıyorum ve askerlerin kafalarını bedenlerinden ayırırken yankılanan bir kahkaha atıyorum, kılıcımın her siyah ve kırmızı kanlarının beni kaplamasına izin veriyorum. Havada ölümün pis kokusu dolaşıyor. Özgürlük gibi kokuyor.

Bir iblisin zırhını delip geçiyorum ama o düşerken kılıcım kaburgalarının arkasına saplanıyor. Ölümüne düşerken beni aşağı çekti. Ayaklarımın üzerine inmeyi başarıyorum, savaşın kargaşası etrafımı sarıyor. Günahlar yanımdan uçarak geçiyor ve yollarına çıkacak kadar şanssız olan herkesi öldürüyor. Kılıcımı düşmüş iblisin elinden kurtarmayı başararak, dişlerimi göstererek savaşın içine koşuyorum.

O lanet kutuyu bulur ve kafasını vücudundan ayırmadan önce kızıdan koparırdım, onu Umutsuzluk Gölü'nde o sefil annesine katılmasına izin verirdim. O ölümlü kaltağın sonunu getirmekten zevk alacağım. Pastamın üzerindeki krema olacak.

BÖLÜM 61

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Bir

OceanofPDF.com

GÖKYÜZÜ

OceanofPDF.com

ŞARKI: THE CAPTURE BY ANETA WRZOS, BEN SUMNER

T Her saniye daha da yaklaşıyorlar. Buraya nasıl geldim? Milyon yıl geçse de Yeraltı Dünyası'na atılacağımı ve ölümlüleri kurtarmak için iblislere karşı topyekûn bir savaşa gireceğimi düşünmezdim.

realm. Tek istediğim üniversiteye gitmekti. Resim yaparken eğitim almak. Peki ya şimdi? Şimdi kız kardeşim ve erkek arkadaşlarımızla birlikteyim, bir elimde kılıcım, diğer elimde büyümle bir düşmana bakıyorum.

Hades savaş alanının ortasında durmuş, tacıyla sanki Kaos ve Persephone'nin tacını ondan almaya çalışmasıyla alay ediyormuş gibi muhteşem görünmektedir.

Karnıma kramplar giriyor ve bezin içine kan damladığını hissediyorum. Kendi rahmim tarafından saldırıya uğramak için ne zaman ama. Büyümün bunu engelleyememesi çok kötü. Ben denedim.

Adamlarımız sıra sıra düşüyor. Bez bebeklerden başka bir şey değillermiş gibi ezildiler. Sertçe yutkunuyorum, sırayı tutuyorum, yaklaşımlarını dehşet içinde izliyorum.

"Ne yaparsan yap, Medusa'ya bakma." Çığlıkları bastıracak kadar yüksek sesle söylüyorum. Bedenler parçalanıyor ve bazıları hiçbir ağırlıkları yokmuş gibi havaya savruluyor. Gökyüzünde şimşekler çakıyor ve büyüm damarlarımda dolaşarak dışarı çıkmak için yalvarıyor.

"Kahretsin, bu çok barbarca." Graham ağzı açık ve gözleri kocaman bir halde şöyle diyor. Savaş alanını siyah ve kırmızının karışımıyla kaplayan kan fişkirirken zırhlar kılıçlara gürültüyle çarpıyor.

"Ne karmaşa ama." Nyx yanımıza doğru kayıyor. Kılıcını kınından çıkarmış, geniş bir duruş sergileyerek gelen asker dalgasına karşı hazırlanıyor. "Şuraya geldiklerinde..." Uzakta olmayan bir kaya oluşumunu işaret ediyor. "... onları geri püskürtmek için büyünü kullan." Bana talimat verdi.

Başımı sallayarak onaylıyorum ve kendimi hazırlıyorum. Nyx'in işaret ettiği noktadan geçtiklerini görüyorum ve içime uzanarak büyünün bedenimi kaplamasına izin veriyorum

bir güç patlamasıyla göndermeden önce. Ön cepheyi yıkıyor, onları geri itiyor ve askerlerimizin ilerlemesine izin veriyor.

Gücümü yerinde tutup, sahip olduğum her şeyle iterken bulutlar sağanak yağmuru serbest bırakıyor. Ayaklarım yerden kalkmaya başlıyor ve gözlerim ışıkla doluyor. Ellerimden aşağıya güç telleri akıyor ve onları Kaos'u çevreleyen yedi kişinin etrafına sarıyorum. Şeytani yüzlerini tanıyorum, sihir dalları boyunlarına dolanıp onları atlarından çekerken sertçe sıkıyorum. Bacaklarını tekmeliyorlar ve boyunlarını boşuna çekiyorlar. Hayatlarının titreşerek yok oluşunu izliyorum. Sadece birkaç saniye sonra gitmiş olacaklar.

Birdenbire gökyüzünden savrulup buruşmuş cesetler yığınının içine düştüm. Kaos çaldığı gücü bana doğru itiyor ve vücudumu elektrik sarsıntılarıyla aydınlatıyor. Vücuduma bir sarsıntı daha göndermeden önce kendimi koruyacak zamanım bile olmadı. Nyx aramıza girene kadar beni elektrikle çarpıyor. Kızının ateş hattında olduğunu görünce bocaladı. "Kes şunu baba. Lütfen."

Vücudum ağrıyor, havada yanık ten kokusu dolaşıyor. Vücuduma iyileşme dalgası gönderiyorum ve titreyen bacaklarımın üzerinde durmayı başarıyorum. Sarı saçlarımın uçları onun küçük ışık gösterisi yüzünden siyaha boyanmış.

"Nyx, sen benim vizyonumu asla anlayamazsın."

"Belki değil, ama beni asla anlayamazsın, çünkü hiç orada olmadın."

Çenesini yukarı kaldırarak onu değerlendiriyor ve onu indirmeye çalışacak kadar cesur bir askerin saldırısını savuşturuyor. Saldırganı bir el hareketiyle kolayca savuşturuyor.

Etrafımızda savaş devam ediyor. Lukas ve Graham'ın iblis üstüne iblisle savaştığını görüyorum. Etrafımızı taradığımda Salem ve Walker'ın kılıçlarını aynı askerin üzerinde gezdirdiğini, Sloan'ın ise iki adamı geri püskürttüğünü görüyorum. Hepsinin üstü başı kir, kan ve ter içindeydi. İblisler gelmeye devam ediyor ve baltasını kaldırarak bana doğru gelmeye çalışan birine gücümü fırlatıyorum. Garrison ve Pierce, uzun kuyruğuyla arkasındaki insan duvarına vururken sivri dişlerini suratlarında gıcırdatan aslan görünümlü bir şeyle mücadele ediyor.

Hades'in etrafı onu yere yapıştıran iblislerden oluşan bir duvarla çevrilidir. Serbest kalmayı başarır ve bir bakışıyla bedenlerini eritir.

Walker geriye savrulur ve Kaos'un dikkatini çeker. Tökezleyen Walker iblisle yüzleşmek için döner.

"Beni kurtaramazsın, Nyx. Ben ." Diyor.

Walker'ı tam kalbinden bıçakladığı anı yakalayamayacak kadar yavaşım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 62

OceanofPDF.com

Altmış İkinci Bölüm

OceanofPDF.com

SALEM

OceanofPDF.com

ŞARKI: GANGSTA'S PARADISE BY 2WEI

I Kaos'un kılıcının Walker'ın zırhını delip diğer tarafa geçmesini ve doğrudan kalbine saplanmasını dehşet içinde izler. Kaos muzaffer bir edayla alay eder ve Walker'ın hayatı elinden kayıp giderken yüzüne tükürür

Gözlerimin önünde. Ruhum kırılmış gibi hissediyorum. Acı, sanki kendi kalbim bıçaklanmış gibi bedenimi parçalıyor. Yüzümden düşen gözyaşlarıyla çığlık atarak aramızdaki cesetlerin üzerinden atlamaya çalışıyorum ama artık çok geç. "Walker, lütfen, hayır!"

Kaos kılıcını Walker'ın göğsünden çekerek cansız bedeninin yere yığılmasına izin verir. Savaş alanını kirleten birçok şehit askerden biri haline geldi.

Bana sırtıyor, siyah ve kırmızı kan karışımı yüzünü kaplıyor. Bedenim soğuyor. Özünün benden kayıp gittiğini hissediyorum. Bağımız geri dönülmez bir şekilde koptu. Kalbimde ona ait olan o yer parmaklarımın arasından kayıp gidiyor, bağımızı ne kadar çekmeye çalışsam da. Keder beni tüketmekle tehdit ediyor. O gitmiş olamaz.

Persephone aramızda dolaşıyor. "Oh, bu sana bir şey ifade ediyor mu?" Kılıcını pratik bir kolaylıkla sallıyor. "Kutuyu teslim edersen her şey bitebilir."

"Siktir git." Tükürdüm. Yağmur yüzüme yağıyor, saçlarımı alnıma yapıştırıyor. Öfke damarlarıma doluyor ve büyümün bir fısıltısı kırık kalbime geliyor. Ona tutunuyorum ve sahip olduğum her şeyle çekiyorum.

Kaos yere yığılır. "Durdurun onu!" Göğsünü tutarak haykırıyor.

Persephone bana doğru geliyor, kılıcını çekmiş, beni bıçaklamaya hazır. Gözlerimi kapatıyorum ve sihrimi ait olduğu yere, içime geri çağırırken zamanın yavaşladığını hissediyorum. Sinirlerime hücum ediyor, etrafımı sarıyor ve sanki kafamı bir balona sürtmüşüm gibi saçlarımın uçlarını havaya kaldırıyor. Öfkem vücudumdaki her hücreyi doyuruyor. Gözlerimi açıyorum ve Persephone'un kılıcının göğsümü delip geçtiği, zırhımı parçaladığı ve kutuya saplandığı anı görüyorum.

Bıçak kutunun dışını sıyırdığında gözleri irileşiyor. Dışını öyle bir güçle kırıyor ki, içindeki güç içime taşıyor. Büyüm onu emiyor. Her duyguyu aynı anda hissediyorum. Tüm çılgınlığı, anarşiyi, uyumsuzluğu, etrafımdaki herkese salmamı istediği ıstırabı. Dünyaya yaymam için bana yalvarıyor. Onu uzakta tutmak için savaşın saçtığı zeminde çırpınıyorum. Eğer teslim olursam dünyanın ne hale gelebileceğine dair görüntüler gözlerimin önünden geçiyor.

Skye bana doğru koşuyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. Dokunuşu beni trans halinden çıkardı.

"Salem. Salem, sesimi dinle. Onun gücüyle savaşmalısın." Hekate yanıma koştu, yüzü yanağından yarılmıştı. Onu şimdiye kadar görmemiştim bile. Asker denizinde kaybolmuş olmalı. "Skye, onun çapası ol. Gücünü onunkiyle karıştır."

Skye kaşlarını çatıyor, ellerimi ellerinin arasında tutarak konsantre oluyor. Skye'ın büyüünün benimkine çarptığı anı hissediyorum. Gücümüz arttıkça üzerimizde şimşekler çakıyor. Rüzgâr bize doğru savruluyor, yağmur ayaklarımızın altındaki zemini çamurluyor. Aramızdan akan güç dalgasıyla başım geriye savruluyor. Ellerimiz alevlerle yanıyor ama tenimize zarar vermiyorlar. Yayılıyor, bedenlerimizi sarıyor, etrafımızda bir çember oluşturan kadar etrafımızda titriyor. Skye'ın zihnime nüfuz eden sesini duyarken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Benimle birlikte aşağı it, Salem."

"Onu geri getirmene yardım edebilirim." Başka bir ses bana Walker ile bir hayat göstererek söz veriyor.

"Salem onun yalanlarına inanmıyor."

"Walker?" Onu duyuyorum, yaşıyor mu? Neden onu göremiyorum?

"Salem, ona inanma. O sadece seni kullanmak istiyor." Walker'ın sesi söylüyor.

Neyin gerçek neyin yalan olduğunu bilmiyorum. Walker'ı geri kazanmayı her şeyden çok istiyorum. Benim gördüğüm hayat, hepimizin bir arada olduğu bir hayat. Mutlu ve Kildale'e geri döndüğümüz. El ele yürürken güneş parlıyor. Javelynn ve Jackson da orada. "Bu senin olabilir. Kalbinin arzusunu görüyorum ve bunu gerçekleştirebilirim."

"Kaderleri Hatırla, Salem." Skye'in sesi araya giriyor. "Ateşe ve yalanlara rağmen sona erer."

Gözlerimi açtım. Ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Gücümü kavıyorum ve her şeyi kutunun içine geri itiyorum. Birleşik sihrimiz onu çılglık atmaya gönderiyor. Çatlağı ateşle eritip kaynak yaparak kapatıyoruz. Delik kapandığı anda ikimiz de yere yığılıyoruz. Pierce beni yakalıyor ve Lukas da Skye'ı tutabiliyor. Savaş durdu ve Hades hem Kaos'u hem de Persephone'yi zincire vurdu. Onun tutuşuna karşı savaşıyorlar ama faydası yok.

Bitti artık. Biz kazandık. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve Pierce yanıma çömeliyor. "Onu görmem gerek." Mırıldanıyorum.

Başını salladı ve yanına gitmeme yardım etti.

Walker'ın bedeni bir yığın cesedin üzerinde huzurlu bir şekilde yatıyor. Gözyaşlarım özgürce yüzümden aşağı dökülürken parmaklarımı yüzünde gezdiriyorum. Yara izini okşuyorum. "Bana geri dön." Yalvarıyorum, hareketsiz dudaklarına bir öpücük bırakıyorum. "Yapabileceğim bir şey var mı?" Özellikle kimseye sormuyorum.

"Acele edersen, nehri geçmeden ruhunu yakalayabilirsin." Hekate dedi ki. Babama bakıyorum, o da iç geçiriyor.

"Bugün yeterince ölüm oldu." Elini sallıyor ve ben de Walker'ın gözlerini açıp soluk soluğa kalışını izliyorum.

"Aman Tanrım." Kendimi onun üzerine attım. "Yaşıyor musun?" İnliyor, öksürüyor. "Sanırım yaşıyorum. Kahretsin, acıyor."

"Bu sadece senin gerçek olduğunu gösterir." Yüzünü ellerimin arasına alarak söylüyorum. "Beni bir daha terk etme."

"Elimden geleni yapacağım." Söz veriyor ve onu tekrar öpüyorum, bu sefer o da beni öpebiliyor. Büyüm göğsümde titriyor, aramızdaki bağın etrafında dönüyor.

"Teşekkür ederim." Hades'e söylüyorum, ilgiden rahatsız olmuş görünüyor, Persephone ve Kaos'u götürmeden önce bana başıyla onay veriyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 63

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Üç

OceanofPDF.com

WALKER

OceanofPDF.com

ŞARKI: KARMINA'DAN ALL THE KINGS HORSES

T Savaş alanı temizleniyor ve biz de saraya geri dönüyoruz. Cesetler yığınlar halinde yatıyor ve benim de onlardan biri olduğumu bilmek omurgamda bir ürperti yaratıyor. Göğsümde kalıcı bir acı var ama bunu hayatta olmamak. Öldükten sonraki anları hatırlamıyorum, sadece bir hiçlik olduğunu biliyordum. Acının yokluğu ve sonra bedenime geri çekiliyordum, hislerin telaşı beni eziyordu. Günahkârlar yakalandı ve diğer hainler kaçmaya çalışırken Medusa taşa dönüştürüldü. "Peki, gitmekte özgür müyüz?" Salem Hades'e soruyor.

"Sana iyi şanslar! O narları yediğini gördüm." Persephone zincirlerinden çekilirken böbürleniyor. Salem'in ayaklarının dibinde yere tükürürken gülümsemesi dengesiz, saçları kanla keçeleşmiş.

"Bekle. Bu doğru mu?" Hades, Persephone'ye dönerek sorar ve onu kirli çenesinden yakalayarak tırnaklarını derisine geçirir ve bir hırıltıyla onu küçümser

"Onlara meşhur içkimden biraz tattırdım." Salem'in ilk geldiğimizde yuttuğu narları tamamen unutmuştum. Bunun onun için ne anlama gelebileceğine dair endişelerim derimde geziniyor.

"Tartarus'ta çürüyerek geçirdiğin zamanın tadını çıkar, canım. Umarım buna değmiştir." Gözleri herhangi bir duygudan yoksun yüzünde gezinirken, onu geriye savuracak kadar büyük bir güçle bırakıyor. Elini sallayarak muhafızlara onu götürmeye devam etmelerini işaret ediyor. Ellerini zırhına silmesi de gözümden kaçmıyor, sanki kızın tenini kendi teninden silmeye çalışıyormuş gibi.

"Bu ne anlama geliyor?" Salem soruyor. "Narlarla ilgili ne diyordu?"

Hades cevap vermeden önce duraklar. "Bu Yeraltı Dünyası'na bağlı olduğun anlamına geliyor. Burada yaşamanız gerekecek. Kaçınız meyveyi yedi?"

Garrison öne çıkıyor, "Sadece Salem ve ben."

Aklım ilk geldiğimizde bize sunulan meyveli pembe içeceğe takıldı. O şeye dokunmadım. "Burada ne kadar kalmaları gerekecek?" Buranın yeni evim olup olmayacağına karar vermeye çalışarak soruyorum.

"Persephone konusunda dersimi aldım. Eğer ziyarete gelmek istersen, bunu çok isterim. Yeni bir başlangıç yapmamız ve birbirimizi tanımamız için bir şans. Hepiniz hoş geldiniz."

Salem ve Skye birbirlerine bakıyor ve aslında birbirleriyle konuşmadan garip bir şekilde iletişim kuruyorlar.

"Bunu çok isteriz." Skye cevap veriyor.

"Yani eve gidebilir miyiz?" Salem soruyor. Kan ve kir içinde olsa bile o kadar güzel ki.

"Eve gidebilirsin." Başını sallıyor ve omuzlarımdan bir ağırlık kalkıyor.

Tanıdık bir uluma havayı delip geçiyor ve Salem'in başını çevirip gözlerini o lanet cehennem köpeğine diktiğini görüyorum. "Şeytan!" Diye sesleniyor ve tazı bize doğru geliyor.

"Onu gönderttim." Hades diyor ki. "Senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum, yine de başka bir isim seçebilirdin."

Canavar kuyruğunu heyecanla sallarken parmakları Şeytan'ın kulaklarının arkasını kaşıyor. "Mükemmel bir isim."

"Sen yokken ona göz kulak olacağımdan emin olabilirsin." Hades söz veriyor. "Belki bu seni ziyarete gelmen için teşvik eder."

"İhtiyacım yok. Sensiz büyüdüm ve bunca zaman seni tanımadığım için gayet iyiydim. Ama bana Walker'ı geri verdin ve ailem hakkında biraz bilgi sahibi olmak güzel olurdu." Salem ayağa kalkıp ellerini fırçalıyor. Skye'la dirseklerini birleştirirken, Satan da mutlu bir şekilde onun yanında ilerliyor.

Geri döndüğümüzde neye benzeyeceğini bilmiyorum ama bununla birlikte yüzleşme fırsatımız olacak.

Sonunda eve gidebiliriz.

BÖLÜM 64

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Dört

OceanofPDF.com

LUKAS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ŞARKI: HOWARD SHORE'DAN THE SHIRE

"W Şu lanet sesleri çıkarmayı keser misin? Bunun beni ne kadar zorladığını biliyorsun." Dövme tabancamı Skye'in etine batırarak söylüyorum.

"Belki de hoşuma gidiyordur." Gözleri muziplikle parlayarak alay ediyor.

"Graham'ın adını benimkinin yanına yazmayı bitireyim, sonra seni deliler gibi sikebiliriz." Pembeleşmiş tenindeki kan boncuklarını silerek söylüyorum.

"Bu kulağa hoş geliyor." O da alt dudağını dişlerinin arkasından emerek karşılık veriyor.

"Siz ikiniz sakın olur musunuz? Burada insanlar var." Salem, arkadaşlarımızla dolu odayı işaret ederek azarlıyor.

O ve Javelynn kanepede birlikte oturmuş, patlamış mısır kaselerini aralarına koymuş, *Yüzüklerin Efendisi*'nin üçüncü filmini izliyorlar. Hepimizi bir maratona zorladılar, Salem tüm zaman boyunca repliklerin çoğunu alıntılıyor. Eğer sevgilimin kız kardeşi olmasaydı, onu susturmak için sert önlemler almak zorunda kalırdım. Ama Skye'ı mutlu etmek için buna katlanıyorum.

Graham bir tur daha atıştırma dağıtırken çocuklar televizyonun önüne yayılmışlar. Üzerinde "Mutfağımdan defol" yazan, ona aldığım bir önlük giyiyor. Bundan rahatsız olmuş gibi davrandı ama belli ki çok seviyor. Çok da iyi giyiyor.

Jackson gözlüklerini burnunun üstüne doğru itiyor ve seriyle ilgili başka bir anlaşılmaz gerçeği dile getiriyor. Daha az umursamadığım için bir tanesini görmezden geliyorum. Düştüğü yerden sağ çıktığını öğrendiğimde şaşırmıştım ama ona zamanında yardım edebilmişlerdi.

Okula döneli bir ay oldu. Kimse ele geçirildiğini ve kasabayı kasıp kavurduğunu hatırlamıyor. Hasarı doğal bir felaket olarak gördüler. Kötü bir fırtına. Diablos neredeyse tamamen yeniden inşa edildi, bu da Walker'ı yeniden açılış için heyecanlandırdı. Tüm babalarımızın aramızdan ayrılmasıyla, ailelerimizin serveti bize emanet edildi ve geleceğimiz hakkında kendi kararlarımızı verebildik.

Babalarımızın hatalarını asla tekrarlamamak ve bunun yerine gücümüzü ve nüfuzumuzu iyilik için kullanmak konusunda anlaştığımız. Bölümümü resmen sanat olarak değiştirdim ve hayatımı bir kez olsun kendim için yaşama özgürlüğüne sahip olmak garip bir memnuniyet duygusu.

"Madam LeRoux bugün nasıldı?" Cildindeki son süslemeyi doldurarak soruyorum.

"İyi. Kitabı geri verdiğim için bana teşekkür etti. Yardımcı olmaya çalıştı, ama biraz duvara tosladı. Ellerimi tuttu ve bana uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir adama aşık olacağımı söyledi. Şaka yapıyor, çünkü bu zaten oldu. Hem de birkaç kez."

Bakışlarını tutuyorum, kendimi onun kristal mavisi gözlerinde kaybediyorum. Bana başka bir yerde olmak istemiyormuş gibi bakıyor, o zaman tam burada benimle. Tasarımını siliyorum, çiseleyen kan damlalarını temizliyorum. "Pekâlâ. Hepsi bitti." Yaptığım işe hayranlıkla bakmak için geri çekiliyorum.

"Bir bakayım." Ciyaklıyor.

"Şşşt! BU EN İYİ BÖLÜM!" Salem bize bir avuç patlamış mısır fırlatarak azarlıyor.

"Onu ben temizlemeyeceğim, Salem." Garrison homurdanıyor.

"Herkes çenesini kapatabilirse filmde sonra alacağım. Bu adamı öldürmek üzere."

Sarışın kadının miğferini çıkarışını ve yüzü olmayan adamı bıçaklayarak onu büzüştürüşünü izliyorum. Yaşadıklarımızın titreşimleri hafızama saldırıyor.

"Hey, iyi misin?" Skye hızlı değişimi fark ederek soruyor.

"Evet, sadece hatırlıyorum." Diyorum. Gözleri ekrana bakıyor ve anlayışla başını sallıyor.

"Peki, beni anlamsızca becerme sözünü yerine getirmeye ne dersin?" Merdivenlerden odamıza doğru yürüyor ve ben de ait olduğumuz yere döndüğümüz için rahatlamış bir şekilde onu takip ediyorum.

Sonsöz

OceanofPDF.com

SALEM: ÜÇ YIL SONRA

OceanofPDF.com

ŞARKI: HOME BY DOTAN

"I Bir mezarlıkta, akrabalarımın birinin mezarı üzerinde piknik yapıyor olmamız garip değil mi?"

"Kelimenin tam anlamıyla cehennemdeydik, bu yüzden kıyaslandığında her şey normal görünecek."

Ağzıma bir kiraz atıyorum, dilimi ekşi kabuğun üzerinde gezdiriyorum, sert çekirdeği çiğnememeye dikkat ediyorum. Soyadımın yazılı olduğu yıpranmış yosun kaplı mezar taşına bakmak beni rahatlatıyor. Artık ölümden sonraki hayatın nasıl görüldüğünü bildiğim için, gelecek hakkında o kadar da endişeli değilim.

"Onun kim olduğunu düşünüyorsun?" Parmaklarımı büyük 'K' harfinin oyulmuş oluklarına sokarak soruyorum.

"Muhtemelen, yeşim yeşili gözleri ve Yüzüklerin Efendisi'ne karşı sağlıksız bir takıntısı olan şımarık küçük bir cadı." Pierce alay ediyor. Gözlerimi deviriyorum ama ağzımı bir gülümsemenin kapladığını hissediyorum.

Walker saçımın bir tutamıyla oynuyor, onu parmağına doluyor ve bir yandan da Graham'ın bize getirdiği şarküteri peynirini çiğniyor. "Bize bir şarkı çal." Yalvarıyorum, onun melodik sesini duymak istiyorum. Saçımı çekiştiriyor ve bacalarının tozunu alarak gitarını almaya gidiyor.

"Peki leydim ne duymak istiyor?" Uygun bir aksanla soruyor ve kahkahalarla gözlerimi devirmeme neden oluyor.

"*Sex and Candy*'yi çalmalısın ki ikinizi birlikte dinleyebileyim." Skye diyor ki. "Çok uzun zaman oldu."

Omzunu itiyorum, "Hey, bebeğe dikkat et." Şişmiş karnını koruyarak azarlıyor.

"Merhaba küçük fasulye." Yumruğunu okşayarak söylüyorum. "Ah! Beni tekmeledi!" "Evet, annesine karşı nazik olmanı hatırlatıyor."

"Gah, kendine öyle deme. Beni zorluyor." Lukas hepimizi güldürerek şikayet ediyor.

"Sırada sen varsın." Skye tehdit ediyor, ben de geri çekiliyorum.

"Burası kasık cini olmayan bir bölge. Ben sadece eğlenceli, zengin ve vajinası sağlam bir teyze olacağım."

"Haydi. Bir şeyler çal." Pierce ağzına birkaç kraker tıktırmadan önce söyleniyor. Walker ona bir zeytin fırlatır ve alnının ortasına isabet ettirir.

"İyi yakaladın Pierce." Aptalca ateşli yüzünde bir sırıtişla alay ediyor. Dersler tekrar başlamadan önce günün tadını çıkarırken ruhum hep birlikte mutluluktan küçük bir takla atıyor.

Sloan inleyerek battaniyesinin üzerine uzanıyor. "İyi uyudun mu?" Emmet ona soruyor.

"Hadi ama, sadece 3'e kadar vaktimiz var ve sonra oryantasyon için birinci sınıflarla buluşacağız." Garrison azarlıyor.

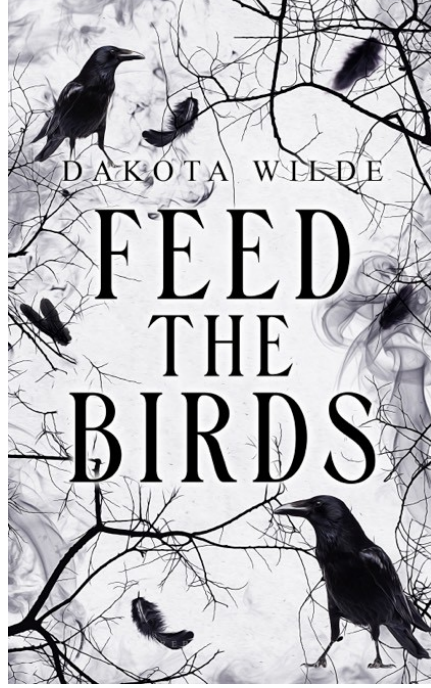
"Her neyse, Profesör. Onlara düzgün üniforma giyme konusunda ders vermeni bekleyebilirler." Sloan tersledi, koluyla gözlerini kapattı ve tekrar uzandı.

Bazı şeyler asla değişmez ve bunun için minnettarım.

Son

OceanofPDF.com

Ayrıca Dakota Wilde

Dakota'nın Viktorya Dönemi Londra'sında geçen gotik bir Mary Poppins yeniden anlatımı olan bir sonraki kitabı için Ön Sipariş vermeyi unutmayın.

OceanofPDF.com

Teşekkür

İşte burada. Kitap yazmanın en sevmediğim kısmı. Minnettar olmadığım için değil, yanlışlıkla birini dışarıda bırakacağımdan ve onun da misilleme olarak gidip bir vudu bebeği bulacağından korktuğum için. Yeterince ağrım ve sızım var, lütfen yapmayın.

Öncelikle, kesinlikle kocama teşekkür etmeliyim çünkü o olmadan bunların hiçbirisi mümkün olmazdı. Morticia'ma Gomez olduğun için teşekkür ederim. Teslim tarihi gelip çatığında için çocukları dışarı çıkardığın için. Kendime inanmadığım zamanlarda bile beni hep desteklediğin ve bana inandığın için. Hayali erkeklerin senin yanında hiçbir değeri yok.

Tüm bu seri boyunca benimle birlikte olan okuyuculara teşekkür ederim. Bu karakterlere aşık olduğunuz ve kaotik düşüncelerimi okumak istediğiniz için gerçek MVP'ler sizsiniz. Yayın tarihini erteleme ihtiyacını anlayan herkese teşekkür ederim.

Alfa, Beta ve ARC okuyucularıma bana zaman ayırıp notlarını gönderdikleri ve benim sıcak çöplüğümü okuyup dünyanın hala onu görmeye ihtiyacı olduğunu söyledikleri için teşekkür ederim.

Her zaman yanımda olan arkadaşlarıma, siz sürtükler kim olduğunuzu biliyorsunuz. Karakterler ve olay örgüsündeki boşluklarla ilgili havalandırma seanslarımı dinlediğiniz için teşekkür ederim ve sevgili tanrım neden bu bölüm için mükemmel şarkıyı bulamıyorum. Hepiniz hayatımda olduğunuz için çok minnettarım.

Ve son olarak, bitirmenin mümkün olmadığını düşündüğüm zamanlarda bile bu seriyi yazmaya devam ettiğim için kendime teşekkür etmek istiyorum. Hastanede yatmak, kronik ağrı, anksiyete, baş dönmesi nöbetleri ve sahtekârlık sendromu ile mücadele ederek bunu başardığım için. Gençliğimizle çok gurur duyardık.

Çalma Listesi

Sadece Yağmur Yağdığında Mutlu Roniit, Saint Mesa

You're Gonna Get What's Coming by Klergy, VG LUCAS Born
to Die by Euphoria

Looking at the Devil by Seibold, Neutopia, Leslie Powell Be

A Hero by Euphoria, Bolshiee

Laura Marling'den Devil's Resting Place

Halestorm'dan Familiar Taste of Poison

Bad Moon Rising by Satin Puppets, Nxghtshade

Mephisto Waltz No. 1, S. 514 Franz Liszt, Khatia Buniatishvili Under
Pressure My Chemical Romance, The Used

Catch Your Breath'ten Çevir Sesi

Tear You Apart by She Wants Revenge

Secrets and Lies by Ruelle

Let Me Down Slowly by Alec Benjamin

See You In Hell by Ad Infinitum Twisted
by Two Feet

Tommee Profitt'ten It's Got My Name On It, Sarah Reeves
She Wants Revenge'den Up in Flames
Witchz tarafindan Magick-Demo
Apocalyptica'dan Affedilmeyenler
I'm Coming For It by UNSECRET, Sam Tinnesz, GREYLEE
Holding Out for a Hero by Nothing But Thieves
Fae'den Devil May Care
The White Stripes'tan Seven Nation Army
Pop Evil'dan Skeletons
Seether'den Sell My Soul
The Vines'dan Get Free
Queens of the Stone Age'den No One Knows
Trevor Daniel'den Falling
Pomegranate Lips by Derivakat
Run Like A Rebel by The Score
It's Been Awhile by Staind
Ed Sheeran'dan I See Fire
Loren Gray'den Queen
VISTA'dan Witch Hunt
Nina Tribus'tan Medusa
Don't Look At Me by POORSTACY
Boulevard of Broken Dreams by Green Day
Between Two Worlds by Tal Richards, Ciele

Nin Inch Nails'den Closer

Anastacia'dan Left Outside Alone

The Civil Wars'tan Dance Me to the End of Love

OK Go'dan Obsession

Annaca tarafindan Body Talk

Journey'den Ayri Yollar (Worlds Apart)

Ready or Not (feat. Esthero) by Mischa "Book" Chiliak

Unsteady by X Ambassaodors

We Have It All by Pim Stones

Hell or High Water - The Rescues Mercy

- Hurts

Sleeping At Last tarafindan Turning Page

(Enstrümantal) Stileto, Kendyle Paige tarafindan

Cravin'

Way down We Go by KALEO Used

to the Darkness by Des Rocs Fallout

by UNSECRET, Neoni Never

Surrender by Liv Ash

You Put A Spell On Me by Austin Giorgio

Start A War by Klergy, Valerie Broussard

Came for Blood by Blameshift

Tomme Profitt'ten Only One King, Bad

Omens'ten Jung Youth Just Pretend

Ariana Grande'den Dangerous Woman

Bad Omens tarafından Come Undone

Will I Make It Out Alive by Tommee Profitt, Jessie Early

Villian by Alexa Dark

The Capture Aneta Wrzos, Ben Sumner Gangsta's

Paradise 2WEI

Karmina'dan Kralın Bütün Atları

Howard Shore'dan Shire

Home by Dotan

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Bu tür şeyleri yazmaktan nefret ediyorum çünkü sınıfta herkese kendiniz hakkında ilginç bir şey anlatmanız isteniyormuş gibi geliyor. Elbette kim olduğunuza dair bildiğiniz her şey tam da o anda aklınızdan uçup gitmeye karar veriyor. Bu yüzden, hakkımda yerine, iki gerçek ve bir yalan yapalım. Hangisinin yalan olduğuna siz karar verin.

Bol miktarda kafein içerim, özellikle de teslim tarihi geldiğinde. Ruh halime bağlı olarak karanlık ve kirli ile sevimli ve sevimli arasında değişen kaotik karakterlerin yazarıyım. Ve post it notları icat ettim.

Ama gerçekten, ben büyük bir kitap ineğiym. Beş yaşımdan beri hikayeler yazıyorum ve şimdi zihnimin yarattığı tüm kurgusal dünyaları sizlerle paylaşabiliyorum. Baharatlı, küfürlü, güçlü kadınlarla dolu ve mizah serpiştirilmiş kitapları seviyorsanız, çalışmalarımı beğenebilirsiniz. Genellikle kurgunun daha karanlık, tabu ve gotik tarafına düşüyorum, bu yüzden eğer bu sizin reçelinizse, kaosuma hoş geldiniz.

Beni sosyal medya hesaplarımdan takip etmeyi ve gelecek çalışmalarımı ilgili güncellemeleri almak için [haber bültenime](#) kaydolmayı unutmayın.

Bu kitaplar hakkında konuşmaya mı ihtiyacınız var? Bu karakterlerin bize yaşattığı tüm o duyguları tartışmak için [Facebook grubuma](#) katılmaktan çekinmeyin.

Çalışmalarına perde arkasından erişim ve ilk bakış mı istiyorsunuz? [Patreon](#)'uma katılın ve herkesten önce bir göz atın.

www.DakotaWildeAuthor.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.